

1926 $\frac{25}{10}$ 1976

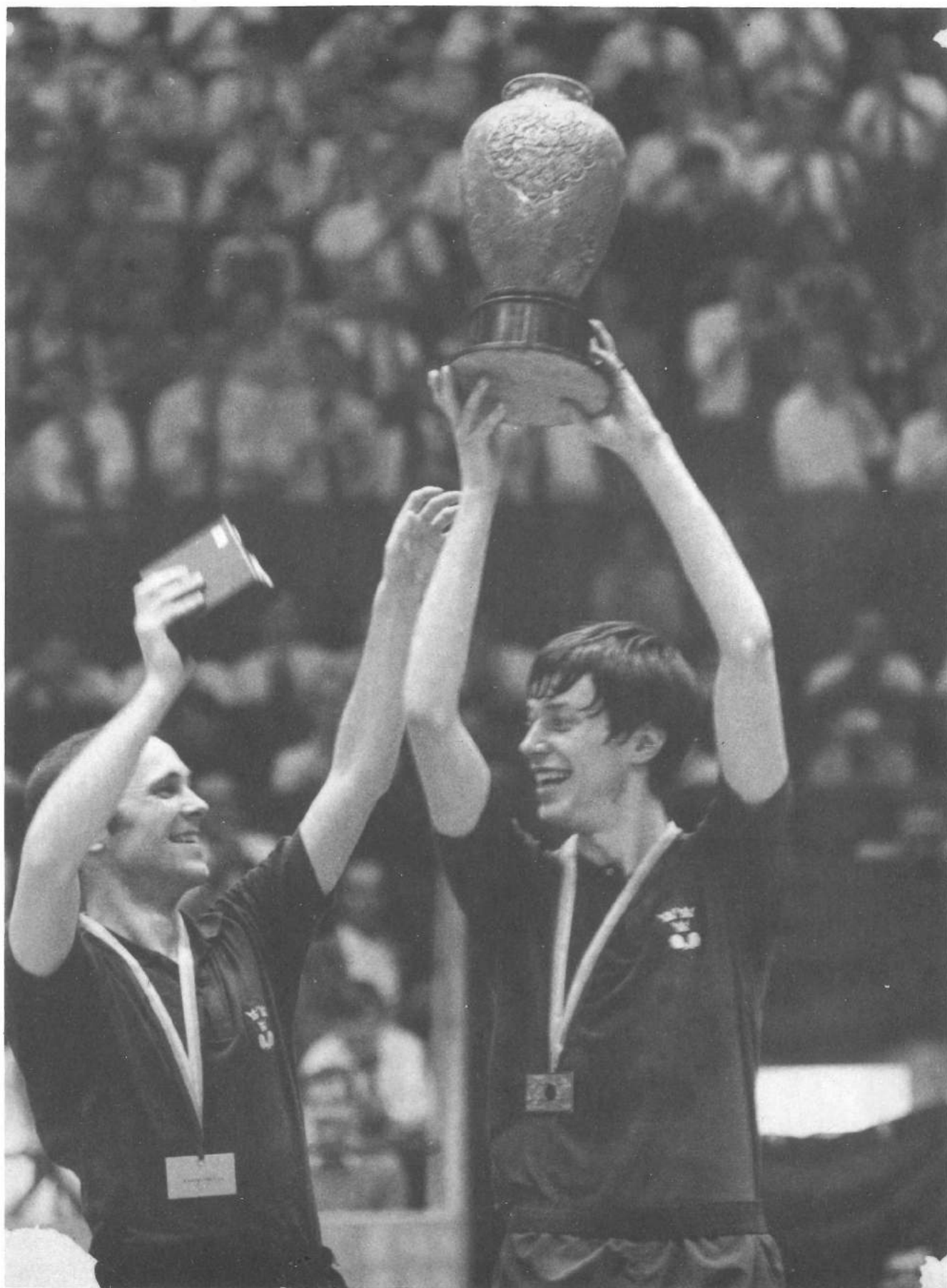
1926 ²⁵/₁₀ 1976

Svenska Bordtennisförbundet
1926-1976

En jubileumsskrift

*Carl Linde,
SBTF:s stiftare och förste ordförande.*

Världsmästerskapet i herrdubbel är vunnet i München 1969. Hasse Alsér och Kjell Johansson lyfter jublande segertroféerna efter att ha slagit japanerna Hasegawa och Tasaka i finalen.

meste SBTF-ordföranden berättar:

Från källarsport till världsidrott En märklig femtioårig historia

Den styrelse inom Svenska Bordtennisförbundet som sedermera blivit kallad "1938 års män" hade redan från början en klart uttalad målsättning för sin verksamhet. Det gällde att göra en sport av ping-pong. Sällskapsspelet skulle med all ambition organiseras och marknadsföras som idrott.

Helt visst hade de välkända unga män som i mitten på 1920-talet bildade Svenska Bordtennisförbundet samma mål, men det verkar nu efteråt som om de inte hade trott lika helhjärtat på sin sak som de ännu yngre nyskaparna under 30-talet.

Att jag kom att bli ordförande i den gruppen av entusiastiska klubbedare från Stockholm berodde egentligen på ett misstag. Man var ute efter en av Sveriges populäraste sportjournalister som ordförandekandidat. Vid årsmötet i Huskvarna trettondagshelgen 1938 skulle det vara ett fint lockbete för landsortsklubbarna att utlova PR i form av ökad publicitet. Göteborgare satt i styrelsen med jämförelsevis okände Hilding Söderberg som ordförande och det hade varit ganska tyst om ping-pong i pressen under många år. Inga VM-deltagare och landskamper att tala om, dåliga klubblokaler för träning och lokala småtävlingar. SM en gång om året — singel, dubbel och 3-mannalag för herrar — var det enda evenemanget av riksintresse.

Stockholmarna ville ha bättre fart på sin sport. De vände sig till Aftonbladets "suveräne" sportchef O'Kay och frågade om han ville ställa upp. Han hette Arne Lidström och var lidelsefullt intresserad av allt som kunde kallas sport och idrott. Men han var redan engagerad som sekreterare i Svenska Brottningsförbundet som just då hade en guldålder under Einar Råbergs mäktiga ledning.

— Ni kan väl snacka med Rabban, sa O'Kay när han uppvaktades av Gunnar Ollén och Erik Extergren från Stockholms Bordtennisallians. Som alltså steg in i rummet bredvid och framförde sitt ärende till mig.

Maktkamp mellan Stockholm och Göteborg

Jag blev naturligtvis smickrad av uppmärksamheten, även om "källarsporten" ping-pong inte hade något anseende att skryta med, snarare tvärtom... Som ordförande i Sundbybergs IK hade jag dock erfarenhet från friidrott, fotboll, simning, skidor, orientering. Som journalist hade jag också fått ägna mig några år åt sådana erkänt fina idrotter. Ping-pong hade pappa och jag spelat på ett runt matsalsbord med det hemmagjorda nätet uppspant mellan två stolar. En lövsågskunnig skolkamrat sålde racketar för 25 öre stycket.

Men nu var vi på Aftonbladets sportredaktion där vi var vänliga även mot de små i samhället. spaltutrymme uppläts gärna för lokala nyheter och referat som inte andra tidningar brydde sig om.

Se där är en liten ursäkt för att jag ställde upp i Huskvarna och blev en av 1938 års män. Ollén & Co skällde ut den gamla styrelsen från Göteborg så att alla tyckte synd om den, framför allt om Ralph Fischer som dock gjort en

värdefull insats med att lappa ihop förbundet efter en tidigare ganska slarvig styrelse från Stockholm. Av ekonomiska skäl valdes på den tiden samtliga ledamöter från samma stad som ordföranden. Hur skulle maktkampen avlöpa?

Efter att ha hållit ett anförande i försonande anda med förhoppning om framtida landsortsrepresentation i styrelsen, nytt liv i det internationella samarbetet och sikte på anslutning till Riksidrottsförbundet fick jag och därmed Stockholm en knapp majoritet vid valet.

Redan under resan hem hölls det första sammanträdet på tåget. Det gällde att försöka infria löftena som gavs på årsmötet och det blev verkligen inte svårt att finna arbetsuppgifter. Endast en liten del av landets bordtennisklubbar var anslutna till förbundet. Någon gång på vårkanten 1938 noterades att medlemsregistret bestod av 50—60 klubbar och kassan utgjordes av 25:— kronor.

Bröllopsresa med kollektivanslutning

En första uppgift blev därför att fånga in alla fristående föreningar med bordtennis på programmet. I många år hade de inte funnit någon fördel i att tillhöra Svenska Bordtennisförbundet som fört en tynande tillvaro efter en livaktigare period med VM-arrangemang i Stockholm 1928 och VM-framgångar i Berlin 1930 och Budapest 1931.

Ett fåtal distriktsförbund var verksamma, så det blev nödvändigt att bygga upp organisationen från grunden. En poäng från det arbetet är onekligen den kollektivanslutning av 30-talet klubbar i Småland som skedde efter min bröllopsresa till Hooks herrgårdspensionat hösten 1938. Jag fick 25:— kronor i resebidrag för att fira bröllopsnatten i Jönköping och tala förstånd med de revolutionära smålänningarna vid ett årsmöte i Huskvarna dagen därpå.

Även små bidrag togs emot med tacksamhet på den tiden och det var givetvis en styrka att alla klubbar gick in i förbundet. Inträdesavgiften vara bara 2:— kronor men det var mängden som skulle görat.

Internationellt igen

Hur vi redan våren 1938 vågade oss på att inbjuda Litauens landslag till Stockholm och hur vi fick råd med att sända ut landslag både till Lettland-Litauen och till en triangelkamp mot Tyskland och Tjeckoslovakien i München förstår jag inte än. Men det gick väl vägen för att ledare och spelare var tvättäkta amatörer utan traktamenten och fickpengar. Ja, vi betalade faktiskt en hel del själva för nöjet att få vara med. Ändå fanns de som tyckte att nye förbundsordföranden var professionell, eftersom han var sportjournalist.

Mångfaldige världsmästaren Victor Barna gjorde en uppvisningsturné i Sverige och vi hade även besök av Englands och Lettlands landslag. Förr var inte utlandsresor så vanliga och internationellt utbyte lockade ungdom till idrotten på ett annat sätt än nu. Därför satsade vi mycket på landskamper och på att åter bli med i VM som ju alltid tilldragit sig uppmärksamhet utöver det vardagliga.

En betydelsefull resa gjorde sålunda Gunnar Ollén 1939 tillsammans med etablerade mästarparet Tage Flisberg-Arne Andersson från Norrköping och unge lovande stockholmspojken Stig Elmlad. Färden ställdes till Paris, London och Rotterdam. Sverige fick åter en god kontakt med tongivande kretsar i bt-världen. Hemma hann vi också ta emot Tysklands landslag innan det andra världskriget bröt ut och lamslog vänskaplig verksamhet av detta slag under flera år.

Hade Svenska Bordtennisförbundet fått fortsätta sina internationella förbindelser utan avbrott kanske det inre uppbyggnadsarbetet blivit åsidosatt. Tiden skulle inte räckt till för den grundliga inventering och propaganda på bred front som genomfördes här hemma.

Källarsporten till RF

Målsättningen att bli godkänd som en auktoriserad sport inom Riksidrottsförbundets ram var viktig för den framtida utvecklingen. Våra stadgar skrevs om för att passa in i RF-sammanhang, såväl vad beträffar organisationsarbetet som tävlingsverksamheten. Vi gjorde väl inte upp någon 5-årsplan för strävan att vinna RF-anslutning, men faktum är att vid idrottsriksdagen 1943 hade vi kommit så långt att Svenska Bordtennisförbundets inträdesansökan blev godkänd utan större motstånd.

Av bara farten valdes vår eldsjäl och sekreterare Gunnar Ollén in i RF:s övertygelse. Det skedde genom en kupp vid sidan av valberedningen men måste ändå ses som ett tecken på att isen var bruten. Källarsporten hade fått en plats i solen. Vid SBTf:s årsmöte 1946 lämnade jag ordförandeklubb till Ollén och övertog i stället de ständigt ökande arbetsuppgifterna i sekretariatet. Dessförinnan hade det varit gömt i lådor under sängen i Gunnars hem först på Söder och senare på Kungsholmen. Jag fick på förbundets bekostnad köpa in ett speciellt kontorsskåp som placerades i hallen hemma på Hagagatan. Vi måste båda anlita skrivhjälp några timmar per vecka för att klara av administrationen.

Ralph Fischer, förbundsordförande, när SBTf residerade i Göteborg i början på 30-talet.

Tore Brodd, senare fotbollsgeneral, var ordförande ett år efter och före Karl Albert Rabén.

Ska jag vara ärlig så hade jag från början inte alls tänkt ägna mig så där helhjärtat åt bordtennis. Men det var trevliga grabbar jag träffade i styrelsen och arbetsuppgifterna var onekligen hela tiden intressanta och stimulerande. Jag tror att idrottsledare drivs till sina insatser av sådant kamratskap och ofta blir det för dem en sport att försöka föra fram sin förening eller sitt förbund till goda resultat. När Gunnar Ollén flyttade från Stockholm och blev chef för Sveriges Radio i Malmö valdes han till hedersordförande och efterträddes av Tore Brodd. Denne hade då varit med om att ge SBTf stadga och stadgar under några år. Men han var också mycket intresserad av fotboll och värvades snart till Svenska Fotbollsförbundet där han sedan anlätats för några av de mest krävande posterna inom svensk idrott. Jag gjorde come back som ordförande i Bordtennisförbundet och när jag slutligen drog mig tillbaka som hedersledamot 1958 hade jag precis 20 år bakom mig i styrelsen.

Sporten breder ut sig

Efter denna personliga parentes i historieskrivningen ska vi titta ett tag på bordtennis, igen. SM arrangerades efter Huskvarna i Göteborg, Örebro och Malmö. Därpå ansågs tiden mogen för Stockholm med mönstertävlingar i förbundsregi både 1942 och 1943. Det skulle bli betydelsefullt att huvudstadens stortidningar ägnade bordtennis berättigad uppmärksamhet med tanke på den förestående RF-anslutningen.

Några rader om SM-tävlingarnas utveckling är på sin plats. Från början 1927 hade de endast omfattat singel och 3-mannalag med Carl-Erik Bülow från Göteborg och Stockholms IF som de första officiella mästararna. Dubbel infördes 1931, klasser för juniorer 1939 och för oldboys 1941. Damer fick vänta ända till 1946 för att göra entré i en singelturnering. Mixed dubbel tillkom 1947, damdubbel och damjuniorer 1949. Svenska mästarinnor i lag korades först 1955.

Under 1960-talet fortsatte utvecklingen både bland ungdomen och de äldre. Juniorerna fick sina egna SM-tävlingar med singel och dubbel och flera årsklasser. Oldboys har även flyttats ut till ett eget evenemang med massor av meriterade mästare och mästarinnor. Det finns yngre och äldre oldboys sedan 1968 och t. o. m. veteranklass för herrar över 55 år sedan 1973. Damer som kallas oldgirls har varit med i dessa mästerskap sedan 1971. Tiden är väl snart mogen för speciella pensionärsmästerskap.

SM-tävlingarna har alltid utgjort en ryggrad i vår sport. Inte minst gäller detta lagmästerskapen för både herrar och damer som sedan allsvenska seriernas start, 1947 respektive 1954, är toppen på ett alltmer expanderande seriesystem långt ut bland småklubbar i distrikten.

Nu på 1970-talet har Bordtennisförbundets föreningstal stadigt hållit sig över 1.400. Av RF:s omkring 50 olika specialidrotter är endast Fotboll-, Gymnastik- och Skidförbundet större. I de nationella serierna som administreras från ett effektivt fungerande förbundskansli deltar i det närmaste 300 klubblag. Det gäller divisionerna I-IV för herrar och I-II för damer. Distriktsförbunden har hand om de lägre serierna som säkerligen omfattar tre om inte fyra gånger så många lag.

Spelåret 1975-76 rapporterades från turneringarna landet runt över 190.000 starter i singel och dubbel. Då har ändå inte räknats en så stor ungdomspropaganda som 70:iaiden med över 8.000 deltagande ungdomar. Till tävlingsbilden hör även de populära rikstävlingarna om Pojklags- och Flickpokalerna, juniortävlingarna mellan distriktslag gymnasietävlingarna om Prins Bertils och Prinsessan Margaretas pokaler samt "Bästa 4:an" om Stellan Cup för klasslag med 3 pojkar och 2 flickor. Vad den sistnämnda tävlingen betyder för rekryteringen av unga talanger kan man bara ana när det rör sig om ca 1.750 lag i varje län.

PR bland prinsessor

Det förvånar att de svenska damerna började tävla regelbundet i bordtennis så sent. En förklaring därtill kan vara lokalbristen under ping-pong-tiden. Svenska flickor hade dock deltagit vid VM i Stockholm 1928.

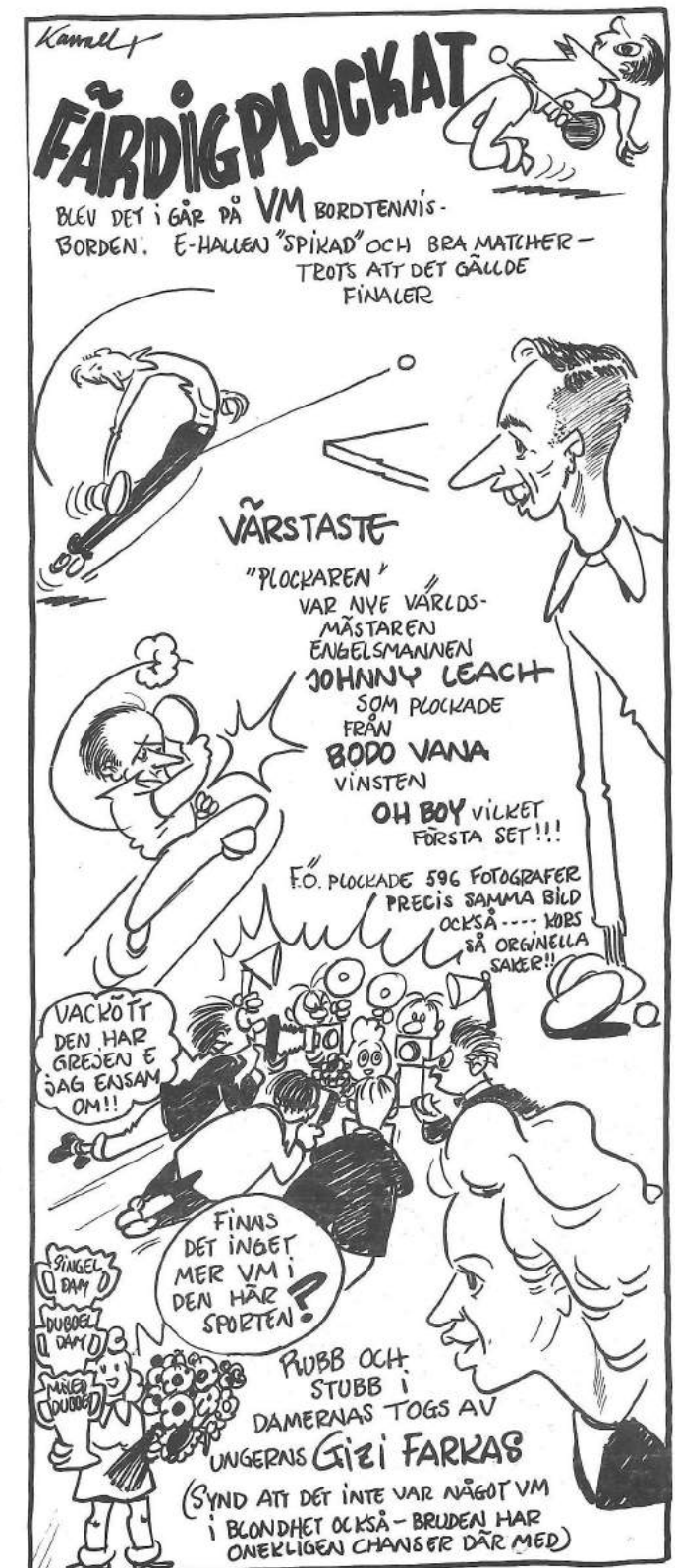
Impulser utifrån gjorde att flickorna åter kom med i leken, men först i mitten på 40-talet. När Helsingfors stadslag gästade Stockholm med finländska mästarinnan Helen Grothenfeldt 1945 måste vi leta fram någon som kunde ställa upp till match mot henne inför publik i Eriksdalshallen.

Det var inte lätt men P. G. Högborg kom ihåg en skolflicka, Margareta Källström, som hade spelat med grabbar under sommarlov och skärgården. Hon hade hunnit gifta sig och fått barn sedan dess, men efter en veckas intensivträning med Valter Kolmodin som instruktör segrade Margareta Winquist i stadsmatchen. Hon representerade sedan Sverige vid VM både 1947 i Paris och 1949 i Stockholm och året däremellan var hon svensk mästarinna.

Det har hänt en hel del inom svensk bordtennis under den senaste 25-årsperioden. Inte minst på "spinnsidan" som man brukade säga förr. Men det har inte hänt utan vidare. När de 17-åriga engelska tvillingssystrarna Diane och Rosalind Rowe blev världsmästare i dubbel inbjöd vi dem och deras mamma till en omfattande uppvisningsturné.

Höjdpunkten på den resan blev en strålande bordtenniskväll på Stockholms slott. Prinsessan Sibylla tog älskvärt emot Erik Extergren och mig när vi möblerade om i hennes eleganta salong. De unga Hagaprincessorna hade nog inte hållit i en racket förut, så för dem blev det en kärkommen lektion. Sibylla själv visade sig vara ganska säker. Hon

Så här såg tecknaren VM i Eriksdalshallen 1949.

spelade bordtennis i England någon gång i sin ungdom och inlät sig oförskräckt i debatt om regler och räknesätt med X:et. Birgitta blev ju sedan en riktig idrottsprinsessa som bland annat startade i Bordtennisförbundets riksturnering när hon var elev på GCI. Lille kronprinsen Carl Gustaf räckte inte upp till bordet men roade sig kungligt som bollkalle åt styrarna.

Vi hade en fotograf med oss, Erik Collin, som tog massor av kul bilder. När prinsessan Sibylla skulle godkänna dem för publicering i pressen var slottsporten stängd men Extergren kom in köksvägen tack vare slottsväbelen, som råkade vara Djurgårdens legendariska fotbollskapten "Nocke" Nordenskiöld.

När seklet var ungt

Innan vi ser på modern bordtennis ska vi titta ett tag i historiens blad. Tack vare en minnesgod hävdateknare som Idrottsbladets mångårige chefredaktör Torsten Tegnér har vi fått reda på att han och en annan känd idrottspionjär, Jotte Söderström, som skolpojkar spelade bordtennis med sådana där långskaftade racketar i Djursholm redan under 1900-talets första decennium.

Därav kom sig kanske att Idrottsbladets stod bakom flera initiativ som på 20-talet ledde till att bordtennis inte bara blomnade upp under snöfattiga vintrar utan fick ett fastare fäste i södra och mellersta Sverige.

IB-journalisterna "Ceve" Linde och Sven Lindhagen samt affärsmannen "Skädda" Sandberg (Örgrytes och landslagets centerhalv i fotboll 1912) spelade därvid en framträdande roll som organisatörer och pådrivare.

Till en början blev bordtennis en ganska lokal företeelse och det var framför allt i större städer en livaktigare tävlingsverksamhet spirade. Mästarna i Malmö, Göteborg, Stockholm och Norrköping-Linköping ansågs var och en i sin stad som fenomen. Ofta var de fina fotbolls- eller tennis spelare, men det dök även upp specialister på ping-pong.

En sådan var onekligen göteborgaren Sven Ahman, sedermera Dagens Nyheters USA-redaktör. Han har alltid betraktas som vår förste svenske mästare efter segern i en av IB arrangerad SM-turnering. De bästa spelarna hade inbjudits till Stockholm där slutligen Ahman vann över de framstående tennismästarna Samuel Wennerström och Ingvar Garrell som kom till korta trots hemmaplan (Tennisstadion) och tennisräkning.

Pionjärearnas VM

Detta utspelades i mars 1926 och först på hösten samma år, 25 oktober, bildades Svenska Bordtennisförbundet. Detta lär ha skett på Riksidrottsförbundets kansli hela 17 år innan sporten skulle bli godkänd i den stora RF-organisationen. Bordtennisförbundets förste ordförande Carl Vilhelm Linde (Ceve) är mest känd som en betydande ledare inom Svenska Fotbollsförbundet, men hans insatser och uppdrag inom svensk idrott är otaliga.

Ceve representerade Sverige när Internationella Bordtennisförbundet grundades i London. De övriga länderna som deltog i den första ITTF-kongressen var England, Tyskland, Tjeckoslovakien, Ungern och Österrike. Samtidigt korades de första världsmästarna och i dessa tävlingar deltog Henrik Ander som ende svensk. Spelåret daterades 1926—27 och när Sverige fick i uppdrag att arrangera nästa VM 1927—28 brukar vi i fortsättningen beteckna det med året 1928.

Ett 60-tal spelare från 11 länder ställde upp i Stockholm. Meningen var att genomföra VM i Sporthallen på Söder

(den finns inte längre) men sedan Sverige i den trånga lokalen slagit Tjeckoslovakien med 8—1 protesterade utlänningarna och tävlingarna flyttades till Cirkus på Djurgården. Där försvarade Ungern sina titlar från London, herrlaget vann Swaythling Cup och singelmästare blev Zoltan Mechlovitz och Maria Mednyanszky. Idrottsbladets folk stod för arrangemangen och som promotor fungerade Top-sy Lindblom, olympisk guldmedaljör i tresteg 1912 och betydligt senare känd som innehavare av danspalatset Nalen. Massor av sportens kändisar deltog som domare och funktionärer bl. a. världsrekordsimmaren Arne Borg.

Vid den internationella kongressen i Stockholm beslöts att i fortsättningen överge den vanliga tennisräkningen och i stället spela set till 21.

VM-arrangemanget tog tydligen så på krafterna (eller kanske ekonomin) att Sverige inte var med vid VM 1929 i Budapest. Men 1930 i Berlin och 1931 i Budapest kom vi igen på 2:a resp. 4:e plats i herrarnas lagtävling. Liksom 1928 var Hille Nilsson och Valter Kolmodin våra starka kort och i dubbel visade de sin klass genom att gå till semifinalen i konkurrens med ungerska och österrikiska världsmästare.

Come back efter kriget

Det skulle sedan dröja ända till 1947 innan Sveriges landslag nästa gång fick tillfälle att blanda sig med världseliten, vilket skedde vid första efterkrigs-VM i Paris. Man får väl anse att 5:e plats (delad med Ungern) var en hedersam insats bland 18 deltagande länder. I singel pressade Tage Flisberg tjeckiske världsmästaren Bohumil Vana i en spännande 5-setsmatch.

Internationella utbytet hade kommit igång efter kriget och 1946 kan betecknas som historiskt år, ty då hände en hel del av stor betydelse. Tage Flisberg slog världsberömda Richard Bergmann i Köpenhamn men måste lämna revansch när de åter möttes vid Engelska mästerskapen i London. Där var Gunnar Ollén med om att reorganisera ITTF. Sverige siktade högt och ordnade landskampsubbyte med Tjeckoslovakien både hemma och borta och vi engagerade de tjeckiska världsmästarna Vana, Andreadis och Slar som tränare under längre och kortare tid.

Arbetet på bredden försumrades inte heller. Nordiska Bordtennisunionen bildades 9 oktober 1946 vid en konferens på Bosön. Grannländerna hade inbjudits att sända representanter till en veckolång kurs för 60-talet svenska distrikts- och föreningsledare samt elitspelare. Det var starten för Svenska Bordtennisförbundets planmässiga instruktionsverksamhet, som ständigt utvidgats och nu efter 30 år utgör ett ganska enastående, omfattande och omväxlande, utan tvekan mycket effektivt utbildningsinstrument.

England var bordtennissportens hemland och London dess Mekka under årtionden. Naturligtvis sände vi spelare och ledare till VM 1948 för att se och lära av engelsmännen. Sverige hade fått uppdraget att arrangera världselitens möte 1949, som blev ett storinternationellt evenemang i Stockholm med deltagare från 23 länder. Största problemet var att skaffa hotellrum åt alla spelare, ledare och turister. Eriksdalshallen höll måttet som en liten intim tävlingslokal, där alla trivdes, och ITTF-presidenten Ivor Montagu gav oss högsta betyget för arrangemangen, Engelsmannen Johnny Leach och ungerskan Gizi Farkas vann VM i singel medan Ungern och USA triumferade i lagtävlingarna för herrar resp. damer. De sportliga prestationerna imponerade på en fulltalig publik och VM blev sålunda en värdefull propa-

ganda för fortsatt framgång. Ett stort antal utländska spelare ställde sig även välvilligt till förfogande för uppvisningsbetonade turnéer kors och tvärs genom landet.

En nyhet vid detta VM var att deltagarna i inbjudan rekommenderats att använda en sportslig tävlingsdräkt, gärna med shorts. Numera behövs inte längre sådana påpekanden.

Tage Flisberg i toppen

De svenska insatserna vid tävlingsborden innebar inte några överraskningar och i förbundstidningen "Svensk Bordtennis" konstaterade jag att Sverige placerade sig i klass med Frankrike, Jugoslavien och Österrike närmast efter de fyra stora Ungern, Tjeckoslovakien, England och USA. "För att nå toppen fordras nog en ny svensk bt-generation" skrev jag. Så här långt efteråt kan man konstatera att det var riktigt — med ett stort undantag: Fenomenet Tage Flisberg.

Förbundsledningen, dit man nu även kan räkna distriktens duktiga och energiska styrelser, fortsatte att jobba på. Utländska spelare och tränare, bl. a. Johnny Leachs upp-täckare Jack Carrington, importerades och våra egna spelare sändes ut för att få rutin. Några VM i början av 50-talet spelades i Mellan-Europa med våra vanliga placeringar, segrar och nederlag. Ett märkligt avbrott noterades 1952 när VM gick i Asien för första gången. På grund av kostnader-na fick vi nöja oss med att Gunnar Ollén reste dit som reporter och berättade om "Bomben i Bombay".

Japanernas debut i internationell bordtennis blev sensationell med en knippa titlar i singel, dubbel och lag. Lika sensationellt var att de spelade med mjukt svampgummi på sina racketar. Det väckte den största förvåning och sedan dess har svampen varit ett ständigt diskussionsämne i bordtennisvärlden. I flera länder har den tidvis varit förbjuden, den har framvingat upprepade ändringar i spelregler, men den kom för att stanna. Ja, man kan säga att svampen i en

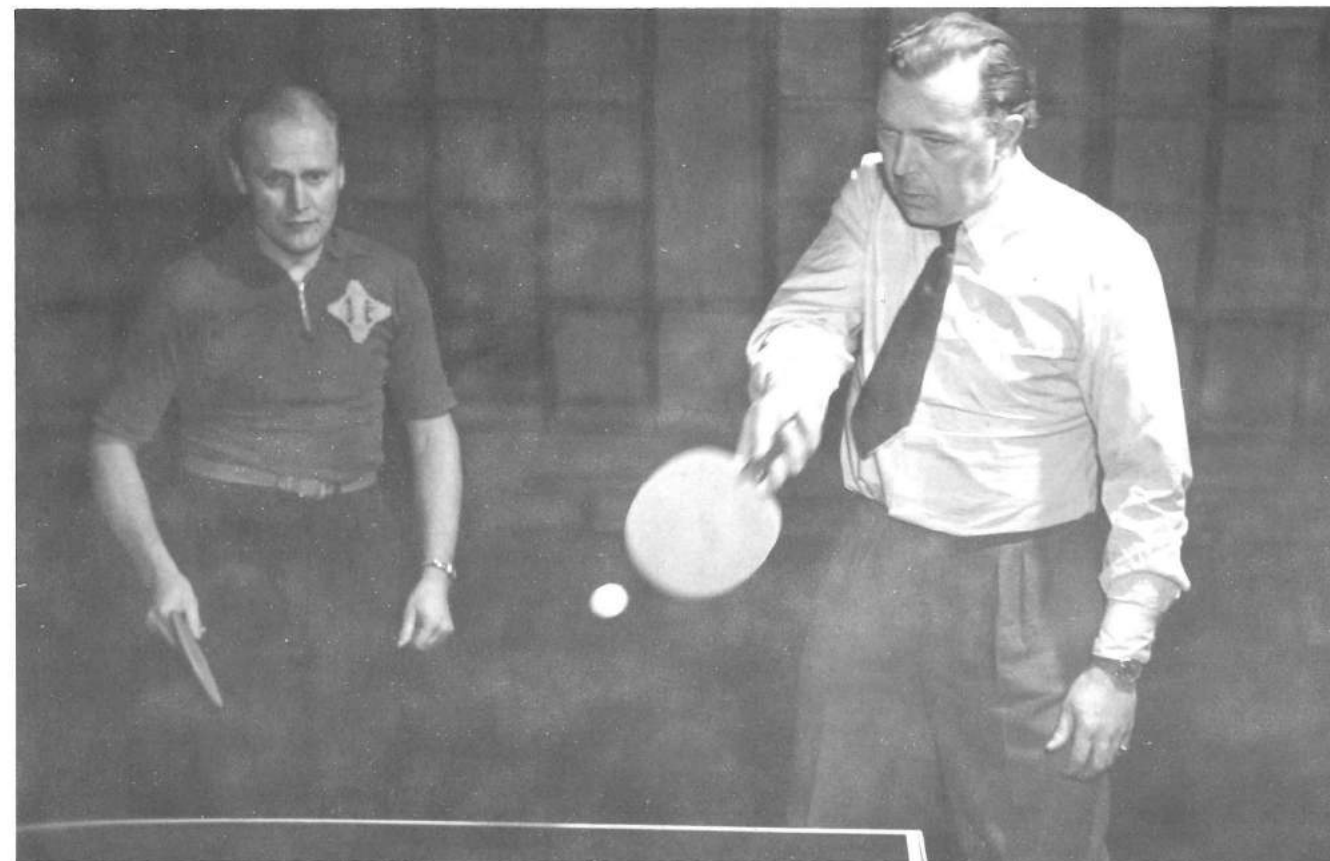
mängd varianter gjort sitt segertåg över världen kanske mest för att den bidragit till spelets förnyelse och variation.

Sveriges bt-kung Tage Flisberg provade nyheten efter VM 1953 tillsammans med vår polsk-franske tränare Alex Ehrlich och noterade en rad framgångar inför VM i London 1954. Man kan nog utan överdrift säga att Flisberg var Europas bästa spelare det året, och det blev japanen Ichiro Ogimura som i VM-finalen hindrade svensken från att bli världsmästare.

Svenska Bordtennisförbundet följde sitt motto att endast det bästa är gott nog och inbjöd Ogimura att tävla i Sverige redan samma år han vann VM. Då visste Flisberg hur japanen skulle tas och under en turné här i landet, då även Johnny Leach och världmästarinnorna Rowe deltog, hände det flera gånger att svensken lyckades ta en liten men dock revansch för nederlaget i VM-finalen. "Ogi" har alltså varit en varm Sverige-vän som har stor andel i det rika svensk-japanska utbytet.

Världseliten möts i SOC

Sveriges storinternationella mästerskap SOC hade 1954 sin lyckade premiär i Stockholm med större delen av världseliten samlad både på herr- och damsidan. SOC betyder Scandinavian Open Championships, ty vi trodde väl att turneringen emellanåt skulle kunna lånas ut till våra grannländer. Så har dock inte blivit fallet eftersom SOC naturligtvis är en ganska dyrbar galaföreställning som kräver rutinerade arrangörer. I stället har Borås, Hälsingborg, Karlskrona, Trollhättan, Halmstad, Göteborg, Malmö, Karlshamn och nu senast Kristianstad avlöst Stockholm. Det visar styrkan hos svensk bordtennis att SOC utan avkall på kvaliteten utspelas för 19:e gången några veckor efter SBTf:s 50-årsjubileum i höst. Statistiken över SOC-segrarna skäms inte för sig ens vid en jämförelse med VM-listorna under motsvarande tidsperiod.

Gunnar Ollén och prins Bertil spelar dubbel.

Vid sidan av SOC koras nordiska mästare vid en turnering som sedan 1949 arrangeras vartannat år i tur och ordning i Danmark, Finland, Norge och Sverige. Svenskarna har inte släppt många titlar ifrån sig och det torde inte ha blivit lättare med åren att hämta in vårt gamla försprång i spelstyrka.

Det gäller att hänga med ute i den stora världen. Fjärran Österns länder gjorde sig alltmer gällande under 50-talet och Sverige hade ännu inte några nya världsstjärnor som var självskrivna deltagare när VM för första gången gick Japan 1956.

Hela Sveriges VM 1957

Med tanke på att Sverige stod i tur att arrangera VM 1957 kunde vi emellertid inte utebli från Tokyo. Pengarna i kassan räckte bara till ett sändebud och som sådant utsågs Åke Eldh, kassör och utlandssekreterare i förbundsstyrelsen, predestinerad att med tiden överta ordförandeposten.

För att bli representerade även vid tävlingsborden måste vi tillgripa insamling av medel bland sportens trogna anhängare. Sveriges bt-supporter nr 1 Martin Ohman och före svenska mästaren Bengt Grive, sedermera känd från TV, bidrog verksamt genom att mobilisera sina förbindelser inom artistvärlden till en s. k. välgörenhetsgala. Det var inte så svårt att få ihop pengar till Tage Flisbergs resa, ty han hade dock visat sin klass som VM-finalist året före, och det kom faktiskt in så mycket att vår nye storspelare Björne Mellström fick följa med. Tack vare en turist, Djurgårdens fotbollsmålvakt Gösta Brolin, kunde Sverige även starta i Swaythling Cup för 3-mannalag.

För att genomföra VM-tävlingarna i Stockholm 1957 krävdes en helhjärtad satsning av Bordtennis-Sveriges samlade resurser. Med energi och entusiasm ställde landets alla ledare och spelare i ord och handling upp bakom förbundsstyrelsens djärva projekt. Men en känsla av omätlig glädje, stolthet och ödmjuk tacksamhet ser vi tillbaka på det lyckosamma resultatet. Vårt VM inför fullsatta läktare i Kungliga Hallen visade svenska folket att bordtennis är storsport att räkna med. Aldrig tidigare hade här i landet samlats representanter från 39 länder till ett idrottsevenemang — Olympiska spelen 1912 och Rytтарыolympiaden 1956 medräknade. Sällan har lovorden över arrangörerna såväl som deltagarnas sportsliga prestationer varit så samstämmiga.

Japanerna dominerade och vann nästan rubb och stubb med Toshiaki Tanaka och Fujie Eguchi som singelmästare, Sveriges Radio sände VM-glimtar i ett ännu rätt sällsynt "massmedium" som kallades TV.

RF:s ordförande, HKH prins Bertil, följde arrangemangen med stort intresse som tävlingarnas beskyddare. Det gjorde han för övrigt redan vid VM 1949, då han även tränade med de svenska spelarna en kväll i Maria folkskolas gymnastiksal, och det skulle han göra även nästan gång vi bad om hjälp med VM 1967.

Vid den internationella kongressen i Stockholm 1957 bestämdes att VM i fortsättningen skulle arrangeras vartannat år, vilket gav plats för världsdelsmästerskap i Europa, Asien etc. under mellanliggande år. Tyskland (Dortmund), Kina (Peking), Tjeckoslovakien (Prag) och Jugoslavien (Ljubljana) kom att svara för VM den närmaste tiden framöver.

Internationellt inflytande

Under 50-talet hade inte bara EM funnit en fast plats på

Pingis är spelet för alla åldrar. Agda Fernberg, 62, i Luleå Sportklubb tillhör fortfarande Norrlands bästa damer.

det internationella programmet utan även ett informellt juniormästerskap under namnet Europaträffen. Det var tyskarna som realiserade denna idé, men Sveriges initiativ till ungdomsutbyte med England, Frankrike, Tyskland och våra nordiska grannländer hade under flera år lagt grunden. Svenska pojkarna har också gång efter annan noterat framgångar i denna internationella plantskola som naturligtvis även omfattar flickor. Det har säkert ett visst sammanhang med vår utveckling mot världstoppen att Falkenbergs berömvärda ungdomsledare svarade för värdskapet när Europaträffen arrangerades i Sverige 1958.

På ett par andra områden inom vår sport må det inte vara oss förmätet att framhålla förtjänstfulla insatser som fått stor betydelse för utvecklingen i flera avseenden. Förbundsledningens förtroendefulla samarbete med ledande affärsmän inom branchen har inte bara resulterat i en sportsligt sett betydelsefull standardisering av hög kvalitet. Den svenska tillverkningen av racketar och bord hävdar sig framgångsrikt på den internationella marknaden. Samarbetet har vidare medfört värdefulla ekonomiska bidrag till sportens administration och tävlingsverksamhet.

Det ligger ju i alla inblandades intresse att propagandan sköts på ett effektivt och slagkraftigt sätt. Redan från starten lyckades sålunda Svenska Bordtennisförbundets förste ordförande hos en engelsk firma träffa avtal om royalty på de bollar den svenske generalagenten sålde. Här hemma har Stig Hjelmquist kommit att spela en viktig roll i takt med sportens tillväxt. Han har alltid varit lyhörd för Svenska Bordtennisförbundets förslag och önskemål i ekonomiska och tekniska frågor. Det hör till affärerna att Sveriges fyra färgstarka bordtennis-ess Tage Flisberg, Hans Alsér, Kjell Johansson och Stellan Bengtsson engagerats i Hjelmquists företag.

De som i Bordtennisförbundets ledning ägnat sig alldeles speciellt åt tävlingsorganisation och tävlingsmateriel är Allan Eriksson och Olle Kihlman. Allan har tagit på sig ansvaret för att våra tre undan för undan allt större VM i modern tid skulle genomföras programenligt och på ett berömvärdt sätt i Eriksdalshallen 1949, Kungliga Hallen 1957 och Johanneshov 1967. Fråga är emellertid om inte hans outtröttliga

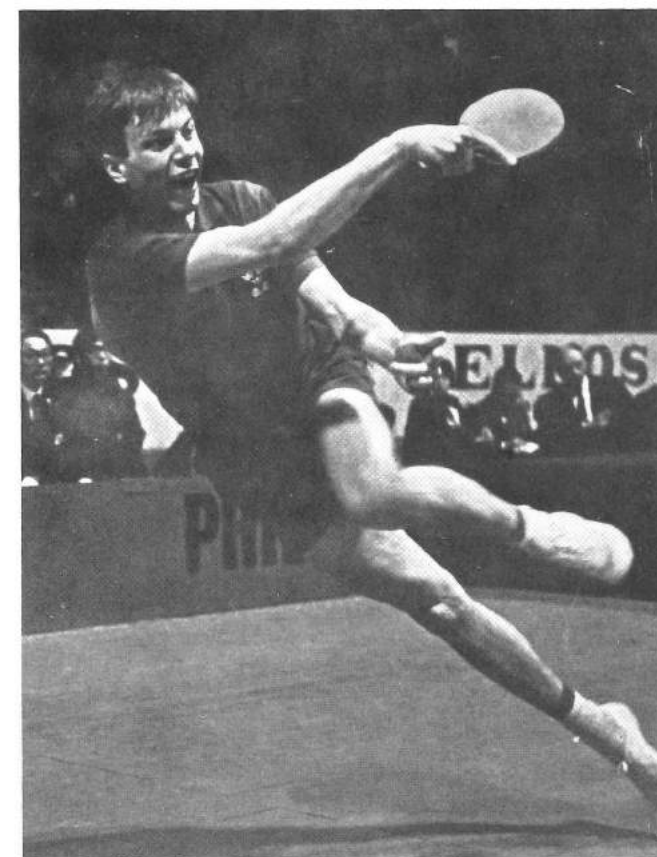
ledarskap för SOC och den ständigt växande inhemska tävlingsverksamheten med serier och turneringar eller hans mångåriga ansvarsfulla styrelseuppdrag som förbundskassör var för sig måste värderas lika högt.

Olle Kihlman var den som först förstod och intresserade sig för att rensa upp i en vildvuxen flora på bt-sportens tekniska sida. Hans ändamålsenliga konstruktioner och nyskapelser ifråga om materielen ska inte glömmas, ty de bidrog till att många andra fick upp ögonen för att spelet ska utövas strikt efter de föreskrivna reglerna. Vad gäller stadgar, tävlingsbestämmelser och spelregler har annars C. G. Brandel och P. G. Högborg skrivit in sina namn i den svenska bt-historien med en sakkunskap som ären kommit internationella förbundet till godo. De 18 senaste åren har Tord Östner svarat för budgetkontrollen som styrelsens kassör.

En internationellt känd kollega som hör hemma i en återblick på svensk bordtennis fastän han nu flyttat utomlands är reklam-redaktören Joel Haskel, som skötte PR för våra tre stora VM. Det var hans optimism som gjorde att vi 1947 återupplivade vår egen tidskrift, Svensk Bordtennis, som nu kallas "Pingis" och har ett 30-tal årgångar bakom sig.

Svenska världsmästare

Mina efterträdare som ordförande i Svenska Bordtennisförbundet, först Åke Eldh 1958—1970 och sedan Erik Extergren förunnades att gratulera våra talangfulla och träningsvilliga pojkar som blev europamästare och världsmästare. "Jerker" har till slut framträtt som hövdingen bland 1938 års män, den uthålligaste av oss alla, den som fått fullfölja svenska bordtennisledares samlade strävan under årtionden. Dubbelparet Hans Alsér—Kjell Johansson nådde världstoppen vid vårt eget jätte-VM i Johanneshov 1967 och försvarede titeln två år senare i München. Vid VM-premiären

Fart och fläkt: Kjell Johansson kastar sig och slår in sin fruktade hammare och Hasse Alsér hamnar över barriären i ett backhandsprång.

i Peking 1961 fick Sverige nöja sig med en placering efter Kina, Japan och Ungern, men nästa gång i Asien ställde Stellan Bengtsson till med en av de största sensationerna i pingisens världshistoria. Den 18-åriga pojken från Falkenberg som var tredje man i vårt landslag tog hem VM-titeln i singel.

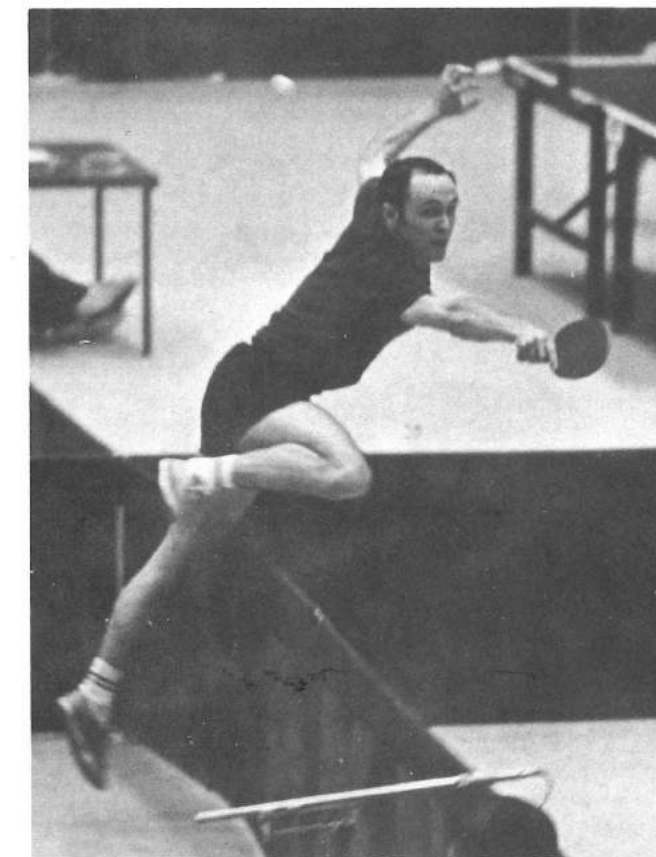
När nästa VM gick i Sarajevo 1973 kämpade sig Kjell Johansson fram till singelfinalen men kom där till korta mot kinesen Hsi En-ting. Kjell och Stellan tog dock dubbel-titeln och tillsammans med Anders Johansson, Bo Persson och Ingmar Wikström erövrade de Swaythling Cup som sedan bordtennisportens morgon varit den mest åtråvärda VM-trofén. Sedan 1927 är det endast Ungern, Tjeckoslovakien, Österrike, USA, England, Japan, Kina och Sverige som lyckats få en inteckning i det pampiga nationspriset.

Våra världsmästare nämns här vid namn för att jag vill därmed understryka hur de kommit fram genom Svenska Bordtennisförbundets och dess klubbars outtröttliga i annat avseende allmänt erkända och uppskattade ungdomsverksamhet.

Hasse Alsér var inte mer än 15 år då han som stipendiat fick vara med om VM-veckan 1957 i Kungliga hallen och Kjell Johansson var också 15 när han fick följa med landslaget till EM i Berlin 1962. Stellan Bengtsson är en produkt av Falkenbergs föredömliga satsning på bordtennis som fritidsnöje för ungdomen redan i de tidigaste skolåren. Dessa tre namn har för all framtid skrivits in i den internationella bordtennishistorien som bevis för att sporten i Sverige bedrivs efter linjer som kan rekommenderas.

Att både Kjell och Stellan för sina insatser fått kunglig medalj och i konkurrens med framstående utövare av andra idrotter belönats med Svenska Dagbladets guldmedalj för "årets bragd" dokumenterar detta påståande ytterligare.

K. A. Rabén

"Ping-pong-diplomati" på högsta nivå: Erik Extergren i glatt samspråk via tolken med Kinas premiärminister Chou En-lai.

SAS-direktören Lars Wessman överräcker Stellan Cup till Erik Extergren som vandringspris i "Bästa fyran". Året var 1973.

Erik Extergren:

Trettiotalets arbetslöshet blev vår sports grogrund

Att Erik Extergren sedan fem år tillbaka är svenska bordtennisförbundets ordförande säger egentligen ingenting. Sedan flera decennier tillbaka är han nämligen en institution i svensk pingis. På något sätt förkroppsligar han den. Han är helt enkelt Mr Pingis, om den benämningen godtas. Och samtidigt en av svensk idrotts dokumenterat främsta idrottsledare.

Jerker — som sådan har han lagt bort titlarna med en god del av svenska idrottsfolket — var med bland de revolutionärer som kallas 1938 års män och som stöpte om tidsfördrivet och källarhanteringen ping-pong till en allvarligt syftande, ja efterhand en stor svensk nationalsport. Han trädde till med Rabban och Allan och hela baletten som gjort svensk bordtennis till vad den är, respekterad lika mycket ute i världen som i Sverige.

Atskilligt hade hänt förut. Vi tar Jerker rakt upp och ner för en jubileumsintervju med svaga förhoppningar att han skall vara allvarsmättad och ge de där lite torra men nödvändiga beskedet om vad som hände just på tröskeln till den svenska pingisens 50 år.

— Var och när började du?

— På hotel Regina. Bakom bowlinghallen fanns det en lokal med pingisbord. Där höll vi till, vi som var konfirmander i Jakobs församling. Det var Folke Pettersson, första stockholmska svenska mästaren och Gudmar Wikmark, domaroraklet med mera, och jag. Vi spelade pingis på lattjo, ingen kunde väl drömma om att det skulle bli stor och allvarlig sport av detta enkla tidsfördriv.

— Vad var det som åstadkom förändringen?

— Arbetslösheten på början av trettiotalet. Mängder av äldre och yngre ungdomar hade sysselsättningsbesvär. Det blev att dom samlades på pingpongalongerna som förekom på den tiden och var lika misstänkta för spel och dobbel, öldrickning, vadslagning, och gud vet vad, som biljardsalongerna. Själv var jag tack och lov, inte arbetslös. Jag jobbade på Götabanken som jag gjort nu i hela 50 år. Det hindrade inte att jag år 1931 blev delägare i den bordtennishall som fanns en trappa upp i Östermalms saluhall.

— Svenska Bordtennisförbundet, som hade bildats 1926 var på den tiden en för oss stockholmare ganska obekant företeelse. Förbundets huvudsakliga verksamhet var förlagd till Göteborg med omnejd. Där satt männen som styrde. Vi stockholmare hade någonting som hette Stockholms Bordtennisallians och skriv upp att där jobbades det. Serier kördes med jag skulle tro över 100 tiomannalag. Förbundet räknade bara omkring 50 klubbar så att Alliansen, som stod utanför, var vida större. Jag var med i en klubb som hette Perry Club — uppkallad efter världsmästaren — och vi gick in i Alliansen. Det gjorde också Storkyrkopojkarna och Gunnar Ollén. Stockholms bordtennisallians hette först Stockholms Bordtennisförbund. Förbundet tog sig emellertid vatten över huvudet, när det hyrde Blå hallen för en stor tävling. Det gick med brakande förlust och förbundet kunde inte betala hyran.

Då upphörde förbundet helt enkelt att existera och kunde följaktligen inte betala. Istället uppstod Stockholms Bordtennisallians. Smart, va? 1938 var det dags att återgå till att bli Stockholms Bordtennisförbund med mig som ordförande.

— När kom du med i Svenska Bordtennisförbundet?

— Jag räknas ju till den illustra kretsen "1938 års män", som revolterade och tog över vid årsmötet i Huskvarna nämnda år tillsammans med bland andra Karl Albert Rabén, Gunnar Ollén och Allan Eriksson. Men i själva verket fick jag in en fot redan 1936, då jag blev vald till revisor i landsförbundet.

Hur som helst så kom regimskiftet i Huskvarna, då vi tog över från göteborgarna. Hilding Söderberg var då ordförande, han hade efterträtt Ralph Fischer. Det blev nu Rabén som tog över klubban med Ollén som sekreterare och själv blev jag i valstrid med Harry Antonsson vice ordförande. Låt oss inte glömma bort Harry Antonsson. Det var en eldsjäl och han gjorde bordtennisen storartade tjänster under just de där åren då vi kämpade för att bli erkända och nog — tycker jag — utförde en social mission bland alla ungdomar som ingenstans hade att ta vägen. Det var så enkelt och informellt på den tiden. Vi anordnade tävlingar utan föranmälningar. Grabbarna kom och betalade en krona och så lottades dom in. Det gick bra det också. Jag blev också ordförande i Stockholms Bordtennisförbund efter Ollén som fick för mycket annat att syssla med, och det förblev jag till 1946.

— Det var inte lätt att komma in i RF?

— Nej, det skall alla veta. Vi kämpade en hård och enveten kamp. Först måste vi ju städa upp inom våra egna led, införa disciplin och snygga vanor. Det lyckades bra men ändå ryckte dom höga herrarna i RF på axlarna. Särskilt då Einar Råberg, direktören och brottargeneralen, som menade att pingis var ett leksaksspel och ingenting för stora starka idrottskarlar. Men vi tog tjuren vid hornen, och när inte Muhammed ville komma till berget, så fick berget komma till Muhammed. Vi fraktade upp ett bord till Strömsborg plus några av stans bästa spelare och så demonstrerade vi riktig bordtennis för herr Råberg, Bo Ekelund m. fl. Det tog skruv och vi blev invalda vid RF-mötet 1943. Fast jag minns att det hördes nej-röster i lokalen.

Gissa hur stort vårt första anslag var? 3.000 kronor! Nu är det 1,3 miljoner.

— Hur kom det sig att du satt som vice ordförande i hela 32 år och inte någon gång övertog det ordinarie jobbet.

— Det var min personliga övertygelse hela tiden, och är det nog än i dag, att jag kunde vara till mera nytta för pingisen på annan post än ordförandens. Min läggning och mitt temperament passar inte så bra för ordförandeskap. Och innan jag accepterade valet efter Åke Eld gjorde jag stora ansträngningar att hitta någon annan. Anders Lindstedt t. ex. och Ulf Lönnqvist nämndes redan då.

— Dina största glädjeämnen genom åren?

— Ja, först var det naturligtvis erkännandet och invalet i

RF. Sen kom de stora internationella framgångarna. Jag glömmer aldrig hur lycklig jag var den gången, när Tage Flisberg spelade VM-final i London 1954 mot Ogimura. Härliga stunder var det ju också 1964 i Malmö, när Kjell och laget blev europamästare och 1967 i Stockholm, när Hasse och Kjell blev våra första världsmästare i dubbel. Då glömde man det ekonomiska fiaskot. För att inte tala om 1971, då Stellan blev världsmästare i Nagoya och två år senare i Sarajevo, då vi erövrade det "blå bandet" och blev världsmästare i lag.

På tal om erkännanden åt vår sport, så var jag också mycket stolt när vi fick Centralföreningens stora pris som Årets Förbund, liksom när Kjell och Stellan fick Svenska Dagbladets bragdguld. Och jag skulle väl vara hycklare om jag inte erkände att min fåfänga smickrades, när jag 1973 i en omröstning blev utsedd till "Årets idrottsledare".

— Andra märkeshändelser under din tid?

— Turnéerna till fjärran östern förstås. Jag har ju varit i Kina med pingislandslag tre gånger, första gången redan 1961 och det har varit en underbar belöning för allt slit och släp genom åren. En lustig poäng från första Kina-besöket: där var jag Norges representant i egenskap av ordförande i nordiska bordtennisunionen, där jag presiderat i tjugo år. Sen tycker jag nog att ett stort glädjeämne är att bordtennisen tillvunnit sig så stor och allmän respekt genom sin organisation och att vår insats i ungdomsarbetet varit så stor att det på allvar har sagts att förbundet borde få ekonomiskt stöd av de sociala myndigheterna. Vi har väl också varit före på en del områden. Exempelvis med godkännandemärken på materiel, som ju ger bra med pengar.

— Något som du inte tycker är bra?

— Finns nog en hel del. Ingen mening med en "hurra-vad-vi-är-bra"-mentalitet. Det är mycket som inte klaffar ute på fältet. Många små distrikt är för svaga och får ingen hjälp. Det är en önskedröm att kunna bredda pingisen ute i glesbygderna i norr men det är långt dit. Vårt huvudproblem, som jag ser det, är inte ledarbrist, eller brist på lokaler

och bord. Cruxet är att trots att så många ungdomar spelar pingis sporten inte har slagit på motionssidan. Tennis, badminton, squash och golf, för att ta några oss närstående har fullt upp av äldre spelare i alla årgångar som regelbundet både motionerar och tävlar. Där har vi det sämre ställt och det återspeglas naturligtvis i det förhållandet att pingis har så förhållandevis få egna lokaler. Det äldre klientelet i tennis, golf, badminton och squash satsar ju pengar på egna anläggningar och skaffar sig kommunhjälp och sponsorer.

— Tror du att pingis kommer att hålla sina framskjutna positioner?

— På den internationella fronten kan det bli svårt, så hårt som våra konkurrenter tränger på. Inom landet tror jag vi kommer att hävda oss bra som en av de största idrotterna. Det är ju en stor kamp om själarna och jag betraktar basket som den största konkurrenten, avundas basket dess förnämliga marknadsföring.

— Det brukar sägas att du inte gillar dampingis och att du gärna hackar på domarna.

— Fel båda delarna. Jag tycker att pingis är en av de idrotter som lämpar sig allra bäst för flickor och därför tycker jag det är så synd att dampingisen skall stå kvar på en så relativt låg nivå som den gör här i landet. Jämförelserna med den manliga pingisen blir ju så skrämmande att jag tror man skulle göra pingisdamerna en tjänst om de hade sina egna mästerskap. Och säg mig den svenska klubbledare som när han vill skapa ett starkt klubbtag inte har det faktum för ögonen att det går kanske en bra tjejpå tio bra killar.

Angående domarna har mitt obotliga skämtlyne kanske tagit sig uttryck då och då. Annars har jag faktiskt hållit ett 40-tal domarkurser och är sen 1963 innehavare av domarkortet nr 1 här i landet.

— Till slut: vilka tre svenska pingisspelare sätter du högst?

— 1) Tage Flisberg 2) Kjell Johansson 3) Stellan Bengtsson.

Bengt Ahlbom

På ambassadbidning under EM i Prag 1976: Från vänster ser vi Ann-Christine Hellman, Ingemar Wikström, ambassadör Carl-Georg Craford, Kjell Johansson, Ulf Thorsell och Erik Extergren.

Gunnar Ollén:

Tacksamhet är ordet

Det hällregnar över Skåneslätten. Det är lördag morgon. Jag ska snart fylla sextiotre år. Om en stund ska jag köra ner till Radiohuset i Malmö, till motionshallen. Där ska jag som vanligt om lördagarna träffa mina tre kompisar, f. d. tävlingsspelare som jag själv, men några decennier yngre. Med SM-, DM- och seriespelsförflutet. Så ska vi köra ett par, tre timmar. Stenhårt.

Vi är jämna, alla kan slå alla, vi spelar serier och har utomordentligt väl reda på vem som vann sist. Det är kamp om varenda boll. Ilskna tjut och glada tjut, triumf och bitterhet. Efteråt är vi som våta trasor att vrida ur. Så in i duschen. Och så eftersnacket, om allt mellan himmel och jord, när vi sitter på britsarna i omklädningsrummet. Sköna inombords. Urakade fysiskt men på härligt humör, vi skratrar och trivs med livet.

År det underligt, att jag vaknar varje lördag med en munter förväntan? Jag känner den dunkelt, medan sömnen släpper. Varför är det så här? — jo, det är ju lördag idag, pingis, om en stund ska jag iväg.

Är han mycket barnslig, den där Ollén? Att ungdomar kan tycka det vara roligt att spela bordtennis, det kan man ju förstå. De har ju ett så stort rörelsebehov. Men att en sextiotre års herre med grå stänk och glasögon och med ett seriöst arbete, som det finns anledning att ställa intellektuella krav på, ska vara så road av att hålla på och ränna efter en liten vit boll varenda lördag... Tyder inte det på en viss efterblivenhet?

Jo, visst gör det det. Jag hoppas bara att få vara lika efterbliven så länge jag orkar och att många andra får vara det också. För den efterblivenheten har gjort det ofta svåra livet mycket lättare att leva.

Efter veckans många långa sammanträden, efter programdiskussioner, ibland hetsiga åsiktsbrytningar, radionämndsärenden, löneförhandlingar, presskonferenser, byggnadsplanering, budgetanalyser, teaterforskning och remissläsning till långt in på nätterna — så härligt att få koppla av vid pingisbordet! För hur intressant och spännande som mycket av vad jag håller på med till vardags än kan vara, så kräver det dock stillasittande. Att sitta på sammanträden, att sitta vid skrivbord, att sitta med böcker, att sitta över skrivelser dagar, kvällar, nätter. Visst försöker man promenera så mycket som möjligt, gå ner till radion om morgnarna, gå i trapporna på jobbet. Men ofta finns det ingen tid över till det. Det blir jäkt till bilen och jäkt till hissen. Säkert är det åtskilliga som har det ungefär som jag.

Man blir explosiv inombords. Kroppen skriker efter någon form av fysisk aktivitet, som inte bara är lite nojsig utan som tar ut allt vad man har, ordentligt, kramar ur en. Men som dessutom är så rolig, att man dras till den, inte för att man bör motionera, av plikt, utan därför att den är så kul, så att man inte kan låta bli.

Allt detta har bordtennis. För mig och säkert för tusentals andra.

Länge har man vetat vilken härlig sport bordtennis är för de unga, och för de inte helt unga. Nu kan jag av egen erfarenhet intyga, att det är en underbar sport också för "oss äldre", för oss som närmar sig pensionsåldern.

Tacksamhet är ordet! Tacksamhet för att den här sporten finns. Som ger fullgod motion. Att nybörjaren, tävlingsspelaren, veteranen, kvinnor som män. Som inte är kostsam. Som inte är tidskrävande för den som har ont om tid. Som slår bryggor mellan socialgrupper. Knyter vänskapsband för livet. Som man praktiskt taget aldrig skadar sig i. Som tränar upp reaktionssnabbhet, vighet, bollsinne, koncentrationsförmåga. Som man kan hålla på med året runt, oavsett om det snöar eller regnar. Som man till och med kan spela utomhus, om så ska vara. Som alltid är omväxlande eftersom bollen är rund och variationsmöjligheterna oändliga. Som är mycket lite beroende av turmoment, men desto mer taktik, intuition, precision, snabbhet, benstyrka, mjukhet etc.

Börjar jag lovtala bordtennis, så har jag svårt att sluta.

Men då hör jag den kritiska rösten igen: äsch, Ollén är hedersordförande i Bordtennisförbundet, han har varit elit-spelare och landslagskapten, bordtennisens man i Riksidrottsförbundets arbetsutskott etc. — det är klart han håller masken och pratar för varan, fattas bara annat! Innerst inne kanske han är led på alltihopa, men dammar av lite superlativer, nu när förbundet ska fira jubileum och han kanske blir bjuden på middag!

Men det är inte så. Visst har jag i tidigare år lagt ner en massa jobb på att organisera och främja en sport som jag tycker om och tror på som en av världens allra bästa, visst har jag suttit ordförande på årsmöten, skött sekretariat, varit speaker på tävlingar, hängt med landslaget under 30- och 40-talens tävlingar i utlandet — *men belöningen har alltid varit att själv få spela!* Drömmen om livet! Att få gå ner och slå en stund i hallen under sammanträdespauser eller på kvällen, att få träna mot de bästa grabbarna, att själv få tävla. Jag har hjälpt till att lyfta upp svensk pingis från rökiga, svettdoftande källarlokalerna för att själv kunna få spela under trevliga och hygieniska omständigheter. Jag har försökt arrangera intressanta tävlingar för att själv få vara med och tävla i spännande sammanhang. Det har varit en fruktansvärd egoism alltihop, och ingenting att tacka för från pingisförbundets sida — däremot känner jag själv en oerhörd tacksamhet mot en sport som hela långa livet igenom har gett mig så oförtjänt mycket, fysiskt, psykiskt och allmänmänskligt. Så mycken glädje. Det är därför jag lovprisar.

Vad skulle det till exempel ha blivit av mig som ungdomsledare, om jag inte hade haft bordtennisen? I femton år slet jag oavlönat om kvällarna bland pojarna i Gamla Stan i Stockholm, i Mäster Olofs-gårdens nystartade settlement, som det hette på den tiden, hemgård eller fritidsgård som det heter idag.

Jag glömmer aldrig första kvällen. Det var i början av 30-talet, jag var arton år och färsk student. Pastor Grefberg hade sagt, att nu måste studenterna göra en insats, inte bara sitta på KB eller HumB, umgås med varann och vara finkulturella.

Lokalen var Stadsmissionens våning 4 trappor upp vid Stortorget 3. Redan när jag hade kommit en trappa upp hörde jag tjuten däruppiifrån. Jag hade läst upprörda insändare, om hur busfröna hade hållt sylt genom fönstren ner på utländska turister.

När jag kom in i tamburen, var det första jag fick se en av mina studentkamrater från Humanistiska Biblioteket. En lärd och stillsam, lite världsfrånvärd böckernas man. Han låg under rockhängaren. På honom hoppade gungade en tre, fyra styckan vilda killar i tio-tolvårsåldern. Glasögonen hade han tappat, han såg betryckt ut. Mitt första jobb som svensk ungdomsledare blev att befria en annan ungdomsledare och försöka få honom att stå upprätt.

Sen gällde det. Det låg spänning i luften. Grabbarna hade hört att det skulle komma en ny ledare. Själv hade jag läst i tidningarna om gangsterligor i Gamla Stan, om förvildade ungar och svåra disciplinproblem. Det var därför settlementet hade startats, med mönster från slumkvarteren i Londons East End. Ett trettiotal grabbar i sin bråkigaste ålder slogs och skojade och jagade varann, när jag kom in i stora salen. Det var ett helvetiskt oväsen. Där stod ett par pingisbord också, omålade skivor på bockar. Ett tiotal grabbar per bord brottades om några träracketar.

Hur ska det här gå då?, tänkte jag. Kom nu inte hem sönderslagen, hade min mor sagt. Men gudskelov visste några av pojkarna, att den nya ledaren skulle vara "fena på pingis", som det hette. Jag hade vunnit ett par småtävlingar, och det hade stått i tidningen. "Vem är bäst på pingis?", frågade jag. "Det är Berra!", svarades i korus. "OK. Då kör vi ett set. Flytta på er, så vi får plats!". Det blev ganska tyst. Alla samlades kring bordet. Alla ville se hur Berra, en storvuxen grabb i femtonårsåldern, pulveriserade den nya ungdomsledaren. Men jag hade redan då min forehand. Så det blev tvärtom. Berra fick inte många bollar med.

Sen var saken faktiskt klar. Det blev plötsligt ordning på torpet. En lirare som kunde ta Berra fick med ens respekt med sig. Så startade Storkyrkopojkarnas bordtennissektion. Hastigt anskaffades via en snickare några nya bordsskivor med bockar. Vid varje bord tävlades i serier. Bäste man flyttades upp. Så småningom fick vi flera lag i Stockholms-serien. Och riktiga pingisbord. Ungdomsledaren blev med åren en sorts spelande tränare. Alla skulle spela mot honom, och alla fick spela, även de som var alldeles nya. Det allmänna tumultet gick över i ordnat tävlande om kvällarna. Visst var det jobbigt, i synnerhet när jag några år skulle ha hand om träningen varje lördagskväll. Fästmon var måttligt förtjust. Men jag fick ju spela själv också, behövde inte bara sitta domare och starta matcher. Jag fick många vänner för livet. Får än idag kort på födelsedan. Min gladaste stund var kanske en sensommardag i slutet av 30-talet. Det ringde hemma. "Det är från polisen", sa den som svarade. "Dom vill snacka med dig". Vad har jag nu gjort för ont?, tänkte jag. För en tid sen hade jag fått böta för att cykellyktan var trasig. Men det var kommissarien i Nicolai polisdistrikt, som hade en vädjan. Han undrade "om inte magistern kunde börja med sin pingpong snart igen, för vi har ett helvete med grabbarna". Saken var den, att när ungdomsverksamheten tog ferie under sommaren, slog man dank och ställde till rackartyg, den här gången med att hjälpa langarna. Pojkarna stod på post och varnade när någon polis var i annalkande, till tack fick de smaka på varorna.

Naturligtvis gick jag genast ner i pastor Grefbergs mad-

Gunnar Ollén i typisk action och utstyrsel (baskermössan!).

rasserade källare där vi brukade hålla till, och satte i gång höstens pingis.

Sen detta livliga 30-tal har jag varit övertygad om att bordtennis är den bästa inomhussport som finns för att inressera och sätta pli på en större skara pojkar i deras orligaste ålder, mellan åtta och femton år. Erfarenheten gjorde att jag sen gick in för att allt fler skulle få del av den insikten, på nationell bas. Och inom Riksidrottsförbundet, som först inte alls ville ha med bordtennis att göra. I dagens Sverige har ju Bordtennisförbundet och dess ledare varit utomordentligt framgångsrika i det här avseendet. Tänk bara på de väldiga rikstävlingarna för skolor och vad de för med sig av breddat intresse!

Jag ska inte fördjupa mig i den mängd andra glädjeämnen, som bordtennisspelandet och tävlandet har fört med sig för mig — detta världsomspännande reseliv, att få vara förste svensk som vid VM i Indien konfronterades med asiatisk pingis, "bomben i Bombay", detta att nästan vart man kommer ha bekanta som hälsar och pratar om gamla tider, att beundra ledargardets skicklighet och uppoffrande uthållighet: Extergrens, Allan Erikssons och flera andras, att få lida och jubla med den svenska världsmästarelliten, Stellan och Kjell och pojkarna, att glädjas åt 60- och 70-talens enorma tävlingsframgångar, den framsynta uppläggnings av träning och instruktion, TV-propagandan etc etc.

Men jag kan ändå inte låta bli att särskilt nämna en sak, som fyller mig med en alldeles speciell tacksamhet. Som jag tror har gjort mig till en något bättre samhällsmedlem än jag annars skulle ha varit. Jag är född i en borgerlig miljö, min far redaktionschef, min mor lärarinna. I släkt och bekantskapskrets tidningsmän, läkare, lärare. Vid universitetet akademiker.

Hur skulle jag utan denna välsignade bordtennis ha kommit arbetarpojkar så nära som jag har gjort? När vi har tränat ihop, tävlat ihop? Hur skulle vi annars ha kommit att resa ihop, äta ihop, bo på hotell ihop, prata tillsammans? Hur skulle jag annars ha kommit med på deras fester? Hur skulle jag ha fått förståelse för sånt som låg utanför min erfarenhet, löpande bandets stress, enahanda fabrikarbete, dålig yrkesmiljö, ojämlig betalning, klasskamp o. s. v.? Viss kunde vokabulären vara nog så rå och maneren inget vidare, men hur mycket av bussig hjälpsamhet, värme och härlig humor — inte elak som på universitetet — kunde man inte hitta innanför de lunsiga fläckiga jobbkärlädrarna!

Jag glömmer aldrig min doktorsmiddag, med professorer och docenter och hela den akademiska faderullan i frack. Vi var två nybakade filosofie doktorer som av kostnads skull — tämligen luspanka bägge två efter nio, tio universitetsår utan de studielån som då ännu inte existerade — hade slagit oss ihop om en gemensam middag. Så skulle det hållas tal. En docent höll tal för mig, syrligt lovprisande, på det vanliga akademiska viset. Jag satt lite disträ, hade helst velat gå ner på S:t Erik och slå några bollar. Men så spratt jag till. "Vet ni", sa han med ett sarkastiskt leende, "att Ollén i själva verket lever ett dubbelliv? Vi är ju vana att möta honom i Kungliga Bibliotekets forskarsal eller på seminarier. Prydlig! Men skulle ni nån kväll gå fel och råka komma ner på en sån där 'ping-pong-källare', eller bordtennishall, som

det visst så fint heter, några våningar under jorden, skumrasket, då kan ni få se honom stå där vilt sluggande med alla stans springscharor och plåtslagarlärningar. Och då kan jag försäkra att Herr Doktorn varken ser prydlig eller lärd ut!"

Auditoriet såg roat ut. Professor Lamm, min lärare, verkade lätt konstnerad över denna oväntade infantilitet hos en av hans blivande docenter. Jag svarade ingenting, det var ju sant det som sagts. Men jag kände hur jag blev förbannad över flinandet och tänkte: "Gosse, du vet inte vad du har gått miste om i ditt fina elfenbenstorn. Du känner säkert inte en enda springgrabb eller plåtslagare. Skulle inte kunna snacka med dem. Skulle inte vilja heller. Men den fina sport som har råkat bli min, har hjälpt mig att lära känna människor, vars förtjänster du inte har en aning om, människor, som kanske på sitt vis är precis lika fina som du, och det är jag glad och stolt för".

Jag förstår så väl, att det måste till en av världens mest demokratiska sportgrenar, samtidigt en i det yttre så anspråkslös sport som bordtennis, för att bryta isen mellan kommunismens Kina och kapitalismens USA. Men jag är också övertygad om att bordtennis på sitt speciella vis kan bryta mycken onödig is också mellan människor i Sverige.

Det finns mycket att tacka för när Bordtennisförbundet skall till att jublera.

När Centralföreningens idrottsmuseum skulle invigas presenterade Gunnar Ollén museiintendenten Fredrik Rude ett par åldriga "tamburin"-racketar.

Ett järngäng aktiva och ledare: Hasse Alsér, Lollo Hammarlund, Ichiro Ogimura, Kjell Johansson och Calle Bernhardt.

Historiskt ögonblick i Sarajevo 1973. Bosse Persson har slagit Takasjima och Sverige därmed Japan i den avgörande matchen om lagvärldsmästerskapet och lagkamraterna samt Lollo och Christer Johansson klappar om honom.

Lollo Hammarlund:

Först, störst, bäst... men guldtiden förbi?

— Skall jag vara riktig ärlig tror jag svensk pingis upplevt sina mest framgångrika år i världstoppen . . .

Orden är Lollo Hammarlunds, förre förbundskaptenen och lagledaren för världens i omgångar främsta och mest framgångrika bordtennislager, numera UK-man, styrelsedirektör i Svenska Bordtennisförbundet och med ytterligare uppdrag inom sporten i egenskap av dess kanske störste kännare på området, vad gäller pingis i allmänhet, internationell sådan i synnerhet.

Den som lever i nuet har lätt för att sätta likhetstecken mellan svensk bordtennissport och de segrar som på senare år vunnits av vårt nationslag!

— Det går för sig som ett av sätten, medger Lollo. Det är särklass mest angenäma, dessutom. Om svensk idrott haft ett järngäng att göra PR med för Sverige så är det btsportens. Frågan är om någon annan idrott mäktat något liknande under så lång tid?

Lollo kan sin pingishistoria — utantill. Vi roar oss med att inledningsvis försöka komma underfund med vad våra framgångsrika proffs vunnit och hur många titlar de släpat hem till nationen från internationella framträdanden, EM, VM, SOC, Europa Top Tolv-turneringar etc.

— Kort sagt har våra spelare vunnit — allt! konstaterar Lollo. Skulle killarna ha missat någon titel någonstans beror det sannolikt på att Sverige aldrig deltagit i tävlingen . . . Damsidan är det inte lika uppåt med. Men även här har vi haft glädjestunder.

— Trots att vi i många år skördat alla dessa segrar med i första hand starka tvåmannalag — tredjemannen har varit någon klass sämre, fått agera "hjälpgumma" — och egentligen aldrig ägt tre jämnbördiga spelare, så tror jag ändå inte att Sverige i framtiden kan få fram en ny generation spelare som lyckas bättre!

Lollo är medveten om att man aldrig bör säga aldrig och att det hela tiden sker en fortlöpande utveckling som ingen vet vart den leder.

— Vi ska komma ihåg att vi under en rad av år haft många mycket bra pojk- och juniorlagsspelare och att vi lyckats anmärkningsvärt fint i de internationella sammanhang där våra ungdomar släppts fram.

Det är angenämt att minnas tillsammans med Lollo; han är mannen att kunna dammsuga guldkornen från denna särregna och lyckliga pingisera där han själv spelat en så framträdande roll.

— En sak bör sägas i sammanhanget: Kjell Johansson skulle kunnat ge både sig själv och Sverige större utdelning på sin fantastiska karriär. Om han fått vara frisk, inte drabbats av arm- och ryggsador och gud vet vad. Kjells kropps-konstruktion, hans längd, har tvingat honom att slita för hårt på sin lekamen. Han har agerat i onaturliga ställningar då han dunkat till med sin vinnande "hammare". Annars skulle han säkert varit individuell världsmästare, också!

Det finns tre historiska data i Lollo's hjärnkontor, som han gärna plockar fram och graderar i rangordning:

- VM i jugoslaviska Sarajevo 1973: "Svensk pingis största framgång då herrlaget vann Swaythling Cup";
- VM i japanska Nagoya 1971: Stellas fantastiska prestation att som tredjeman i laget helt otippad vinna singeltiteln;
- EM 1964 i Malmö: Sveriges första lagguld och Kjell Johanssons sensationella singeltriumf.

Lollo: — Våra imponerande skickliga spelare har dominerat på ett otroligt sätt här i Europa under lång tid. Det är en anmärkningsvärd prestation. Vi som var med och byggde upp den moderna pingisen skulle väl aldrig vågat drömma om allt det vi har fått uppleva, så svårt var faktiskt vårt utgångsläge!

Äras den som äras bör, Lollo är inte sen att nämna grovjobbarna och byggnadsmännen som en gång satte triumfvagnen i rörelse och drog igång det tunga lasset då hörnstenarna lades för kommande års minnesrika sportmanifestationer i massmedia, högtidstunder i inte minst TV-rutan:

Utän Alex Ehrlich, polacken-fransmannen etc, och japanen Ichiro Ogimura, som var rikstränare i olika omgångar, och på senare år Hasse Alsér och Christer Johansson, hade vi aldrig fått det försprång vi skaffade oss gentemot framför allt våra motståndare här i Europa. — Vi var först med den fysiska hårdträningen, var först med loopen och först med att under många år sända våra förhoppningsfulla talanger till Japan för specialträning. Det gav resultat, bar frukt och gav senare fina skördar!

Samtidigt som Lollo gärna lägger sin röst för kineserna Chuang Tse-tung och Li Fu-jung som världens två främsta spelare, såvitt detta är möjligt att bedöma då jämförelser endast kan ske mellan spelare som är bäst i sin tid, anser han att constellationen Kjell Johansson—Hasse Alsér—Stellan Bengtsson från Nagoya 1971 är vårt spelstarkaste landslag. någonsin.

Stellan- Kjell och Bosse Persson/Ingmar Wikström kommer därefter och sedan finns ännu en variation med Ulf Thorsell som i sina virtuosa ögonblick är en tredjeman fullvuxen de största sammanhangen.

— Sveriges bästa spelare någonsin? Enkelt — Kjell! Han har visserligen inte satt prickerna över i som Stellan med ett individuellt VM-tecken, men han har i gengäld hållit världsklass ända sedan 1963. Han är definitivt en av de största inom sporten som världen upplevt!

Stellan är givetvis god tvåa, därefter platsar Hasse Alsér Tage Flisberg ("som hade oturen att blomma upp i samband med andra världskriget") och Björne Mellström.

— Vill passa på att nämna att Ann-Christine Hellman är en ovanligt begåvad ung dam som lyckats bra och som visat en geist och träningsflit som borde kunnat göra henne till världsmästarinna. Hennes EM-silver härom året och två

triumfer i "Europa Top Tolv" är meriter som ställer henne i särklass på spinnvidan!

Lollo passar på att lyfta fram en för den stora allmänheten okänd man i rampljuset, också: Stig Hjelmquist, Stigachefen i Tranås, som mitt i alla affärstransaktioner och -verksamheter backat upp och sponsat pingisen och utan vars hjälp vi aldrig skulle nått dit vi i dag befinner oss.

Hans insats är ovärderlig!

Den Hammarlundiska horisonten är vid. Lollo funderar över om Sverige kommit snabbare på världskartan om Björne Mellström och Tage Flisberg funnit varann tidigare i landslaget, om inte generationsklyftan varit så stor.

— Tänk på 1956 i Tokyo då vi inte ansåg oss ha råd att skicka ett riktigt landslag och motionsspelaren Gösta Brohlin fick hoppa med och spela en rad kamper . . .

Lollo dammar gärna av minnenas album och gör en kort analys av det förgångna. Minns debuten för EM i Budapest 1958 då Hasse Alsér, som osnuten tonåring, debuterade tillsammans med en orutinerad Tony Larsson och klippan Björne "Mellis". Förresten Lollo debut som landslagkapten på bänken.

— Vi var nära gå till final, slutade femma. Björne hade 18—15 på tjecken Tereba men föll. Ungrarna vann lag-guldet, men Sverige hade fått ett landslag!

I Dortmund 1959 gällde det VM och Hasse Alsér/Ake Rakell gick oväntat till semi där silverduon Stipek-Vyhnanovsky blev för svåra. Sverige föll med 1-5 mot Kineserna som vann sin första singeltitel (Jung Kuo-tuan).

I lag spelade de om 3—4:e plats tillsammans med Syd-Vietnam.

1960 i Zagreb var vi för första gången i EM-finalen i lag. Sedan dess har vi fortsatt att hålla stilen . . . Den här gången hade vi Ungern på gaffeln, sedan Tony Larsson slagit Sido,

Störst av dem alla enligt många experters mening: Chuang Tse-tung efter att i Ljubljana 1965 ha blivit världsmästare i singel för tredje gången.

Berczik och Földi. Synd att Björne blev ryggskadad — anarns hade vi "klippt" dom. Nu blev det 4—5 med Toni Borg som inhoppare i laget.

1961 i Peking vann kineserna för första gången herrtävlingen. En ny era föddes med det fantastiska paret Chuang Tse-tung och "ständige tvåan" Li Fu-jung som kom att spela tre VM-finaler efter varann med samma man på guldpallen . . . För vår del slutade tävlingarna skralt.

EM i Berlin 1962 minns man av flera skäl, bl. a. för att det var "stympat", utan deltagande av öststaterna (dock Jugoslavien). Hasse Alsér blev där "historisk", tog Sveriges första EM-titel efter några nervpirrande insatser, bl. a. i finalen mot västtysken Eric Arndt, som höll på att skaka sönder vid bordet av stundens allvar. Dessförinnan hade Hasse haft en 15 minuter lång bollning med hemmaspelaren Eberhart Schöler. Siffertavlorna visade 0—0!

Hasse spelade en huvudroll och tröstade sig med mixed-guld tillsammans med västtyskan Inge Harst, sedan Sverige gått på en rejäl mina mot guldvinnarna Jugoslavien i lag. Vid det tillfället debuterade förresten Ichiro Ogimura som svensk chefstränare, samtidigt som en lång och smal yngling vid namn Kjell Johansson sprang omkring och spelade bus och var ute för att lära, dock inte med i det svenska laget . . .

Vid VM i Prag 1963 slogs vi ut av Japan som så småningom tog silver. Hasse, "gamle" Stellan Bengtsson, Karl-Johan Bernhardt och Kjell Johansson hade dessförinnan besekrat tjeckerna. Jag kommer ihåg hur totalt bortgjord och förintad gamle eleganten och ex-världsmästaren Ivan Andreadis stod vid bordet då våra ungtuppar började veva iväg sina loopar. "Ivan den förskräcklige" hade inget motvape . . .

Senare samma år inträffade en remarkabel grej, Kjell slog Hasse i en mycket sevärd och bejublad final om ungerska mästerskapet. Det var Kjells första internationella titel!

Jag har nämnt Malmö-EM 1964, det som gick på hösten för ovanlighetens skull och det som Sverige i hast steg in och övertog. Trots att vi blev chockade och kom i underläge mot jugoslaverna Markovic-Korpa-Vecko i finalen ordnade det sig till slut och Kjell (2 segrar), Hasse (3) och motlagrabben Lennart Odén kunde vinna Sveriges första lag-EM-guld någonsin.

Hasse och Kjell fick nöja sig med silvret i dubbeln, efter Stane/Miko, tjeckduon, men Malmö skall framför allt minnas för Kjells många thrillerbetonade matcher i singeln där han slog sig ur det ena underläget efter det andra och fixade titeln, bl. a. efter att legat efter med 2—10 i skilje mot ryssen Amelin. Finalsegern över ungraren Zoltan Berczik var ett stort steg på Kjells karriärstege.

Det gick sämre i Ljubljana-VM 1965. Kjell spelade arm-skadad och ingenting kan noteras på plussidan. Vid det tillfället tog kineserna tack och adjö med fantomerna Chuang och Li Fu för att sedan försvinna i samband med kulturrevolutionen . . .

För första gången lyckades vi vinna tre titlar vid EM 1966 i London. Det var andra gången vi triumferade i lagtävlingen (slog Sovjet). Laget bestod av Kjell, Hasse, Karl-Johan Bernhardt och Christer Johansson. Kjell upprepade sin singelbedrift med tjecken Vlado Miko som finalopponent och i dubbeln fick vi revansch för Malmö mot samme Miko och Stane.

Sverige tog över VM 1967 (Stockholm) från Australien men fick arrangera utan kineserna. Detta historiska VM kom att innebära att vi vann vår första titel av den här digniteten. Efter att ha legat under stort mot de nervösa ryssarna Gomozkov och Amelin vände Hasse och Kjell på finalsteken och steg in i bt-sportens absoluta finrum . . .

I laget åkte vi dit mot Nord-Korea och fick nöja oss med brons samtidigt som japanerna tog guld.

Ett oförgämligt ögonblick. Stellan har blivit världsmästare i Nagoya 1971 och står på segerpallen med skön japansk uppvaktning.

I den här tävlingen visade Kjell gentlemannatakter och otroligt fin sportmanship i sin singelmatch då han slogs ut av Gomozkov. Den kanttoll som ryssen fick men blev fräntagen av domaren protesterade vår man mot och rättade till det hela. Senare fick Kjell ta emot ett internationellt pris som sportens gentleman det året.

För tredje gången blev lagguldet vårt då EM avgjordes i Lyon 1968 och Sovjet stredade emot i finalen. Där hade Hasse och Kjell stor hjälp av Bosse Persson som tredje man. I singlarna dök både Hasse (Surbek) och Kjell (Börzei) i semi. I dubbelfinalen förlorade de till Stipanovic/Vecko, jugoslavparet.

München-VM 1969 vill man gärna glömma. Hasse och Kjell försvarade visserligen dubbeln, men vad i övrigt är drar jag gärna en skyddande slöja över. Det blev stryk av Västtyskland i laget och så småningom en femteplats. I singel kommer minnesrika ihåg en herre vid namn Soewindo, indones som spökade till det hela på ett tidigt stadium för Kjell . . .

Vid EM i Moskva 1970 erövrade vi lagguldet för fjärde gången. Vi låg under med 2—4 mot juggarna men vände på steken. Vid det tillfället fick Stellan Bengtsson något av ett genombrott. I singel hade vi tre man i semi — Stellan — Hasse — Kjell. Hasse slog Stellan och Kjell föll mot Korpa. För Hasses del betydde det här mästerskapet att han vann sin andra EM-triumf, nu med juggen Korpa som finalkombattant. Däremot dök vi i dubbelfinalen med Kjell och Hasse.

I pingisen kan det svänga snabbt. Det bevisar VM i Na-

goya 1971. Dit kom Stellan Bengtsson, tredje man i laget och "inte färdig". Han var lovande, enligt gängse begrepp, hade en svår lottning och borde inte gått långt.

Vad hände? Jo, killen fick sin Lidnerska knäpp, det var helt enkelt hans tävling och allt bara flöt för honom. Världstjärnorna föll som furor på löpande band — Kunz, Hasegawa, Chi Kwang, Hsi En-ting och slutligen Itoh.

Jag nämner dem inte i ordning, det kan kvitta. Frågan är om Stellan inte gjorde sitt livs prestation just här — fram till den dagen!

Då hade vi för övrigt vårt starkaste lag någonsin — på papperet. Stellan hade vunnit Europas första singel-VM efter Sidos fullträff 1953 i Bukarest. Vårt triumvirat med Hasse—Kjell—Stellan borde varit makalöst starkt . . . men så var det det här med laget . . . vi fick stryk av Kina i semi. Hasse åkte alla tre efter att ha förlorat även mot Ungern (vi vann 5—4). Så småningom var vi fyra, slagna också av Jugoslavien.

Många ansåg att Stellan haft "flax" med Nagoya. Han dementerade slikt tal själv genom att befästa sin VM-ställning och vinna även EM-titeln 1972 i Rotterdam. Det var alltså ingen engångsföreteelse! För femte gången lade vi dessutom beslag på lagtävlingen med Stellan- Kjell och Bo Persson i kreerande roller. Nämnas bör att Stellan och Ann-Christine Hellman också var uppe i mixedfinalen men förlorade.

Jag tvekar inte på den här punkten; svensk pingis största framgång var vid VM 1973 i Sarajevo. Vi lyckades erövra "blå bandet", herrarnas Swaythling Cup. För mej skulle tanken svindlat tio år bakåt i tiden.

Vi vann över Kina med 5—4 i gruppen. I finalspelet fick vi kineserna med oss (så var det indelat) tillsammans med Sovjet och Japan. Trots förlust mot Sovjet klarade vi Japan och den direkt avgörande fighten där matchhjälten hette Bo Persson. Tidigare hade Ingmar Wikström kreerat samma roll, då vi tryckte dit kineserna.

Jag måste lyfta fram Stellan i det här sammanhanget. Han var fantastisk. Vann först tre segrar mot Kina, sedan lika många mot Japan och Sovjet.

Jag återvänder gärna till Sarajevo om det blir lika fint facit. Den gången vann Stellan och Kjell även dubbelguld; det var för övrigt Kjells tredje, Stellas första.

Behöver jag egentligen nämna följande: att Kjell spelade sitt livs viktigaste match mot kinesen Hsi En-ting. Den gastkramningen förlorade han efter bl. a. tre kantbollar i avgörande femte set. Egentligen borde Kjell ha vunnit med 3—0. Det är min fasta övertygelse. Någoting gick snett från början...

Tänka sig, för sjätte gången (!) vann vi lagtiteln i EM i Novi Sad 1974. För att göra en lång historia kort skall bara nämnas att Ann-Christine Hellman gjorde en utmärkt insats och nådde final men förlorade mot ungerskan Judit Magos.

Så har vi Calcutta—VM 1975. Vi skulle försvara vår lagtitel men fick nöj aoss med brons, besegrades av Kina i vår grupp. Kina slog sedan i finalen Jugoslavien.

Kjell klarade Li Ko-liang men föll i singeln mot japanen Takashima. Stellan mot dennes landsman Kono. I dubbeln

var det än en gång det indonesiska spöket Soewindo och en polare till honom som knäckte vår duo. Här bör nämnas att Ingemar Wikström höll på att slå ut världsmästaren, ungraren Jonyer, som så småningom finalbesegrade jugoslaven Stipanovic!

Efter sex raka EM-triumfer i lag förlorade vi lagsegern till Jugoslavien vid EM 1976 i Prag. Det är historia — fast i fel riktning... Det var f. ö. vår åttonde raka final. Stellan och Kjell klarade hem dubbeln, men i singeln gick det mindre bra. Fransmannen Secretin lade rabarber på titeln, väl-förtjänt ska sägas.

"Anki" Hellman gick till semi i singeln, förlust mot slutsegrarinnan engelskan Jill Hammersley.

Det här ska ingalunda uppfattas som ett "testamente". Svensk pingis är stark i grunden, bygger på en bred bas och har en fin topp som vi kommer att få se mera av. Men jag är rädd för att vi fastnat litet i en stereotyp form, att vi slutat att utvecklas. Vi måste testa nya träningsmetoder, pröva nya materiel. En tanke slår mej, också: varför har inte antalet aktiva utövare-licensbetalare stigit väsentligt i höjden efter den guldepok vi haft?

Jag har haft tur att få vara med under en lyckosam och ur svensk synvinkel oerhört viktig utvecklingstid. Det är jag tacksam för. Måtte även framtiden bära med sig att vi hänger inte bara med utan även kan fortsätta att fightas med de andra i världstoppen i en sport som hör till de globala och där våra hittills lyckosamma resultat gett oss ett namn i sporthistorien!

Rune Månsson

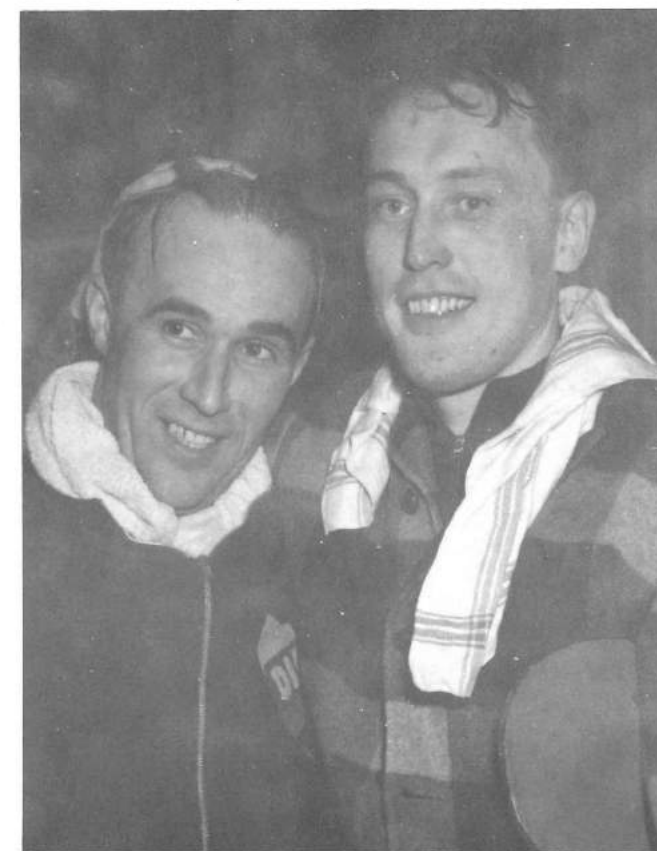
Den scenen ifrån SOC 1971 i Göteborg glömmet ingen som befann sig i Scandinavium. Kjell Johansson har sittande på golvet drämt in en osynlig segerboll på kinesen Tiao.

Bengt Grive:

Min karta över våra "Stora Grabbar"

Svensk bordtennis har producerat 36 "stora grabbar" under de 50 verksamhetsåren. Från Valter Kolmodin till Eva Strömvall. Det officiella namnet på utmärkelsen är ELIT-MÄRKET och för att erövra detta fordras 25 poäng. Stellan Bengtsson tog full pott med en gång när han vann VM-titeln i singel, för SM får man 5 poäng samt 1 poäng för deltagande i landskamp.

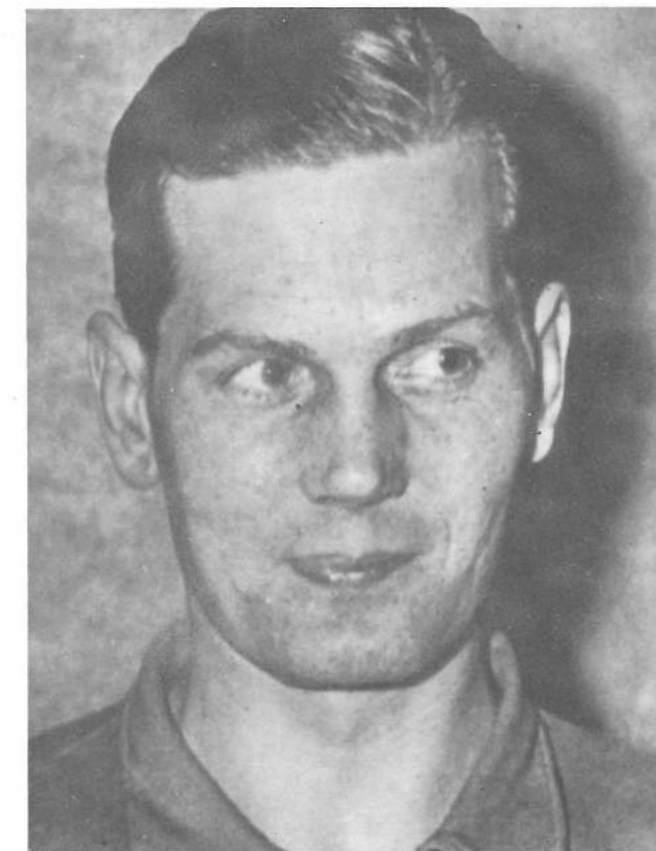
Det är en intressant flora av pingisspelare som passerar revy, när jag sitter och bläddrar i gamla blad. 36 spelare — 20 manliga — och jag har sett eller spelat mot dom allihop. En brokig skara av bollsinne, fattningar, spelstilar och temperament. Ta Hille Nilsson som exempel. Ett mellanting av handskak och pennfattning och som spelade så snett och vint att man kunnat tro att han var Stellas förebild, om man inte visste att Hille var som bäst åren runt 1930 och att Stellan kom till världen 1952. Eller Valter Kolmodin, som kunde allting, utom att klippa till bollen. Han smekte bollen, som var hans vän. Och Weine Fredriksson, som gjorde nästan allting precis som Tage Flisberg men aningen sämre.

Mästarpar från Djurgården, som också förnjöt många på scen och kabaret: Stig Elmblad och Bengt Grive.

Inga Brehmer minns jag som den första flicka som spelade modernt med kvicka rörelser och med en klok speluppläggning, Elisabeth Thorsson med den ordentliga knorren på bollen och Birgitta Tegner med bollsäkerheten och tålmodet. Ja, tålmod förresten, det fanns det gott om en gång i tiden. Peo Croneryd och Britt Andersson kunde stå om en enda boll i en kvart.

Vilka har egentligen varit bäst? Det har jag på ett något annorlunda sätt givit mej in på här. Genom att spalta upp hela bordtennispelet i 17 små enheter har jag fått fram en hel karta av "stora grabbar". Och jag kommer då fram till att det inte bara är Stellan och Kjell som kan det här med pingis även om dom blir rätt dominerande som sig bör. Det finns egenskaper utanför en lista som kan vara avgörande om man är bra eller inte. Taktik, bollsinne, temperament, material o. s. v. Jag avstår från att ge mej in på sådana osäkra faktorer. Det här är i alla fall min lista över teknik och kunnande. Den kan väcka diskussion och det är väl meningen. Den kan kanske också göras bättre och det står var och en fritt att korrigera. Det var ett kul jobb, men fruktansvärt tidsödande.

Arne "Pannan" Andersson, fruktansvärd på backhand.

Bollsäkerhet	Hans Alsér — Liss Larsson — Lången Johansson
Forehand	Kjell Johansson — Tage Flisberg — Stellan Bengtsson
Backhand	Pannan Andersson — Flisberg — Gusten Jonsson
Serv	Karl-Johan Bernhardt — Stellan — Alsér
Underskriv	Björne Mellström — Flisberg — Alsér
Topspin	Kjell — Stellan — Bengt Grive
Reaktion	Kjell — Tony Larsson — Stellan
Defensiv	Lången — Björne — Liss
Ballong	Alsér — Kjell — Toni Borg
Stoppboll	Grive — Flisberg — Tony L.
Fotarbete	Alsér — Stellan — Borg
Kontring	Stellan — Tony L. — Kjell
Blockering	Stellan — Tony L. — Ingemar Wikström
Vinkling	Tony L. — Flisberg — Stellan
Fighting	Kjell — Ann-Christin Hellman — Alsér
Träning	Lena Andersson — Bernhardt — Ann-Christin
All-round	Flisberg — Kolmodin — Alsér

Och hur nu försvara denna lista? Arne Pannan Anderssons backhand till exempel? Ja, Pannan från Norrköping besegrade några av Europas bästa defensivspelare med låg plock, och underskriv med sin formidabla backhand. Det var hans enda vapen. Han hade ingen forehand att tala om ingen defensiv, men han slog sin backhand med fart och säkerhet. I dubbel var den rent förödande. Pannans backhand är den bästa jag någonsin sett efter ungrarna Barnas och Sidos. Och Lennart Johansson defensiv? Ja, den var konstant låg och bombsäker och i bästa form plockade han ut både ungrare och jugoslaver i VM. En kombination av Pannan och Lången hade givit oss en världsstjärna. Men båda var självlärda, nådde för sent internationell elitklass och kom aldrig under en erfaren tränares ledning.

Naturligtvis är det svårt eller omöjligt att jämföra grabbar och tjejer. Vi vet att grabbarna är bättre men det är ingenting som säger att inte exempelvis Ann-Christin Hellman har en långt säkrare backhand än de flesta av dagens storspelare. Och ska man jämföra på riktigt, så vet vi, att Hellman just nu är minst lika mycket topp i Europa som Stellan och Kjell.

Till sist är artikelförfattaren angelägen att betona, att rangordningen vad beträffar topspin och stoppboll här ovan är fastställd av trion Tage Flisberg, Lollo Hammarlund och Hans Alsér.

I SM i Karlskrona 1962 blev Björne Mellström och Tony Larsson mästare i herrdubbel.

Stig Hagberg:

Flisan och Liss slöt mästarnas cirkel

En titt på den svenska mästarlistan genom åren ger nästan omgående två klara hållpunkter.

Det handlar om åren 1936 och 1955.

Att jag tar dessa må förlåtas mig. Det har nämligen mer med hjärta än hjärna att skaffa . . .

För fyrtio år sedan vann 19-årige Tage Flisberg sitt första singel-SM.

I finalen mötte han en jämngammal yngling från Borås, Liss Larsson.

Nitton år senare, 1955, tog Tage hem sitt sista senior-SM.

I finalen mötte han en jämngammal yngling från Borås, Liss Larsson.

Ytterligare två gånger inom denna väldiga tidsram, 52 och 53 möttes, dessa pingissportens suveräna trotjänare i titelmatcher.

Tage vann alla, men fick inom parentes stryk av Liss i semifinalen 1949, varför Liss ändå lyckades spela till sig en välförtjänt SM-seger (slog Grive i finalen).

På ett begränsat utrymme går det bara inte att låta bli att sätta de båda nämnda i förgrunden. Kanske inte så mycket därför att de redovisade en imponerande spelstyrka genom åren, utan mera därför att de genom så svindlande många säsonger gav besked om sin absoluta kärlek till vår sport.

Tage Flisberg, den elegantaste av de eleganta, har vunnit 13 seniortitlar. Har därtill varit i final fyra gånger ytterligare, då han råkat ut för "olycksfall i arbetet".

Gusten Jonsson, Arne "Pannan" Andersson och Björne

Mellström (2) heter den trio, som vunnit över allas vår "Flisan" i en slutmatch.

Att Björne vann 57 och 58 var f. ö. inget att säga om. Aldern tog ut sin rätt och generationsväxlingen helt naturlig.

Björne var därtill väldigt duktig, stark, teknisk och "söder-fräck"; då han regerade 56—60.

Tage Flisberg paraderade emellertid inte alltid fram till sina SM-plaketter.

Han kan gärna få berätta själv:

— Det var 1940. Jag låg i lumpen. Var otränad till miljonen.

— Mötte Erik "Gårda" Karlsson från Göteborg i matchen före kvarten. Han hade 2—1 i set och 24—23. Hade vunnit mycket på en bra forehand.

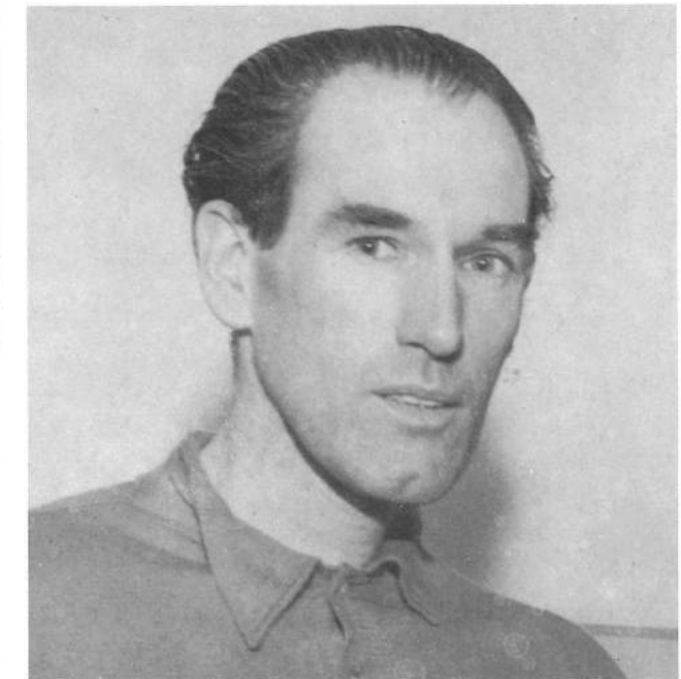
— Han gjorde sig beredd att slå in matchbollen. Jag blockerade och fick över bollen, högt, på hans backhand. "Gårda" gick runt och sopade till med forehand. Det var snöre i nätkanten på den tiden. Bollen tog knallhårt i snörkanten, studsade upp och gick ned millimetern från min kant . . . 24 lika och sen vann jag . . .

Tage flyttar över minnet fem år. Till Jönköping 1945.

— Hasse Lidhäll, defensiv till tusen men med en viss smäll i forehand, hade 2—1 i set och 16—9. Jag lyckades klara det setet. Men Hasse fick 18—14 i skilje. Jag var på vagnen ordentligt. Hur det nu än var, så lurade jag väl Hasse till att slå sin forehand ett par gånger för mycket. Han kom i obalans. Och till sist var SM-et mitt . . .

Finalister i oldboys-SM 1957 blev Tage Flisberg och P. O. Croneryd.

Liss Larsson, toppman i många år, men svensk singelmästare bara en gång, 1949.

Gustaf Johnsson, fem gånger singelmästare på 30-talet.

SM-historien vimlar givetvis av hopplösa underlägen, vilka vänts till otroliga segrar. Tage skulle kunna berätta dygn ut och dygn in.

Men jag flyttar över till Liss Larsson, den vittfamnade defensivspelaren från Borås, som f. ö. hade en snärtig forehand och en ängels tålamod.

I mitten på 50-talet. SM-spel i Eriksdalshallen och semifinal mellan Liss och Anton Bolgar, Makkabi.

Anton hade 2—1 i set och domaren ropade att tiden (20 min) var ute. Det stod 20—18 då och Liss var ur turneringen. Anton klar för final mot Tage.

Båda spelarna fanns i duschen, då besked kom:

Tidtagningen var fel. Setet hade bara pågått i elva minuter.

Ut och spela igen! Liss skar obevekligt till sig 20—20 och Anton tappade liksom luften. 2—2 i set.

I "skilje" fanns en man på plan. Larsson från staden med "de sju färgernas flod" (Viskan).

Men det har alltså funnits andra mästarprofiler också:

Carl-Erik Bülow, göteborgaren, som vann den första officiella titeln, måste ha varit kul att se. Han vägrade nämligen andas under den tid, som bollen var igång.

— Det gällde att hålla spelet flytande, säger mig Tage Flisberg med lätt "understatement" i rösten.

Gusten Jonsson, östgöten, som blev göteborgare, var redan från början en maskin, som malde sin backhand och följde upp med tung forehand.

Valter Kolmodin, vår förste legendar, lyckades bara ta ett SM, men kvar står att han lever i minnet, som en teknikens företrädare, som i många stycken fick just Tage Flisberg till naturlig efterträdare.

På 40-talet dök två norrköpingsspelare upp. Helt naturligt kom det ess från denna då totalt pingisförgiftade stad.

"Sickan" Forss, offensivoptimist från Bolton och den elegante och något om "Flisan" påminnande Lennart Iverdahl från Urania.

Nej, då jag har inte glömt att legendaren Arne "Pannan" Andersson, Wirgo, tog hand om potten 1939. I finalen smällde hans klassiska backhand oavbrutet in på svågern Flisbergs bordshalva.

— Före den finalen hade vi mötts 10 gånger den säsongen. Jag hade 8—2 till min favör, berättar Tage.

Mästare på 40-talet blev också som nämnts den ihärdige Liss Larsson och Bengt Grive.

Jag minns hans finalmatch mot Stig "Artisten" Elmblad i Göteborg trettondagshelgen —51.

Intrycket består: Bengt var det året helt genomtränad och behärskade tävlingen totalt. Han hade satsat hårt och fick rättvis utdelning. Hans väl maskerade stoppbollar minns jag speciellt, därför att de bringade flera motståndare till förtvivlan.

Vi hoppar in på 50-talet och noterar Flisans comeback på tronen och hans "abdikation" till Björne Mellström, som verkligen jobbat för att nå toppen och som vid sitt genombrott försökte odla en stil, som förde tankarna till ungerske världsmästaren Sido.

60-talet rusade in och in rusade också en valp från Borås, Hans Alsér.

Mitt under studentskrivningarna, som han genomförde med våldsam offensiv kutade han till Boråshallen och gjorde motståndarna förtvivlade med en ilsken — defensiv. Blev mästare, 17 år gammal.

Hasse följdes 1961 av bollekaren Tony Larsson, som hela säsongen haft fest- och gala. Tony "sköt från höften" — både fore- och backhand. Höll ett tempo som var av hög internationell klass. Minns finalen mot Hasse i Eskilstuna. Ärligt talat: Det var en man på plan!

Fem år senare dyker en ny yngling upp, en "Hammare" som japanskt tränad och med våldsam aptit gick till verket. Kjell Johansson tog steget upp på SM-tronen.

Han har varit där flera gånger sedan dess, men när 70-talet bröt in, kom en västanfläkt, en ettrig vänsterhänt "killer" från Falkenberg upp på scenen, Stellan Bengtsson.

Och där är vi nu. Kjell och Stellan är lirarna nr ett när vi firar vårt 50-årsjubileum och mycket bättre än så kan det inte vara. De är suveräna inte bara på hemmabord utan många gånger även ute över hela världen.

Den positionen har inte många av våra mästare haft, men jag tycker till sist ändå, att det är en ren plikt, att samtidigt som man lyfter fram och jublar över dagens mästare, så skall man sträcka näven mot gårdagens. Och då inte minst för att tacka för oändligt många roliga, spännande och såg gärna oskrivbara minnen och upplevelser.

Carl-Ottil Johansson, mästare 1943.

Tommy Andersson:

Ann-Christine - det bästa som hänt dampingisen...

1946 gick SM i Göteborg. Det var första gången damerna fick vara med. Så när Svenska bordtennisförbundet i år fyller 50, så fyller dess damverksamhet 30.

Men svenska damer spelade bordtennis — i fortsättningen förkortat till pingis — tidigare. Jag har sneglat i historiken och sett en uppgift om att svenska damer spelade VM-pingis 1928!

Det är inte så underligt. Det året arrangerades nämligen VM i Stockholm. Vad damerna gjorde mellan 1928 och 1946, är mig obekant. De spelade i varje fall inte om svenska mästerskap.

Tyvärr har jag inte fått tag i någon SM-lottning från 1946, men väl från året efter, då BTK Trettio i Linköping stod som SM-arrangör. 1947 gjorde även våra damer entré i VM-sammanhang. Tävlingen gick i det hårt krigsdrabbade Paris. Tolv nationer kom med damlag, Sveriges debutlag hamnade sist. Det har blivit bättre med åren. Eftersom lagtävlingarna i VM spelas efter olika system, är det svårt att jämföra placeringarna. Den bästa siffra jag kunnat hitta kommer från VM 1963 i Prag. Damera blev 5—11. 1953 i Bukarest kom damerna på plats 7—8. Vid senaste VM 1975 i Calcutta, kom damlaget på tolfte plats.

Någonstans kring platserna 8—12 torde damerna höra hemma idag. Tyvärr har det i modern tid inte hänt att vi haft två internationellt spelskickliga damer samtidigt. Med modern tid menar jag från 1961 och framåt. Då var backsideplattor ganska nya, och loopen började sitt segertåg.

Tänk om t. ex. både Birgitta Rådberg och Ann-Christine Hellman varit på topp vid VM 1973 i Sarajevo. Det kunde inneburit den första lagmedaljen. 1973 var Rådberg på topp — kom till kvarten i singel — men Hellman inte färdig internationellt. Det bästa placeringen i lag-EM är den senaste. I Prag hamnade Ann-Christine Hellman, Birgitta Olsson och Eva Strömvall på sjätte plats. Då måste man vara uppriktig och tillägga att EM i Prag styrkemässigt var det på damsidan svagaste EM:et på 70-talet.

I NM, som började 1949, har våra damer vunnit lagtävlingen alla gånger utom 1959.

Då fick danskorna stå överst på prispallen. Nu värderar vi inte NM-gulden särskilt högt. Vad ont man än kan säga om dampingisen i Sverige, så kan man alltid tillägga att i övriga Norden är spelstandarden ännu lägre.

En historik får inte bara innehålla en omskrivning av faktamaterialet i Pingiskalendern. Det är profilerna, stjärnorna, resurserna, inställningen till dampingisen, bredden, ledarna, initiativ och idéer som är betydligt roligare att försöka redovisa. Därmed har jag egentligen diskvalificerat mig själv som krönikör. Jag är nämligen bara styvt jämgammal med damernas SM-historia. Jag minns lite grann från SM i Malmö 1956. Det jag minns av damernas singeltävling, vill jag helst glömma. Ett enda enformigt stötande.

Det har blivit bättre. 70-talets pingisdamer spelar oftast offensivt. Det har nästan gått för långt åt det hållet. Racketutvecklingen har gett snabbare spel, alla hinner inte med sitt

eget "verktyg". Det blir ibland hafsigt — sak samma gäller herrarna, så det så.

Låt oss ta lite perspektiv bakåt innan vi ser på 70-talets pingis (jag såg min första internationella pingistävling utanför Sverige så sent som hösten 1971).

Vi är tillbaka i Linköping Trettonhelgen 5—6 jan. 1947. 39 damer var anmälda i singel. 273 anmälda noterades i herrsingel. Detta procentuella förhållande gäller i stort sett än i dag.

Tävlingen gick i Lv 2:s och I 4:s gymnastiksal. BTK Trettios SM-program är intressant läsning.

Bl. a. ser vi under rubriken Bestämmelser:

— allt träningsspel i kavaj och dylikt förbjudet

— tobaksrökning i såväl gymnastiksalarna, korridorerna samt omklädningsrum är absolut förbjuden. Arrangörerna kan t. o. m. utesluta spelare från vidare deltagande, som felat i saken.

I en annons föreslås SM-deltagare att prova maten på Margaretas Hushållsskola, S:t Larsgatan. Bland de klubbar som var flitigt representerade märks Atvidabergs BTK. Därifrån kom nio damer. I enkelspel juniorer herrar hittar vi med startnummer 39 Sven-Olof Hammarlund, Hanvikens, SK, Vendelsö. Han vann inte herrjunior men lite senare

Maya Halling vann SM 1947 i långbyxor, upprepade segern 1950 och var också en av Sveriges bästa i orientering.

blev han "Lollo" med Pingis-Sverige. Det är han fortfarande.

SM:et vanns av Maya Halling, Varbergs BTK. I en historik läser jag att Maya mest sysslade med orientering och kanoing. Hon tränade pingis i en säsong, åkte till Linköping — och åkte hem som svensk mästarinna. Sätt in en orientererska i dagens dam-SM-pingis och hon är oförmögen att hitta sina egna servreturer i idrottshallen.

Eina Ericson, Svartviks IF, vann allra första SM:et. Hon beskrivs som en mörklockig 17-åring.

Därmed tangerar vi en annan intressant sak. I historiken beskrivs herrar och damer i pingis efter mycket skilda mönster. Medan herrarna kan läsa om sin fina forehand, sin fantastiska plock etc, får man sig till livs skildringar om damerna som "blonda bombnedslag" o. s. v. Numera händer det ofta att damerna faktiskt beskrivs i första hand efter sitt sätt att spela pingis. Härfärg, kurvighet och annat som ytterst lite påverkar skruven i t. ex. backhandserven, lämnas därhän. Så länge sportjournalistiken till 99 procent domineras av män, får damerna stå ut med att ibland rapporteras som söta. Det gör de säkert också. En pingisspelare herre kan däremot vara "en grann idrottstyp". Kanske är han även sympatisk. Tidigare nämnda Maya Halling bor numera utanför Varberg, närmare bestämt i Tvååker. Hon har lite kontakt med pingisen — det ser Ann-Christine Hellman till. Ann-Christine skickar vykort från sina utlandsresor.

Inga Bergström-Brehmer vann SM 1951. Om henne som pingisspelare står det just ingenting i historiken. Däremot understryks det att hon är syster till landslagsspelaren (i pingis) och fotbollsspelaren Nicke Bergström, som också spelat en del bandy men inte i nivå med smålänningen och bandylandslagsmannen Nicke Bergström. Sedan den förste maj i år är Nicke Bergström — Ingas bror — generalsekreterare i Svenska bordtennisförbundet. Inga var vänsterhänt. Hon spelade sin första tävling vid fyllda 22 och hon var utpräglad offensivspelare och dessutom dampingisens första stora grabb.

På 50-talet handlade det mycket om trion Tegner — Signhild, Birgitta och Tyra. Tyra var allroundspelare och upphörde tidigt som aktiv. Signhild mycket offensiv och Birgitta mycket defensiv. På 50-talet kom också Elisabeth Thorsson (numera Lundqvist i efternamn, gift med tennis-elegant Janne).

Elisabeth är en av de mest spännande i svensk dampingis. Hon spelade för Djurgårdens IF, uppmuntrades, undervisades och tränades av sin styvfar, hovsångaren Martin Öhman — och gjorde 1959 en märklig turné i pingis. Tillsammans med amerikanen Dick Miles och en fotomodell började turen i Västtyskland, gick via Italien, Marocko, Tunisien vidare till bl. a. Hongkong, Guam, Korea och Japan. Elisabeth hamnade i den amerikanska militära underhållningsdivisionen. Hon var borta i 6,5 månader och hon blev amerikansk överste redan efter sin första stora utlandsturné 1956.

Högre i rang har ingen svensk pingisflicka nått. Hennes man Janne är bara sergent, men det behöver inte hindra ett lyckligt familjeliv. Familjen har två pojkar — 6 och 9 år — och medan Elisabeth är djurgårdare så är alla pojkarna i familjen AIK:are.

När Elisabeth showade för USA-soldaterna i förläggningarna, skedde det via diverse militära transportmedel bl. a. helikopter. Utrustningen i helikoptern var fallskärm, flytväst och pingisgrejor.

Elisabeth började spela med hårt skär, alltså underskruv. Men så kom japanen Ogimura in i bilden. Han lärde Elisabeth spela pingis... förlåt, lärde henne spela offensiv pingis.

Vi traskar vidare mot 60-talet. Det var i början Britt An-

Elisabeth Thorsson och Birgitta Tegner möttes i två SM-finaler 57 och 58.

derssons decennium. Hon spelade för Clipper, Nässjö. Vid EM i Zagreb 1960 kom Britt till kvarten i singel, förlorade mot slutsegrande Koczian, Ungern.

Eva Johansson (Fredenlund), Borås var på gång. 1965 vid U-EM i Prag tog hon allt: lag, singel, dubbel (med Lena Rundström), mixed (med Bo Persson). Men i stora EM och på VM blev det inga singelframgångar.

— Det blev det inte för mig heller, säger Marita Neidert (Carlsson som flicka). Det är en gåta att jag inte lyckades i något EM eller VM.

Marita hann spela åtskilliga — summa sex VM och fyra EM. VM 61, 63, 65, 67, 69, 71. EM 62, 66, 68, 70.

Vid VM 69 var hon i omgången före kvarten, mötte slutsegrande Kowada, Japan, i tidsmatch. Och förlorade.

Om Marita kan man säga att hon hade den kämpaglöd som alldeles för många av dagens pingistjejer totalt saknar. Marita är fortfarande mäktig att gå till semifinal vid SM.

Hon är, jämte Lena Guntch (Karlshamn och Ljungby), den enda svenska dam som fått en signerad racket. Inkomsterna var lätt räknade — den där storinternationella topplaceringen saknades som försäljningsargument. Marita hade sin racket hos Stiga, Lena sin hos CeBeTe. Fördelningen mellan herrar och damer vad antalet signerade racketar beträffar, är också belysande. Medan Stiga haft cirka tio herrnamn på sina skaft, har man endast haft Marita som damrepresentant. Här talar kalla affärsfakta — de stämmer mycket bra.

Ann-Christine Hellman och Birgitta Rådberg är de enda internationellt kända damnamnen. Rådberg hade sin stora tävling vid VM i Sarajevo 1973. I kvartsfinalen var hon nära att eliminera slutsegrande Hu Yu-lan, Kina. Birgitta förlorade med 14—21, 21—15, 21—16, 18—21, 12—21. Det stod 19—18 till kinesiskan i fjärde set när det blev slagräkning. Kinesiskan visade sig överlägsen Birgitta i tidsspel. Kanske blev Birgitta irriterad över att hon "lurats" till tidsspel. Birgitta ville inte spela tid, och hon visste inte att den magiska sextonde minuten närmade sig.

Temperamentsmässigt är Birgitta vid bordet i samma kategori som Marita — en fighter med andra ord. Birgitta är också ett exempel på att utan ett dödande forehandslag när man inte de riktigt stora internationella framgångarna. Hennes fina backhand, kallblodighet och glöd (förenliga element?) bär långt men en poänggivande smash hade behövts.

Om den funnits, hade Birgitta stått på prispallen i Sarajevo.

Om inte om hade varit, hade Sverige varit framgångsrikt även i dampingis... Det har diskuterats en hel del om förbundsstyrelsens inställning till dampingis. Den mängd måttliga, eller obetydliga, internationella resultat som här redovisats ger klart besked: förbundet ger flickorna chansen. Det är bara så få som tar den. — Det är för få flickor som satsar, tycker Ann-Christine Hellman som är Sveriges första proffs på damsidan.

Hon har spelat på heltid sedan hon slutade skolan. Idag är hon 21 år. Hennes inkomster från ett kontrakt med Stiga ger henne ungefär samma ekonomiska levnadsvillkor som vad en jämnårig förvärvsarbete genomsnittskompis existerar på.

Hon har alltså inga bankkonton som Kjell Johansson, Hasse Alsér och Stellan Bengtsson men hon kan leva på att spela pingis.

Det roligaste som hänt svensk dampingis var när Ann-Christine vid EM 74 i jugoslaviska Novi Sad gick till singelfinal. Det går utanpå hennes topplaceringar i Europa Top 12. Hon vann Europa Top 12 både 1975 i Wien och i år i Lübeck. Ann-Christine mötte ungerska pennskaftaren Magos i EM-finalen, förlorade med 18—21, 12—21, 21—18, 13—21. Hellman gick till final utan setförlust!

Många års satsning — av Ann-Christine, hennes föräldrar, ledare och förbundet — fick sin belöning. Vid EM i Prag i år kom Ann-Christine till semifinalen; förlorade mot slutsegrande Jill Hammersley, England, med 11—21, 21—12, 16—21, 11—21. Hammersleys luriga defensiv har Ann-Christine aldrig klarat. Hur många gånger Varbergsflickan förlorat, har vi tappat räkningen på. Om inte Ann-Christine blir säkrare på att växla mellan loop och smash på forehand, kommer hon aldrig att slå vare sig Hammersley eller plockkoreanskan Chung Hyun Sook.

I nästa Jubileumsskrift går det bra att rätta mig om jag haft fel.

Ann-Christine har publicitetsmässigt betytt mest för svensk dampingis. När hon 1970 kom med i EM-truppen till Moskva, var hon 14 år. Det är den yngsta EM-spelare Sverige skickat iväg. Under 1975 — efter segern i Europa Top 12 — var hon rankad etta i Europa. Både 1973 och 1974 gjorde hon starka SOC-insatser.

1973 vann hon lagfinalen tillsammans med Birgitta Rådberg; 1974 var Ann-Christine i semifinal i singel. Stryk mot Chang Li, Kina, som vid VM i Calcutta 1975 gav bort singeltiteln till Yung Sun-kim, Nordkorea.

Ann-Christine kom med på träningsläger i SBTF-regi redan när hon var tio år. Ungdoms-EM 1969 i Österrike och EM året efter i Moskva blev en vändpunkt. Där bestämde hon sig för att ge allt i pingis. Hon har redan gett en hel del — och har mycket kvar.

I Ann-Christines internationella tävlande finns ett ledarproblem. Medan Kjell, Stellan och de andra herrarna följs en längre tid av samma ledare/tränare, sker det ständiga byten på damsidan. Spelare och tränare måste få chansen att lära känna varandra ordentligt. Annars är det knappast möjligt för tränaren att ge s. k. goda råd.

Här är Ann-Christines "lagledarelista" från EM 1970 och framåt:

EM 70 Moskva: Jan-Åke Bredberg. VM 71 Nagoya: deltog inte. EM 72 Rotterdam: Eva Johansson. VM 73 Sarajevo:

Fightern och 6-faldiga mästarinna i singel, Marita Neidert, i skarp aktion.

Björne Mellström. EM 74 Novi Sad: Björne Mellström. VM 75 Calcutta: Thomas Stenberg. EM 76 Prag: Nisse Billing.

Observera att detta inte är någon kritik mot här nämnda lagledare. Men vi vet att landslagsdamerna skulle vilja ha en mera permanent representation på bänken.

Slutligen om darningis

— ca 8,5 procent av alla licensierade spelare är damer. Anmärkningsvärt lite.

— vid EM i år i Prag bestod landslaget av ett klubbtag, Varbergs BTK. 1975 spelade Varberg Europacupfinal för klubbtag och förlorade.

— Bästa 4:an är det bästa som hänt flickpingisen på senare år. I varje klasslag måste ingå minst två flickor. Bred- den på flickpingisen har ökat men toppen är fortfarande mycket tunn.

— i början av 60-talet startade vissa klubbar speciella damtävlingar. Det var som protest mot att de nationella tävlingarna hade för få damklasser. Initiativet hjälpte säkert till att öka flickpingisen, men toppen . . . den kom inte ändå. Arrangörerna tog efterhand upp fler damklasser; nu är separata damtävlingar inte lika nödvändiga.

— hur pass anonyma våra allra bästa damspelare är framgår av Riksidrottsförbundets trevliga film Idrottsåret 1975. Där finns ett inslag med Ann-Christine Hellman. Efter SOC- och EM-framgångar är hon känd. Men det sägs i filmen att hon tränar med Eva Strömvall. I själva verket tränar hon med Birgitta Olsson.

— den 1 augusti 1974 fick SBTF sin förste konsulent med huvudinriktning på darningisen. Det blev Thomas Stenberg, ursprungligen Norrköping. När han slutade tidigt på våren 1976 ersattes han inte centralt av någon som i första hand skulle koncentrera sig på damverksamheten.

— kring 70-talets början kom speciella nybörjarläger för flickor. SBTF:s Morgondagarläger — som kommit långt tidigare — har hög anslutning av flickor. Men toppen saknas ändå . . .

— det är anmärkningsvärt få damer som efter sin aktiva karriär fortsätter som instruktör för flickor. Vad beror det

på? Ges inte damerna samma utbildningsmöjligheter?

— under hösten 1975 fick Marie Lindblad, Arlov, och Anneli Hernvall, Trollhättan, chansen att träna två månader under Ogomura i Japan. Resan sponsades av Stiga. Marie och Anneli är på väg in i seniorlandslaget.

— vid U-EM i Österrike i år kom både Gudrun Fogelberg, Arlov, och Helen Lindvall, Luleå, till kvartsfinal i flickklassen. Eva Strömvall var i final i damjunioridubbel tillsammans med rumänskan Mihut. Förlust mot Palatinus/Fabri, Jugoslavien. Marie Lindblad blev bland de 16 bästa i damjuniorisngel.

— hösten 1972 åkte Lena Andersson, Lund, på träningsläger till Söul, Sydkorea. Lena är ganska säkert den tjej som visat största träningsviljan. Tyvärr korresponderade inte vilja och talang. Lena är den fysiskt starkaste pingistjej Sverige haft. 10 000 meter i terräng på 36 min är en tid som inte särskilt många specialister klarar. Hon funderade på att springa maraton-VM för damer. Fr. o. m. 1 sept. i år är hon Landestrainer — ungefär distriktstränare — i Niedersachsen, Västtyskland. Därmed är hon också den första kvinnliga tränarexporten. Ulla Eriksson, Stockholm, var aktuell för Kenya, 1974.

— Eva Strömvall har "prestationsavtal" med Stiga enligt samma normer som Ann-Christine Hellman.

— Marita Neidert har spelat flest landskamper av damerna, 106 stycken. Högt på listan ligger också Lena Andersson, Birgitta Rådberg, Eva Johansson/Fredlund, Birgitta Tegner/Larsson.

— darningisen behöver instruktörer, instruktörer, instruktörer. Då först kan det bli resultat.

Och i kölvattnet kanske en rikligare medaljredovisning när SBTF fyller 75.

Nils Sandberg:

Fungerar återväxten i vår ungdomspingis?

Mitt svar blir ja, med tvekan. Tämmligen hårt bländad av mängden av mer eller mindre självklara toppinsatser från Hasse, Kjell, Stellan och nu Uffe under rader av år är det lätt att vår pingisledning under hand tappar initiativ i vårdnaden av de ämnen som skall komma efter våra världsstjärnor.

Det gäller för de ansvariga att vara på hugget och inte falla in i slentrian. Spelets utveckling går ständigt framåt, men man kan se en viss "plogfårsteknik" i uppläggningsen av ungdomslägren, vilket inte bådär gott. Kontinentala ledare nämner det ofta när svenska ungdomstrupper dyker upp på turneringar utomlands.

Särskilt efterlyser man mer "individuell skolning" på lägren och uppblandning av olika spelstilar. Nu är det mest enligt principen pangpang-offensiv. Kort serv och pang på! — Det duger inte alltid idag. Drivespelet (kraftigt överskrivad offensiv med anfall från både backhand och forehand) kommer allt mer i Europa och här åker våra spelare ofta på "proppar" mot sämre spelare. Vad "drivarna" och "def-farna" ställt till med sedan junior-EM i Ostende 1971 och framåt känner vi till.

Sverige har börjat hitta banemän på ungdomssidan från alla möjliga håll. Belgien, Italien och Bulgarien är några av sverigedödarna. Det senaste inom gebitet är "turkiska klubben", där nu fyra blågula är medlemmar!

En annan blick i marginalen är att man på centralt håll inte riktigt förstår hur enormt statusbelagd en förtjänt (och korrekt) plats på riksrankinglistorna är när det gäller juniorer. Samma gäller pojksidan/flicksidan när det blir tal om lägeruttagningar och rankingar till ungdoms-SM. Här gäller det att vara Kung Salomo i egen hög person — sämre duger inte!

Inledningen ovan är en negativ ingång till denna skrift om vår ungdomspingis. Är det då så illa? Har vi halkat efter? Saknar vi plötsligt talanger???

Knappast!

Det är bara det att Sverige förut låg så oerhört långt före Europa att framgångarna kom för lätt. Nu måste vi *slita* mer — och fortsätta vara först med nya grepp.

Europa kämpar hårt för att slå hål på den mer eller mindre besvärande svenska dominansen under senare år.

Vilka grepp krävs och vilka vågar vi då ta?

Det finns många nivåer att riva i. Turneringsverksamheten måste saneras. Dagens tappningar kväver vidare utveckling här. Tävlingsarna är för många och för långa. Träningen blir lidande till fördel för turneringsspelet. Uppläggningsen av träningslägren kanske behöver ses över. Antalet spelare per serielag och sammansättningen av lagen är andra vinklar, liksom hur många set som skall ingå i en individuell match i lagmatch. I Asien förekommer det 2-setare i lagmatcherna. Det kan med andra ord bli oavgjorda matcher = kortare seriematcher, publikvänligare.

Flera grepp finns säkert att ta. Det gäller att tänka till — och helst vara först!

Vad finns idag att satsa på?

Vi kanske just nu (hösten 1976) inte ser lika många mästareämnen på pojksidan som för ett par år sedan. I stället har flickorna fått flera toppkandidater än tidigare. På pojksidan betyder det nog bara en svacka, och på flicksidan är det en lång och trågen satsning som börjar ge resultat.

För att börja med damsidan är juniordelen kanske en smula tunn. De flesta är för vecka. Betydligt skarpare är det bland de yngre. B-mästaren från JSM i Borlänge, Anita Jonsson (Mölnadal), är helskönt orädd. Mycket gott sällskap har hon i övriga "B-gänget" från 1975/76, Helen Lindvall (Luleå), Lena Waller (Ångby) och Helena Beckman (Rönninge).

Gudrun Fogelberg (Arlöv) och Kristina Nilsson (Mörnum) syns klarast bland de äldre flickorna där även Susanne Karlsson (Ångby), och Britt-Mari Törngren (Linné) har fina möjligheter.

På yngsta sidan finns det klart krut i Liselott Lundberg (Järna), Kristina Littbrand (Sandåkern) och Annika Låth (Rönninge) för att nämna några av de många löften som är på gång.

70-talets topp-flickor, Ann-Christine Hellman och Birgitta Rådberg, flankerar sin lagledare Björne Mellström i Sarajevo-VM 1973.

Lars Franklin vann brons i singel i ungdoms-EM 1974 och var med och tog guld i lag.

Rikstränaren Hasse Alsér lyfter upp två av den yngsta generationens finaste representanter: Niklas Persson från Falköping och Sonja Wredberg från Farsta, båda vinnare i ungdoms-SM 1974 i yngsta klassen.

Laget som vann ungdoms-EM 1974 i Göppingen. Fr. v. Per Sandström, Åke Grönlund, Roger Lagerfeldt, Nisse Billing (ledare), Örjan Glans och Jan-Åke Johansson.

En botanisering bland pojkarna är rolig men lite chansrad. Det är klen med kanonämnen bland juniorerna och ganska klen bland sistaårspojkarna. Därunder hittar man flera toppämnen. Det är en bit ifrån 1955—56, 1958 och 1960 års årgångar när dessa var pojkar A och B men årets kullar kanske växer till sig.

Inom de ledande ungdomsklubbarna spårar man trots allt en viss krympning på pojksidan både inom topp och bredd. "Boomen" inom pingissporten för något år sedan ebbar nu ut. Vi får ta sats igen.

På juniorsidan är Lars Franklin (Söderhamn) ganska ensam om internationell klass. Ulf Bengtsson (Force) är tvåan, frisk men räcker inte helt än. Därefter räcker det än mindre. Lirare "i kön" som kan stöta under säsongen saknas inte. Ulf Carlsson (Falkenberg), Bo Eriksson (Lyckeby), "drivern" Peter Ljungqvist (Ångby) och Klas Westling (Rekord) är några heta namn och fler dyker upp.

På yngre sidan har Sverige några störtsköna personligheter att hoppas mycket av. Falkenbergs Kent Karlsson, Falköpings Nicklas Persson, Kungälv Erik Lindh och Insjöns Leif Pettersson ligger blygsamt sagt väl till. Mölndals Putte Andersson och Spårvägens Jan-Ove Waldner ("Buster Keaton") blir kanoner. Jan-Ove blir något alldeles extra.

I mellangruppen blomstrar redan EM-tyngde Anders Thunström (Borlänge) samman med Göran Edberg (Söderhamn), Mikael Appelgren (Spårvägen) och Tony Karlsson (Västerås).

Skall då Sverige få några värdiga efterföljare till Stellan Bengtsson, Ingemar Wikström, Uffe Thorsell och Lars Franklin? Det verkar så men det blir svårare i fortsättningen.

Svensk ungdomspingis har stått sig bra sedan JEM-starten

1955 (då under annan status). Hans Alsérs inkliv i bilden 1957 blev den verkliga början för de svenska framgångarna. Hur kommer sig Sveriges fina ställning i internationell ungdomspingis trots vårt lilla underlag och våra knappa klubbförhållanden?

Jominsann! Sverige var först med bred ungdomssatsning. Träningsläger för spelare långt ned i åldrarna och raden av rekryteringstävlingar samt inbrytningen i skolorna ger hela tiden ett talangtillskott — tidigt i åldrarna.

70-iaden, Bästa 4-an, S:t Erikscupen, knatteserierna, åldersklasserna A, B, C och D på nationella tävlingar och raden av kvalificerade sommarläger har givit Sverige det underlag som så småningom växt fram till U-landslag.

Europa i övrigt börjar senare än vi och hinner inte få kontroll över sina talanger innan det är för sent. Danmark, Tyskland och Frankrike har börjat satsa på de yngre kullarna och ser också resultat av detta. Det är dock stor skillnad än så länge till Sveriges förmån.

Med detta får vi inte slå oss till ro. De talanger som kommer fram "där nere" matchas hårt och tränas rationellt. Vi får fram fler talanger i procent men uppföljningen kan vara bättre. Sverige deltar som exempel klenare i internationella turneringar för ungdomsspelare än flertalet övriga länder. Här finns tillfälle att hämta internationell rutin som vi missar.

Sverige saknar också nästan helt den internationella ungdomsklassen (3 år efter juniorklassen) där vissa fjolårsjuniorer skulle kunna ges ytterligare chans till utveckling. Detta är en miss!

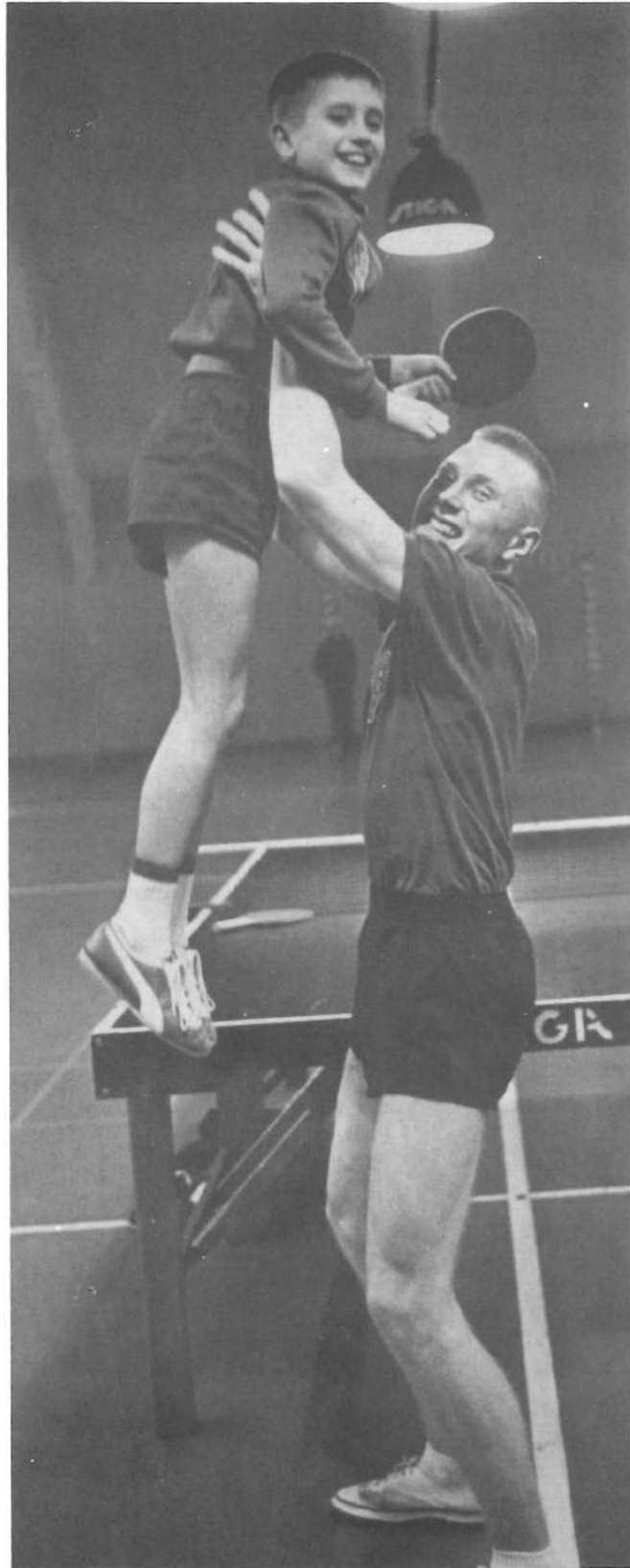
Svensk pingisungdom kommer alltid att reda sig hyfsat men skall vi vara med om guldjakten får vi inte vara rädda för nya grepp!

Marie Lindblad från Arlövs, som 1975 sändes till Japan i två månader, räknas som ett av de allra största löftena i svensk dampingis.

Berömda brödrapar, som utgjort stomme i sina framgångsrika serielag: Kjell och Christer Johansson och Stor-Stellan och Mini-Stellan Bengtsson.

Stig Hagberg:

Profilernas parad i allsvenskan

Allsvenskans historia. Ärligt talat det ämnet kan lätt bli tjugigt, med årtal och uppräknings.

Men det kan lättas upp, om vi gör ett svep och istället kallar tävlingen för "Profilernas Parad".

Jag är lycklig nog att faktiskt ha upplevt vår första division från dess start, eller från 1944, då bl a östgötalegendaren i BTK 30, Walle Krantz, entusiasmerade till en riks-serie. På försök.

Det försöket — ja, faktiskt — lever alltså kvar.

Förstår ni vad jag menar? Jo, allsvenskan har från sitt första år och ännu inte riktigt funnit en slutgiltig form.

Den har spelats med tvåmannalag (femsetare). Den har gått med tremanna, vilka spelat ut alla matcher (ex 8—2). Den har spelats två grupper och den har omfattat en enda.

Nu handlar den om sammandrag, slutspel och nedflyttningsomgångar.

Och när dessa rader skrivs, så diskuterar många om att tremannalaget skall utökas med en kraft.

Jag skriver de här raderna rätt upp och ned. Helt dikterade av egna upplevelser.

I det här sammanhanget kan jag inte låta bli, att nämna för dagens spelare och publik: Det har funnits tider, då folk klättrat på väggarna i lokaler landet runt för att se allsvensk pingis.

När "försöket" började var det alltså trångt i bänkraderna, då Wirgos suveräner Tage Flisberg och Pannan Andersson kom för att "köra över" sina motståndare. Publiken minskade inte, när Wirgo blev "tremanna" och landets bästa reserv fick rycka in för att bli ordinarie. Tänker på Sture "Pudding" Fyrberg.

Men det fanns andra. Hellasduon Svenne Olsson och Hasse Lidhäll var inte bara bollartister, de hade ett munväder, som ibland fick publiken att vrida sig av skratt allt medan motståndarna psykades.

AIK, där trion "Vispen" Jacobsson, Carl-Ottill Johansson och Lennart "Lången" Johansson alternerade — oj, vilka härliga profiler. "Vispens" spel med tungan var minst lika fenomenalt som hans hetsiga, ryckiga spel. Och den gången Carl-Ottill slog en forehand i Borås (45) glömmar jag aldrig. Det var mot Evert Fasth, som aldrig hämtade sig från att deffkungen Carl-Ottill dräpte till och tog ut hela sin offensiva kvot vid ett enda tillfälle.

Djurgården dök upp i bilden. Tage Flisberg, Stikkan "Artisten" Elmblad, Arne Neidenmark, Bengt Grive — tror ni den kvartetten körde med någon falsk konsumentupplysning. Å, inte. Full rulle och kul pingis.

Nordenhov i Göteborg med Gusten Johnsson och Erik "Gårda" Karlsson, ett härligt par, som utan vidare förde tankarna till Helan och Halvan.

Mariedal? Ja, Liss Larsson och hypernervöse Evert Fasth var idoler i knallestan och förstärktes sen med Arne "Jordgubben" Andersson, en av allsvenskans meste "krigare" genom många år. F. ö. mästare också för Olympic, Malmö och Göta, Karlstad.

Valter Kolmodin, tekniker och taktiker med outgrundlig blick, vann svenska singelmästerskapen 1931.

Hasse Lidhäll var på 30-talet ett av stockholmsspingisens främsta namn.

När de senare vann SM 1957 måste de faktiskt ha presenterat det mest defensiva laget genom alla tider. Det smällde inte ofta i knutarna, då trion Arne Andersson, Tore Palm och Carl-Ragnar Andersson var i aktion.

Hammarby flöt in i bilden. Och där smällde det verkligen. Varje boll, som varade längre än fem—åtta sekunder var misslyckad, när herrar Ströberg och Liljedahl fanns vid bordet.

Något mera balans på denna anfallscharm blev det då Söderbröderna odlade in Lasse Pettersson och Björne Mellström.

Norrköping, igen. Där fanns inte bara Wirgo. Nej, det handlade länge om Urania och Hird också.

Uranias par Lennart "Tandberg" Johansson och Lennart Iverdahl minns jag som igår. Den ene tung, lite trög och med en avvaktande kanon. Den andra "flisberglik" men lite nervös i sitt attackspel. Sickan Forss kom till och laget blev mer offensivglatt.

Hird — ja, där angav P O Croneryd tidigt tonen tillsammans med "lurige" Kalle Svensson. "Sparke" Jonsson med malande foreoffensiv var en tredje och om jag inte minns fel, så följdes han av "Skvidde" Jonsson, som först fanns i Hird.

En episod från "stenåldern" som mellanstick:

Tredje match 1952 i Huskvarna (neutralt bord) mellan Mariedal och Djurgården.

Det stod 4—2 till Mariedal, då Arne Andersson svarade för en av sina berömda kämpa-kämpa-matcher.

Efter nästan spel i trance vann han över Bengt Grive, och Mariedal ledde med 5—2.

I detta läge reser sig Erik Extergren, djurgårdare och förbundsvice, och kastar bokstavligen in handduken.

Säger: Matchen är slut. Mariedal har vunnit och är mästare.

Men matchen kunde ju liksom de tidigare två blivit 5—5?

Jodå, men Mariedal hade i läget 5—2 skaffat sig en så fin set-skillnad, att inte ens tre vinster med 2—0 räddat Djurgården.

Finalen bröts!

Vi flyttar över i geografi och tid. Parca från Linköping har givetvis varit en av division I-pingisens stora.

Det var härliga tider då Weine Fredriksson, Hjula Fredriksson och Uno "Ucka" Andersson samt Stig och Bertil Nilsson förde kommandot i det lägret. Såg massvis av Parcamatcher och lita på att dessa aldrig tyngdes av longörer. Temperament och tempo var riktmärken för linköpingsgänget.

Djurgården vann tre SM-tecken på raken i början av 60-talet. Visst hade laget profiler. Eller vad sägs om Björne Mellström, den våldsamme pangaren Åke Rakell, den pedantiske och taktiske Curre Osterholm och den tekniske men bohéméaktige "Pille" Heyerdahl?

Positionerna flyttades väster ut. Falkenberg började efter fint ungdomsjobb blanda sig i leken.

Yrvädrer Stor-Stellan Bengtsson ledde trupperna, där Carl-Johan Bernhardt och Nisse Billing kompletterade.

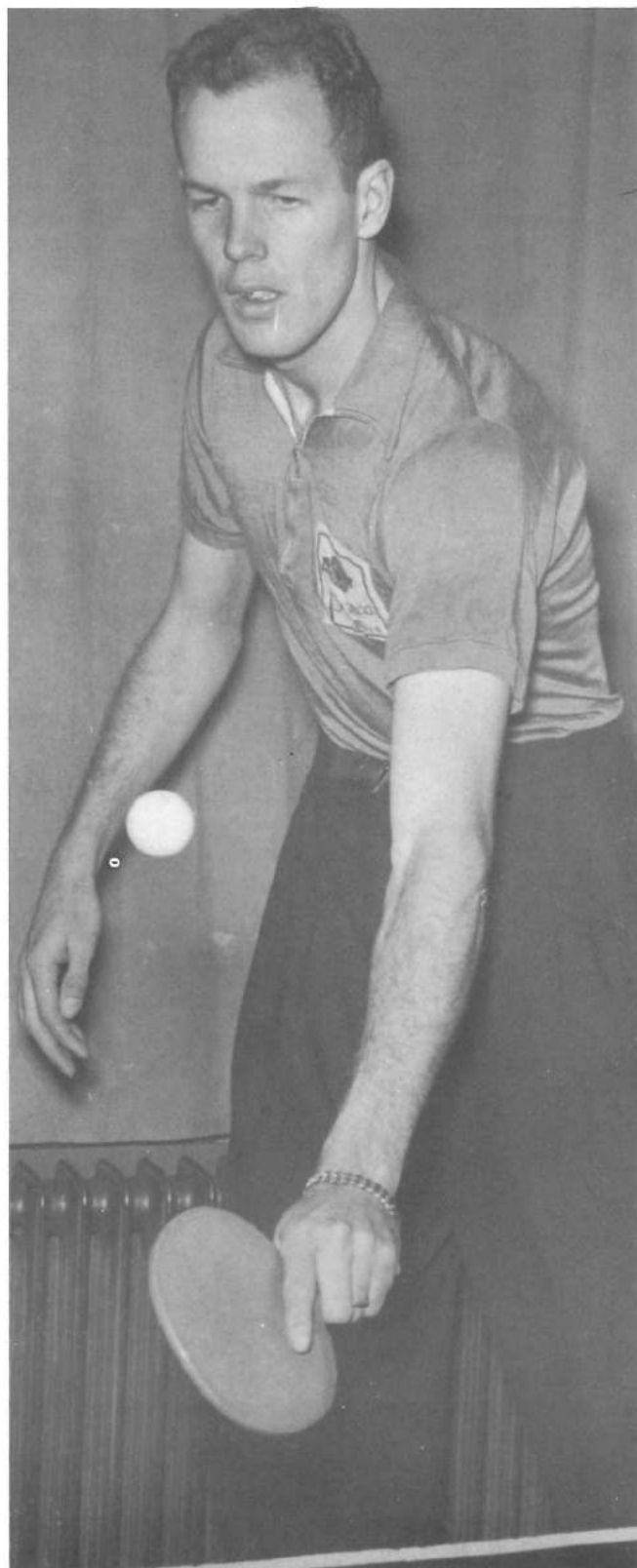
Det handlade om ett lag, som var genomtränat och som i sitt spel hade internationella riktmärken. Det var idrott över hela fältet.

Sverige och dess pingis hade glidit in i det "asiatiska" tänkandet. Ogimura hade satt sina spår.

Verdandi från Eskilstuna dök upp i samma anda. Bröderna Christer och Kjell Johansson försedda med vingåkersförstärkningen L-Å Jonsson bröt av falkenbergsraden. Och sedan — fränsett ett mellanstick av Sölvesborg—Leksberg/Mariestad.

I denna veva hade allsvenskan blivit något av en prestigetävling. Det värvades kors och tvärs.

Weine Fredriksson var en av våra förnämsta dubbelspelare men lyckades aldrig vinna SM i singel. En av de få som spelat allsvenskt både i pingis och tennis.

T. o. m. Björne Mellström vann allsvenskan för Mariestad. Det gjorde Hasse Alsér, Karljohan Bernhardt, Roffe Andersson och Björn Neidert också. Liksom Tony Larsson.

Bara Björn Neidert var skaraborgare i denna heterogena mästarsamling.

Men Falkenberg kom tillbaka och med en ny profil. Ett nytt yrväder, som bestämde takten. Ja, givetvis handlade det om Stellan Bengtsson, Mini-Stellan någon gång kallad. Världsmästaren.

Och på sluttampen, så har det handlat om Boo-KFUM och Mölndal. Profiler har givetvis inte saknats i dessa uppställningar. Tänk bara på Bosse Persson och Ingemar Wickström och på Hasse Alsér och Kjell Johansson.

Men på ett sätt har "storserien" nog tunnats ut och tappat i färg.

Orsakerna kan vara flera. Viktigast är nog ändå det fak-

tum att våra främsta idag är så internationellt inriktade och har så många väsentliga uppgifter utanför landets gränser, att allsvenskan är något av formulär "åtta B". Sedan kan man ju alltid diskutera antal spelare, en eller två grupper, slutspel eller ej.

Kvar står emellertid att en pingisförgiftad skrivare i tacksamhet tittar bakåt och minns den tid, då den allsvenska serien samlade många åskådare — över 1000 var ingen ovanlighet ute i landsorten — och då det fanns tid och rum för en "klackspark".

Ingenting var bättre förr, men på en enda punkt vore det kanske på sin plats om dagens lirare ville ta efter:

Glimten i ögonvrån någon gång, då och då!

Den skulle nog vara befriande både för den som "glimtar" och den som ser på.

Profiler i allsvenskan och i SM: Sture Fyrberg, Tage Flisberg, Gusten Johnsson och Arne Neidenmark.

Den här bilden av Ann-Sofi Styrman från Stadsöskolan i Gammelstad får symbolisera den friska och frejdiga ungdomligheten i succetävlingen "Bästa fyran".

Björne Lundström:

"Bästa fyran" ruskade om hela idrotts-Sverige

Hur skall vi få fler "tjejer" till pingisen var frågan som Tord Östner ställde på en damkommittekonferens i Jönköping 1969. Som en av inbjudna RF-konsulenterna i väst-Sverige föreslog jag då att en propagandaverksamhet borde utformas och innehålla följande

- bör ske i tävlingsform
- både pojkar och flickor skall vara med
- att nå och engagera redan etablerade grupper i skolan, då lämpligen klassen som ju umgås och är tillsammans hela dagarna
- kunna aktivera så många som möjligt i klassen
- att tävlingen är så uppbyggd att flickorna har avgörande betydelse med sitt deltagande.
- att tävlingen skall vara lätt att genomföra i skolan samt lätt att administrera.

I första förslaget var det 5 flickor och 5 pojkar men det fin-slipades och på grund av sin otymplighet minskades klass-laget till 5 sammanlagt.

"Bästa pingisklassen i Sverige"

presenterades sedan på en ordförandekonferens 1970. Sam-tidigt restes kraven från skolan att SDF skulle hjälpa skolan

med ämnet "fritt valt arbete" och idén lades på is då man antog att arbetet skulle bli för krävande med bägge dessa in-satser.

Camillas pengar

blev den förlösande insatsen från statmakterna och efter det att Erik Extergren uppe i regeringskorridorerna fått muntliga löften om ekonomisk hjälp för denna ungdoms-propaganda fin-slipades förslaget.

"Bästa 4:an"

blev namnet vilket innebar att vi bestämde oss att satsa på 4:e-klasserna.

10 år, alltid positiva, egen klasslärare och ett enormt träningsintresse om de får något att ägna sig åt eller något som kan sporra dem. Vad kan sporra mer än att bli bästa 4:an i skolan och det blev alltså den första etappen på täv-lingen som sedan fortsatte med att dessa som blivit skolmäs-tare fick tävla vidare för att bli "Bäst i distriktet" och "Bäst i Sverige".

Koncentration och inlevelse i "Bästa fyran": flickan från Rockneby styr med tungan.

20 000 tioåringar

stälde upp första året, därav 8 000 flickor och vilka underbara finaldagar vi upplevde i Brännkyrkahallen där Camilla Odhnoff delade ut "Stellan cup" trofén till segrande skolklassen som naturligtvis kom från världsmästarstaden Falkenberg.

Att tävlingen redan första året slog igenom ute i landet bevisades av att Hertingskolans lag vid hemkomsten till Falkenberg sent på kvällen fick ett mottagande som motsvarade världsmästaren Stellas återkomst. Fullt av folk på stationen. Kommunrådet, Anne Andersson och halländska pingisgeneralen tog emot med tal, gåvor och hurrarop.

50 000 spelade pingis

I andra årets tävling och där var Skåne och Göteborg i topp när det gällde deltagare. 90 % av alla 4:e-klasser var med från början och många lärare hörde av sig och talade om att tävlingen var ett fint medel för att samla och stimulera gemenskapen i klassen.

Var e' magistern

Han gick ut, han tordes inte titta på var svaret som ställdes i andra årets tävling och där var Skåne och Göteborg i topp lar den spänning och dramatik som präglar tävlingens 7 matcher.

Att "Bästa 4:an" blev en succé i idrotts-Sverige märktes direkt. Först att nappa på idén var Basketbollförbundet med bästa 5:an och snart överöstes skolorna med tävlingerbjudanden från olika förbund. Rekord slog gymnastikförbundet med en tävling om att "Stå på händer".

Detta stora utbud blev ett stort problem i skolorna men det har visat sig glädjande nog att de som var först på plan pingis och basket har väl förankrat sig på mellanstadiet.

79 av 82 rektorsområden

i Göteborgsdistriktet deltog i distriktets lokala tävling för 5:an och 6:an under 1975—76 och stort deltagande har även Västergötland och Halland i deras 5:e-klass-tävling vilket visar att grundlägger vi ett intresse bland dagens 10-åringar för bordtennis så finns det kvar — det gäller bara att på olika sätt stimulera dem att fortsätta, och det ansvaret har vi BT-ledare ute i landets alla hörn.

75 000 flickor

har under de sista fyra åren spelat i "Bästa 4:an" och med ett sådant underlag tror vi på en "storhetstid" även inom kvinnlig bordtennis.

Ta väl vara på flickorna!

Prisutdelning i Bästa fyran 1975. Stellan Bengtsson delar ut den cup som bär hans namn till Kristina Andersson, som representant för segrande Vidingsjöskolan.

Karl-Eric Lindfors:

Utbildning förr och nu - och i framtiden

I den statliga utredningen "Idrott åt alla" fastslås att det varje år behövs 50.000 nya ledare i idrottsrörelsen som skall rekryteras och utbildas för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter på ett riktigt sätt. Vi vet också att idag ställs det stora krav på våra ledare med de ökade krav på fritid och nya aktivitetsformer som samhället ställer på idrotten. Detta gör också att den verksamme idrottsledaren ständigt behöver information och utbildning.

Hur har då SBTF motsvarat dessa krav? Eftersom jag fått lita på hörsägner och även lyssnat lite på vad de äldre förtäljt från 30-40-50-talets verksamhet har jag emellertid kunnat konstatera att det ständigt varit en stegrad utbildningsverksamhet inom SBTF. Under fyrtioalet bedrevs sommarlägerverksamhet för våra bästa spelare, alltid förlagt till någon speciell sommarort. Jerker som utbildningsbas stod givetvis för lägrens genomförande och han hade i regel till sin hjälp någon av de europeiska toppspelarna. Populära läger vill jag lova och här finns säkert mycket att hämta för den historiebitne.

I slutet av 40-talet var det så dags att dra igång den egentliga instruktörsutbildningen. Våra nordiska grannar och nykterhetsorganisationerna hade redan anlitat oss för hjälp

med instruktörer till deras verksamhet och många av våra etablerade toppspelare försökte att på detta vis dela med sig. Dåvarande instruktionskommittén förstod att en bredare utbildning måste komma till stånd så man kallade intresserade distrikts- och klubbledare jämte instruktörer till utbildning.

I pingisens hemland, England, hittade man en eminent lärare i Jack Carrington. Hans liksom efterföljaren Alex Ehrlich's inträde i den svenska pingisen medförde att en mer organiserad form av utbildning av klubb-distrikts- och förbundsinstruktörer uppstod. Många minns säkert dessa utbildningstillfällen på Bosön och Klackbergsgården som höjdpunkter i tillvaron. Arliga samlingar av förbundsinstruktörerna var givetvis tillfällen som ingen kallad ville försumma. När C-O Hofberg, Janne Jönsson, Carl-Ewert Österberg, Allan Dahlgren m. fl. kom tillsammans diskuterades ofta vad och på vilket sätt den framtida utbildningen skulle gestalta sig. Ogimura kom ju också hit några gånger och satte myror i huvudet på instruktörerna, och med de nya rönen om effektivare träningsmetoder följde givetvis också ökade krav på utbildningsverksamheten.

En knippa löftesrika ungdomar på utbildning i Trollhättan fick stormästarna Kjell och Stellan på besök.

Införande av Junior-EM 1955 — som fram till 1970 hette Europaträff för juniorer — medförde, eftersom tävlingarna blev förlagda under sommartid, en ökad satsning på sommarlägerverksamheten. Falkenberg blev metropol för vår sommarverksamhet av naturliga orsaker. Här fanns bra lokaler, goda ledare, billiga inkvarteringsmöjligheter och även härliga bad. Ny kurslitteratur plockades fram i takt med utbildningsbehovet och framgångarna på pingisbordet lät ju inte heller vänta på sig. När Börje Bergkvist blev anställd som vår förste konsulent saknades inte arbetsuppgifter. Han blev snabbt en anlitad kursledare från norr till söder och tillsammans med våra förbundsinstruktörer och hans efterföljare Jan-Åke Bredberg genomfördes åter en förnyelse av utbildningsarbetet. När det var dags att skriva "Morgondagens BT" i nov. 1970 hade vi fått en elitinstruktör heltidsanställd. Christer Johansson åtog sig jobbet och med framgångarna följde en stegrad utbildning. När man läser "Morgondagens BT" finner man att det är mycket av dessa tankegångar som nu börjar ta riktig form. Regionstänkande och tränarråd var frågor man lade ned mycket arbete på i utredningen.

Instruktion av de unga har länge varit bland det viktigaste i pingissporten. Det är sekreteraren Arne Carlsson i Blekinge BTF som undervisar Gullevi Axelsson. Året var 1961.

Några av våra andra specialförbund hade inte heller legat på latsidan. Vi fick anledning att titta lite på hur t. ex. Skid- och Orienteringsförbunden hade organiserat sin utbildningsverksamhet. Jämförelserna föranledde den ombildade utbildningskommittén att ta ett nytt djärvt grepp: införandet av förbundstränarorganisationen. Denna verksamhet har som sitt mål "att utnyttja de bästa förbunds- och steg-3 instruktörerna genom att ge dessa mer kvalificerade arbetsuppgifter under säsongen ute i deras regioner". (Den förutvarande klubb-distrikts- och förbundsinstruktörutbildningen hade nu lagts om till steg 1-2-3-utbildning). Förbundstränarna hade uppstått. Tre kategorier instruktörer utkristalliserades 1. Uppföljare. 2. Tränare. 3. Utbildare. Samtliga kategorier skulle finnas i varje region 16 st. steg-3-utbildade instruktörer kallades till denna verksamhet med Nisse Billing som organisatör. Nisse gjorde samtidigt ett år som elitinstruktör innan Hasse Alsér tog över. Tomas Stenberg och Krister Rejström blev nya konsulenter i denna veva vilket gjorde att särskilt Tomas fick vara med att tillsammans med Nisse Billing organisera upp den nya tränarorganisationen. Hösten 1975 startade verksamheten ute i regionerna och efter att verksamheten varit igång ett år finns det från dem som sysslat med verksamheten enbart positiva omdömen.

Det är väl ännu för tidigt att göra några slutomdömen och det är väl så att denna verksamhet alltid skall förnyas, så här gäller det att inte slumra in och tro att vi nått målet. Förhoppningen är emellertid att vi med denna organisation fått en hjälp till både vår elitsatsning och till att ge ett bättre utbildningsutbud. Våra utbildningsansvariga ute i distrikten deltar i planläggningen av verksamheten vilket gör att ingen skall bli glömd. Givetvis är organisationen även en stor hjälp till vår elitkonstruktör när han kartlägger ämnen till kommande elitkullar.

Vad innebär då framtiden? Ja, den som det visste. Pengar är ett ord som ständigt klingar och man kan inte blunda för att det är föremål för ständiga diskussioner om hur dessa skall räcka till. Vårt mål är emellertid att få fler heltidsanställda instruktörer och administratörer som både på region- och distriktsplanet kan avlasta arbetet för våra idag entusiastiska ideellt arbetande pingisledare. Med de nya arbetsuppgifter som både stat och kommun vill att föreningslivet skall hjälpa till med, är det nödvändigt att också de ekonomiska bidragen blir sådana att en helhjärtad insats kan göras.

Några ord om elitidrott/utbildning. Det är fem år sedan denna försöksverksamhet började. Ännu idag har inga lätnader givits i skolgången. Trots detta har vi idag påtagliga bevis från dessa ambitiösa ungdomar att målmedveten och rationell träning leder till framgång. Vårt projekt i Trollhättan är värt all det stöd det kan få. Det måste vara värdefullt att kunna erbjuda ordentlig skolutbildning samtidigt som han eller hon får möjlighet att bli en bra pingislarare.

Vår andra kull på GIH är också av den rätta ullen. Vi räknar med deras tjänster i vår förbundstränarorganisation. Samtliga i första kullen som utbildades på pingislinjen finns med i förbundstränarorganisationen. Vår förhoppning är också att de lärare som utbildas vid våra populära sommarkurser ihop med badminton även skall kunna räcka en hjälpande hand efter skoltidens slut, så att fler hemma på orten i tidig ålder stimuleras till samlingar kring pingisbordet. Vi fortsätter att elda under pannorna!

Tord Östner:

Från 4.000 kr. till 1,3 miljoner...

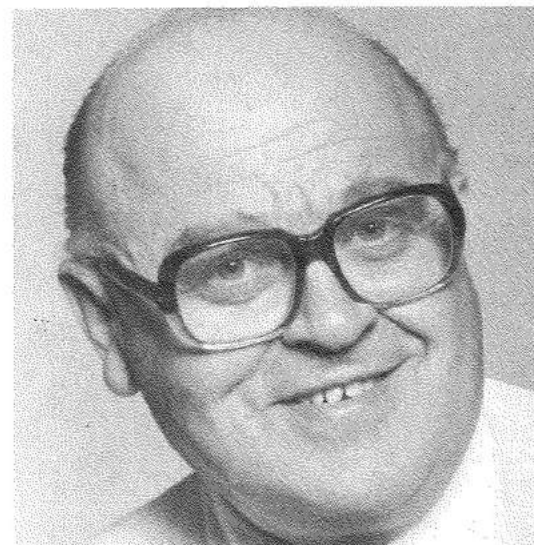
Blickar man tillbaka i förbundets ekonomiska historia, finner man en röd tråd genom åren av mer eller mindre utvecklade affärsverksamhet och samarbete med inom sporten intresserade företag. Det kanske är helt naturligt, att bordtennisen blivit något av en föregångare för andra förbund i detta avseende. Vår sport har ju vuxit fram ur ett kommersiellt vinstintresse. Enligt hävderna uppfanns ju "Ping-Pong" i ett företag, vars huvudsyfte var att sälja spel och förströelseartiklar.

Redan i balansräkningen efter det första verksamhetsåret finns ett tillgodohavande på kr. 100:—, som avsåg bollroyalties. Den första bollen, som på detta sätt bidrog till inkomsterna var den österrikiska "Thema". Den försvann från godkännandelistan i samband med "Anschluss" 1938, då tillverkningen flyttades till England. Kvaliteten försämrades och godkännandet måste upphöra. Även på den tiden krävde bollsridarna runda bollar.

Till långt fram på 40-talet var det enbart bollarna, som bidrog till materielinkomsterna. Det var inte bara royalties. Förbundet hade också egen försäljningsverksamhet och under krigsåren och tiden därefter passerade flera olika udda bollmärken förbundets lager.

Med åren kom även bord och nät med i bilden och det stora tillskottet kom 1961, då ändrade racketregler öppnade möjligheter för ett godkännandeförfarande.

Vi går åter tillbaka i tiden. Alltsedan begynnelsen präglas årsredovisningar av friska satsningar på efter förhållandena stora ekonomiska projekt. Redan första verksamhetsåret inbjöds de ungerska världsmästarna för uppvisningsspel och landskampsutbyte med våra danska läromästare etablerades. Redan 1928 kände man sig mogen för att arrangera VM och härefter har VM arrangerats åren 1949, 1957 och 1967 i Sverige. EM arrangerades 1964 och "Lilla VM" vårt stora internationella pangnummer "SOC" började arrangeras 1954.

Allan Eriksson "världsmästare i tävlingsorganisation" arrangerade bl. a. 3 VM.

Liksom andra idrotter söker vi också utnyttja vår sport som blickfång i reklam för andra produkter än bordtennismateriel. Möjligheterna i det avseendet begränsas dock mycket beroende av TV:s strikta reklamregler, som drabbar vår sport på ett för den utomstående betraktaren inkonsekvent sätt.

Möjligheterna till en stabilare ekonomi inträdde 1943 då förbundet invaldes i RF-familjen och vi fick del av statsmedlen. Nu kunde ett permanent kansli inrättas med anställd personal. Den första utbildningen av både spelare och ledare kunde börja. Grunden för 60- och 70-talens framgångar lades.

Det första årets statsmedel å kr 4 000:— har vuxit till 1976 års 1.4 milj., vilket innebär närmare 50 % av inkomststaten.

I 1976/77 års budget med en omslutning av 3 milj. (1926/27 års resultaträkning hade en omslutning av kr 3 000:—) fördelar sig inkomsterna i % sålunda:

Statsmedel	47 %
Föreningsavgifter, licenser, turneringsinkomster	18 %
Materielavgifter	15 %
Fabrikantstöd, reklam, TV etc.	5 %
Tävlingsinkomster, annonsintäkter förlagsverksamhet och övrigt	15 %
S:a	100 %

Några svårigheter att göra av med inkomsterna finns givetvis inte. Bekymren torde vara knutna till fördelningen av dem. För närvarande ter sig uppdelningen sålunda:

Administration	34 %
Nationell tävlingsverksamhet	9 %
Internationell tävlingsverksamhet	10 %
Utbildning	18 %
Utdelning till distrikten	20 %
Motion, propaganda och förlagsprodukt.	9 %
S:a	100 %

Tord Östner håller sedan många år med säkra händer i SBTF:s kassaskrin.

Sammanbiten koncentration och skön avkoppling. På övre bilden kämpar Stellan och Kjell mot Jonyer och Klampar i VM i Sarajevo. På den undre tar de en tupplur i omklädningsrummet mellan slagen.

Per Gösta Högborg:

Materiel, matematik, matchledning

Telefonen ringer på jobbet. Det är redaktören för denna publikation som artigt men samtidigt uppfordrande säger:

— Du skall skriva om domare, regler och materiel i boken som vi skall ge ut till förbundets 50-årsjubileum. Du har fyra veckor på dig och får maximalt fylla lika många A4-ark. Tack!

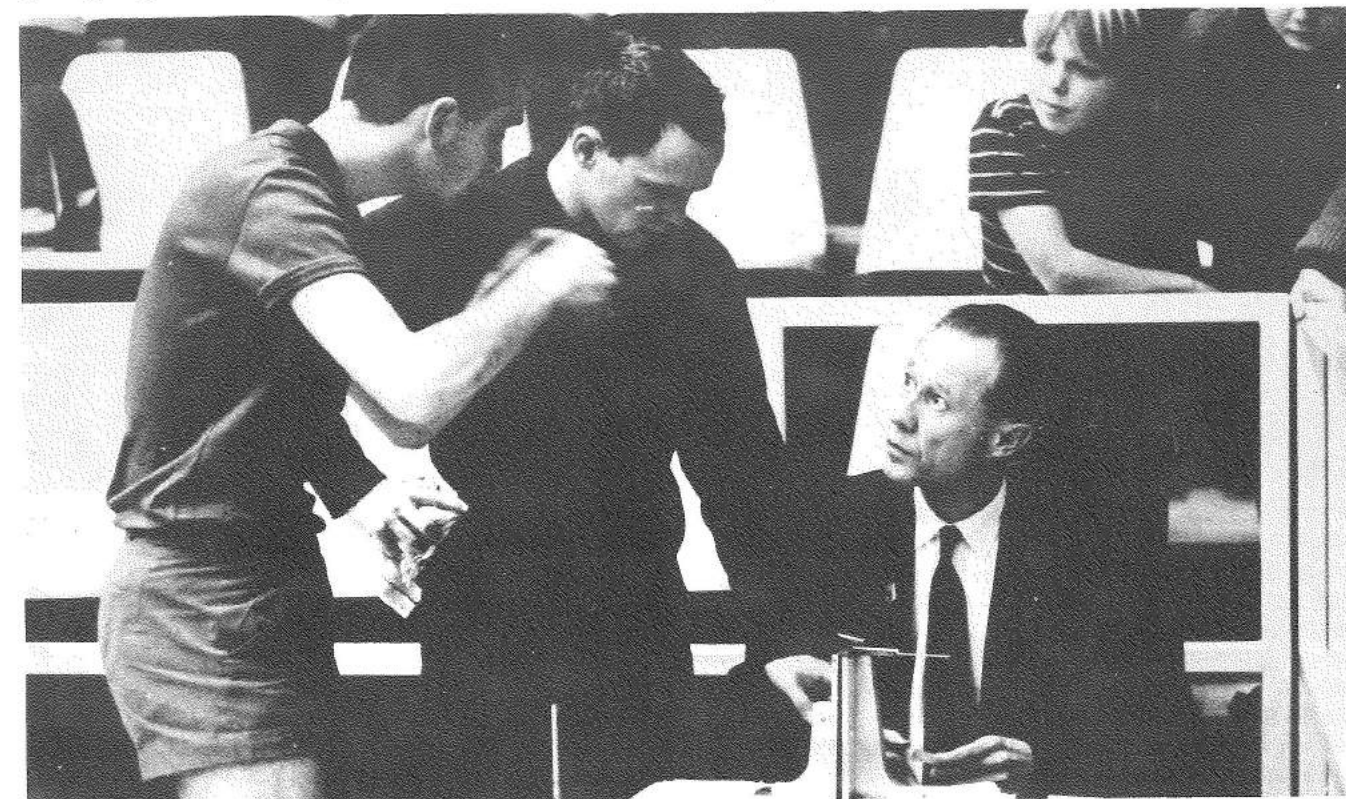
Jag invänder svagt att det kommer plötsligt, att jag hellre skriver på inspiration än transpiration men lovar i alla fall till slut att ställa upp.

Jag lägger på luren och tankarna börjar vandra till förfång för en svensk turist på Kanarieöarna, som håller på att gå miste om de 500 kr. som behövs för att förstärka reskassan. Är vårt förbund verkligen så gammalt? Vid 50 sägs man ju passera livets middagshöjd och börja gubbna till. Gör vi det? Nå, det får väl andra avgöra. Min uppgift är här att blicka tillbaka och konstatera hur några grenar under de gångna åren växt ut på vårt stora verksamhetsträd.

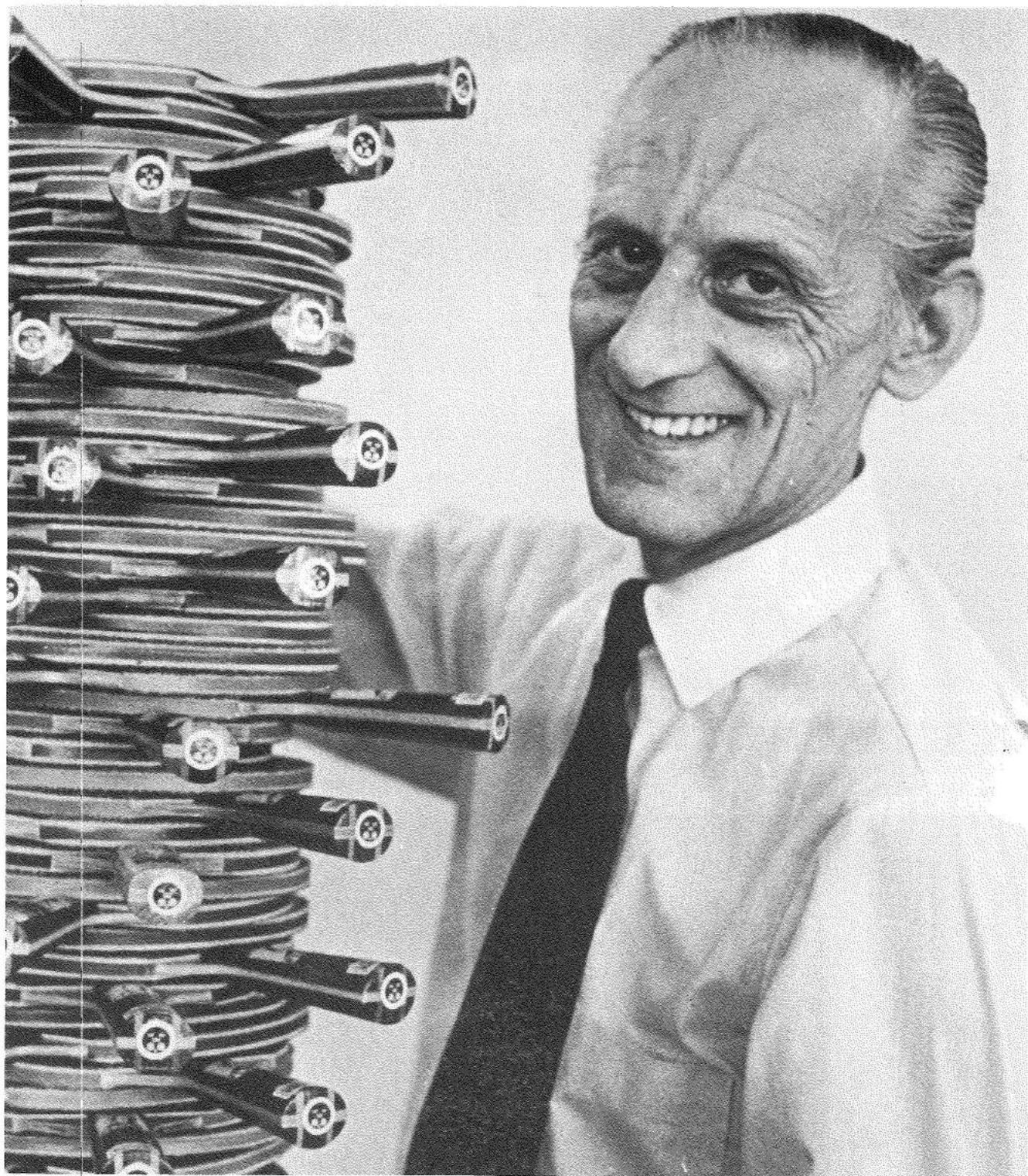
Låt oss börja med att titta på materielen, den mest påtagliga förutsättningen för att kunna spela bordtennis. Man behöver ett bord med nät, bollar och racketar. I vidare bemärkelse också en lämplig lokal vad beträffar utrymme, belysning, färg, ventilation och golv.

Bordet har sett likadant ut hela tiden vad måtten beträffar. Är det inte ganska fantastiskt att de som kring sekelskiftet hittade på spelet fastnade för dimensioner som ingen sedan dess velat ändra: 9 fot \times 5 fot \times 2 1/2 fot (274 \times 152,5 \times 76 cm)? Ändå har ju medellängden ökat betydligt sedan dess. Nätets höjd, en halv fot (15,25 cm), är däremot resultatet av en sänkning med 1,5 cm på 1930-talet för att gynna offensivt spel. Bordtennisen riskerade då att urarta till ett intresselöst långbollande. Men problemet var inte fullt så enkelt. Genom nätsänkningen möjliggjordes också lägre, mer pressade returer vilka försvårade offensivt spel.

Det blev i stället racketen som på allvar skulle komma att revolutionera bordtennisen. Vi bortser då ifrån inlednings-epokens träracketar, med eller utan sandpapper eller kork, och talar i stället som bakgrund om de relativt likartade nabbgummiracketar, som man hade under 30- och 40-talen. Alla hade likvärdigt materiel, inga överraskningar kom. Det som skilde racketarna åt var om skaftet var tjockt eller smalt. Flisan var suveränen med en Erlau för 2:50 med grönt nabbgummi och tjockt skaft. Så det blev med en sådan man försökte slå in idolens hästsparkforehands, fastän det kanske inte alls passade den egna spelstilen. Med sådana racketar finalspelade Vana och Leach i VM i Eriksdalshallen 1949.

En temperamentsfull rumän, Rado Negulescu, visar upp sin racket för kontroll av Per Gösta Högborg och Hasse Alsér under EM i Malmö 1964.

Tage Flisberg är lagerchef hos Stiga. Vad han inte vet om racketar och rackettillverkning är knappast värt att veta.

Men 1952 exploderade "bomben i Bombay". Japanerna dök där upp för första gången och deras Sato vann med något nytt i handen: svampgummi. Sverige hade inte råd att skicka några spelare men Gunnar Ollén var där och berättade vid hemkomsten för andäktigt lyssnande pingisledare om den nya era som grytt därborta på den främmande kontinenten. Nu följde några år under vilka svampen växte sig allt vildare. Jag minns hur vid VM i Utrecht i Holland 1955 en helt okänd fransman vid namn Cafiero nådde semifinalen i herrsingel med en racket med svampgummi av nästan madrasstjocklek. Flisan spelade med svamp som såg ut som

ett väffeljärn. Han kom till VM-final i London 1954 tack vare att han bättre än de flesta hunnit lära sig behärska det nya materialet.

Men alla förstod att något till slut måste göras. Spelet fick inte bli rena hasarden. Efter årslånga utredningar spikades så i Dortmund i Västtyskland år 1959 de bestämmelser beträffande racketens utseende som i stort ställt sig oförändrade sedan dess. Inom vissa snäva gränser kan man välja det vapen som bäst passar den egna spelstilen. Spelskickligheten är åter avgörande.

Bollarna har liksom bordet förblivit oförändrade vad beträffar storlek och vikt. Däremot har under senare år färg och material varit föremål för forskning och beslut. Omfattande vetenskapliga experiment har fastlagt att gula bollar uppfattas bättre av det mänskliga ögat än vita och därför skulle lämpa sig bättre för det snabba bt-spelet. Reglerna medger också numera att bollen får vara vit eller gul. Den gula färgen har dock haft svårt att vinna terräng. Kanske har en avgörande orsak varit mänsklig konservatism, som också återspeglats i fabrikanternas ovilja att satsa på gula bollar av god kvalitet. Den andra nyheten har varit att bollen nu får vara av "celluloid eller liknande plast". Även här har nyheten haft svårt att slå igenom. De nya plastbollarna har inte funnit nåd inför spelarnas ögon. Kanske arbetar här utvecklingen på längre sikt för celluloidbollens försvinnande. Den har levt på att vara en biprodukt inom celluloidindustrin (docktillverkning o. d.), ett material som inte står högt i kurs i dagens miljödebatt och därför kan komma att avskrivas.

Näten har blivit allt starkare vad beträffar både själva textilmaterialiet och hållarna. Men kantsnöret går fortfarande sönder och ersätts inte av nonchalanta spelare, vilket förändrar karaktären på alla nätbollar. Även ett helt men dåligt spänt kantsnöre medger en massa onödiga, otagbara nätbollar. Hur hårt spänt ett kantsnöre skall vara och hur detta skall mätas är fortfarande ett olöst tekniskt problem. Det sker "på känn".

Låt oss så efter denna summariska överblick av materiellen göra en så lång utflykt i regelskogen som utrymmet medger.

Av avgörande betydelse för spelets utveckling har varit hur man skall räkna. Det är ju därigenom man mäter hur mycket överlägsnare den ena spelaren är den andra. *Räkningen till 21* med servebyte efter var femte boll har stått sig oförändrad genom åren och fått mycket beröm. Den har ansetts stämma väl överens med spelets snabba karaktär. Ett tag föreslogs till och med att man inom tennisen skulle gå över till 21-räkningen som en ersättning för deras mera komplicerade system. Provmatcher spelades mellan kända tennisäss. Men — hör och häpna — nu är situationen snarast den motsatta. Röster har höjts att bt-räkningen blir för enformig och tråkig. Den som kommit kraftigt i underläge i ett set vinner det nästan aldrig. Räkningen ger inte den underlägsne tillräckligt många chanser att komma igen. Låt oss gå över till tennisräkning, har man sagt. Jag har dock i vår tidning med kalla siffror visat att det skulle innebära cirka 50 % fler bollar i en match och det klarar vi inte. Det får i så fall lov att bli något annat med tennisräkningens fördelar men utan dess nackdelar för oss. Debatten kommer säkert att fortgå. Men en ändring måste accepteras internationellt för att gå igenom.

Just det, bt-reglerna är universella och kan ändras högst vartannat år i samband med VM. Det händer inte ofta att det kommer några revolutionerande nyheter i själva spelreglerna. Om jag får anlägga en personlig synpunkt så är f. n. *serven* ett känsligt kapitel. Regelboken har om den detaljerade föreskrifter som sällan följs till hundra procent. Spelarna accepterar avvikelserna som de betraktar som betydelselösa, då de inte ger förövarna någon orättvis fördel. Men för domarna är detta ett moraliskt dilemma inför vilket många reagerat, särskilt i vårt land. Utvecklingen får visa om verkligheten kan omforma "dikten".

Ett annat regelkapitel med stränga bestämmelser är det om *hur en spelare skall vara klädd*. Då varje plagg måste ha en enhetlig mörk färg blir dräkterna dystra och fantasilösa, allt naturligtvis dikterat av kravet på att bollen skall synas bra mot en lugn bakgrund. Mördande vore ju dussin-

tals vita prickar på grön botten à la Förenade Tvätts bilar. Kanske vågar man även här hoppas på en uppmjukning, som gör tävlingsdräkten roligare utan förfång för spelarna.

Exempel på sådana "liberaliseringsändringar" finns. Förr var det mycket noga med att spelare mellan seten fick ta *råd* endast av på förhand utsedd ledare. Nu får han tala med vem som helst. Det visade sig att man i praktiken helt enkelt inte kunde upprätthålla den gamla, stränga bestämmelsen, när dussintals kompisar till spelarna trängdes kring dem, sprickfärdiga av goda råd.

Det monotona bollandet, som kunde ta knäcken på forna arrangörer, har till största delen försvunnit i modern pingis. Men vissa spelare lever på sin defensiv och då två sådana möts är det klippt, som t. ex. i damsingelfinalen i Prag-EM 1976 mellan engelskan Hammersley och rumänskan Alexandru. För att de inte skall stå och bolla hur länge som helst måste någon form av *tidsbegränsning* finnas. Den har vi nu genom den s. k. slagräkningen, som tvingar servaren att avgöra bollen efter ett fåtal nätpassager. Och serven skiftar efter varje boll. Om spelarna inte är ense om att tillämpa denna regel från början, måste publiken dock först genomlida 15 minuters bollning såsom i nämnda tv-sända final med resultatet att vi i Sverige inte fick se Kjell och Stellan i deras dubbelfinal.

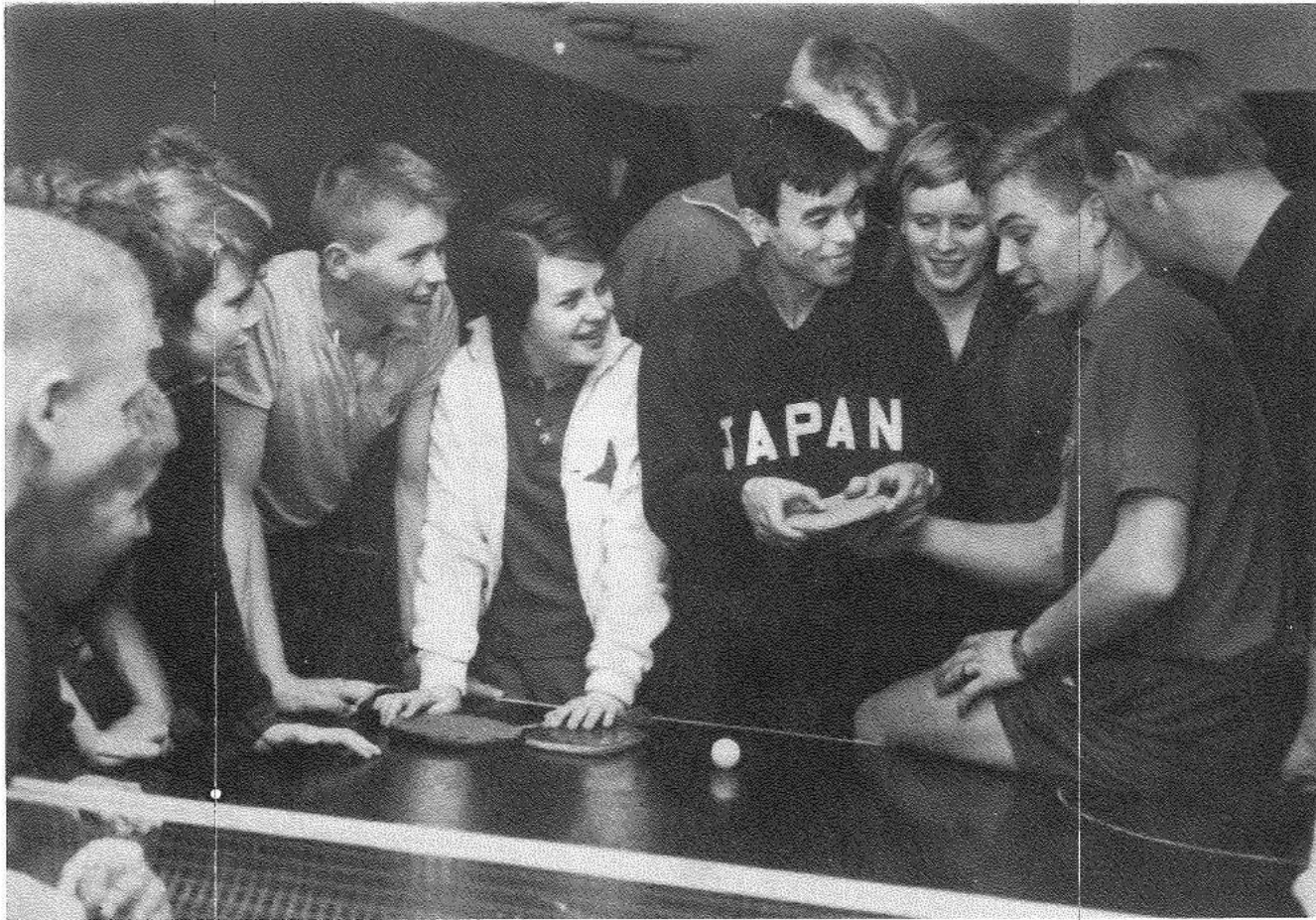
— Att räkna till 21, skall det vara någon konst det?

Så löd en gång på högre förbundshåll den både skämtsamma och allvarliga kommentaren till domarproblemet. "Riv ner en kille från läktarn om det behövs en domare" var ett annat pregnant uttryck för hur frågan kunde lösas. Numera gör vi inte så. Vi går något målmedvetnare till väga. Låt mig kort skissera hur vi kommit därefter.

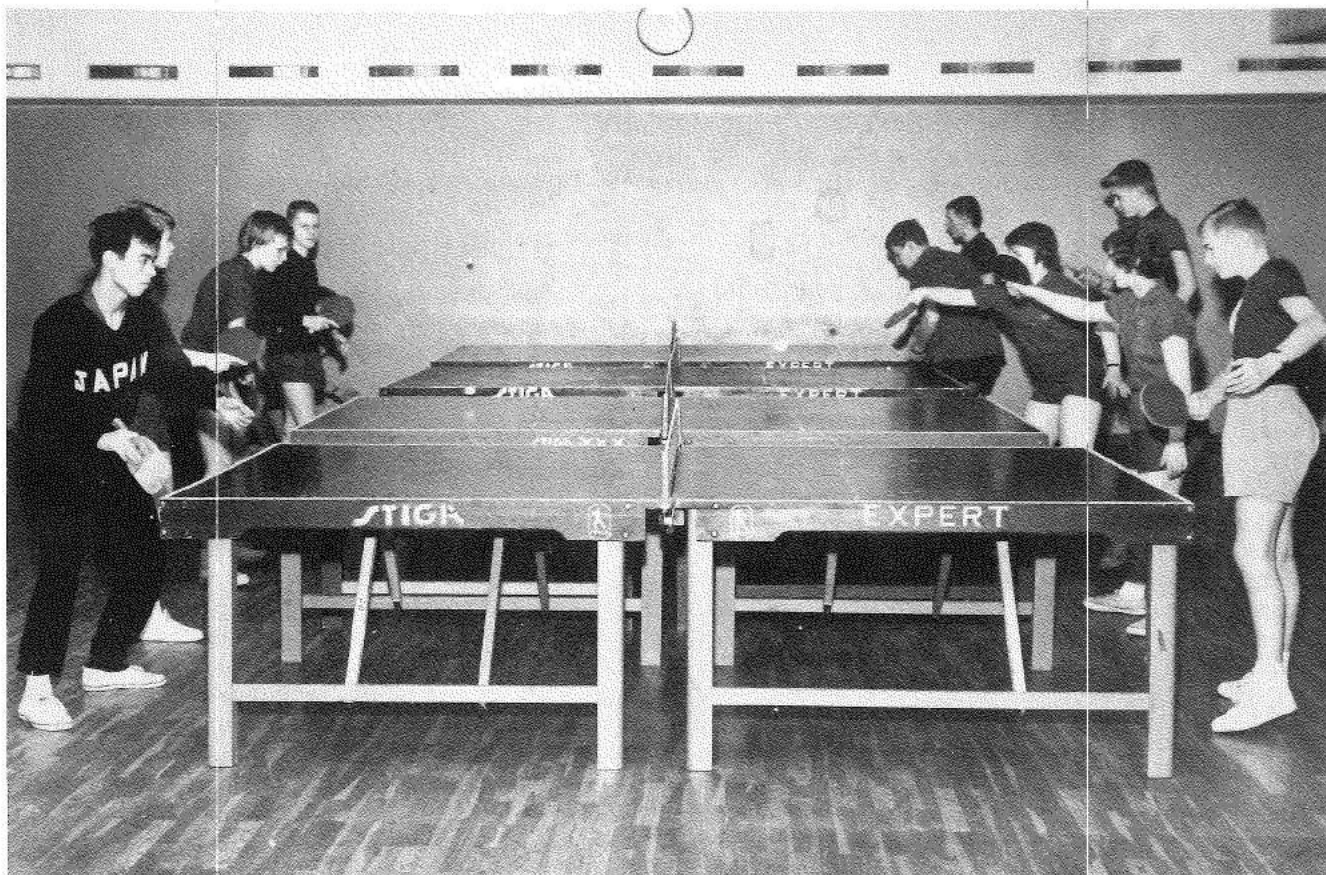
Förbundet hade hunnit långt upp i mogen ålder innan utvecklingen framtvungade ett ställningstagande och en varaktig lösning. År 1955 bildades en särskild domarkommitté med uppgift att planera och administrera verksamheten. Då hade distrikten redan på egen hand börjat utbilda domare. Först på plan var Östergötland med Stockholm hack i häl.

Man beslöt att skapa två kategorier funktionärer, *distrikts- och förbundsdomare*. Gamla erfarna ledare, men utan speciell utbildning för ändamålet, fick till en början rycka in som kursledare ute i distrikten, som fick hand om den lägre utbildningen. Förbundsdomare tillkom senare som en vidareutbildning av distriktsdomarna. De skulle förutom att döma matcher också kunna vara överdomare vid turneringar och avgöra tvistigheter utanför rena spelregelfrågor. Den första förbundsdomarkursen hölls på Klackbergsgården i Norberg 1959 och har senare fått efterföljare till en början vart tredje, senare vartannat år. F. n. finns omkring 125 av förbundet godkända, aktiva förbundsdomare. Vid över 370 distriktskurser har utbildats 3.600 domare, varav f. n. 1.500 är aktiva. Avgången är stor. Nyutbildning får ske för att täcka behovet.

Till VM i Stockholm 1967 inbjöd vi fyra domare från vardera England och Danmark. Därmed var initiativet taget till skapandet av en *internationell domarkår*. Till EM i Lyon 1968 inbjöds sex svenska domare och till VM i München året därpå fyra. Vid kongressen i Nagoya 1971 tog det internationella förbundet upp frågan, vilket ledde till att man på hösten 1972 var redo att ordna de första internationella skriftliga proven. Sedan dess har intresset vuxit snabbt och det finns nu ett par hundra internationella domare, däribland många svenskar. Ett flertal utländska domarlag vid de stora internationella tävlingarna blir allt vanligare. Hösten 1976 har internationella domare börjat användas i Europaligans högsta division. Killen som en gång hämtades ner från läktaren är nu en rutinerad expert, som kan ha kommit resande långväga ifrån.

Världsmästaren Ichiro Ogimuras tränarverksamhet i Sverige var inspirerande och fruktbar. På övre bilden bland glada morgondagare på kurs i Borås. Därunder i spel med Kent Nilsson från Gute, numera känd elitspelare.

Stig Hagberg:

Så fick vi Ogimura

Det började egentligen på kvällen den 13 april 1954. Scenen var det lätt rökfyllda och betydligt nedgångna men klassiska Empire Pool Stadium vid Wembley i London.

Hela svenska pingislaget svämmade över av lycka. Tage Flisberg hade bokstavligen slagit knockout på Rickard Bergman och var i VM-final.

Minuterna tidigare hade en okänd japan, Ichiro Ogimura, tvingat dåtidens mest tekniske lirare, den flegmatiska Ivan Andreadis, Tjeckoslovakien, på knä.

Flisberg-Ogimura var kvalificerade för slutmatchen och den avgörande kampen om VM-titeln.

Några problem med att fylla ett par helsidor om "Flisan" var det inte, som alla förstår.

Men hur var då denne Ogimura? Han måste givetvis presenteras.

Den då 22-årige japanen hade smugit sig undan. Stod i ett hörn till en trappuppgång. Ensam och utan motsvarande uppvaktning, som drabbade vår pingishistoriske Tage.

Kort sagt: "Ogi" var lättintervjuad. Berättade gärna om sig själv och sina 4—6 timmars hårda träning.

Vi flyttar oss ganska exakt fem år fram i tiden. Det handlade om VM och den här gången gick tävlingarna i Dortmund.

Ogimura fanns på plats.

Det svenska laget med Hasse Alsér, Tony Larsson, Björne Mellström och Åke Rakell låg där sjudande nära internationell högsta klass.

Men det var någonting, som fattades. Och det handlade definitivt inte om bristande känsla för bollen. Känslan för den prylen fanns nästan i överflöd.

Nej, det handlade om säkerhet, om styrka och om tempo.

I det senare stycket hängde nog de våra med. Men de tog sällan taktplanen i egen hand. De hängde alltså med... låt motståndarna bestämma farten.

Tror mig ingalunda vara ensam om den upptäckten, men hur det nu var, så slog det till i en del, som monterats ovan axlarna.

Vi hade ett starkt lag och vi hade — hemma — fina morgondagare.

Ogimura, som under årens lopp berättat åtskilligt om den japanska träningen — vi hade träffats flera gånger mellan 1954—59 — borde väl kunna vara något...? Eller...?

Av en händelse satt jag just då intill Joel Haskel, vilken fanns i SBTf:s styrelse.

— Joel, vet du vad vi skulle behöva. Jo. Ogi som tränare. Det vore väl ett nytt grepp?

Det dröjde inte många timmar förrän Joel och kanske någon annan med från SBTf hade haft sitt första samtal med Ogimura. Och det märkliga inträffade: Han svarade ja på stubben!

Hösten 1959 kom han tillsammans med sin unga hustru till Sverige och genomförde sin första tränarsejour.

Första visiten följdes av flera. Kontakten vidgades och i takt med att den svenska spelstyrkan ökades och talangerna

växte till sig blev svenskar inviterade till de japanska träningslägren.

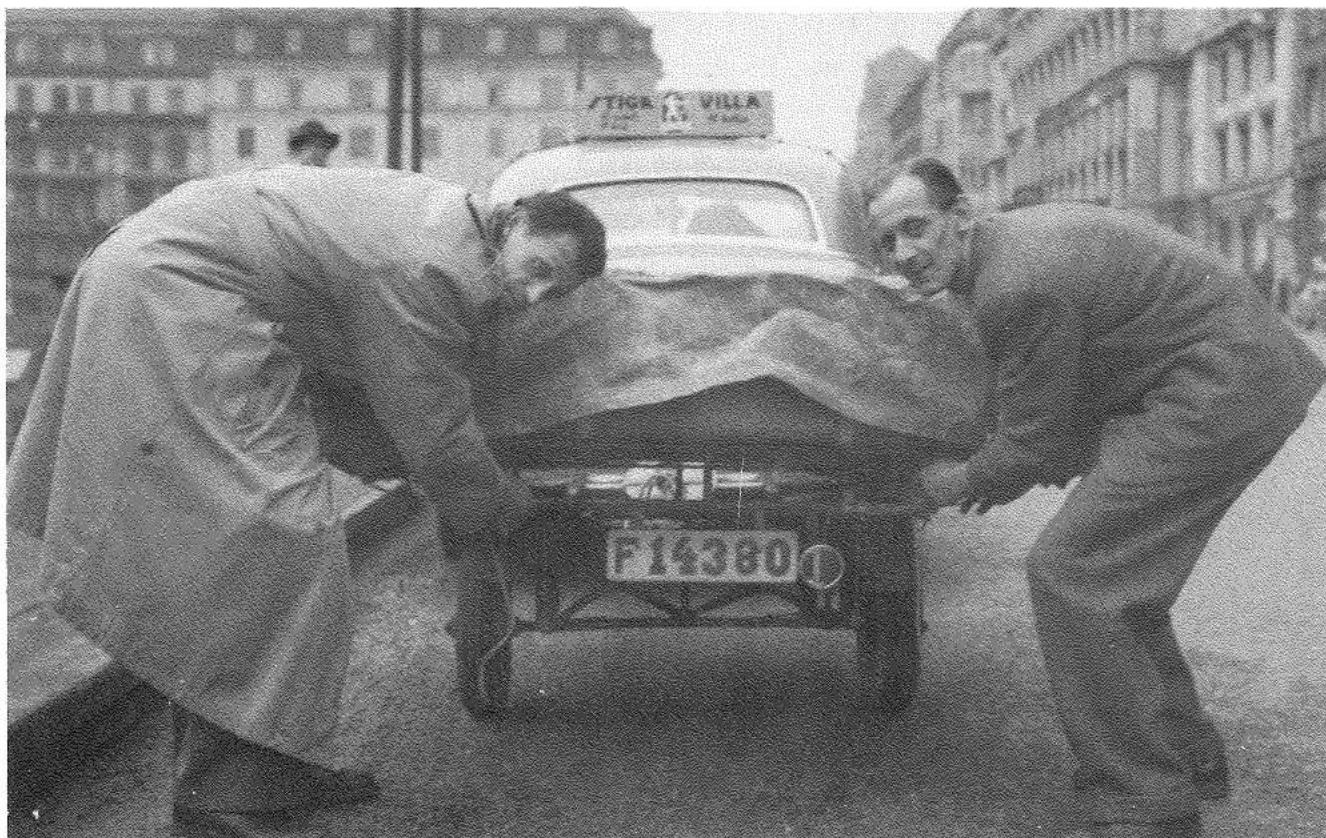
På den vägen har det alltså varit och tittar man till resultatet, så kan man väl påstå att detta med Ogimura haft en klar välsignelse: Sverige har oavbrutet, en lång följd av år, blivit en europeisk föregångsnation i pingis.

Experimentet Ogimura har nuvarande pingisstyret, enligt mitt förmenande, följt upp perfekt: När Japan liksom flöt ur utvecklingsbilden, så fängade man blixtnabbt upp Kina, där det fanns (och finns) mer att hämta.

Någon kanske tycker de här raderna har en ton av självhävdelse. Förlåt i så fall: Vi går åter till 1954 och riktar ett tack till Tage Flisberg, som gick till en VM-final, vars andra part blev så högtintressant.

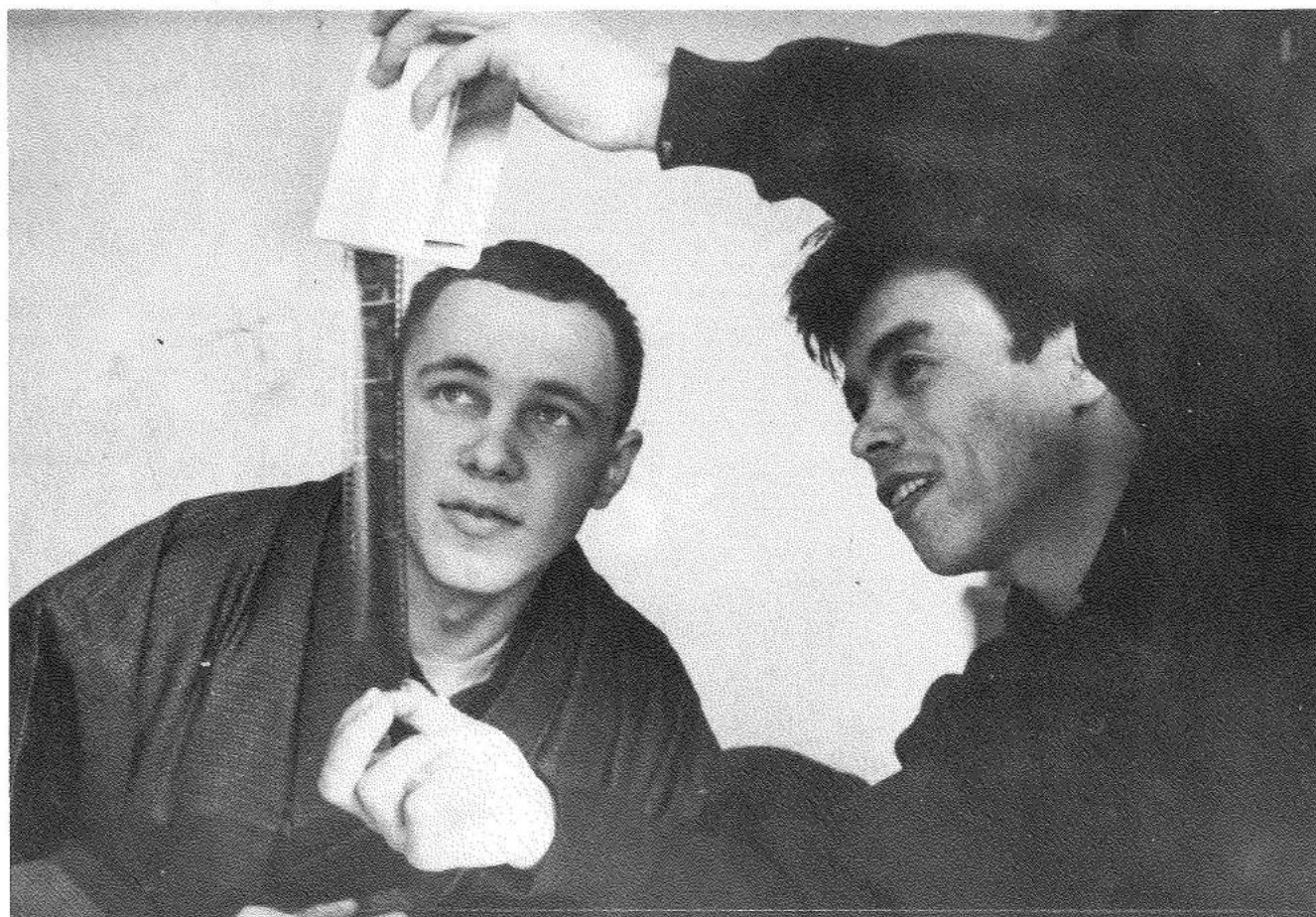

Ritola i Dagens Nyheter var som alla andra djupt imponerad av Kjell Johansson, när denne vann EM i Malmö 1964.

Alex Ehrlich lärde svenskarna en kontinental spelstil. Här stuvade han in bagage i bilen tillsammans med Flisan under en turné i Norrland 1952.

Ogimura hade varit svensk rikstränare efter VM 1954 och han har sedan alltid vetat att ordna för svenska spelare i Japan. På bilden visar han film för Hasse Alser.

Tage Nilson går ronden runt de stora distrikten

I Gunnar Olléns "lilla gröna" från 1940 finns en förteckning över distriktsorganisationerna från den tiden upptagande 16 förbund. De flesta av dessa hade organiserats 1939 men vita fläckar var vid denna tid Gotland, Gästrikland, Jämtland-Härjedalen, Medelpad, Norrbotten och Ångermanland. Närke och Västmanland hade gemensamt förbund i alla idrotter på den tiden, så också i pingisen som då emellertid inte var erkänd av RF. Frånsett dessa uppgifter i den Ollénska boken är det förvånansvärt litet som skrivits om våra distrikt under åren som har gått. Det är en försyndelse som borde rättas till men det låter sig inte göra för dagen och den här artikeln får inte tas som ett försök till historisk skrivning. Därtill har jag haft allt för knappt med tid, så det här blir i stället ett axplock av vad jag själv minns och hört mej berättas från tider som flytt.

Olléns bok från 1940 var nog det bästa som dittills hade hänt i svensk pingis. Inte minst för uppvaknande distriktsledare ute i landet var boken ett välbehövligt instrument för propagandan. Den välskrivna publikationen kostade dessutom bara en krona att inhandla.

För mej personligen var i varje fall boken som en bibel under mina uppväxtår i krigets skugga. Jag somnade med boken under kudden efter att ha läst om pingisens födelse och utvecklingen till sport, om Barnas perfekta backhand och om Tage Flisbergs möjligheter att slå sig in i världseliten, sedan han pressat Vana i engelska mästerskapen 1939. Till slut tror jag att jag kunde boken utantill, jag var för alltid bordtennisfrälst och skulle komma att forma mitt liv efter dessa premisser.

Den första distriktsorganisationen föddes 1930 i min hemstad Linköping. Två år tidigare hade bildats Göteborgs BTF men blott för att avvecklas tre år senare. Då flyttade nämligen SBTF till Göteborg och då behövdes det ingen distriktsorganisation...

Stockholm var förstas tidigt med i bilden. Således bildades Stockholms bordtennisallians också i början av 30-talet för att 1938 ombildas till Stockholms BTF. Det var det allt mera tilltagande seriespelet som tvingade fram DF-organisationerna, men de flesta kom till 1939 efter påtryckningar från den nya, unga, framåtseende SBTF-styrelsen. Vi ute i distrikten kände verkligen väldigt tidigt att Gunnar Ollén, Karl-Albert Rabén, Allan Eriksson, Olle Kihlman och allt vad nu "1938 års män" hette var våra vänner som var väl värda att ställa upp för.

Äldsta klubben

Göteborg skulle komma att bli pingisens första stordistrikt. Efter Sven Ahmans inofficiella mästerskap vann Carl-Eric Bülow den första titeln för KFUM, Göteborg. Hans broder Lennart var uppe i ett par SM-finaler innan hegemonien drog öster ut. Värvingen av Gusten Johnsson gav dock åter göteborgspingisen fläkt och i hans spår kom bra spelare fram som t. ex. Erik Wikström och Erik "Gårda" Karlsson.

IF Nordenhov får inte förglömmas när man berör pingis-

sen i Götet. Klubben lär vara den enda som varit med från SBTF:s start för 50 år sedan utan uppehåll. Spelade också i första allsvenskan 1944 med Gusten, Gårda och Bert Johansson, men allra mest minns man Nordenhov för deras julturnering, som startades redan 1929 och sedan arrangerades ända in på 60-talet med uppehåll blott under några av krigsåren i brist på lokaler. Hela Götets pingis höll förresten på att duka under i krigets skugga, då militärerna lade beslag på spelokalerna.

Lindholmen var en annan stark göteborgsklubb. Men liksom Norden fick byta namn till Nordenhov fick Lindholmen byta till Linden vid inträdet i RF. Idag heter som bekant de stora klubbarna Mölndals BTK och BTK Linné av vilka Mölndal först spelade under namnet Bosgården.

Namnet Alf Ljungkrantz är djupt förknippat med västsvensk pingis. Han var organisatör för Göteborgsserien och var självskriven när GBTF bildades 1938. Var också med i SBTF redan under Göteborgsepoken och fram till 1952, då han valdes som ständigt ledamot på Västeråsårsmötet. Bland hans vapenbröder från forna tider minns man särskilt Rune Larsson, bl. a. kassör i SBTF under Ralph Fischers ordförandeskap.

Sven Ahman, Göteborg, blev 1926 den förste inofficielle svenske mästaren.

Snygga hängslen

Stockholms förste storspelare var Ragge Söderholtz, även kallad Lattis. Finalförlusten 27 mot Carl-Erik Bülow förbyttes i seger året därpå mot den unge Valter Kolmodin från Linköping. Annars minns man nog mest Hille Nilssons framfart på den tiden. Hille blev aldrig svensk mästare men var given i VM-laget och hade kopierat sin spelstil efter förste världsmästaren, doktor Jacobi från Ungern. Vi i mogen ålder minns Jacobislaget, ett mellanting mellan forehand och backhand.

Allan Damberg, som en gång slog självaste Barna, Hasse Lidhäll, Lennart Liljendahl och Vispen Jacobsson var andra Stockholmslirare med färg. Vispen tog så sent som 1945 och 1946 lag-SM för AIK och spelade alltid i så snygga hängslen...

Klubbnamnen i Stockholm har varierat. Stockholms IF hade t. ex. Ragge Söderholtz i sina led och var storklubb in på 50-talet. Folke Petersson, mästare inte att förglömma, spelade för Stockholms BTK. Bäst har väl AIK stått sig. IK Keltic vann lag-SM 1929 och det fanns vidare storheter som Svolder, Finish och Ferm, något senare Hellas, Djurgården och Hammarby. Bl. a. har AIK och Djurgården haft en del festliga möten också i pingisallsvenskan.

Nuvarande förbundsordföranden Erik Extergren var tidigt en av de tongivande ledarna i Stockholms pingis. Stockholms BTF hade under de inledande åren också ledare som Arne Grunander, Calle Brandel och Tord Östner samt inte minst Per-Gösta Högborg, MP-ledaren, som ett 15-tal år i följd jobbade i distriktsstyrelsen och som då liksom nu tagits i anspråk av SBTF med domarfrågor som specialité.

VM har som bekant gått fyra gånger i Stockholm. Distriktsförbundet har också varit engagerat i flera SM-arrangemang. I dag har man landets starkaste ungdomsbredd, om jag inte tar fel. Stockholm är Stockholm.

Henry Andersson, Blekinges starke man och mångårig värdefull kraft i förbundsstyrelsen.

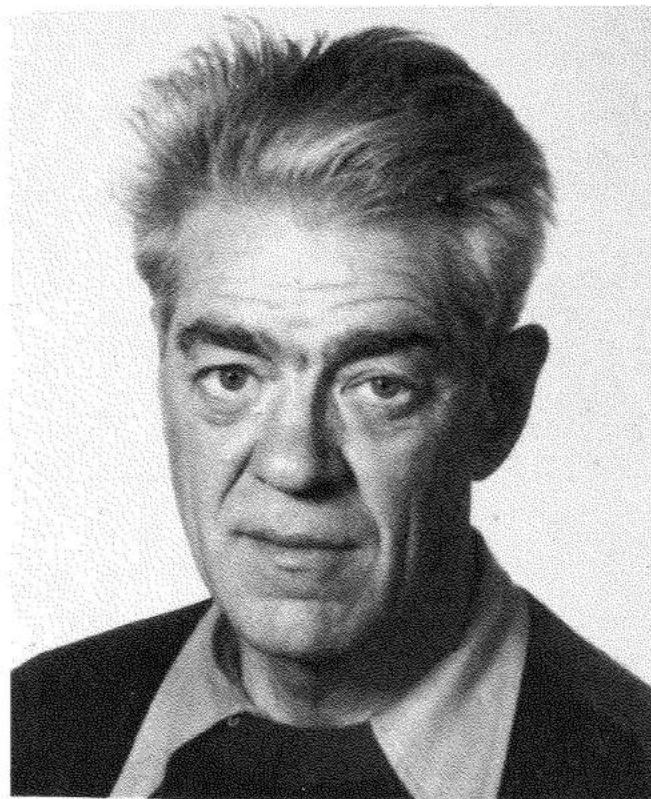
Epoken Wirgo

1930 i Örebro vann Derby från Linköping lagtävlingen och inledde en 15-årig östgötsk dominans. De första fem åren dominerade Linköping, men sedan tog Norrköping övertaget när en trådsmaal herre vid namn Tage Flisberg började dyka upp på arenorna.

Waldemar Krantz var det stora ledarnamnet i Linköping. Han var innehavare av stadens bordtennishall och han tog verkligen hand om dom som hade förutsättningar. Eleganten Valter Kolmodin var den förste storspelare Sverige skådade och han efterträddes av maskinmässigt säkra Gusten Johnsson "som med sitt sinne för precision tog fem titlar i vardera singel, dubbel och lag". Citatet förstås från Gunnar Ollén.

Olle Ekman, Holger Ahlgren och Henry Palmberg var andra mästare av klass i Linköping, som ett tiotal år senare också matchade fram Weine "Tuppen" Fredriksson och Sven "Hjula" Cederholm, ett par prima parhästar.

Norrköping såg och lärde i Linköping. IFK Norrköping lagvann 1935 med unge Tage Flisberg, fotbollsstjärnan Lennart "Skinnet" Wigren och Bertil Källholm. Tidigare hade f. ö. den legendariske Tore Keller varit Norrköpingsmästare. 1937 började den stolta Wirgoepoken med Arne Hagerberg och senare Holger "Brasso" Svensson som ledare. I åtta år i följd vann Wirgo lagtiteln med trion Flisberg, "Panna" Andersson — mannen med världens bästa backhand — och teknikern Sture Fyrberg, "Pudding" till vardags. Andra storspelare i Norrköping var Ivar Andersson, d. v. s. "Pelle Stamp", Sixten Forss, Lennart Iwerdahl, Lennart Johansson, Peo Croneryd och "Sparke" Jonsson, ja, många flera skulle kunna nämnas så stark som Norrköpingspingisen länge var.

Carl Göran Brandel, regelprofet och domarorakel.

Walle Krantz var med i ÖBTF redan vid starten 1930 och ett 15-tal år över. Den frejdige Ernst Rolf-tolkaren Kalle Bergenheim var ett annat starkt ledarnamn liksom Karl-Ewert Österberg, Arne Forssén, Holger Ekberger och Stig Nilsson, Parcas starke man.

Östergötland hade många år fyra lag i allsvenskan och dominerande klubbar har varit Wirgo, Parca, Hird, Urania, Derby, BTK 30, Gottfridsberg och de senaste årtiondena välskötta IF Norcopensarna.

Borås pingiscentrum

Till de stora distrikten hör definitivt också Västergötland. Borås har alltid varit ett pingiscentrum med Henry Wilbert som mästare redan 29 och Elfsborg på lagtronen 1933 med Meijer, Ström och Hernström. En lång period skulle annars domineras av Liss Larsson, den tyste och försiktige eleganten som 1949 fick lön för många års slit med SM-segern i Uppsala.

I mitten på 50-talet var det så underbarnet Hasse Alsérs tur att stiga in på scenen och förgylla den västgötska glansen. Jag behöver inte närmare gå in på hans enastående betydelse — han tillförde inte bara Västergötland utan en hel bordtennisvärld något nytt.

Mariedal har varit en storklubb i många år och Borås har haft en hel rad livaktiga och framgångsrika klubbar allt sedan IF Elfsborg på 30-talet. Norrby, Byttorp, Winno och Östra Stadsgränsen inte att förglömma. Men Västergötland är inte bara Borås. Just nu dominerar Trollhättans BTK och Vänersborgs BTK. I färskt minne har man Leksbergs och Mariestads glansdagar. Fåglums IF och Lidköpings BTK är andra stabila klubbar.

Borås har också uppmärksammats för en rad fina arrangemang, bl. a. av SOC och SM. Stark organisationskraft numera är Olle Gustavsson som sedan 1963 också är distriktsförbundets allt i allo.

Annars tänker man mest på Gunnar Lindahl när man tänker på västgötska ledare. Inte mindre än 30 år i följd har denne energifyllde entusiast jobbat i Västergötlands förbund och därav en hel del år också i riksförbundet. Det är f. ö. anmärkningsvärt att ytterligare starka ledare växt fram i Lidköping som Gustav Appelkvist, Henry Arnholm och Eric Lenberg.

— Skriv upp att morgondagens mästare blir en västgöte, säger Gunnar Lindahl. Han heter Niklas Persson och adressen är Falköping...

Minns Martin

Det är inte varje distrikt som föder individuella världsmästare. Men Halland har gjort det. Ett Halland som från medelmåttig standard arbetat sig upp tack vare ett skickligt jobb på ungdomssidan av förnämliga Falkenbergs BTK. Jag tar väl inte fel om jag ger en viss Martin Persson förtjänsten av att det hela rullade igång. Jag vill minnas att han var lagledare när Falkenberg vann pojkklagspokalen, en seger som snart följdes av allsvenska triumfer. Förste storspelaren var Stor-Stellan Bengtsson som kom fram samtidigt med Hasse Alsér på 50-talet.

Lill-Stellan lär beskrivas på andra ställen i den här boken. I hans spår följer många lovande talanger. Med duktiga ledare som t. ex. Allan Dahlgren och Dick Torstensson står sig Falkenberg och Halland länge.

Tilläggs skall kanske att Hallands första landslagsbidrag var den blonda Maya Halling, som 1947 blev sensationell mästare i Linköping och nio gånger spelade för Sverige.

Skåne störst

Från Halland är steget inte långt till Skåne. Vårt största distrikt och ett mycket välskött sådant som också jobbat sig

upp duktigt på det rent sportliga planet med BTK Rekord från Helsingborg som den genomgående dominerande föreningen.

1938 bildades Skånes Bordtennisförbund med 14 föreningar, en siffra som steg till 149 redan vid tioårsjubileet för att idag uppgå till 163.

Förbundets förste ordförande var Anders Lindstedt, numera i RS-styrelsen, och organisatör från början Helge Löfdahl i Malmö, länge också SBTF-ledamot. Helsingborg representerades av Gösta Liljekvist, som då också var Skånes kanske bäste spelare. Andra dominerande ledare som jag minns är Gustaf Malmlöf, John Plomgren, Otto Rohlsson, Bertil Persson, Allan Nyhlén, Börje Andersson och Lars Olsson.

Bland organisatoriska framgångar må nämnas att Skåne var först med att införa skol-DM i pingis som fortfarande är ett jättetävling med fyrsiffriga startantal.

Henry värst

Lilla Blekinge noterar bordtennis som en stor sport, den största näst fotboll vad antalet föreningar beträffar men kanske allra störst när det gäller sportsliga framgångar. Här hittar vi landets mesta distriktsledare i Henry Andersson från Karlshamn, som kom med i förbundet vid bildandet 39 och som sitter kvar än. Alltid lyhörd för nya grepp finns ingen anledning att byta ut den gode Henry, som också är SBTF-ledamot sedan länge. Vid sin sida i Blekinge har han Arne Karlsson från Lyckeby, som nu firar 25-årsjubileum i styret. Ett ledarpar av tryggaste slag.

Henry var själv med om att dra fram Högedal till ledande damklubb i landet under Guntsch-epoken. Senare lyckades Sölvesborgs BTK värva ihop landets bästa tremannalag med Kjell Johansson, Calle Bernhardt och Bosse Persson.

Sixten Forss blev svensk mästare 1942.

Södermanland har skyttat på Sverigetoppen också. Vingåker med Carl-Josef Berg i spetsen visade vägen med hjälp av stockholmsförvärv, bl. a. Lennart Jonsson, och fick själva fram nuvarande konfektionsdirektören Reidar Ljungström som storspelare. Men det var när Kjell och Christer Johansson övergav brottarmattan i Verdandi som framgångarna kom på allvar. Eskilstunaklubben byggde själv upp ett topp-lag med Kjell i spetsen och med "Jocko" Johansson som tredje man tog man hem lag-SM 1965. Värvingar spolerade Sörmlands möjligheter att vara kvar i solen.

Dalarna kommer

Utvikningarna till Halland, Skåne och Blekinge visar hur klassen på pingisen utjämnats efter hand i vårt avlånga land. Via Dalarna skall vi också göra en snabbtitt på Norrland, där är det också hänt angenäma saker de senaste åren.

Dalarna är något av dagens eller morgondagens distrikt. En enträgen satsning av främst Borlänge BTK har gett resultat och Hasse Svensson har t. o. m. hittat en europaetta i 15-åriga Anders Thunström. En vinnartyp, menar Hasse, och lovar att Anders skall bli något stort också i framtiden. Borlänge har f. ö. också en del andra talanger.

Annars var det Falu BTK som var pionjär i Dalarna. Vär-vade Valter Kolmodin när man gick upp i allsvenskan och lade därmed grunden till ett ökat pingisintresse bland masar och kullor. En ledare värd att minnas är Bertil Larsson, starkt namn också inom bandy och fotboll.

Hälsinge-sensation

Från Dalarna är det lätt att dra åt Hälsingland. Distriktet som kom med Åke Finbergs och Åke Robertssons Kometen på 50-talet men som nu i hög grad är Söderhamns ungdoms-gårds IF, klubben som sett till att Hälsingland smått sensationellt tagit steget upp som ett av våra absolut bästa distrikt på ungdomssidan.

Tongivande ledare på distriktssidan är Gösta Löf som började spela pingis 1947 och som 1960 tog steget över till ledarsidan.

— Vi har onekligen kommit starkt på 70-talet men vi har haft turen att hitta rätt grabbar för pingis, säger Gösta. Medfödda anlag och stor träningsvillighet ligger bakom framgångarna.

Lars Franklin, Glenn Östh och Norrfjärns Lars Jonsson bildar nu favoritlag i norrtvåan tillsammans med Mikael Nilsson, senast i Falkenberg. Första Norrlandslaget i manliga allsvenskan, vill man gärna tro.

Eina först

Bordtennisen i norr har annars legat litet efter övriga Sverige. På damsidan presenterade man dock landets första mästarinna i Eina Ericsson från Svartvik, som vann SM såväl 1946 som 1949 och hann med 21 landskamper. Damerna har f. ö. varit i allsvenskan genom Notviken, Svartvik och Verdandi från Sundsvall, så här ligger herrarna i lä.

Gerhard "Gerre" Rönnmark, Umeå, tillhör Norrlands bästa spelare och var som junior landslagsman men var elit-man också i fotboll och handboll. Senare kom Sune de Beau från Norrfjärn också fram som ett stjärnskott och slog som junior etablerade stjärnor som Stor-Stellan Bengtsson och Reidar Ljungström. Roger Sundqvist Luleå SK har också visat hög spelstandard.

Hälsingland dominerar alltså i norrpingisen nu men så har det inte alltid varit. Norrbotten har alltid varit starkt i norrländska mästerskapen, där man f. ö. också har uppskattade lagmästerskap mellan distriktet. Apropå Norrbotten glömmar man förstås inte det strävsamma paret Agda och Georg Fernberg, som aldrig tycks bli för gamla för den här spor-

ten. De har gjort mycket för bt-sporten i norr — detta sagt utan att förringa alla andra norrländska ledargestalter.

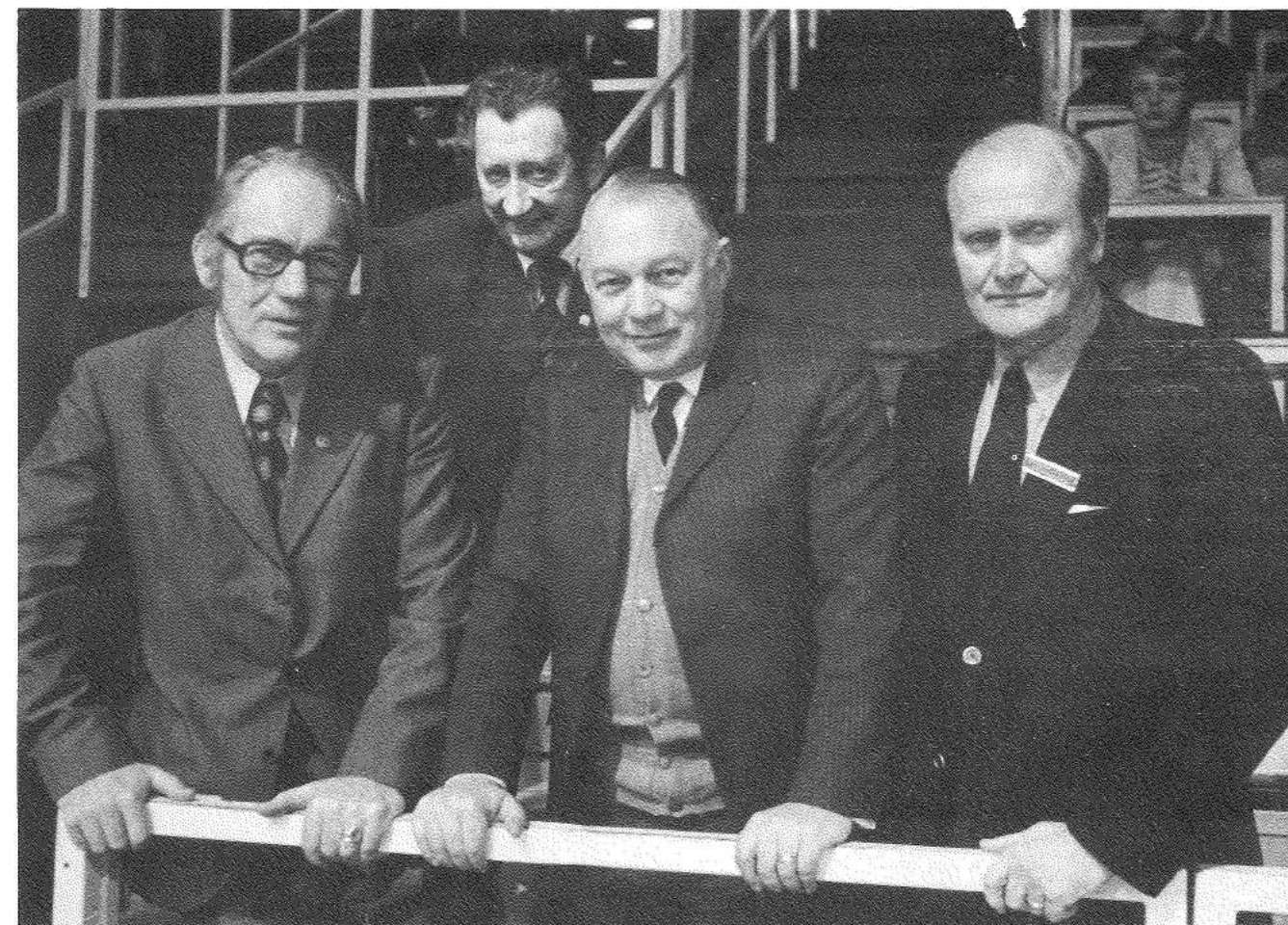
Medelpad har gjort ett par fina SM-arrangemang och Svartviks Eina Ericsson är nämnd. På herrsidan var Vig en gång i allsvenskt kval. Som arrangör har också Jämtland uppmärksammats, då man genomförde USM för ett par år sedan. Det är f. ö. uppåt på damfronten i Jämtland-Härjedalen, där man en gång i tiden också hade en riksbeaktad ledare i Elsa Lauré från Hede.

Många distrikt har knappast ens blivit nämnda i detta axplock. Jag beklagar, men utrymmet tillåter inte utan Småland, Närke, Bohuslän, Värmland, Västmanland och alla dom andra distrikten får stå över till nästa omgång. Låt mig bara buga och ta av hatten för de fina ledarna i Kalmar och Örebro som på senaste åren organiserat så fina SM, SOC och andra stortävlingar.

Genom nätmaskorna ser ni Eina Ericsson från Svartvik, den första svenska mästarinna.

De har styrt förbundet genom åren

De fyra ordförandena, som haft längsta tjänstetiden i SBTf:
Fr. v. Karl Albert Rabén, Erik Extergren, Åke Eldh och Gunnar Ollén.

Ordförande

Carl Linde, Malmö	1926—1928
Gösta Josephson, Stockholm	1929
Gottfrid Schröder, Stockholm	1930—1931
Ralp Fischer, Göteborg	1932—1935
Hilding Söderberg, Göteborg	1936—1937
Karl-Albert Rabén, Stockholm	1938—1945, 1952—1957
Gunnar Ollén, Stockholm	1946—1949
Tore G Brodd, Stockholm	1950—1951
Åke Eldh, Saltsjöbaden	1958—1970
Erik Extergren, Stockholm	1971—

Vice ordförande

Sven Lindhagen, Stockholm	1926—1927
A Johansson, Stockholm	1928—1929
Harald Mellin, Stockholm	1930—1931
Åke Hernström, Göteborg	1932
Filip Höglund, Göteborg	1933—1934
Hilding Söderberg, Göteborg	1935
Bror Olsson, Göteborg	1936—1937
Erik Extergren, Stockholm	1938—1970
Allan Eriksson, Stockholm	1971—1975
Carl-Göran Brandel, Uppsala	1976—

Sekreterare

Einar Carlsson, Stockholm	1926—1928
Ake Bergström, Stockholm	1929
Ernst Wikmark, Stockholm	1930—1931
Carl-Gustaf Forsell, Göteborg	1932—1933
Bror Olson, Göteborg	1934—1935
Erik Scherlin, Göteborg	1936—1937
Gunnar Ollén, Stockholm	1938—1945
Karl-Albert Rabén, Stockholm	1946—1947
Carl-Göran Brandel, Uppsala	1948—1955
Arne Weldner, Stockholm (adj)	1956—1960
Carl-Ewert Österberg, Tyresö (adj)	1961—1963
Bo Björkman, Stockholm (adj)	1964—1967
Nils-Erik Sandberg, Sthlm (adj)	1968
Börje Bergqvist, Å-berga (adj)	1969 t. o. m. 31/3 1974
Roger Gustafsson,	6/5 1974—1975
Upplands-Väsby (adj)	
Nils Bergström, Kungälv	1976—

Kassör

Gunnar Malm, Stockholm	1926—1927
Einar Carlsson, Stockholm	1928
Ragnar Hallsten, Stockholm	1929—1930,
	1938 t. o. m. 12/10
Sture Kjellström, Göteborg	1932
Wilhelm Åberg, Göteborg	1933
Rune Larsson, Göteborg	1934—1937
Allan Eriksson, Stockholm	1938 fr. o. m. 13/10—
	1942, 1946—1951
Gudmar Wikmark, Stockholm	1943—1945
Ake Eldh, Saltsjöbaden	1952—1957
Tord Östner, Stockholm	1958—

Övriga ledamöter

E Collin, Göteborg	1926—1928
K-G Gislén, Göteborg	1926—1928
M Stridh, Stockholm	1926—1928
Hilmer Nilsson, Stockholm	1926—1928,
	1930, 1944
Carl Falkenberg, Linköping	1926—1927
E Bäck, Stockholm	1928—1929
K Bäckström, Stockholm	1928
Karl Gustavsson, Stockholm	1930
Axel Persson, Borås	1932
Sture Kjellström, Göteborg	1933
Hilding Söderberg, Göteborg	1934
Filip Höglund, Göteborg	1935
Alf Ljungkrantz, Göteborg	1936—1937,
	1944—1951
Ralp Fischer, Göteborg	1936—1937
Allan Eriksson, Stockholm	1938, 1943, 1952—1970
Harry Antonsson, Stockholm	1938 t. o. m. 6/12
Ragnar Löfgren, Stockholm	Fr. o. m. 22/12
	1938—1943
Ragnar Hallsten, Stockholm	1939
Tore G Brodd, Stockholm	1940—1945,
	1948—1949
Runar Jansson, Stockholm	1941—1942
Olle Kihlman, Stockholm	1944—1948,
	1951—1952
Helge Löfdahl, Malmö	1944—1953
Waldemar Krantz, Linköping	1944—1946
Sigurd Svensson, Söderhamn	1944—1952
Carl-Göran Brandel, Uppsala	1945—1947,
	1956—1975

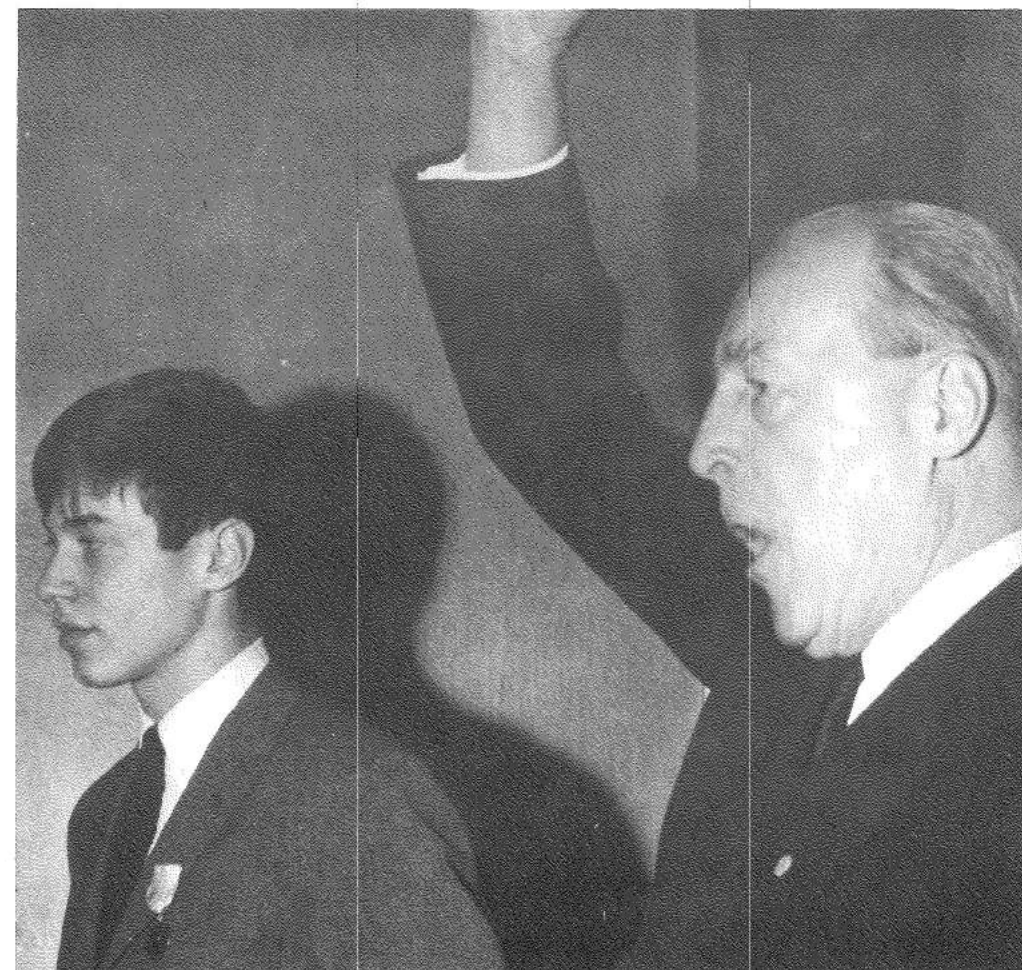
Joel Haskel, Stockholm	1946—1950,
	1958—1963
Tage Nilson, Linköping	1947—1948,
	1957—1958
Karl-Albert Rabén, Stockholm	1948—1951
Harald Lindkvist, Enskede	1948—1950
Karl-E Bergenheim, Norrköping	1949—1952
Vilhelm Löwen, Uppsala	1949—1952
Ake Eldh, Saltsjöbaden	1950—1951
Carl-Erik Hammarlund, Södertälje	1951—1953
Rolf Sjöblom, Göteborg	1952—1959
Rolf Cavallius, Västerås	1952—1953
Åke Finberg, Bollnäs	1953—1963
Gunnar Lindahl, Lidköping	1953—1970
Stig Nilsson, Linköping	1953—1954
Tord Östner, Stockholm	1953—1957
Elsa Laure, Hede	1954—1957
John Plomgren, Malmö	1954—1957,
	1960—1963
Lennart Rönnlöf, Vendelsö	1954—1963
Göran Borgström, Nybro	1955—1956
Inga Brehmer, Eskilstuna	1958—1961
Bertil Persson, Malmö	1958—1969
Holger Ekberger, Åtvidaberg	1959—1963
Henry Andersson, Karlshamn	1962—
Carl-Josef Berg, Vingåker	1964—1968
Karl-Eric Lindfors, Surte	1969—
Sven-Olof Hammarlund, Tyresö	1970—
Börje Andersson, Malmö	1971—
Ebbe Dworak, Halmstad	1971—
Lars-Ove Andersson, Stockholm	1976—

Adj. ledamöter

Ralp Fischer, Göteborg	1938
Tore G Brodd, Sundbyberg	1946
Ulf Lönnqvist, Tyresö	1971—

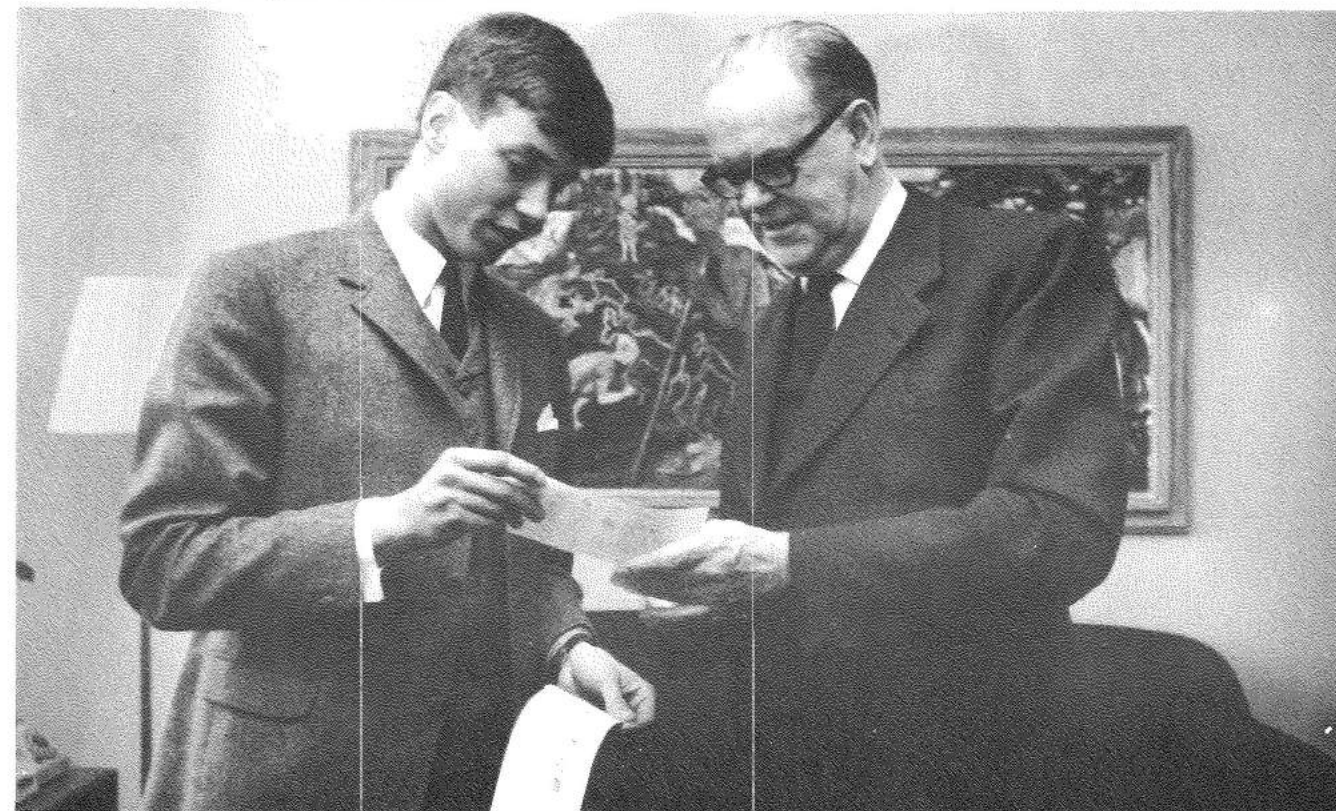
Revisorer (uppgifter saknas 1931—1936, 1942)

A Öhngren,	1926—1928
Ch Jansson,	1926—1928
Carl Linde, Malmö	1929
M Stridh, Stockholm	1929
Egon Johansson,	1930
G Andersson	1930
Erik Extergren, Stockholm	1936
Harry Antonsson, Stockholm	1937
S Palmé, Stockholm	1937
Bror Olson, Göteborg	1938—1939
Arne Fredriksson, Göteborg	1938—1939
Alf Ljungkrantz, Göteborg	1940
I Bengtsson, Göteborg	1940
Helge Löfdahl, Malmö	1941, 1943
Malte Bergkvist, Malmö	1941
Otto Rohlsson, Malmö	1943—1947
John Plomgren, Malmö	1944, 1951—1953,
	1958—1959
Sven Rodén, Stockholm	1945—1946
Henry Elmquist, Stockholm	1947
Gustaf Malmlöf, Malmö	1948—1952
Rolf Sjöholm, Göteborg	1948—1950, 1960
Bertil Persson, Malmö	1953—1957
Per-Gösta Högborg, Stockholm	1954—1962
Gunnar Andersson, Sollentuna	1961—1975
Roland Lindkvist, Stockholm	1963—
Gert-Robert Lindström, Kramfors	1976—

Många förnämliga utmärkelser har på senare år kommit förbundet och dess storspelare till del. Här är det Bo Ekelund som utbringar livet för bragdmedaljören Kjell Johansson. Året var 1965.

... och Tage Erlander gratulerar också.

Landshövding Yngve Holmberg överlämnar kungens medalj till Kjell och Stellan på residenset i Halmstad.

Malcolm Murray och Sten Insulander i Centralföreningen för Idrottens Främjande överräcker check på 50.000 och konstverket "Bältespännarna" som tecken på att SBTf blivit "Årets förbund" 1970.

50 års tävlingsstatistik

SVENSKA MÄSTARE

Arrangörer	
1927	Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
1928	Göteborg (Svenska Bordtennisförbundet)
1929	Borås (IF Elfsborg)
1930	Örebro (Örebro BTK)
1931	Stockholm (IK Keltic)
1932	Linköping (BK Derby)
1933	Göteborg (PPK 26)
1934	Norrköping (Norrköpings BK)
1935	Malmö (BK Triangeln)
1936	Stockholm (FF Finish)
1937	Linköping (BTK Trettio)
1938	Huskvarna (Rumlaborgs BTK)
1939	Göteborg (IF Nordenhov)
1940	Örebro (Örebro BTK)
1941	Malmö (BK Olympic)
1942	Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
1943	Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
1944	Norrköping (BK Wirgo)
1945	Jönköping (BTK Strand)
1946	Göteborg (IF Nordenhov)
1947	Linköping (BTK Trettio)
1948	Malmö (BK Olympic)
1949	Uppsala (Uppsala Stud. IF—IF Vesta)
1950	Stockholm (Djurgårdens IF)
1951	Göteborg (Falkenhofs IF)
1952	Västerås (BTK Aros)
1953	Sundsvall (Kubikensborgs IF)
1954	Borås (Mariedals IK)
1955	Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
1956	Malmö (BK Olympic)
1957	Linköping (Parca BoIS—BK Derby)
1958	Hälsingborg (BTK Rekord)
1959	Stockholm (Djurgårdens IF)
1960	Borås (Borås Bordtennisarrangörer)
1961	Eskilstuna (IK City)
1962	Karlskrona (Blekinge Bordtennisförbund)
1963	Stockholm (Djurgårdens IF)
1964	Halmstad (Halmstads BTK)
1965	Norrköping (IF Norcopensarna)
1966	Mölnadal (Mölnalds BTK)
1967	Borlänge (Borlänge BTK)
1968	Borås (Borås Bordtennisarrangörer)
1969	Uppsala (Uppsala Bordtennisarrangörer)
1970	Linköping (IF Saab)
1971	Kristianstad (Vilans Boll o. IF—Sölvesborgs BTK)
1972	Trollhättan (Trollhättans BTK)
1973	Sundsvall (Medelpads Bordtennisförbund)
1974	Kalmar (Kalmar AIK—Kalmar BTK—Smålands Bordtennisförbund)
1975	Stockholm (Stockholms Bordtennisförbund)
1976	Örebro (BTK Safir)

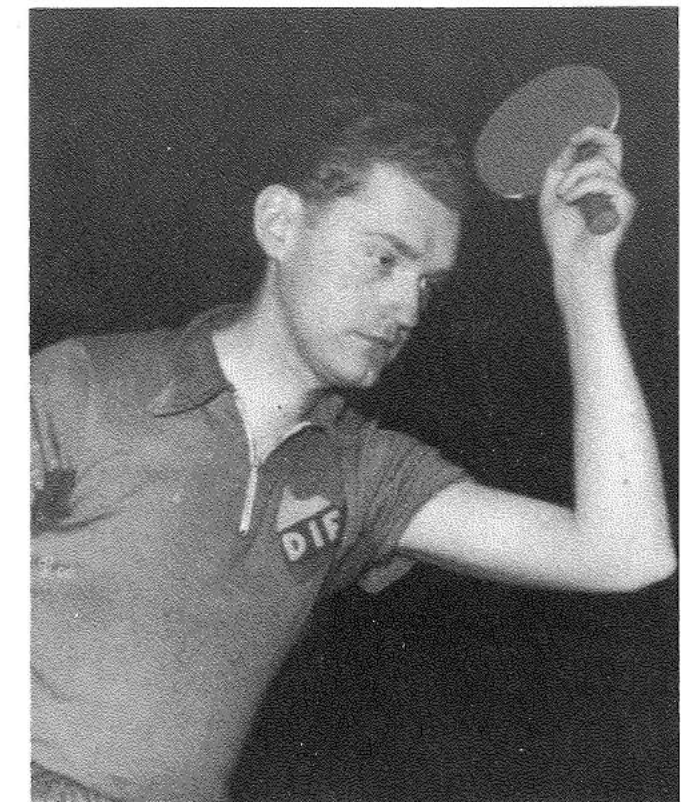
UNGDOMS-SM

(de två första verksamhetsåren: PS, FS, PD, FD, XD, därefter följande klasser: HJ, DJ, PS, FS, HJD, DJD)

1967—68	Stockholm (Ångby SK)
1968—69	Norrköping (IF Norcopensarna)
1969—70	Mölnadal (Mölnalds BTK)
1970—71	Ljungby (Ljungby IF)
1971—72	Stockholm (Stockholms Godtemplares IF)
1972—73	Örebro (BTK Safir)
1973—74	Östersund (Östersunds GIF)
1974—75	Ystad (BTK Rack)
1975—76	Borlänge (Borlänge BTK)

OLDBOYS/OLDGIRLS

1967—68	Norrköping (IF Norcopensarna)
1968—69	Åtvidaberg (Åtvidabergs BTK)
1969—70	Solna (Solna BTK)
1970—71	Vänersborg (Vänersborgs BTK)
1971—72	Norrköping (IF Norcopensarna)
1972—73	Gävle (Gästriklands Bordtennisförbund)
1973—74	Borås (Norrby IF)
1974—75	Oxelösund (Oxelösunds BTK)
1975—76	Trelleborg (BK Ymor)

Lennart "Lången" Johansson, två gånger nordisk mästare.

Björne Mellström sekonderar Ann-Christine Hellman. Och på nedre bilden ser vi hur hon såg ut, när hon debuterade i SM som yngsta deltagare.

Lag, herrar

- 1927 **Stockholms IF** (R. Söderholtz, H. Felldin, F. Johansson)
- 1928 **IF Elfsborg**, Borås (H. Wilbert, H. Krii, A. Andersson)
- 1929 **IK Keltic**, Sthlm (R. Söderholtz, H. Nilsson, K. L. Johansson)
- 1930 **BK Derby**, Linköping (G. Johnsson, O. Ekman, E. Ringkvist)
- 1931 **BK Derby**, Linköping (G. Johnsson, O. Ekman, V. Kolmodin)
- 1932 **BK Derby**, Linköping (G. Johnsson, O. Ekman, V. Kolmodin)
- 1933 **IF Elfsborg**, Borås (A. Meijer, T. Ström, E. Hernström)
- 1934 **BK Derby**, Linköping (G. Johnsson, H. Palmberg, H. Ahlgren)
- 1935 **IF Kamraterna**, Norrköping (T. Flisberg, L. Wigren, B. Källholm)
- 1936 **BTK Trettio**, Linköping (G. Johnsson, H. Palmberg, H. Ahlgren)
- 1937 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1938 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1939 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1940 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1941 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1942 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1943 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1944 **BK Wirgo**, Norrk. (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1945 **AIK**, Sthlm (C. O. Johansson, L. Johansson, H. Jacobsson)
- 1946 **AIK**, Sthlm (C. O. Johansson, L. Johansson, H. Jacobsson)
- 1947 **BTK Wirgo**, Norrköping (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg)
- 1948 **Djurgårdens IF**, Sthlm (T. Flisberg, A. Neidenmark, B. Grive)
- 1949 **SoIK Hellas**, Sthlm (S. Olsson, H. Lidhäll, G. Tsappos)
- 1950 **BK Olympic**, Malmö (T. Flisberg, A. Andersson, K. Persson)
- 1951 **Djurgårdens IF** Sthlm (B. Grive, S. Elmblad, L. Johansson)
- 1952 **Mariedals IK**, Borås (T. Flisberg, L. Larsson, A. Andersson)
- 1953 **Hammarby IF**, Sthlm (L. Pettersson, G. Tsappos, C. Österholm)
- 1954 **Djurgårdens IF**, Sthlm (L. Johansson, B. Malmquist, Å. Rakell)
- 1955 **Djurgårdens IF**, Sthlm (L. Johansson, B. Malmquist, Å. Rakell)
- 1956 **Hammarby IF**, Sthlm (B. Mellström, L. Pettersson, C. Österholm)
- 1957 **IF Göta**, Karlstad (A. Andersson, C.-R. Andersson, T. Palm)
- 1958 **Parca BoIS**, Linköping (S. Cederholm, T. Flisberg, W. Fredriksson)
- 1959 **AIK**, Sthlm (R. Jönsson, T. Larsson, C. Österholm)
- 1960 **Djurgårdens IF**, Sthlm (B. Mellström, Å. Rakell, H. Weltenius)
- 1961 **Djurgårdens IF**, Sthlm (A. Bolgar, C. Heyerdahl, B. Mellström)
- 1962 **Djurgårdens IF**, Sthlm (C. Heyerdahl, B. Mellström, C. Österholm)
- 1963 **Falkenbergs BTK** (S. Bengtsson, K.-J. Bernhardt, N. B. Billing, S.-E. Ekman)
- 1964 **Falkenbergs BTK** (S. Bengtsson, K.-J. Bernhardt, N. B. Billing)
- 1965 **IF Verdandi**, Eskilstuna (C. Johanson, K. Johanson, L. Å. Johansson)
- 1966 **Leksbergs BTK**, Mariestad (H. Alsér, L. Askling, T. Larsson, B. Nilsson)
- 1967 **Sölvesborgs BTK** (K.-J. Bernhardt, K. Johansson, B. Persson)
- 1968 **Mariestads BoIS** (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, B. Mellström, B. Neidert)
- 1969 **Mariestads BoIS** (H. Alsér, R. Andersson, B. Neidert)
- 1970 **Mariestads BoIS** (H. Alsér, R. Andersson, B. Neidert)
- 1971 **Falkenbergs BTK** (S. Bengtsson II, A. Johansson, L. Nilsson)
- 1972 **Falkenbergs BTK** (T. Andersson, S. Bengtsson, A. Johansson)
- 1973 **Boo, KFUM**, Saltsjö—Boo (A. Johansson, B. Persson, I. Vikström)
- 1974 **Mölnåls BTK** (H. Alsér, K. Johansson, M. Svensson)
- 1975 **Mölnåls BTK** (A. Grönlund, K. Johansson, M. Svensson)
- 1976 **Falkenbergs BTK** (T. Andersson, S. Bengtsson, M. Nilsson)

Lag, damer

- 1955 **Djurgårdens IF**, Sthlm (I.-B. Molin, S. Tegner, E. Thorsson)
- 1956 **Djurgårdens IF**, Sthlm (I.-B. Molin, S. Tegner, E. Thorsson)
- 1957 **Djurgårdens IF**, Sthlm (I.-B. Molin, S. Tegner, E. Thorsson)
- 1958 **Djurgårdens IF**, Sthlm (S. Petersson, S. Tegner, E. Thorsson)
- 1959 **Djurgårdens IF**, Sthlm (S. Petersson, S. Tegner, E. Thorsson)
- 1960 **Djurgårdens IF**, Sthlm (I.-B. Molin, S. Petersson, E. Thorsson)
- 1961 **Högdals IS**, Karlshamn (A. Guntsch, L. Guntsch, U. Törngren)
- 1962 **Högdals IS**, Karlshamn (A. Guntsch, L. Guntsch, U. Törngren)
- 1963 **Torps GIF**, Kleva-Orust (I. Johansson, B. Tegner-Larsson, R. Wetterström)
- 1964 **Ljungby IF** (A. Guntsch, K. Guntsch, L. Guntsch)
- 1965 **Ljungby IF** (A. Guntsch, K. Guntsch, L. Guntsch)
- 1966 **Ljungby IF** (A. Guntsch, K. Guntsch, L. Guntsch)
- 1967 **Stockholms Godtemplares IF** (S. Petersson, A.-C. Strindberg, B. Walfridsson)
- 1968 **Ljungby IF** (A. Guntsch, L. Guntsch, Y. Guntsch)
- 1969 **Mariestads BoIS** (M. Carlsson-Neidert, B. Rådberg, K. Skeppstedt)
- 1970 **Huskvarna Södra IS** (G. Henriksson, K. Johansson, B. Rådberg)
- 1971 **Vänersborgs BTK** (U.-M. Gustavsson, B. Tegner-Larsson, L. Wikström)
- 1972 **Huskvarna Södra IS** (G. Henriksson, K. Johansson, B. Rådberg)
- 1973 **Vänersborgs BTK** (L. Guntsch, U.-M. Gustavsson, B. Rådberg)
- 1974 **Varbergs BTK** (A.-C. Hellman, B. Olsson, E. Strömvall)
- 1975 **Varbergs BTK** (A.-C. Hellman, B. Olsson, E. Strömvall)
- 1976 **Varbergs BTK** (A.-C. Hellman, B. Olsson, E. Strömvall)

Så såg han ut i full mundering år 1947, Bengt Grive. Knä-långa shorts och Djurgårdens gamla fotbollströja fick duga.

Singel, herrar

(Finalisten inom parentes)

- 1925 Sven Ahman, Göteborg (I. Garell) (inofficiellt)
 1927 Carl-Erik Bülow, KFUM, Göteborg (R. Söderholtz)
 1928 Ragnar Söderholtz, Stockholms IF (V. Kolmodin)
 1929 Henry Wilbert, IF Elfsborg (L. Bülow)
 1930 Folke Petersson, Stockholms BTK (A. Persson)
 1931 Valter Kolmodin, BK Derby (L. Bülow)
 1932 Gustaf Johnsson, BK Derby (I. Andersson)
 1933 Gustaf Johnsson, BK Derby (E. Hernström)
 1934 Gustaf Johnsson, BK Derby (L. Wigren)
 1935 Gustaf Johnsson, AIK (T. Flisberg)
 1936 Tage Flisberg, IFK Norrköping (L. Larsson)
 1937 Gustaf Johnsson, SBTk, Göteborg (A. Meijer)
 1938 Tage Flisberg, BK Wirgo (G. Johnsson)
 1939 Arne Andersson, BK Wirgo (T. Flisberg)
 1940 Tage Flisberg, BK Wirgo (C. O. Johansson)
 1941 Tage Flisberg, BK Wirgo (L. Liljendahl)
 1942 Sixten Forss, BTK Bolton (L. Jonsson)
 1943 Carl-Ottil Johansson, AIK (V. Kolmodin)
 1944 Lennart Iverdahl, IK Urania (P. O. Croneryd)
 1945 Tage Flisberg, BTK Wirgo (L. Johansson)
 1946 Tage Flisberg, BTK Wirgo (G. Johnsson)
 1947 Tage Flisberg, BTK Wirgo (P. O. Croneryd)
 1948 Tage Flisberg, Djurgårdens IF (A. Neidenmark)
 1949 Liss Larsson, Mariédals IK (B. Grive)
 1950 Tage Flisberg, BK Olympic (P. O. Croneryd)
 1951 Bengt Grive, Djurgårdens IF (S. Elmblad)
 1952 Tage Flisberg, Mariédals IK (L. Larsson)
 1953 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
 1954 Tage Flisberg, Tranås BTK (C. R. Andersson)
 1955 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
 1956 Björne Mellström, Hammarby IF (C. Österholm)
 1957 Björne Mellström, Djurgårdens IF (T. Flisberg)
 1958 Björne Mellström, Djurgårdens IF (T. Flisberg)
 1959 Björne Mellström, Djurgårdens IF (T. Larsson)
 1960 Hans Alsér, Norrby IF, (B. Mellström)
 1961 Tony Larsson, Norrby IF (H. Alsér)
 1962 Björne Mellström, Djurgårdens IF (G. Karlsson)
 1963 Hans Alsér, Leksbergs BTK (K.-J. Bernhardt)
 1964 Kjell Johansson, IF Verdandi (H. Alsér)
 1965 Hans Alsér, Leksbergs BTK (K. Johansson)
 1966 Kjell Johansson, Sölvesborgs BTK (H. Alsér)
 1967 Hans Alsér, Leksbergs BTK (K. Johansson)
 1968 Hans Alsér, Mariestads BoIS (K. Johansson)
 1969 Kjell Johansson, Mölndals BTK (H. Alsér)
 1970 Hans Alsér, Mariestads BoIS (Stellan Bengtsson II)
 1971 Kjell Johansson, Mölndals BTK (H. Alsér)
 1972 Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK (K. Johansson)
 1973 Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK (K. Johansson)
 1974 Kjell Johansson, Mölndals BTK (S. Bengtsson)
 1975 Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK (K. Johansson)
 1976 Kjell Johansson, Mölndals BTK (S. Bengtsson)

Singel, damer

(Finalisten inom parentes)

- 1946 Eina Ericson, Svartviks IF (G. Wetterlind)
 1947 Maya Halling, Varbergs BTK (M. Winqvist)
 1948 Margareta Winqvist, BTK Minerva (E. Ericson)
 1949 Eina Ericson, Svartviks IF (I. Hermansson)
 1950 Maya Halling, Varbergs BTK (M. Winqvist)
 1951 Inga Bergström, IK City (I. Persson)
 1952 Inga Bergström-Brehmer, IK City (I. Persson)
 1953 Signhild Tegner, Torps Skol IF (I. Brehmer)
 1954 Elisabeth Thorsson, Djurgårdens IF (I. Persson-Samberg)
 1955 Signhild Tegner, Djurgårdens IF (E. Thorsson)
 1956 Signhild Tegner, Djurgårdens IF (E. Thorsson)
 1957 Birgitta Tegner, Torps GIF (E. Thorsson)
 1958 Birgitta Tegner, Torps GIF (E. Thorsson)
 1959 Birgitta Tegner, Byttorps IF (S. Petersson)
 1960 Elisabeth Thorsson, Djurgårdens IF (B. Andersson)
 1961 Britt Andersson, BTK Clipper (L. Guntsch)
 1962 Birgitta Tegner, SKF:s BTK (M. Carlsson)
 1963 Birgitta Tegner-Larsson, Torps GIF (M. Carlsson)
 1964 Marita Carlsson, Leksbergs BTK (S. Petersson)
 1965 Lena Rundström, Råå BTK (L. Guntsch)
 1966 Marita Carlsson-Nilsson, Leksbergs BTK (L. Guntsch)
 1967 Marita Carlsson-Neidert, Leksbergs BTK (L. Rundström)
 1968 Marita Carlsson-Neidert, Mariestads BoIS (E. Johansson)
 1969 Marita Carlsson-Neidert, Mariestads BoIS (E. Johansson)
 1970 Marita Carlsson-Neidert, Sthlms Spårv. GoIF (L. Andersson)
 1971 Birgitta Rådberg, Huskvarna Södra IS (M. Carlsson-Neidert)
 1972 Birgitta Rådberg, Huskvarna Södra IS (L. Andersson)
 1973 Birgitta Rådberg, Vänersborg BTK (A.-C. Hellman)
 1974 Ann-Christin Hellman, Varbergs BTK (B. Olsson)
 1975 Ann-Christine Hellman, Varbergs BTK (B. Olsson)
 1976 Ann-Christine Hellman, Varbergs BTK (B. Olsson)

Dubbel, herrar

(Finalisterna inom parentes)

- 1931 G. Johnsson/V. Kolmodin, BK Derby (C.-E. Bülow/L. Bülow)
 1932 G. Johnsson/O. Ekman, BK Derby (F. Pettersson/G. Wikmark)
 1933 G. Johnsson/O. Ekman, BK Derby (C.-E. Bülow/L. Bülow)
 1934 G. Johnsson/O. Ekman, BK Derby (L. Wigren/E. Johansson)
 1935 T. Flisberg/L. Wigren, IFK Norrköping (G. Johnsson/C.-E. Bülow)
 1936 T. Flisberg/S. Fyrberg, IFK Norrköping (H. Lidhäll/A. Meijer)
 1937 G. Johnsson/E. Wikström, Salongens BTK/PPK Champion (B. Källholm/S. Bengtsson)
 1938 T. Flisberg/A. Andersson, BK Wirgo (H. Arnell/S. Åhlund)
 1939 T. Flisberg/A. Andersson, BK Wirgo (S. Fyrberg/I. Andersson)
 1940 T. Flisberg/A. Andersson, BK Wirgo (H. Arnell/R. Thorell)
 1941 S. Fyrberg/E. Johansson, BK Wirgo/IK Urania (T. Flisberg/A. Andersson)
 1942 T. Flisberg/A. Andersson, BK Wirgo (H. Jacobsson/I. Liljendahl)
 1943 T. Flisberg/A. Andersson, BK Wirgo (A. Wæger/S. Wahlberg)
 1944 P. O. Croneryd/K. I. Almqvist, BK Hird (S. Forss/L. Iverdahl)
 1945 T. Flisberg/A. Andersson, BTK Wirgo (W. Fredriksson/A. Ohlsson)
 1946 T. Flisberg/A. Andersson, BTK Wirgo (W. Fredriksson/S. Cederholm)
 1947 T. Flisberg/A. Andersson, BTK Wirgo (L. Larsson/A. Andersson)
 1948 T. Flisberg/A. Neidenmark, Djurgårdens IF (H. Lidhäll/S. Olsson)
 1949 B. Grive/A. Neidenmark, Djurgårdens IF (P.-O. Croneryd/B. Johnsson)
 1950 W. Fredriksson/S. Cederholm, Parca Bois (S. Olsson/G. Tsappos)
 1951 S. Olsson/G. Tsappos, SoIK Hellas (W. Fredriksson/S. Cederholm)
 1952 T. Flisberg/L. Larsson, Mariédals IK (A. Andersson/B. Nicander)
 1953 T. Flisberg/W. Fredriksson, Tranås BTK/Parca Bois (L. Pettersson/G. Tsappos)
 1954 T. Flisberg/W. Fredriksson, Tranås BTK/Parca Bois (L. Larsson/A. Andersson)
 1955 S. O. Karlsson/G. Kindstedt, IF Norcopensarna (L. Johansson/C. Österholm)
 1956 L. Johansson/B. Malmquist, Djurgårdens IF (L.-Å. Johansson/R. Ljungström)
 1957 L.-Å. Johansson/R. Ljungström, Vingåkers IF (L. Johansson/B. Mellström)
 1958 T. Borg/T. Larsson, Arboga BTK/Hanvikens SK (P.-O. Croneryd/G. Kindstedt)
 1959 T. Borg/T. Larsson, Arboga BTK/AIK (L. A. Johansson/R. Ljungström)
 1960 L.-Å. Johansson/R. Ljungström, Vingåkers IF (T. Larsson/T. Borg)
 1961 T. Larsson/B. Mellström, Norrby IF/Djurgårdens IF (L. Å. Johansson/R. Ljungström)
 1962 T. Larsson/B. Mellström, SKF:s BTK/Djurgårdens IF (L.-Å. Johansson/R. Ljungström)
 1963 H. Alsér/K. Johansson, Leksbergs BTK/IF Verdandi (B. Mellström/T. Larsson)
 1964 H. Alsér/K. Johansson, Leksbergs BTK/IF Verdandi (S. Bengtsson/K.-J. Bernhardt)
 1965 H. Alsér/K. Johansson, Leksbergs BTK/IF Verdandi (K.-J. Bernhardt/B. Persson)
 1966 H. Alsér/K. Johansson, Leksbergs BTK/Sölvesborgs BTK (K.-J. Bernhardt/B. Persson)
 1967 H. Alsér/K. Johansson, Leksbergs BTK/Sölvesborgs BTK (K.-J. Bernhardt/B. Persson)
 1968 H. Alsér/K. Johansson, Mariestads BoIS/Mölndals BTK (S. Bengtsson/N.-B. Billing)
 1969 H. Alsér/B. Persson, Mariestads BoIS/Sölvesborgs BTK (K. Johansson/C. Johansson)
 1970 H. Alsér/K. Johansson, Mariestads BoIS/Mölndals BTK (B. Persson/S. Bengtsson II)
 1971 H. Alsér/B. Persson, Mariestads BoIS/Boo KFUM (S. Bengtsson II/A. Johansson)

- 1972 H. Alsér/K. Johansson, Mölndals BTK (B. Persson/I. Vikström)
 1973 B. Persson/I. Vikström, Boo KFUM (B. Carlsson/B. Halvarsson)
 1974 T. Andersson/S. Bengtsson, Falkenbergs BTK (B. Persson/I. Vikström)
 1975 A. Johansson/U. Thorsell, Boo KFUM (T. Andersson/S. Bengtsson)
 1976 K. Johansson/Å. Grönlund, Mölndals BTK (T. Andersson/S. Bengtsson)

Dubbel, damer

(Finalisterna inom parentes)

- 1949 I. Persson/I. Hägglund, Råå BTK/Örnsköldsviks BTK (B. Nilsson/U. Andersson)
 1950 E. Ericson/M. Winqvist, Svartviks IF/BTK Minerva (M. Halling/I. Franck)
 1951 I. Persson/I. Bergström, Råå BTK/IK City (T. Tegner/S. Tegner)
 1952 I. Persson/I. Bergström-Brehmer, Råå BTK/IK City (M. Larsson/I. Hermansson)
 1953 I. Persson-Samberg/I. Brehmer, Råå BTK/IK City (M. Larsson/I. Hermansson)
 1954 I. Hermansson/M. Larsson, N:a Härene GoIF (S. Tegner/G. Olsson)
 1955 R. Hermansson/B. Tegner, Torps GIF (S. Tegner/E. Thorsson)
 1956 S. Tegner/E. Thorsson, Djurgårdens IF (B. Tegner/R. Hermansson-Wetterström)
 1957 R. Wetterström/B. Tegner, Torps GIF (I. Samberg/I. Brehmer)
 1958 I. Samberg/I. Brehmer, Råå BTK/IK City (R. Wetterström/B. Tegner)
 1959 B. Tegner/S. Tegner, Byttorps IF/Djurgårdens IF (I. Johansson/R. Wetterström)
 1960 B. Andersson/L. Nilsson, BTK Clipper (B. Tegner/E. Thorsson)
 1961 A. Guntsch/L. Guntsch, Högdals IS (I. Johansson/R. Wetterström)
 1962 B. Andersson/B. Tegner, BTK Clipper/SKF:s BTK (I. Johansson/R. Wetterström)
 1963 E. Johansson/M. Carlsson, Wästerhovs IK/Leksbergs BTK (L. Guntsch/A. Guntsch)
 1964 B. Tegner-Larsson/L. Rundström, Torps GIF/Råå BTK (L. Guntsch/A. Guntsch)
 1965 S. Petersson/B. Wiktorsson, Djurgårdens IF/Åga BTK (E. Johansson/M. Carlsson)
 1966 M. Carlsson-Nilsson/L. Rundström, Leksbergs BTK/Sölvesborgs BTK (S. Petersson/B. Wiktorsson)
 1967 E. Johansson/M. Carlsson-Neidert, Mölndals BTK/Leksbergs BTK (S. Petersson/B. Wiktorsson)
 1968 E. Johansson/M. Carlsson-Neidert, Sölvesborgs BTK/Mariestads BoIS (L. Pettersson/R. Noring)
 1969 M. Carlsson-Neidert/B. Rådberg, Mariestads BoIS (L. Rundström/B. Tegner-Larsson)
 1970 M. Carlsson-Neidert/E. Johansson, Sthlms Spårv. GIF/Ö:a Stadsgränsens TK (G. Henriksson/B. Rådberg)
 1971 M. Carlsson-Neidert/S. Petersson, Stockholms Spårvägars GoIF (A.-C. Hellman/B. Olsson)
 1972 U.-M. Gustavsson/E. Johansson, Vänersborgs BTK/Ö:a Stadsgränsens TK (A.-C. Hellman/B. Olsson)
 1973 U.-M. Gustavsson/B. Rådberg, Vänersborgs BTK (A.-C. Hellman/B. Olsson)
 1974 L. Andersson/B. Rådberg, Råå BTK/Vänersborgs BTK (A.-C. Hellman/B. Olsson)
 1975 A.-C. Hellman/B. Olsson, Varbergs BTK (U.-M. Gustavsson/B. Rådberg)
 1976 U.-M. Gustavsson/B. Rådberg, Vänersborgs BTK (A.-C. Hellman/B. Olsson)

I VM i Prag 1963 var Eva Johansson-Fredenlund vår leading lady. Hon spelade bl. a. mixed med Hasse Alsér.

- Mixed, dubbel**
(Finalisterna inom parentes)
- 1947 K. Persson/M. Halling, Varbergs BTK (T. Flisberg/B. Nilsson)
- 1948 T. Flisberg/I. Hägglund, Djurgårdens IF/Örnköldsviks BTK (B. Grive/M. Winqvist)
- 1949 W. Fredriksson/E. Ericsson, Parca Bois/Svartviks IF (S. Cederholm/I. Persson)
- 1950 W. Fredriksson/E. Ericsson, Parca Bois/Svartviks IF (G. Johnsson/G. Kristiansson)
- 1951 W. Fredriksson/I. Bergström, Parca Bois/IK City (S. Cederholm/I. Persson)
- 1952 W. Fredriksson/I. Bergström-Brehmer, Parca Bois/IK City (S. Cederholm/I. Persson)
- 1953 W. Fredriksson/I. Brehmer, Parca Bois/IK City (L. Larsson/I. Hermansson)
- 1954 T. Flisberg/S. Tegner, Tranås BTK/Torps Skol IF (S. Cederholm/I. Persson-Samberg)
- 1955 L. Pettersson/E. Thorsson, Hammarby IF/Djurgårdens IF (W. Fredriksson/I. Brehmer)
- 1956 C. Österholm/R. Hermansson-Wetterström, Hammarby IF/Torps GIF (L. Johansson/E. Thorsson)
- 1957 R. Ljungström/W. Wannehed, Vingåkers IF/Rimbo IF (T. Borg/G. Nilsson)
- 1958 B. Mellström/E. Thorsson, Djurgårdens IF (S. Näsström/R. Wetterström)
- 1959 B. Mellström/E. Thorsson, Djurgårdens IF (T. Larsson/B. Tegner)
- 1960 B. Mellström/E. Thorsson, Djurgårdens IF (T. Larsson/B. Tegner)
- 1961 B. Mellström/M. Carlsson, Djurgårdens IF/Fiskeviks IF (T. Larsson/B. Tegner)
- 1962 T. Larsson/B. Tegner, SKF:s BTK (B. Andersson/B. Andersson)
- 1963 S. Bengtsson/L. Guntsch, Falkenbergs BTK/Ljungby IF (B. Mellström/E. Johansson)
- 1964 B. Nilsson/M. Carlsson, Leksbergs BTK (K. Johansson/B. Wiktorsson)
- 1965 K. Johansson/L. Rundström, IF Verdandi/Råå BTK (H. Alsér/E. Johansson)
- 1966 K. Johansson/L. Rundström, Sölvesborgs BTK (B. Nilsson/M. Carlsson-Nilsson)
- 1967 H. Alsér/E. Johansson, Leksbergs BTK/Möndals BTK (B. Neidert/M. Carlsson-Neidert)
- 1968 B. Neidert/M. Carlsson-Neidert, Mariestads BoIS (H. Alsér/E. Johansson)
- 1969 B. Neidert/M. Carlsson-Neidert, Mariestads BoIS (B. Persson/E. Johansson)
- 1970 R. Andersson/B. Rådberg, Mariestads BoIS/Huskvarna Södra IS (B. Persson/E. Johansson)
- 1971 R. Andersson/B. Rådberg, Mariestads BoIS/Huskvarna Södra IS (S. Bengtsson II/A.-C. Hellman)
- 1972 S. Bengtsson/L. Andersson, Falkenbergs BTK/IFK Lund (R. Andersson/B. Rådberg)
- 1973 S. Bengtsson/L. Andersson, Falkenbergs BTK/Råå BTK (B. Persson/B. Rådberg)
- 1974 S. Bengtsson/L. Andersson, Falkenbergs BTK/Råå BTK (B. Persson/B. Rådberg)
- 1975 B. Persson/B. Olsson, Sölvesborgs BTK/Varbergs BTK (M. Svensson/U.-M. Gustavsson)
- 1976 S. Bengtsson/A.-C. Hellman, Falkenbergs BTK/Varbergs BTK (B. Persson/B. Olsson)

- Singel, herrjuniorer**
(Finalisten inom parentes)
- 1939 Ake Bengtsson, BTK Bolton (H. Olsson)
- 1940 Torsten Lundström, AIK (S. Bergfalk)
- 1941 Allan Jakobsson, Lidköpings BTK (K. I. Almqvist)
- 1942 Karl Ivar Almqvist, BTK Bolton (A. Carlsson)
- 1943 Alf Carlsson, BK Wirgo (S. Cederholm)
- 1944 Bengt Johnsson, IK Urania (P. O. Töiler)
- 1945 Hans Lindberg, BTK Trettio (L. Linder)
- 1946 Bengt Nicander, BTK Wirgo (H. Lindberg)
- 1947 Georg Tsappos, SoIK Hellas (S. Sjögren)
- 1948 Tore Palm, IF Göta (R. Gustavsson)
- 1949 Jan-Erik Hellgren, Tierps BTK (S. Persson)
- 1950 Lars Pettersson, Hammarby IF (R. Gustavsson)
- 1951 Curt Skaj, IK Makkabi (L. Lindman)
- 1952 Bo Malmquist, Hammarby IF (C. Skaj)
- 1953 Bo Holmberg, Landskrona Godtempl. IF (T. Larsson)
- 1954 Hasse Petersson, Rumlaborgs BTK (T. Borg)
- 1955 Reidar Ljungström, Vingåkers IF (H. Petersson)
- 1956 Björn-Olof Karlsson, IF Norcopensarna (S. Bengtsson)

- 1957 Björn-Olof Karlsson, Atvidabergs BTK (R. Jönsson)
- 1958 Dan Eriksson, IK Svalan (H. Alsér)
- 1959 Hans Alsér, Byttorps IF (S. Bengtsson)
- 1960 Kenneth Sandh, BTK Clipper (C. Heyerdahl)
- 1961 Göran Allvin, Arboga BTK (L. Askling)
- 1962 Göran Allvin, Arboga BTK (Chr. Johansson)
- 1963 Kjell Johansson, IF Verdandi (K.-J. Bernhardt)
- 1964 Kjell Johansson, IF Verdandi (S. Linder)
- 1965 Bo Persson, Sölvesborgs BTK (B. Levin)
- 1966 Krister Eriksson, Halmstads BTK (J. Bratt)
- 1967 Rolf Andersson, Motala BTK, (O. Henriksson)
- 1968 Stellan Bengtsson II, Falkenbergs BTK (H. Persson)
- 1969 Stellan Bengtsson II, Falkenbergs BTK (H.-G. Olofsson)
- 1970 Ingemar Vikström, Sölvesborgs BTK (A. Johansson)
- 1971 Ingemar Vikström, Sölvesborgs BTK (T. Andersson)
- 1972 Christer Hafn, Ångby SK (U. Thorsell)
- 1973 Per Sandström, BTK Rack (J. Gustafsson)
- 1974 Roger Lagerfeldt, Stockholms Spårv. GoIF (A. Grönlund)
- 1975 Ake Grönlund, Möndals BTK (M. Nilsson)
- 1976 Lars Franklin, Söderhamns UIF (T. Danielsson)

- Singel, damjuniorer**
(Finalisten inom parentes)
- 1949 Sonja Ljungberg, Ljungkile SK (M. B. Axén)
- 1950 Tyra Tegner, Torps Skol IF (S. Tegner)
- 1951 Signhild Tegner, Torps Skol IF (T. Tegner)
- 1952 Signhild Tegner, Torps Skol IF (B. Tegner)
- 1953 Signhild Tegner, Torps Skol IF (G. Olsson)
- 1954 Elisabeth Thorsson, Djurgårdens IF (B. Tegner)
- 1955 Birgitta Tegner, Torps GIF (E. Thorsson)
- 1956 Birgitta Tegner, Torps GIF (I. Johansson)
- 1957 Ingegärd Johansson, Torps GIF (G. Sundin)
- 1958 Annika Guntsch, Högdals IS (I. Johansson)
- 1959 Britt Andersson, BTK Clipper (L. Guntsch)
- 1960 Britt Andersson, BTK Clipper (L. Guntsch)
- 1961 Britt Andersson, BTK Clipper (M. Carlsson)
- 1962 Britt Andersson, BTK Clipper (M. Carlsson)
- 1963 Marita Carlsson, Leksbergs BTK (B. Walfridsson)
- 1964 Lena Rundström, Råå BTK (E. Johansson)
- 1965 Eva Johansson, Mariédals IK (L. Rundström)
- 1966 Birgitta Wiktorsson, Aga BTK (M. Svensson)
- 1967 Ann-Karin Widén, IFK Lund (K. Skeppstedt)
- 1968 Ylva Guntsch, Ljungby IK (K. Skeppstedt)
- 1969 Ylva Guntsch, Ljungby IF (L. Andersson)
- 1970 Lena Andersson, IFK Lund (A.-C. Hellman)
- 1971 Ylva Guntsch, Ljungby IF (A.-C. Hellman)
- 1972 Ann-Christin Johansson, Råå BTK (A.-C. Hellman)
- 1973 Ann-Christin Hellman, Varbergs BTK (G. Lindström)
- 1974 Eva Strömvall, Varbergs BTK (G. Lindström)
- 1975 Eva Strömvall, Varbergs BTK (A. Hernvall)
- 1976 Eva Strömvall, Varbergs BTK (G. Larsson)

Prins Bertil och Betty Thorsson förrättar lottning till VM 1957 i Torsten Tegnér's pokal.

- Singel, pojkar A**
(Finalisten inom parentes)
- 1967 Anders Johansson, BTK Serve (I. Vikström)
- 1968 Ingemar Vikström, Sölvesborgs BTK (Å. Sundberg)
- 1970 Kjell Hellström, BTK Linné (S.-I. Norfelt)
- 1971 Christer Hafn, Ångby SK (U. Ununger)
- 1972 Per Sandström, Skurups BTK (Ö. Glans)
- 1973 Åke Grönlund, Möndals BTK (Ö. Glans)
- 1974 Thomas Gustavsson, Vadstena BTK (B. Andersson)
- 1975 Lars Franklin, Söderhamns UIF (B. Andersson)
- 1976 Anders Thunström, Borlänge BTK (B. Andersson)

- Singel, pojkar B**
(Finalisten inom parentes)
- 1974 Jens Fellke, Ångby SK (M. v. Essen)
- 1975 Tony Karlsson, Västerås BTK (A. Thunström)
- 1976 Niklas Persson, IFK Falköping (L.-Å. Pettersson)

- Singel, flickor A**
(Finalisten inom parentes)
- 1967 Birgitta Olsson, Wargöns SK (Y. Guntsch)
- 1968 Ylva Guntsch, Ljungby IF (A.-C. Hellman)
- 1970 Ann-Christine Hellman, Varbergs BTK (A.-C. Johansson)
- 1971 Ann-Christine Hellman, Varbergs BTK (L. Berglund)
- 1972 Eva Bladh, Högdals IS (K. Andersson)
- 1973 Eva Strömvall, IK Bele (A.-M. Svensson)
- 1974 Eva Strömvall, Varbergs BTK (A.-M. Svensson)
- 1975 Marie Lindblad, Arlövs IK (A. Hernvall)
- 1976 Marie Lindblad, Arlövs IK (G. Fogelberg)

- Singel, flickor B**
(Finalisten inom parentes)
- 1974 Marie Lindblad, Arlövs IK (H. Gellerman)
- 1975 Gudrun Fogelberg, Arlövs IK (K. Nilsson)
- 1976 Anita Jonsson, Möndals BTK (L. Waller)

- Dubbel, herrjuniorer**
(Finalisterna inom parentes)
- 1970 J. Brandt/A. Lönn, Upsala CK/Kalmar AIK (I. Vikström/P. Nilsson)
- 1971 K. Hellström/I. Vikström, BTK Linné/Sölvesborgs BTK (U. Bjärklid/A. Nyblom)
- 1972 B. Danielsson/T. Karlsson, Trollhättans BTK (Å. Sundberg/U. Thorsell)

- 1973 C. Hafn/U. Thorsell, Stockholms Spårvägars GoIF (J.-Å. Johansson/P. Sandström)
- 1974 A. Grönlund/Å. Liljegren, Möndals BTK (A. Bylund/P. Skullman)
- 1975 L. Franklin/M. Nilsson, Söderhamns UIF/Falkenbergs BTK (B. Andersson/B. Jansson)
- 1976 T. Danielsson/S. Hansfeldt, Trollhättans BTK (L. Franklin/C. Tegnér)

- Dubbel, damjuniorer**
(Finalisterna inom parentes)
- 1970 L. Andersson/Y. Guntsch, IFK Lund/Ljungby IF (A.-C. Hellman/B. Olsson)
- 1971 A.-C. Hellman/B. Olsson, Varbergs BTK/Wargöns SK (C. Engberg/Y. Guntsch)
- 1972 A.-C. Johansson/A.-C. Hellman, Råå BTK/Varbergs BTK (G. Lindström/E. Strömvall)
- 1973 A.-C. Hellman/G. Lindström, Varbergs BTK/Fridtuna IF (K. Andersson/L. Berglund)
- 1974 K. Andersson/M. Lindblad, Arlövs IK (G. Lindström/E. Strömvall)
- 1975 M. Lindblad/C. Olsson, Arlövs IK (E. Strömvall/A. Hernvall)
- 1976 G. Fogelberg/G. Larsson, Arlövs IK/Långshyttans BTK (A. Martinsson/K. Nilsson)

- Dubbel, pojkar**
(Finalisterna inom parentes)
- 1967 A. Johansson/H. Adolfsson, BTK Serve/GIF Linden (P. Andersson/B. Axelsson)
- 1968 Å. Sundberg/I. Vikström, Borlänge BTK/Sölvesborgs BTK (A. Lönn/P. Nilsson)

- Dubbel, flickor**
(Finalisterna inom parentes)
- 1967 A.-C. Hellman/B. Olsson, Varbergs BTK/Wargöns SK (E. Berensson/E. Loberg)
- 1968 A.-C. Hellman/B. Olsson, Varbergs BTK/Wargöns SK (Y. Guntsch/C. Engberg)

- Mixed dubbel, pojkar/flickor**
(Finalisterna inom parentes)
- 1967 D. Akfors/A.-C. Hellman, Varbergs BTK (M. Luther/E. Loberg)
- 1968 I. Vikström/A.-C. Hellman, Sölvesborgs BTK/Varbergs BTK (Å. Sundberg/B. Olsson)

Så här såg hon ut, Marie Lindblad, när hon först dök upp som "underbarn" år 1970.

Singel, yngre oldboys
(Finalisterna inom parentes)

- 1941 Hans Hansson, BK Lydia (H. Nilsson)
1942 Valter Kolmodin, Stockholms IS (G. Foxell)
1943 Folke Pettersson, AIK (H. Nilsson)
1944 Valter Kolmodin, BTK Minerva (B. Sandberg)
1945 Valter Kolmodin, BTK Minerva (G. Johnsson)
1946 Valter Kolmodin, Falu BTK (S. Öhlund)
1947 Valter Kolmodin, Falu BTK (G. Wikmark)
1948 Gustaf Johnsson, IF Nordenhov (E. Karlsson)
1949 Harry Jacobsson, AIK (V. Kolmodin)
1950 Gustaf Johnsson, IF Nordenhov (V. Kolmodin)
1951 Liss Larsson, Mariédals IK (A. Andersson)
1952 Liss Larsson, Mariédals IK, (S. Forss)
1953 Tage Flisberg, Tranås BTK (A. Andersson)
1954 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
1955 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
1956 Tage Flisberg, Tranås BTK (S. Elmlad)
1957 Tage Flisberg, Tranås BTK (P. O. Croneryd)
1958 Tage Flisberg, Parca Bois (P. O. Croneryd)
1959 Tage Flisberg, Parca Bois (P. O. Croneryd)
1960 Tage Flisberg, Parca Bois, (S. Nilsson)
1961 Per-Olof Croneryd, IF Norcopensarna (T. Flisberg)
1962 Curt Österholm, Djurgårdens IF (B. Elg)
1963 Tage Flisberg, Arboga BTK (A. Andersson)
1964 Tage Flisberg, Motala BTK (S. Westerberg)
1965 Tage Flisberg, Motala BTK (O. Carlsson)
1966 Glenn Kindstedt, Finspångs AIK (T. Flisberg)
1967 Glenn Kindstedt, Fridtuna IF (R. Gustavsson)
1968 Björne Mellström, Mariestads BoIS (O. Carlsson)
1969 Björne Mellström, Boo KFUM (R. Gustavsson)
1970 Björne Mellström, Boo KFUM (C. Österholm)
1971 Tony Larsson, Melleruds TK (G. Kindstedt)
1972 Björne Mellström, Boo KFUM (L.-A. Johnsson)
1973 Toni Borg, Kvicksunds SK (L.-A. Johnsson)
1974 Bertil Norlin, Åkarp's BTK (B. Mellström)
1975 Tony Larsson, Melleruds BTK (L.-A. Johnsson)
1976 Toni Borg, Arboga BTK (A. Persson)

Dubbel, yngre oldboys
(Finalisterna inom parentes)

- 1965 P.-O. Croneryd/B. Johnsson, IF Norcopensarna/Ringarums AIK (B. Nicander/S. O. Karlsson)
1966 O. Carlsson/G. Kindstedt, IF Saab/Finspångs AIK (T. Flisberg/C. Österholm)
1967 O. Carlsson/G. Kindstedt, IF Saab/Fridtuna IF (S. Johansson/H. Mattiasson)
1968 B. Mellström/T. Flisberg, Mariestads Bois/Tranås BTK (G. Kindstedt/O. Carlsson)
1969 A. Carlsson/B. Nicander, IK Urania (S.-O. Karlsson/U. Wågman)
1970 U. Hedin/C. Österholm, IK Bele/Boo BTK (A. Carlsson/B. Nicander)
1971 T. Larsson/A. Persson, Melleruds TK/LUGI (T. Flisberg/B. Nilsson)
1972 T. Larsson/B. Mellström, Melleruds TK/Boo KFUM (T. Borg/L.-A. Johnsson)
1973 T. Larsson/B. Mellström, Melleruds TK/Boo KFUM (T. Jonsson/B. Norlin)
1974 T. Larsson/B. Mellström, Melleruds BTK/Boo KFUM (P. Sténson/A. Persson)
1975 A. Persson/P. Sténson, LUGI/Luleå SK (T. Borg/P. Magnusson)
1976 B. Karlsson/P. Sténson, BTK Rekord/Luleå SK (B. Norlin/A. Persson)

Singel, äldre oldboys
(Finalisten inom parentes)

- 1968 Tage Flisberg, Tranås BTK (E. Nilsson)
1969 Liss Larsson, Norrby IF (S. Nilsson)
1970 Tage Flisberg, Tranås BTK (A. Neidenmark)
1971 Curt Österholm, Boo BTK (W. Fredriksson)
1972 Tage Flisberg, Tranås BTK (O. Carlsson)
1973 Arne Andersson, Byttorps IF (A. Dahlgren)
1974 Allan Dahlgren, Falkenbergs BTK (A. Andersson)
1975 Glenn Kindstedt, IF Norcopensarna (R. Gustavsson)
1976 Olle Carlsson, IF Saab (R. Gustavsson)

Dubbel, äldre oldboys
(Finalisterna inom parentes)

- 1968 A. Neidenmark/T. Berggren, Sthlms Spårv. GoIF (S. Forss/E. Nilsson)
1969 A. Neidenmark/T. Berggren, Sthlms Spårv. GoIF (U. Andersson/S. Nilsson)
1970 A. Neidenmark/T. Berggren, Sthlms Spårv. GoIF (W. Fredriksson/U. Andersson)
1971 W. Fredriksson/O. Carlsson, IF Saab (R. Forsberg/C. Österholm)
1972 W. Fredriksson/O. Carlsson, IF Saab (T. Flisberg/A. Carlsson)
1973 W. Fredriksson/O. Carlsson, IF Saab (T. Flisberg/A. Carlsson)
1974 S.-G. Björk/C. Österholm, Steglinge BTK/Boo BTK (W. Fredriksson/O. Carlsson)
1975 G. Kindstedt/O. Carlsson, IF Norcopensarna/IF Saab (A. Dahlgren/A. Andersson)
1976 O. Carlsson/G. Kindstedt, IF Saab/IF Norcopensarna (A. Neidenmark/T. Berggren)

Singel, oldgirls
(Finalisten inom parentes)

- 1971 Siv Peterson, Stockholms Spårvägars GoIF (W. Wannehed)
1972 Siv Peterson, Stockholms Spårvägars GoIF (W. Wannehed)
1973 Siv Peterson, Stockholms Spårvägars GoIF (W. Wannehed)
1974 Birgitta Tegner-Larsson, Vänersborgs BTK (S. Peterson)
1975 Birgitta Tegner-Larsson, Vänersborgs BTK (S. Peterson)
1976 Birgitta Tegner-Larsson, Vänersborgs BTK (S. Peterson)

Dubbel, oldgirls
(Finalisterna inom parentes)

- 1971 S. Petersson/W. Wannehed, Stockholms Spårv. GoIF/Rimbo IF (S. Arvidsson/R. Wetterström)
1972 S. Petersson/R. Wetterström, Stockholms Spårv. GoIF/Torps GoIF (W. Wannehed/G. Johansson)
1973 S. Petersson/R. Wetterström, Stockholms Spårv. GoIF/Torps GoIF (G. Johansson/W. Wannehed)
1974 S. Petersson/R. Wetterström, Stockholms Spårv. GoIF/Torps GoIF (B. Tegner-Larsson/W. Wannehed)
1975 S. Peterson/R. Wetterström, Solna BTK/Torps GIF (B. Tegner-Larsson/B. Jönsson)
1976 B. Tegner-Larsson/W. Wannehed, Vänersborgs BTK/Rimbo IF (S. Peterson/R. Wetterström)

Mixed dubbel, oldboys
(Finalisterna inom parentes)

- 1971 T. Larsson/S. Petersson, Melleruds TK/Stockholms Spårvägars GoIF (K. Szepesi/W. Wannehed)
1972 A. Persson/I. Pråme, LUGI/Råå BTK (G. Kindstedt/I.-B. Lindgren)
1973 T. Borg/S. Petersson, Kvicksunds SK/Stockholms Spårvägars GoIF (L.-A. Jonsson/W. Wannehed)
1974 T. Larsson/B. Tegner-Larsson, Melleruds BTK/Vänersborgs BTK (T. Borg/S. Peterson)
1975 T. Larsson/B. Tegner-Larsson, Melleruds BTK/Vänersborgs BTK (T. Borg/S. Peterson)
1976 A. Persson/S. Peterson, Åkarp's BTK/Solna BTK (L.-A. Johnsson/W. Wannehed)

Singel, veteraner
(Finalisten inom parentes)

- 1973 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
1974 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
1975 Tage Flisberg, Tranås BTK (L. Larsson)
1976 Tage Flisberg, Tranås BTK (S. Forss)

Yngste deltagaren i VM i kungliga hallen 1957, 15-årige stipendiaten Hasse Alsér får uppmuntrande ord av farbror Stipek från Tjeckoslovakien. (Omslagsbild ur Svensk Bordtennis.)

Prinsessan Birgitta delar ut segerpriset till världsmästaren Tosshiaki Tanaka i VM i Stockholm 1957. Bredvid skymtar be-segrade finalisten Ogimura samt tredjepristagaren Schneider och Andreadis.

NORDISKA MÄSTARE

(Arrangörer)

1949 Danmark, Köpenhamn
 1951 Finland, Helsingfors
 1953 Sverige, Stockholm
 1955 Norge, Drammen
 1957 Danmark, Aarhus
 1959 Finland, Helsingfors
 1961 Norge, Bergen
 1963 Sverige, Skara
 1965 Danmark, Nyborg
 1967 Finland, Helsingfors
 1969 Sverige, Sölvesborg
 1971 Norge, Oslo
 1973 Danmark, Randers
 1975 Finland, Helsingfors

Lag, herrar

1949 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1951 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1953 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1955 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark, 4. Norge
 1957 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark, 4. Norge
 1959 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland
 1961 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1963 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1965 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1967 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1969 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1971 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge, 5. Island
 1973 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Norge, 4. Finland, 5. Island
 1975 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge, 5. Island,
 6. Färöarna

Lag, damer

1949 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark, 4. Norge
 1951 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland
 1953 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland
 1955 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1957 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1959 1. Danmark, 2. Sverige, 3. Finland, 4. Norge
 1961 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1963 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1965 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1967 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1969 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark, 4. Norge
 1971 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge
 1973 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge, 5. Island
 1975 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark, 4. Norge

Lag, herrar juniorer

1973 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge, 5. Island
 1975 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge

Lag, damer juniorer

1973 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland
 1975 1. Sverige, 2. Danmark, 3. Finland, 4. Norge

Lag, pojkar

1975 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark

Lag, flickor

1975 1. Sverige, 2. Finland, 3. Danmark

Singel, herrar

1949 1. Tage Flisberg, Sverige, 2. Bengt Johnsson, Sverige
 1951 1. Bengt Grive, Sverige, 2. Stig Elmlad, Sverige
 1953 1. Lennart Johansson, Sverige, 2. Tage Flisberg, Sverige
 1955 1. Lennart Johansson, Sverige, 2. Tage Flisberg, Sverige
 1957 1. Björne Mellström, Sverige, 2. Tony Larsson, Sverige
 1959 1. Hans Alsér, Sverige, 2. Ake Rakell, Sverige
 1961 1. Tony Larsson, Sverige, 2. Björne Mellström, Sverige
 1963 1. Kjell Johansson, Sverige, 2. Hans Alsér, Sverige
 1965 1. Kjell Johansson, Sverige, 2. Hans Alsér, Sverige
 1967 1. Bo Persson, Sverige, 2. Pentti Kunnas, Finland
 1969 1. Kjell Johansson, Sverige, 2. Hans Alsér, Sverige
 1971 1. Hans Alsér, Sverige, 2. Claus Pedersen, Danmark
 1973 1. Per Sandström, Sverige, 2. Anders Johansson, Sverige
 1975 1. Roger Lagerfeldt, Sverige, 2. Ulf Thorsell, Sverige

Singel, damer

1949 1. Iris Persson, Sverige, 2. Eina Ericson, Sverige
 1951 1. Inga Brehmer, Sverige, 2. Signhild Tegner, Sverige
 1953 1. Signhild Tegner, Sverige, 2. Gudrun Kahns, Danmark
 1955 1. Elisabeth Thorsson, Sverige, 2. Birgitta Tegner, Sverige
 1957 1. Reina Wetterström, Sverige, 2. Elisabeth Thorsson,
 Sverige
 1959 1. Siv Petersson, Sverige, 2. Birthe Hauth, Danmark
 1961 1. Lena Guntzsch, Sverige, 2. Britt Andersson, Sverige
 1963 1. Marita Carlsson, Sverige, 2. Eva Johansson, Sverige
 1965 1. Lis Ramberg, Danmark, 2. Birgitta Wiktorsson, Sverige
 1967 1. Marita Carlsson-Neidert, Sverige,
 2. Birgitta Wiktorsson, Sverige
 1969 1. Eva Johansson, Sverige, 2. Lena Andersson, Sverige
 1971 1. Marita Carlsson-Neidert, Sverige,
 2. Ann-Christin Hellman, Sverige
 1973 1. Birgitta Rådberg, Sverige, 2. Birgitta Olsson, Sverige
 1975 1. Ann-Christin Hellman, Sverige, 2. Eva Strömwall,
 Sverige

Dubbel, herrar

1949 1. Tage Flisberg/Sven Cederholm, Sverige
 2. Bengt Johnsson/Tor Jonsson, Sverige
 1951 1. Bengt Grive/Stig Elmlad, Sverige
 2. Bo Malmquist/Curt Skaj, Sverige
 1953 1. Tage Flisberg/Lennart Johansson, Sverige
 2. Ari Huttunen/Nillo Vehkamo, Finland
 1955 1. Tage Flisberg/Lennart Johansson, Sverige
 2. Per Olof Croneryd/Lennart Rogersten, Sverige
 1957 1. Tony Larsson/Björne Mellström, Sverige
 2. Hans Alsér/Georg Karlsson, Sverige
 1959 1. Hans Alsér/Ake Rakell, Sverige
 2. Einar Lyttik/Torben Lindwald, Danmark
 1961 1. Tony Larsson/Björne Mellström, Sverige
 2. Freddy Hansen/Einar Lyttik, Danmark
 1963 1. Hans Alsér/Kjell Johansson, Sverige
 2. Karl-Johan Bernhardt/Lennart Odén, Sverige
 1965 1. Hans Alsér/Kjell Johansson, Sverige
 2. Krister Eriksson/Bengt Levin, Sverige
 1967 1. Rolf Andersson/Stellan Bengtsson II, Sverige
 2. Christer Johansson/Bo Persson, Sverige
 1969 1. Hans Alsér/Kjell Johansson, Sverige
 2. Rolf Andersson/Karl-Johan Bernhardt, Sverige
 1971 1. Hans Alsér/Karl-Johan Bernhardt, Sverige
 2. Seppo Elsinen/Max Laine, Finland
 1973 1. Anders Johansson/Ingemar Vikström, Sverige
 2. Niels Ramberg/Bjarne Grimstrup, Danmark
 1975 1. Roger Lagerfeldt/Ulf Thorsell, Sverige
 2. Per Sandström/Ingemar Vikström, Sverige

Birgitta Rådberg har vunnit sin största seger — damsingeln i SOC 1971.

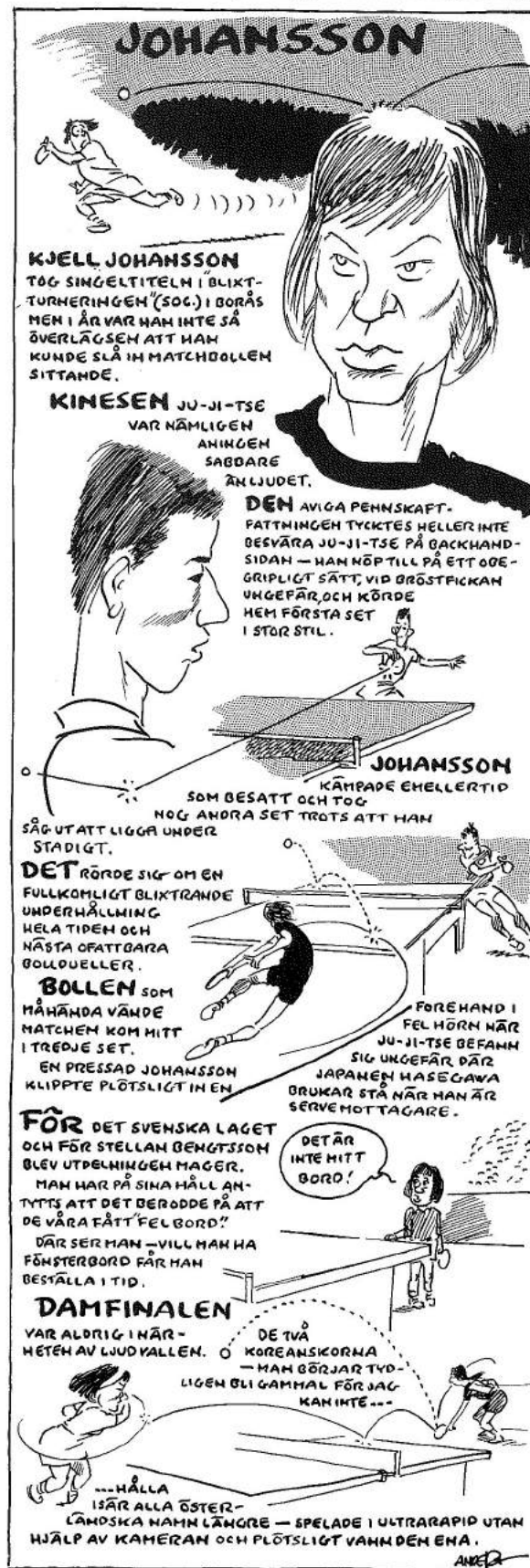
- Dubbel, damer**
- 1949 1. Iris Persson/Eina Ericson, Sverige
2. Delice Bergholm/Doris Lindblad, Finland
- 1951 1. Inga Brehmer/Signhild Tegner, Sverige
2. Vif Paaschburg/Gerda Münster, Danmark
- 1953 1. Birgitta Tegner/Signhild Tegner, Sverige
2. Doris Lindblad/Ritva Tammerö, Finland
- 1955 1. Birgitta Tegner/Elisabeth Thorsson, Sverige
2. Gudrun Kahns/Birthe Hansen, Danmark
- 1957 1. Elisabeth Thorsson/Reina Wetterström, Sverige
2. Birthe Hansen-Hauth/Evy Schandorph, Danmark
- 1959 1. Birthe Hauth/Evy Schandorph, Danmark
2. Ulla-Britt Lindholm/Sylvi Munkberg, Finland
- 1961 1. Britt Andersson/Lena Guntsch, Sverige
2. Gudrun Kahns/Evy Schandorph, Danmark
- 1963 1. Eva Johansson/Marita Carlsson, Sverige
2. Birgitta Tegner/Larsson/Lena Rundström, Sverige
- 1965 1. Marita Carlsson-Nilsson/Lena Rundström, Sverige
2. Monica Svensson/Birgitta Wiktorsson, Sverige
- 1967 1. Britta Christensen/Brita Henriksen, Danmark
2. Marita Carlsson-Neidert/Birgitta Wiktorsson, Sverige
- 1969 1. Eva Johansson/Marita Carlsson-Neidert, Sverige
2. Lena Andersson/Gunnel Henriksson, Sverige
- 1971 1. Ann-Christin Johansson/Marita Carlsson-Neidert, Sverige
2. Ulla-Märta Gustavsson/Ann-Christin Hellman, Sverige
- 1973 1. Birgitta Rådberg/Birgitta Olsson, Sverige
2. Gunilla Lindström/Eva Strömvall, Sverige
- 1975 1. Ann-Christin Hellman/Eva Strömvall, Sverige
2. Ulla-Märta Gustavsson/Kristina Nilsson, Sverige

- Mixed, dubbel**
- 1949 1. Sven Cederholm/Iris Persson, Sverige
2. Tage Flisberg/Eina Ericson, Sverige
- 1951 1. Stig Elmlblad/Signhild Tegner, Sverige
2. Bengt Grive/Inga Brehmer, Sverige
- 1953 1. Lennart Johansson/Elisabeth Thorsson, Sverige
2. Tage Flisberg/Signhild Tegner, Sverige
- 1955 1. Lennart Johansson/Elisabeth Thorsson, Sverige
2. Einar Lyttik/Birthe Hansen, Danmark
- 1957 1. Björne Mellström/Elisabeth Thorsson, Sverige
2. Georg Larsson/Reina Wetterström, Sverige
- 1959 1. Kalevi Lethtonen/Sylvi Munkberg/Finland
2. Hans Alsér/Birgitta Sjölund, Sverige
- 1961 1. Tony Larsson/Lena Guntsch, Sverige
2. Björne Mellström/Britt Andersson, Sverige
- 1963 1. Kjell Johansson/Marita Carlsson, Sverige
2. Karl-Johan Bernhardt/Eva Johansson, Sverige
- 1965 1. Hans Alsér/Lena Rundström, Sverige
2. Kjell Johansson/Marita Carlsson-Nilsson, Sverige
- 1967 1. Bo Persson/Marita Carlsson-Neidert, Sverige
2. Stellan Bengtsson II/Anna-Karin Widén, Sverige
- 1969 1. Hans Alsér/Eva Johansson, Sverige
2. Kjell Johansson/Lena Andersson, Sverige
- 1971 1. Karl-Johan Bernhardt/Marita Carlsson-Neidert, Sverige
2. Hans Alsér/Ann-Christin Hellman, Sverige
- 1973 1. Ingemar Vikström/Birgitta Rådberg, Sverige
2. Anders Johansson/Birgitta Olsson, Sverige

- Singel, herrjuniorer**
- 1951 1. Bo Malmquist, Sverige, 2. Curt Skaj, Sverige
- 1953 1. Toni Borg, Sverige, 2. Lars-Ake Jonsson, Sverige
- 1955 1. Lennart Rogersten, Sverige, 2. Stellan Bengtsson, Sverige
- 1957 1. Hans Alsér, Sverige, 2. Torben Lindwald, Danmark
- 1959 1. Kenneth Sandh, Sverige, 2. Pentti Kunnas, Finland
- 1961 1. Kjell Johansson, Sverige, 2. Göran Allvin, Sverige
- 1963 1. Kjell Johansson, Sverige, 2. Lennart Odén, Sverige
- 1965 1. Bengt Levin, Sverige, 2. Claus Pedersen, Danmark
- 1967 1. Stellan Bengtsson II, Sverige, 2. Rolf Andersson, Sverige
- 1969 1. Ingemar Vikström, Sverige, 2. Anders Johansson, Sverige
- 1971 1. Björn Danielsson, Sverige, 2. Kjell Hellström, Sverige
- 1973 1. Åke Grönlund, Sverige, 2. Per Sandström, Sverige
- 1975 1. Lars Franklin, Sverige, 2. Tommy Danielsson, Sverige

- Pojkar, singel**
- 1975 1. Björn Andersson, Sverige, 2. Matti Kurvinen, Finland
- Singel, damjuniorer**
- 1961 1. Britt Andersson, Sverige, 2. Lena Guntsch, Sverige
- 1963 1. Lena Rundström, Sverige, 2. Eva Johansson, Sverige
- 1965 1. Birgitta Wiktorsson, Sverige, 2. Monica Svensson, Sverige

- 1967 1. Lena Andersson, Sverige, 2. Anna-Karin Widén, Sverige
- 1969 1. Lena Andersson, Sverige, 2. Susanne Poulsen, Danmark
- 1971 1. Ann-Christine Hellman, Sverige,
2. Ann-Christin Johansson, Sverige
- 1973 1. Eva Strömvall, Sverige, 2. Gunilla Lindström, Sverige
- 1975 1. Eva Strömvall, Sverige, 2. Gudrun Fogelberg, Sverige
- Flickor, singel**
- 1975 1. Monica Forsell, Sverige, 2. Gudrun Fogelberg, Sverige

INTERNATIONELLA SKANDINAVISKA BT-MÄSTERSKAPEN

- Scandinavian open championships**
(Arrangörer)
- 1954 Stockholm (Stockholms Bordtennisförbund)
- 1955 Stockholm (Stockholms Bordtennisförbund)
- 1957 Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
- 1958 Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
- 1959 Borås (Borås Bordtennisarrangörer)
- 1960 Hålsingborg (Bordtennisklubben Rekord)
- 1961 Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
- 1962 Borås (Borås Bordtennisarrangörer)
- 1963 Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
- 1965 Stockholm (Svenska Bordtennisförbundet)
- 1967 Karlskrona (Blekinge Bordtennisförbund)
- 1969 Trollhättan (Trollhättans Bordtennisklubb)
- 1970 Halmstad (Halmstads Bordtennisklubb)
- 1971 Göteborg (Göteborgs Bordtennisförbund)
- 1972 Borås (Borås Bordtennisring)
- 1973 Malmö (Skånes Bordtennisförbund)
- 1974 Karlshamn (Karlshamns Bordtennisklubb)
- 1975 Kalmar (Kalmar Allmänna Idrottsklubb/Kalmar Bordtennisklubb)

- DN Cup — Lag, herrar**
- 1957 1. Ungern (Z. Berczik, F. Sido), 2. Tjeckoslovakien (I. Andreadis, L. Stipek, V. Polakovic)
- 1958 1. Sverige (T. Borg, T. Larsson, B. Mellström), 2. Ungern (Z. Berczik, L. Földi, F. Sido)
- 1959 1. Kina (Chuang Tse-tung, Li Fu-jung), 2. Tjeckoslovakien (L. Stipek, L. Vyhnanovsky)
- 1960 1. Jugoslavien (Vladimir Markovic, Vojislav Markovic, J. Teran), 2. Tjeckoslovakien (V. Miko, J. Stanek, L. Stipek)
- 1961 1. Ungern (Z. Berczik, P. Rozsas, M. Peterfy), 2. Sverige (H. Alsér, T. Larsson, B. Mellström)
- 1962 1. Tjeckoslovakien (I. Andreadis, V. Miko, J. Stanek), 2. Sverige (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, T. Larsson)
- 1963 1. Sverige (H. Alsér, K. Johansson), 2. Ungern (Z. Berczik, P. Rozsas)
- 1965 1. Kina (Wang Chia-sheng, Wang Fu-chen, Yu Yi-tse), 2. Sverige (H. Alsér, K. Johansson)
- 1967 1. Jugoslavien (I. Korpa, D. Surbek), 2. Tjeckoslovakien (J. Kunz, V. Miko, J. Stanek)
- 1969 1. Sverige (H. Alsér, K. Johansson), 2. Sovjet (S. Gomozkov, A. Amelin)
- 1970 1. Ungern (I. Jonyer, T. Klampar), 2. Sverige (H. Alsér, S. Bengtsson II)
- 1971 1. Sverige (S. Bengtsson, K. Johansson), 2. Kina (Li Ching-kuang, Hsi En-ting, Yu Chang-chun)
- 1972 1. Jugoslavien (A. Stipancic, D. Surbek), 2. Tjeckoslovakien (S. Kunz, M. Orlovski, I. Turai)
- 1973 1. Ungern (G. Gergely, I. Jonyer), 2. Tjeckoslovakien (J. Kunz, M. Orlovski)
- 1974 1. Kina (Lian Ko-liang, Li Cheng-shih, Li Cho-min), 2. Sverige (S. Bengtsson, K. Johansson)
- 1975 1. Kina (Huang Liang, Kue Yao-hua, Li Peng), 2. Sverige (S. Bengtsson, K. Johansson)

- Lag, damer**
- 1967 1. Sovjet (S. Grinberg, Z. Rudnova), 2. Rumänien (M. Alexandru, E. Mihalca)
- 1969 1. Sovjet (R. Pogosova, Z. Rudnova), 2. Västtyskland (D. Schöler, A. Simon)
- 1970 1. Kina (Cheng Min-chih, Lin Hui-ching), 2. Sydkorea (Ailesa Lee, Joung Sook Choi)
- 1971 1. Kina (Cheng Huai-ying, Li Li), 2. Ungern (B. Kishazi, J. Magos)
- 1972 1. Kina (Chin Pao-chin, Lin Mei-chun), 2. Tjeckoslovakien (M. Polackova, I. Vostova)
- 1973 1. Sverige (A.-C. Hellman, B. Rådberg), 2. Kina (Li Su-ying, Liu Hsin-yen, Yu Chin-chia)
- 1974 1. Japan (Y. Ohzeki, S. Yokota), 2. Sovjet (E. Antonyan, Z. Rudnova)
- 1975 1. Kina (Chang Te-ying, Li ming, Liu Hsin-yen), 2. Korea RO

- Singel, herrar**
(Finalisten inom parentes)
- 1954 Zarko Dolinar, Jugoslavien (T. Flisberg, Sverige)
- 1955 Kalman Szepesi, Ungern (E. Gyetvai, Ungern)
- 1957 Zoltan Berczik, Ungern (I. Andreadis, Tjeckoslovakien)
- 1958 Vojislav Markovic, Jugoslavien (Z. Berczik, Ungern)
- 1959 Chuang Tse-tung, Kina (L. Stipek, Tjeckoslovakien)
- 1960 Yang Jui-hua, Kina (Chou Lan-sun, Kina)
- 1961 Peter Rozsas, Ungern (Z. Berczik, Ungern)
- 1962 Vojislav Markovic, Jugoslavien (E. Vecko, Jugoslavien)
- 1963 Hans Alsér, Sverige (I. Korpa, Jugoslavien)
- 1965 Wang Chia-sheng, Kina (Yu Yi-tse, Kina)
- 1967 Stefan Kollarowitz, Tjeckoslovakien (V. Miko, Tjeckoslovakien)
- 1969 Tibor Klampar, Ungern (K. Johansson, Sverige)
- 1970 Hans Alsér, Sverige (S. Bengtsson II, Sverige)
- 1971 Kjell Johansson, Sverige (Tiao Wen-yuan, Kina)
- 1972 Kjell Johansson, Sverige (Yu Yi-tse, Kina)
- 1973 Dragutin Surbek, Jugoslavien (G. Gergely, Ungern)
- 1974 Dragutin Surbek, Jugoslavien (A. Stipancic, Jugoslavien)
- 1975 Stellan Bengtsson, Sverige (K. Johansson, Sverige)

- Singel, damer**
(Finalisten inom parentes)
- 1954 Angelica Rozeanu, Rumänien (R. Rowe, England)
- 1955 Angelica Rozeanu, Rumänien (A. Haydon, England)
- 1957 Ann Haydon, England (A. Simon, Sverige)
- 1958 Agnes Simon, Holland (D. Rowe, England)
- 1959 Eva Koczian, Ungern (A. Simon, Holland)
- 1960 Agnes Simon, Västtyskland (Ma Kuang-hung, Kina)
- 1961 Agnes Simon, Västtyskland (D. Rowe, England)
- 1962 Eva Koczian-Földy, Ungern (A. Simon, Västtyskland)
- 1963 Eva Koczian-Földy, Ungern (D. Rowe, England)
- 1965 Li Ho-nan, Kina (Hu Yu-lan, Kina)
- 1967 Zoya Rudnova, Sovjet (M. Alexandru, Rumänien)
- 1969 Agnes Simon, Västtyskland (D. Schöler, Västtyskland)
- 1970 Cheng Min-chih, Kina (Lin Hui-ching, Kina)
- 1971 Birgitta Rådberg, Sverige (Chen Huai-ying, Kina)
- 1972 Ailesa Lee, Sydkorea (Hyon Sook Chung, Sydkorea)
- 1973 Yu Chin-chia, Kina (Liu Hsin-yen, Kina)
- 1975 Huang Hse-ping, Kina (Chang Li, Kina)
- 1975 Liu Hsin-yen, Kina (Chang Te-ying, Kina)

Olof Palme gratulerar Kjell Johansson till segern i SOC i Borås...

Dubbel, herrar
(Finalisterna inom parentes)

- 1954 I. Andreadis/L. Stipek, Tjeckoslovakien (V. Harangozo/Z. Dolinar, Jugoslavien)
 1955 T. Flisberg/J. Leach, Sverige/England (E. Gyetvai/K. Szepesi, Ungern)
 1957 Z. Berczik/F. Sido, Ungern (I. Andreadis/L. Stipek, Tjeckoslovakien)
 1958 Z. Berczik/L. Földi, Ungern (E. Gyetvai/F. Sido, Ungern)
 1959 Chuang Tse-tung/Li Fu-jung, Kina (L. Stipek/L. Vyhnovsky, Tjeckoslovakien)
 1960 Yang Jui-hua/Chou Lan-sun, Kina (T. Larsson/B. Mellström, Sverige)
 1961 I. Andreadis/V. Miko, Tjeckoslovakien (H. Alsér/T. Larsson, Sverige)
 1962 E. Arndt/D. Michalek, Västtyskland (I. Korpa/E. Vecko, Jugoslavien)
 1963 H. Alsér/K. Johansson, Sverige (I. Korpa/E. Vecko, Jugoslavien)
 1965 Wang Chia-sheng/Yu Yi-tse, Kina (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
 1967 S. Gomozkov/A. Amelin, Sovjet (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
 1969 S. Gomozkov/A. Amelin, Sovjet (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
 1970 Chuang Tse-tung/Li Chiang-kuang, Kina (Chou Lan-sun/Yu Chang-chun, Kina)
 1971 S. Bengtsson/B. Persson, Sverige (D. Surbek/A. Stipancic, Jugoslavien)
 1972 S. Gomozkov/S. Sarkoijan, Sovjet (S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige)
 1973 S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige (D. Surbek/A. Stipancic, Jugoslavien)
 1974 S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige (S. Gomozkov/S. Sarkoijan, Sovjet)
 1975 D. Surbek/A. Stipancic, Jugoslavien (S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige)

Dubbel, damer
(Finalisterna inom parentes)

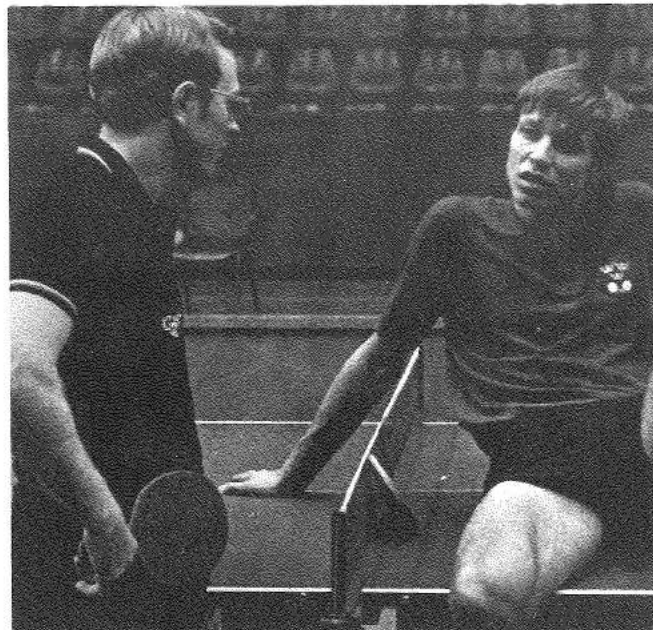
- 1954 A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien (R. Rowe/D. Rowe, England)
 1955 A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien (M. Alber/C. Watel, Frankrike)
 1957 A. Haydon/E. Koczian, England/Ungern (A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien)
 1958 A. Simon/B. Tegner, Holland/Sverige (U. Matthias/H. Schlaf, Västtyskland)
 1959 E. Koczian/S. Mathe, Ungern (Hu Ke-ming/Pang Hsien, Kina)
 1960 Hu Ke-ming/Ma Kuang-hung, Kina (M. Alexandru/G. Pitica, Rumänien)
 1961 E. Koczian/D. Rowe, Ungern/England (B. Andersson/B. Tegner, Sverige)
 1962 B. Andersson/E. Koczian-Földy, Sverige/Ungern (I. Harst/A. Simon, Västtyskland)
 1963 D. Rowe/M. Shannon, England (E. Földy/E. Heirits, Ungern)
 1965 Li Ho-nan/Lin Hsiu-ying, Kina (D. Rowe/M. Shannon-Wright, England)
 1967 Z. Rudnova/S. Grinberg, Sovjet (M. Alexandru/E. Mihalca, Rumänien)
 1969 M. Alexandru/E. Mihalca, Rumänien (Z. Rudnova/R. Pogosova, Sovjet)
 1970 Li Li/Liang Li-chen, Kina (Lin Hui-ching/Cheng Min-chih, Kina)
 1971 Cheng Huai-ying/Li Li, Kina (L. Andersson/B. Rådberg, Sverige)
 1972 Ailesa Lee/Mi Ra Park, Sydkorea (Chin Pao-chin/Lin Mei-chun, Kina)
 1973 J. Hammersley/B. Kishazi, England/Ungern (A. Grofova/H. Riedlova, Tjeckoslovakien)
 1974 Hu Yu-lan/Ke Hsian-ai, Kina (E. Antonyan/Z. Rudnova, Sovjet)
 1975 Chang Te-ying/Sui Chien-ying, Kina (Liu Hsin-yen/Li Ming, Kina)

Mixed, dubbel
(Finalisterna inom parentes)

- 1954 I. Andreadis/R. Rowe, Tjeckoslovakien/England (J. Leach/D. Rowe, England)
 1955 K. Szepesi/E. Koczian, Ungern (Z. Dolinar/L. Wertl, Jugoslavien/Österrike)
 1957 M. Gantner/E. Zeller, Rumänien (T. Harasztosi/A. Rozeanu, Rumänien)
 1958 G. Cobirzan/M. Golopenta, Rumänien (J. Leach/D. Rowe, England)
 1959 G. Cobirzan/M. Golopenta-Alexandru, Rumänien (Chuang Tse-tung/Hu Ke-ming, Kina)
 1960 Chou Lan-sun/Ma Kuang-hung, Kina (Yang Jui-hua/Hu Ke-ming, Kina)
 1961 M. Peterfy/E. Koczian, Ungern (H. Alsér/M. Alexandru, Sverige/Rumänien)
 1962 H. Alsér/I. Harst, Sverige/Västtyskland (Z. Berczik/E. Koczian-Földy, Ungern)
 1963 A. Amelin/Z. Rudnova, Sovjet (V. Miko/E. Johansson, Tjeckoslovakien/Sverige)
 1965 Wang Chia-sheng/Li Ho-nan, Kina (D. Giurgiuca/M. Alexandru, Rumänien)
 1967 D. Giurgiuca/M. Alexandru, Rumänien (P. Rozsas/A. Papp, Ungern)
 1969 S. Gomozkov/Z. Rudnova, Sovjet (E. Schöler/D. Schöler, Västtyskland)
 1970 Chang Hsieh-lin/Lin Hui-ching, Kina (Chuang Tse-tung/Liang Li-chen, Kina)
 1971 Yu Chang-chun/Chen Huai-ying, Kina (J. Turai/I. Vostova, Tjeckoslovakien)
 1972 I. Jonyer/J. Magos, Ungern (T. Tasaka/Edano, Japan)
 1973 Lu Yuan-cheng/Liu Hsin-yen, Kina (M. Orłowski/A. Grofova, Tjeckoslovakien)
 1974 A. Stipancic/E. Palatinus, Jugoslavien (D. Surbek/E. Korpa, Jugoslavien)
 1975 Li Peng/Li Ming, Kina (E. Caetano/M. Domonkos, Canada)

Singel, herrjuniorer
(Finalisten inom parentes)

- 1954 Eddy Hodson, England (B. Nordblom, Sverige)
 1955 Marian Peitraszak, Polen (L. Rogersten, Sverige)
 1957 Ratko Jasvic, Jugoslavien (H. Alsér, Sverige)
 1958 Hans Alsér, Sverige (G. Cobirzan, Rumänien)
 1959 Adalbert Rethi, Rumänien (K. Sandh, Sverige)
 1960 Leif Eriksson, Sverige (Ö. Gotthold, Sverige)
 1961 Göran Allvin, Sverige (K. Johansson, Sverige)
 1962 Karl-Johan Bernhardt, Sverige (K. Johansson, Sverige)
 1963 Kjell Johansson, Sverige (A. Amelin, Sovjet)
 1965 Bengt Levin, Sverige (K. Eriksson, Sverige)
 1967 Rolf Andersson, Sverige (S. Bengtsson II, Sverige)
 1969 Anders Johansson, Sverige (A. Saprikin, Sovjet)
 1970 Ingemar Vikström, Sverige (T. Andersson, Sverige)
 1971 Peter Taylor, England (B. Isaksson, Sverige)
 1972 Ulf Thorsell, Sverige (Chang Li-wei, Kina)

Eberhardt Schöler var många gånger en stöttesten för svenska landslaget. Här i samspråk med Kjell mellan slagen.

EUROPATRÄFFEN
internationella juniortävlingar

(Fr. o. m. 1970 Europamästerskap)

- 1955 Ruit, Tyskland
 1956 Opatija, Jugoslavien
 1957 Donaueschingen, Tyskland
 1958 Falkenberg, Sverige
 1959 Constanza, Rumänien
 1961 Bad Blankenburg, Östtyskland
 1962 Bled, Jugoslavien
 1963 Duisburg, Västtyskland
 1965 Prag, Tjeckoslovakien
 1966 Szombathely, Ungern
 1967 Vejle, Danmark
 1968 Leningrad, Sovjet
 1969 Obertraun, Österrike
 1970 Teesside, England
 1971 Ostende, Belgien
 1972 Vejle, Danmark
 1973 Pireus, Grekland
 1974 Göppingen, Västtyskland
 1975 Zagreb, Jugoslavien
 1976 Mödling, Österrike

Lag, herrjuniorer

- 1955 1. Tyskland, 2. Sverige, 3.—4. Frankrike, England
 1956 1. Ungern, 2. Rumänien, 3. Sverige, 4. Österrike
 1958 1. Rumänien, 2. Österrike, 3. Polen, 4. Ungern
 1959 1. Ungern, 2. Rumänien, 3. Österrike, 4. Västtyskland
 1961 1. Tjeckoslovakien, 2. Ungern, 3. Jugoslavien, 4. Sovjet
 1962 1. Jugoslavien, 2. Sovjet, 3. Rumänien, 4. Sverige
 1963 1. Jugoslavien, 2. Sverige, 3. Västtyskland, 4. England
 1965 1. Sovjet, 2. Tjeckoslovakien, 3. Jugoslavien, 4. Sverige
 1966 1. Sovjet, 2. Ungern, 3. Jugoslavien, 4. Östtyskland
 1967 1. Sovjet, 2. Ungern, 3. Tjeckoslovakien, 4. Sverige
 1968 1. Tjeckoslovakien, 2. Sovjet, 3. Ungern, 4. Sverige
 1969 1. Tjeckoslovakien, 2. Ungern, 3. Sverige, 4. Sovjet
 1970 1. Tjeckoslovakien, 2. Sverige, 3. Ungern, 4. Sovjet
 1971 1. Sovjet, 2. Sverige, 3. England, 4. Västtyskland
 1972 1. Frankrike, 2. Tjeckoslovakien, 3. Sverige, 4. Sovjet
 1973 1. Sverige, 2. Sovjet, 3. Västtyskland, 4. Tjeckoslovakien
 1974 1. Sverige, 2. Sovjet, 3. Västtyskland, 4. Tjeckoslovakien
 1975 1. Sovjet, 2. Tjeckoslovakien, 3. Jugoslavien, 4. England, 7. Sverige
 1976 1. Sovjet, 2. Ungern, 3. Tjeckoslovakien, 4. Sverige

Lag, pojkar

- 1971 1. Sovjet, 2. Västtyskland, 3. Rumänien, 4. Sverige
 1972 1. Sovjet, 2. Västtyskland, 3. Sverige, 4. Frankrike
 1973 Ingen tävling
 1974 1. Sverige, 2. Tjeckoslovakien, 3. England, 4. Västtyskland
 1975 1. Sverige, 2. Ungern, 3. Tjeckoslovakien, 4. Jugoslavien
 1976 1. Sovjet, 2. Tjeckoslovakien, 3. Jugoslavien, 4. Nederländerna, 5. Sverige

Lag, damjuniorer

- 1956 1. Rumänien, 2. Ungern, 3. Österrike, 4. Tyskland
 1958 1. Rumänien, 2. Sverige, 3. Frankrike, 4. Östtyskland
 1959 1. Rumänien, 2. Ungern, 3. Västtyskland, 4. Östtyskland
 1961 1. Sovjet, 2. Sverige, 3. Tjeckoslovakien, 4. Östtyskland
 1962 1. Sovjet, 2. Tjeckoslovakien, 3. Östtyskland, 4. Ungern
 1963 1. England, 2. Västtyskland, 3. Belgien, 4. Sverige
 1965 1. Sverige, 2. Västtyskland, 3. Östtyskland, 4. Sovjet
 1966 1. Sovjet, 2. Östtyskland, 3. Ungern, 4. Jugoslavien
 1967 1. Tjeckoslovakien, 2. Sovjet, 3. Rumänien, 4. Jugoslavien
 1968 1. Tjeckoslovakien, 2. Sovjet, 3. Rumänien, 4. Jugoslavien
 1969 1. Sovjet, 2. Tjeckoslovakien, 3. England, 4. Jugoslavien
 1970 1. Tjeckoslovakien, 2. Sovjet, 3. Ungern, 4. Rumänien, 7. Sverige
 1971 1. Tjeckoslovakien, 2. Ungern, 3. Jugoslavien, 4. Luxemburg, 9. Sverige
 1972 1. Sovjet, 2. Ungern, 3. Västtyskland, 4. Jugoslavien, 8. Sverige
 1973 1. Sovjet, 2. Rumänien, 3. Ungern, 4. Jugoslavien, 8. Sverige
 1974 1. Sovjet, 2. Jugoslavien, 3. Ungern, 4. England, 7. Sverige
 1975 1. Jugoslavien, 2. Sovjet, 3. Ungern, 4. Tjeckoslovakien, 9. Sverige
 1976 1. Sovjet, 2. Jugoslavien, 3. Ungern, 4. Tjeckoslovakien, 9. Sverige

Lag, flickor

- 1971 1. Sovjet, 2. Rumänien, 3. Västtyskland, 4. England
 1972 1. Ungern, 2. Rumänien, 3. Jugoslavien, 4. Polen, 10. Sverige
 1973 Ingen tävling
 1974 1. Sovjet, 2. Ungern, 3. Jugoslavien, 4. Tjeckoslovakien, 9. Sverige
 1975 1. Sovjet, 2. Rumänien, 3. Jugoslavien, 4. Ungern, 6. Sverige
 1976 1. Sovjet, 2. Nederländerna, 3. Rumänien, 4. Tjeckoslovakien, 8. Sverige

Segerns sötna vid EM i Moskva: Hasse Alsér får segerpussen av fästmon Gunilla Jonsson.

Singel, herrjuniorer

- 1955 1. Wolf Berger, Tyskland, 2. Maurice Granier, Frankrike
 1956 1. Robert Varadi, Ungern, 2. Alexandru Sirlincan, Rumänien
 1957 1. Hans Alsér, Sverige, 2. Ratko Jasvic, Jugoslavien
 1958 1. Gheorge Cobirzan, Rumänien, 2. Hans Alsér, Sverige
 1959 1. Radu Negulescu, Rumänien, 2. Peter Rozsas, Ungern
 1961 1. Viliam Polakovic, Tjeckoslovakien, 2. Ferenc Kovacs, Ungern
 1962 1. Dorin Giurgiuca, Rumänien, 2. Anatoly Amelin, Sovjet
 1963 1. Istvan Korpa, Jugoslavien, 2. Karl-Johan Bernhardt, Sverige
 1965 1. Gegam Vardanian, Sovjet, 2. Sarkis Sarkhojan, Sovjet
 1966 1. Stanislav Gomozkov, Sovjet, 2. Gegam Vardanian, Sovjet
 1967 1. Uldis Eglitis, Sovjet, 2. Georgij Strelnikov, Sovjet
 1968 1. Jiri Turai, Tjeckoslovakien, 2. Tibor Klampar, Ungern
 1969 1. Milan Orlovski, Tjeckoslovakien, 2. Vitaly Ostrovsky, Sovjet
 1970 1. Stellan Bengtsson II, Sverige, 2. Milan Orlovski, Tjeckoslovakien
 1971 1. Anatoly Strokotov, Sovjet, 2. Aleksandr Saprykin, Sovjet
 1972 1. Miran Savnik, Jugoslavien, 2. Pavel Ovcarik, Tjeckoslovakien
 1973 1. Ulf Thorsell, Sverige, 2. Desmond Douglas, England
 1974 1. Bagrat Burnazyan, Sovjet, 2. Peter Stellwag, Västtyskland
 1975 1. Bagrat Burnazyan, Sovjet, 2. Miroslav Schenk, Tjeckoslovakien
 1976 1. Zoran Kalinic, Jugoslavien, 2. Paul Day, England

Singel, pojkar

- 1970 1. Simon Heaps, England, 2. Paul Guttormsen, England
 1971 1. Bagrat Burnazjan, Sovjet, 2. Leonid Geisman, Sovjet
 1972 1. Bagrat Burnazjan, Sovjet, 2. E. Hüging, Västtyskland
 1973 Ingen tävling
 1974 1. Ivan Kavka, Tjeckoslovakien, 2. Radek Pavlicek, Tjeckoslovakien
 1975 1. Giovanni Bisi, Italien, 2. Zsolt Kriston, Ungern
 1976 1. Anders Thunström, Sverige, 2. Jiri Ezer, Tjeckoslovakien

Dubbel, herrjuniorer

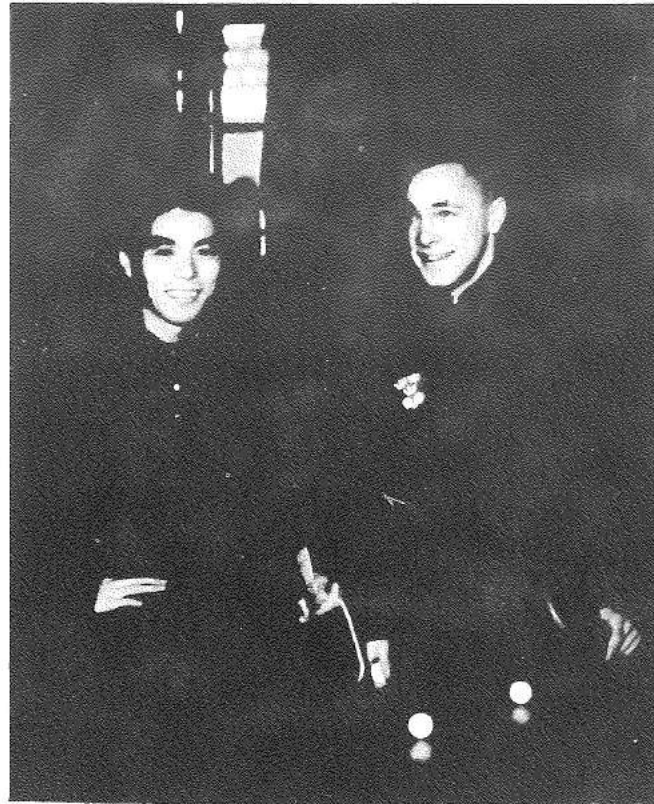
- 1955 1. Roland Süßman/Franz-Josef Wedig, Tyskland, 2. Zoltan Berczik/Sandor Ujvaari, Ungern
 1956 1. Vojislav Markovic/Zeljko Hrbud, Jugoslavien, 2. Dieter Köhler/Hans Otto, Tyskland
 1957 1. Hans Alsér/Stellan Bengtsson, Sverige, 2. Viktor Hirsch/Hans Zankl, Österrike
 1958 1. Gheorge Cobirzan/Radu Negulescu, Rumänien, 2. Viktor Hirsch/Hans Zankl, Österrike
 1959 1. Radu Negulescu/Adalbert Reti, Rumänien, 2. Peter Rozsas/Imre Biro, Ungern
 1961 1. Viliam Polakovic/Zdenak Svab, Tjeckoslovakien, 2. Nicolae Angelescu/Dorin Giurgiuca, Rumänien
 1962 1. Istvan Korpa/Edvard Vecko, Jugoslavien, 2. Diskvalificerad
 1963 1. Karl-Johan Bernhardt/Kjell Johansson, Sverige, 2. Michael Heene/Gerhard Steinbeck, Västtyskland
 1965 1. Stanislav Gomozkov/Gegam Vardanian, Sovjet, 2. Zlatko Cordas/Darko Klevisar, Jugoslavien
 1966 1. Stanislav Gomozkov/Gegam Vardanian, Sovjet, 2. Zlatko Cordas/Anton Stipanovic, Jugoslavien
 1967 1. Uldis Eglitis/Gegam Vardanian, Sovjet, 2. Richard Flaisinger/Jiri Turai, Tjeckoslovakien
 1968 1. Uldis Eglitis/Vladimir Zlenko, Sovjet, 2. Istvan Jonyer/Fernec Timar, Ungern
 1969 1. Milan Orlovski/Jiri Turai, Tjeckoslovakien, 2. Vitaly Ostrovsky/Rushan Mustafin, Sovjet
 1970 1. Stellan Bengtsson II/Tibor Klampar, Sverige/Ungern, 2. Roman Erentjuk/Sergey Leshev, Sovjet
 1971 1. Anatoly Strokotov/Victor Fursov, Sovjet, 2. Roman Erentjuk/Aleksandr Saprykin, Sovjet
 1972 1. Anatoly Strokotov/Victor Fursov, Sovjet, 2. Sarkisjan/Bagrat Burnazjan, Sovjet
 1973 1. Christer Hafn/Ulf Thorsell, Sverige, 2. Bagrat Burnazjan/Baranov, Sovjet
 1974 1. Miroslav Cich/Miroslav Schenk, Tjeckoslovakien, 2. Andrew Barden/Paul Day, England
 1975 1. Åke Grönlund/Michael Nilsson, Sverige, 2. Hans Joachim Nolten/Ralf Wozsik, Västtyskland
 1976 1. Andrew Barden/Paul Day, England, 2. Wassili Putilovskij/Valeri Schevchenko, Sovjet

Singel, damjuniorer

- 1955 1. Livia Mosoczy, Ungern, 2. Rozy Jancso, Ungern
 1956 1. Maria Golopenta, Rumänien, 2. Mariana Barasch, Rumänien
 1957 1. Heide Dauphin, Tyskland, 2. Erika Koch, Tyskland
 1958 1. Maria Golopenta, Rumänien, 2. Mariana Barasch, Rumänien
 1959 1. Mariana Barasch, Rumänien, 2. Nicolé Ramanauskaite, Sovjet
 1961 1. Zoya Rudnova, Sovjet, 2. Marita Carlsson, Sverige
 1962 1. Laima Balaishite, Sovjet, 2. Angela Papp, Ungern
 1963 1. Lesley Bell, England, 2. Josiane Cornelis, Belgien
 1965 1. Eva Johansson, Sverige, 2. Lena Rundström, Sverige
 1966 1. Eva Póor, Ungern, 2. Irma Brazunaite, Sovjet
 1967 1. Mirjana Resler, Jugoslavien, 2. Ilona Vostova, Tjeckoslovakien
 1968 1. Carmen Crisan, Rumänien, 2. Ilona Vostova, Tjeckoslovakien
 1969 1. Carmen Crisan, Rumänien, 2. Asta Gedrajtite, Sovjet
 1970 1. Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Eszther Juhos, Ungern
 1971 1. Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Blanka Silhanova, Tjeckoslovakien
 1972 1. Lidia Ilie, Rumänien, 2. Hana Riedlova, Tjeckoslovakien
 1973 1. Hana Riedlova, Tjeckoslovakien, 2. Lidia Ilie, Rumänien
 1974 1. Elmira Antonyan, Sovjet, 2. Hana Riedlova, Tjeckoslovakien
 1975 1. Tatiana Ferdman, Sovjet, 2. Marie France Germiot, Belgien
 1976 1. Tatjana Romachina, Sovjet, 2. Valentine Popova, Sovjet

Singel, flickor

- 1970 1. Lidia Ilie, Rumänien, 2. Ann-Christin Hellman, Sverige
 1971 1. Ludmila Smidova, Tjeckoslovakien, 2. Elmira Antonyan, Sovjet
 1972 1. T. Ferdman, Sovjet, 2. Dubravka Fabri, Jugoslavien
 1973 Ingen tävling
 1974 1. Gabriella Szabo, Ungern, 2. Rimma Ioffe, Sovjet
 1975 1. Gordana Perkucin, Jugoslavien, 2. Valentina Popova, Sovjet
 1976 1. Gordana Perkucin, Jugoslavien, 2. Ludmila Baschkutova, Sovjet

När Ogimura var rikstränare hade han en läraaktig elev i Hasse Alsér.

Dubbel, damjuniorer

- 1955 1. Wendy Bates/Joyce Fielder, England, 2. Christiane Küchler/Gerlinde Limbrunner, Tyskland
 1956 1. Maria Golopenta/Mariana Barasch, Rumänien, 2. Marijana Plut/Tatjana Teran, Jugoslavien
 1957 1. Ev-Kathlen Zemke/Erika Koch, Tyskland
 1958 1. Maria Golopenta/Mariana Barasch, Rumänien, 2. Christa Bannach/Isolde Woschée, Östtyskland
 1959 1. Mariana Barasch/Nicolé Ramanauskaite, Rumänien/Sovjet, 2. Ursel Ehebrecht/Rita Gördes, Västtyskland
 1961 1. Sofia Belotserkovskaja/Zoya Rudnova, Sovjet, 2. Dzintra Lukina/Laima Balaishite, Sovjet
 1962 1. Irena Bosa/Marta Luzova, Tjeckoslovakien, 2. Mariana Jeandrescu/Elionora Mihalca, Rumänien
 1963 1. Eva Johansson/Lena Rundström, Sverige, 2. Josiane Cornelis/Marie-France Petre, Belgien
 1965 1. Eva Johansson/Lena Rundström, Sverige, 2. Bela Ansimova/Laima Balaishite, Sovjet
 1966 1. Tatjana Jecmenica/Mirjana Resler, Jugoslavien, 2. Ulla Zech/Marina Nylhof, Östtyskland
 1967 1. Galina Erenmenko/Natali Ivanova, Sovjet, 2. Karenza Smith/Maureen Heppell, England
 1968 1. Petra Stephan/Eva Löffler, Östtyskland, 2. Asta Gedrajtite/Sophia Avetisyan, Sovjet
 1969 1. Carmen Crisan/Asta Gedrajtite, Rumänien/Sovjet, 2. Ilona Vostova/Alica Grofova, Tjeckoslovakien
 1970 1. Eszther Juhos/Henriette Lotaller, Ungern, 2. Sigfrid Hans/Monika Kneip, Västtyskland
 1971 1. Blanka Silhanova/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Elmira Antonjan/Fatima Batyrova, Sovjet
 1972 1. Csik/Kuchar, Ungern, 2. Ivasko/Ruzcensky, Ungern
 1973 1. Lidia Ilie/Ligia Lupu, Rumänien, 2. Elmira Antonjan/Tatjana Ferdman, Sovjet
 1974 1. Elmira Antonyan/Tatjana Ferdman, Sovjet, 2. Ligia Lupu/Liana Mihut, Rumänien
 1975 1. Tatiana Ferdman/Nadejda Meshkova, Sovjet, 2. Marie France Germiot/Veronique Gertmiat, Belgien
 1976 1. Erzebet Palatinus/Dubravka Fabri, Jugoslavien, 2. Eva Strömvall/Liana Mihut, Sverige/Rumänien

Mixed, dubbel

- 1957 1. Gregor Schwaning/Erika Koch, Tyskland
 1958 1. Gheorge Cobirzan/Maria Golopenta, Rumänien, 2. Hans Alsér/Ingegård Johansson, Sverige
 1959 1. Radu Negulescu/Mariana Barasch, Rumänien, 2. Josef Jansco/Julia Friesenhahn, Ungern
 1961 1. Viliam Polakovic/Irena Bosa, Tjeckoslovakien, 2. Sieghardt Schlopies/Doris Kalweit, Östtyskland
 1962 1. Rositslav Stepanek/Irena Bosa, Tjeckoslovakien, 2. Dorin Giurgiuca/Judith Crejec, Rumänien
 1963 1. Karl-Johan Bernhardt/Lena Rundström, Sverige, 2. Gerhard Steinbeck/Elke Jansen, Västtyskland
 1965 1. Bo Persson/Eva Johansson, Sverige, 2. Antonin Dvorak/Jana Pauknerova, Tjeckoslovakien
 1966 1. Anton Stipanovic/Mirjana Resler, Jugoslavien, 2. A. Ovorak/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien
 1967 1. Jiri Turai/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Gegam Vardanian/Galina Eremenko, Sovjet
 1968 1. Jiri Turai/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Norbert Drescher/Petra Stephan, Östtyskland
 1969 1. Jiri Turai/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Milan Orlovski/Alica Grofova, Tjeckoslovakien
 1970 1. Milan Orlovski/Ilona Vostova, Tjeckoslovakien, 2. Stellan Bengtsson II/Lena Andersson, Sverige
 1971 1. Manfred Baum/Elsa Toninger, Västtyskland, 2. Anatoly Strokotov/Elmira Antonjan, Sovjet
 1972 1. Anatoly Strokotov/Elmira Antonjan, Sovjet, 2. Hoffman/Kirsten Krüger, Västtyskland
 1973 1. Desmond Douglas/Linda Howard, England, 2. Ulf Thorsell/Ann-Christine Hellman, Sverige
 1974 1. Bagrat Burnazyan/Elmira Antonyan, Sovjet, 2. Janos Molnar/Gabriella Szabo, Ungern
 1975 1. Janos Molnar/Gabriella Szabo, Ungern, 2. Miroslav Schenk/Hana Riedlova, Tjeckoslovakien
 1976 1. Zoran Kalinic/Erzebet Palatinus, Jugoslavien, 2. Paul Day/Melody Ludi, England

Bollbråk under EM i Rotterdam 1972: Stellan Bengtsson i het diskussion med Jonyer och Berczik på ungerska bänken.

EUROPAMÄSTARE

1958 Budapest
1960 Zagreb
1962 Berlin
1964 Malmö
1966 London
1968 Lyon
1970 Moskva
1972 Rotterdam
1974 Novi Sad
1976 Prag

Lag, herrar

- 1958 1. **Ungern** (Z. Berczik, Z. Bubonyi, L. Földi, E. Gyetvai, F. Sido), 2. **Tjeckoslovakien**, 3.—6. **Sverige** (H. Alsér, T. Larsson, B. Mellström), **Jugoslavien**, **Rumänien**, **Västtyskland**
- 1960 1. **Ungern** (Z. Berczik, L. Földi, F. Sido), 2. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson, T. Borg, T. Larsson, B. Mellström), 3. **England**
- 1962 1. **Jugoslavien** (Z. Hrbud, I. Korpa, Voj. Markovic, J. Teran, E. Vecko), 2. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson, K. Johansson, T. Larsson, B. Mellström), 3.—4. **England**, **Västtyskland**
- 1964 1. **Sverige** (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, C. Johansson, K. Johansson, L. Odén), 2. **Jugoslavien**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **Rumänien**
- 1966 1. **Sverige** (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, C. Johansson, K. Johansson, J. Rosberg), 2. **Sovjet**, 3. **Jugoslavien**, 4. **Rumänien**
- 1968 1. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson II, K.-J. Bernhardt, K. Johansson, B. Persson), 2. **Sovjet**, 3. **Jugoslavien**, 4. **Ungern**
- 1970 1. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson II, K. Johansson, K.-J. Bernhardt, B. Persson), 2. **Jugoslavien**, 3. **Sovjet**, 4. **Ungern**
- 1972 1. **Sverige** (S. Bengtsson, K.-J. Bernhardt, A. Johansson, K. Johansson, B. Persson), 2. **Jugoslavien**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **Ungern**
- 1974 1. **Sverige** (S. Bengtsson, A. Johansson, K. Johansson, B. Persson, I. Vikström), 2. **Ungern**, 3. **Jugoslavien**, 4. **Tjeckoslovakien**
- 1976 1. **Jugoslavien** (D. Jurcic, M. Karakasevic, Z. Ksanovic, A. Stipanovic, D. Surbek), 2. **Sverige** (S. Bengtsson, K. Johansson, R. Lagerfeldt, U. Thorsell, I. Vikström), 3. **Sovjet**, 4. **Frankrike**

Lag, damer

- 1958 1. **England** (D. Rowe, A. Haydon, J. Rook), 2. **Rumänien**, 9.—10. **Sverige** (S. Petersson, B. Tegner), **Frankrike**
- 1960 1. **Ungern** (E. Koczian, G. Farkas-Lantos, S. Mathe, L. Mosoczy), 2. **England**, 11.—12. **Sverige** (B. Andersson, L. Guntsch, B. Tegner, E. Thorsson), **Jugoslavien**
- 1962 1. **Västtyskland** (E. Buchholtz, I. Harst, U. Mathias, L. Mosoczy), 2. **England**, 11.—12. **Sverige** (B. Andersson, L. Guntsch, B. Tegner), **Jugoslavien**
- 1964 1. **England** (L. Bell, I. Ogus, D. Rowe, M. Shannon), 2. **Ungern**, 3. **Rumänien**, 4. **Tjeckoslovakien**, 10. **Sverige** (S. Petersson, L. Rundström, B. Tegner-Larsson, B. Wiktorsson)
- 1966 1. **Ungern** (E. Heirits-Jurik, E. Koczian, S. Lukacs), 2. **Sovjet**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **Västtyskland**, 10. **Sverige** (M. Carlsson-Nilsson, L. Rundström)
- 1968 1. **Västtyskland** (E. Buchholtz, A. Simon, W. Hendriksen, J. Krüger), 2. **Sovjet**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **Ungern**, 10. **Sverige** (L. Andersson, E. Johansson, M. Carlsson-Neidert)
- 1970 1. **Sovjet** (Z. Rudnova, S. Grinberg), 2. **Tjeckoslovakien**, 3. **England**, 4. **Rumänien**, 8. **Sverige** (L. Andersson, M. Carlsson-Neidert, B. Rådberg)
- 1972 1. **Ungern** (B. Kishazi, H. Lotaller, J. Magos), 2. **Västtyskland**, 3. **Sovjet**, 4. **Tjeckoslovakien**, 9. **Sverige** (L. Andersson, A.-C. Hellman, A.-C. Johansson, B. Rådberg)
- 1974 1. **Sovjet** (E. Antonyan, S. Fedorova, A. Gedraitite, Z. Rudnova), 2. **Ungern**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **England**, 8. **Sverige** (L. Andersson, A.-C. Hellman, B. Rådberg, B. Olsson)
- 1976 1. **Sovjet** (E. Antonjan, T. Ferdman, V. Popova, Z. Rudnova), 2. **England**, 3. **Tjeckoslovakien**, 4. **Jugoslavien**, 6. **Sverige** (A.-C. Hellman, B. Olsson, E. Strömvall)

Singel, herrar

(Finalisten inom parentes)

- 1958 1. Zoltan Berczik, Ungern (E. Gyetvai, Ungern)

- 1960 1. Zoltan Berczik, Ungern (R. Negulescu, Rumänien)
- 1962 1. Hans Alsér, Sverige (E. Arndt, Västtyskland)
- 1964 1. Kjell Johansson, Sverige (Z. Berczik, Ungern)
- 1966 1. Kjell Johansson, Sverige (V. Miko, Tjeckoslovakien)
- 1968 1. Dragutin Surbek, Jugoslavien (J. Börzsei, Ungern)
- 1970 1. Hans Alsér, Sverige (I. Korpa, Jugoslavien)
- 1972 1. Stellan Bengtsson, Sverige (I. Jonyer, Ungern)
- 1974 1. Milan Orlovski, Tjeckoslovakien (G. Gergely, Ungern)
- 1976 1. Jacques Secretin, Frankrike (A. Strokotov, Sovjet)

Dubbel, herrar

- 1958 1. L. Stipek/L. Vyhnanovsky, Tjeckoslovakien (T. Reiter/O. Bottner, Rumänien)
- 1960 1. Z. Berczik/F. Sido, Ungern (A. Saunoris/R. Pashkevichius, Sovjet)
- 1962 1. Voj Markovic/J. Teran, Jugoslavien (I. Korpa/E. Vecko, Jugoslavien)
- 1964 1. V. Miko/J. Stanek, Tjeckoslovakien (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
- 1966 1. H. Alsér/K. Johansson, Sverige (V. Miko/J. Stanek, Tjeckoslovakien)
- 1968 1. A. Stipanovic/E. Vecko, Jugoslavien (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
- 1970 1. D. Surbek/A. Stipanovic, Jugoslavien (H. Alsér/K. Johansson, Sverige)
- 1972 1. Jonyer/P. Rozsas, Ungern (S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige)
- 1974 1. I. Jonyer/T. Klampar, Ungern (S. Bengtsson, K. Johansson, Sverige)
- 1976 1. S. Bengtsson/K. Johansson, Sverige (J. Kunz/M. Orlovski, Tjeckoslovakien)

Singel, damer

- 1958 1. Eva Koczian, Ungern (A. Haydon, England)
- 1960 1. Eva Koczian, Ungern (I. Kerekcs, Ungern)
- 1962 1. Agnes Simon, Västtyskland (D. Rowe, England)
- 1964 1. Eva Koczian-Földy, Ungern (E. Heirits-Jurik, Ungern)
- 1966 1. Maria Alexandru, Rumänien (S. Grinberg, Sovjet)
- 1968 1. Ilona Vostova, Tjeckoslovakien (Z. Rudnova, Sovjet)
- 1970 1. Zoya Rudnova, Sovjet (I. Vostova, Tjeckoslovakien)
- 1972 1. Zoya Rudnova, Sovjet (B. Kishazi, Ungern)
- 1974 1. Judit Magos, Ungern (A.-C. Hellman, Sverige)
- 1976 1. Jill Hammersley, England (M. Alexandru, Rumänien)

Dubbel, damer

- 1958 1. A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien (E. Koczian/L. Mosoczy, Ungern)
- 1960 1. M. Alexandru/A. Rozeanu, Rumänien (E. Koczian/S. Mathe, Ungern)
- 1962 1. D. Rowe/M. Shannon, England (I. Harst/A. Simon, Västtyskland)
- 1964 1. D. Rowe/M. Shannon, England (M. Alexandru/E. Zeller-Constantinescu, Rumänien)
- 1966 1. E. Jurik/E. Koczian, Ungern (M. Luzova/I. Bosamikocziava, Tjeckoslovakien)
- 1968 1. M. Luzova/J. Karlikova, Tjeckoslovakien (Z. Rudnova/S. Grinberg, Sovjet)
- 1970 1. Z. Rudnova/S. Grinberg, Sovjet (D. Schöler/A. Simon, Västtyskland)
- 1972 1. H. Lotaller/I. Magos, Ungern (J. Hammersley/B. Kishazi, England/Ungern)
- 1974 1. H. Lotaller/I. Magos, Ungern (A. Grofova/M. Alexandru, Tjeckoslovakien/Rumänien)
- 1976 1. J. Hammersley/L. Howard, England (D. Dubinova/A. Grofova, Tjeckoslovakien)

Mixed, dubbel

- 1958 1. Z. Berczik/G. Farkas-Lantos, Ungern (F. Sido/E. Koczian, Ungern)
- 1960 1. G. Cobirzan/M. Alexandru, Rumänien (R. Negulescu/A. Rozeanu, Rumänien)
- 1962 1. Hans Alsér/I. Harst, Sverige/Västtyskland (E. Schöler/A. Simon, Västtyskland)
- 1964 1. P. Rozsas/S. Lukacs, Ungern (V. Miko/M. Luzova, Tjeckoslovakien)
- 1966 1. V. Miko/M. Luzova, Tjeckoslovakien (C. Barnes/M. Shannon-Wright, England)
- 1968 1. S. Gomozkov/Z. Rudnova, Sovjet (D. Giurgiuca/M. Alexandru, Rumänien)
- 1970 1. S. Gomozkov/Z. Rudnova, Sovjet (D. Neale/M. Wright, England)
- 1972 1. S. Gomozkov/Z. Rudnova, Sovjet (S. Bengtsson/L. Andersson, Sverige)
- 1974 1. S. Gomozkov/Z. Rudnova, Sovjet (M. Orlovski/A. Grofova, Tjeckoslovakien)
- 1976 1. A. Stipanovic/E. Palatinus, Jugoslavien (M. Orlovski/I. Uhljkova, Tjeckoslovakien)

VÄRLDSMÄSTARE

- 1927 London
1928 Stockholm
1929 Budapest
1930 Berlin
1931 Budapest
1932 Prag
1933 Baden, Österrike
1934 Paris
1935 London
1936 Prag
1937 Baden, Österrike
1938 London
1939 Kairo
1940—46 Inga tävlingar
1947 Paris
1948 London
1949 Stockholm
- 1950 Budapest
1951 Wien
1952 Bombay
1953 Bukarest
1954 London
1955 Utrecht
1956 Tokyo
1957 Stockholm
1959 Dortmund
1961 Peking
1963 Prag
1965 Ljubljana
1967 Stockholm
1969 München
1971 Nagoya
1973 Sarajevo
1975 Calcutta

Lag, herrar (Swaythling cup)

- 1927 1. **Ungern** (R. Jacobi, Z. Meclovitz, D. Peci), 2. **Österrike** (7 deltagande länder)
- 1928 1. **Ungern** (L. Bellak, S. Glancz, R. Jacobi, D. Peci), 2. **Österrike**, 3. **England**, 4. **Lettland**, 5. **Sverige** (R. Söderholtz, H. Nilsson, V. Kolmodin) (9 deltagande länder)
- 1929 1. **Ungern** (G. Barna, S. Glancz, I. Kelen, M. Szabados), 2. **Österrike** (10 deltagande länder)
- 1930 1. **Ungern** (G. V. Barna, L. Bellak, L. David, I. Kelen, M. Szabados), 2. **Sverige** (H. Nilsson, V. Kolmodin, C. E. Bülow, H. Wilbert, F. Pettersson) (10 deltagande länder)
- 1931 1. **Ungern** (G. V. Barna, L. Bellak, L. David, I. Kelen, M. Szabados), 2. **Tjeckoslovakien**, 3. **England**, 4. **Sverige** (G. Johansson, H. Nilsson, V. Kolmodin, A. Dammerberg) (11 deltagande länder)
- 1932 1. **Tjeckoslovakien** (M. Grobauer, S. Kolar, J. Lauterbach, A. Malecek, F. Nikodem), 2. **Ungern** (10 deltagande länder)
- 1933 1. **Ungern** (G. V. Barna, I. Boros, L. David, I. Kelen, S. Glancz), 2. **Tjeckoslovakien** (11 deltagande länder)
- 1934 1. **Ungern** (G. V. Barna, L. Bellak, L. David, T. Hazi, M. Szabados), 2. **Tjeckoslovakien** (12 deltagande länder)
- 1935 1. **Ungern** (G. V. Barna, L. Bellak, T. Hazi, I. Kelen, M. Szabados), 2.—3. **Tjeckoslovakien**, **Österrike** (17 deltagande länder)
- 1936 1. **Österrike** (R. Bergmann, H. Goebel, H. Hartinger, E. Kohn, A. Liebster), 2.—3. **Tjeckoslovakien**, **Rumänien** (14 deltagande länder)
- 1937 1. **USA** (A. Berenbaum, R. G. Blattner, J. H. McClure, S. Schiff), 2. **Ungern** (13 deltagande länder)
- 1938 1. **Ungern** (G. V. Barna, L. Bellak, E. Földi, T. Hazi, F. Soos), 2. **Österrike** (16 deltagande länder)
- 1939 1. **Tjeckoslovakien** (M. Hamr, V. Tereba, B. Vana), 2. **Jugoslavien** (11 deltagande länder)
- 1940—46 Inga tävlingar
- 1947 1. **Tjeckoslovakien** (B. Vana, A. Slar, V. Tereba, I. Andreadis, F. Tokar), 2. **USA**, 3. **Frankrike**, 4. **Österrike**, 5.—6. **Sverige** (T. Flisberg, P. O. Croneryd, A. Andersson, S. Olsson), **Ungern** (18 deltagande länder)
- 1948 1. **Tjeckoslovakien** (I. Andreadis, M. Marinko, L. Stipek, F. Tokar, V. Vana), 2. **Frankrike**, 3. **Österrike**, 4. **USA**, 13.—16. **Sverige** (T. Flisberg, B. Grive, S. Cederholm, W. Fredriksson, A. Neidenmark), **Skottland**, **Belgien**, **Trinidad** (21 deltagande länder)
- 1949 1. **Ungern** (J. Koczian, F. Sido, F. Soos, L. Varkonyi), 2. **Tjeckoslovakien**, 3. **England**, 4. **USA**, 5.—6. **Frankrike** och **Sverige** (B. Grive, T. Flisberg, L. Larsson, A. Andersson, W. Fredriksson) (18 deltagande länder)
- 1950 1. **Tjeckoslovakien** (I. Andreadis, M. Marinko, V. Tereba, F. Tokar, B. Vana), 2. **Ungern**, 3. **England**, 4. **Frankrike**, 5.—6. **Sverige** (T. Flisberg, B. Grive, W. Fredriksson, S. Cederholm), **Schweiz** (16 deltagande länder)
- 1951 1. **Tjeckoslovakien** (I. Andreadis, L. Stipek, V. Tereba, F. Tokar, B. Vana), 2. **Ungern**, 3. **Jugoslavien**, 7.—9. **Sverige** (N. Bergström, P. O. Croneryd, S. Cederholm, W. Fredriksson, L. Pettersson), **Frankrike**, **Indien** (24 deltagande länder)
- 1952 1. **Ungern** (J. Koczian, F. Sido, K. Szepesi, E. Gyetvai, L. Varkonyi), 2. **England**, 3. **Japan**, 4. **Hongkong** (15 deltagande länder)
- 1953 1. **England** (A. Simons, R. Bergmann, J. Leach, B. Kennedy), 2. **Ungern**, 3.—4. **Tjeckoslovakien**, **Frankrike**, 9.—10. **Sverige** (T. Flisberg, W. Fredriksson, T. Jonsson, L. Larsson), **Holland** (14 deltagande länder)

- 1954 1. **Japan** (K. Kawai, I. Ogimura, K. Tamasu, Y. Tomita), 2. **Tjeckoslovakien**, 3. **England**, 7.—9. **Frankrike**, **Rumänien**, **Sverige** (T. Flisberg, L. Johansson, B. Malmquist, B. Mellström) (33 deltagande länder)
- 1955 1. **Japan** (I. Ogimura, K. Tamasu, F. Tanaka, Y. Tomita), 2. **Tjeckoslovakien**, 3.—4. **England**, **Ungern**, 9.—12. **Sverige** (C.-R. Andersson, T. Flisberg, B. Malmquist, B. Mellström, L. Johansson), **Tyskland**, **Brasilien**, **Syd-Vietnam** (32 deltagande länder)
- 1956 1. **Japan** (I. Ogimura, T. Tanaka, Y. Tomita, K. Tsunoda), 2. **Tjeckoslovakien**, 3.—4. **Kina**, **Rumänien**, 9.—10. **Sverige** (T. Flisberg, B. Mellström, G. Brolin), **Indien** (16 deltagande länder)
- 1957 1. **Japan** (T. Miyata, I. Ogimura, T. Tanaka, K. Tsunoda), 2. **Ungern**, 3.—4. **Kina**, **Tjeckoslovakien**, 11.—14. **Sverige** (T. Borg, P. O. Croneryd, T. Flisberg, B. Mellström, B. Mellström), **England**, **Indien**, **Österrike** (33 deltagande länder)
- 1959 1. **Japan** (N. Hoshino, T. Murakami, S. Narita, I. Ogimura), 2. **Ungern**, 3.—4. **Kina**, **Syd-Vietnam**, 5.—8. **Sverige** (H. Alsér, T. Borg, T. Larsson, B. Mellström, A. Rakell), **Brasilien**, **Jugoslavien**, **Tjeckoslovakien** (37 deltagande länder)
- 1961 1. **Kina** (Jung Kuo-tuan, Chuang Tse-tung, Wang Chuanyao, Hsu Yin-sheng, Li Fu-jung), 2. **Japan**, 3. **Ungern**, 4.—7. **Sverige** (H. Alsér, C. Heyerdahl, T. Larsson, B. Mellström), **Jugoslavien**, **Östtyskland**, **England** (26 deltagande länder)
- 1963 1. **Kina** (Chuang Tse-tung, Chang Shih-lin, Hsu Yin-sheng, Li Fu-jung, Wang Chia-sheng), 2. **Japan**, 3.—4. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson, K.-J. Bernhardt, K. Johansson), **Västtyskland** (45 deltagande länder)
- 1965 1. **Kina** (Li Fu-jung, Shang Shih-lin, Hsu Yin-sheng, Chuang Tse-tung, Chou Lan-sun), 2. **Japan**, 3. **Nordkorea**, 4. **Jugoslavien**, 6. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson, K.-J. Bernhardt, K. Johansson, L. Odén) (43 deltagande länder)
- 1967 1. **Japan** (N. Hasegawa, H. Kagimoto, S. Kawahara, K. Kimura, M. Kono), 2. **Nordkorea**, 3. **Sverige** (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, K. Johansson, C. Johansson, B. Persson), 4. **Västtyskland** (41 deltagande länder)
- 1969 1. **Japan** (N. Hasegawa, S. Inuo, S. Ito, K. Kasai, M. Kono), 2. **Västtyskland**, 3. **Jugoslavien**, 4. **Syd Korea**, 5. **Sverige** (H. Alsér, K.-J. Bernhardt, K. Johansson, B. Neidert, B. Persson) (46 deltagande länder)

Ett populärt och strävsamt par: Nancy och Roy Evans, som leder internationella förbundets öden.

Världsmästarna i lag i Sarajevo höjer den pampiga segertrofén Swaythling CUP över huvudet. Fr. v. Stellan, Kjell, Christer och Ingemar Wikström. Bakom skymtar Anders Johansson och Bosse Persson.

- 1971 1. **Kina** (Chuang Tse-tung, Li Fu-jung, Liang Ko-liang, Hsi En-ting, Li Ching-kuang), 2. **Japan**, 3. **Jugoslavien**, 4. **Sverige** (H. Alsér, S. Bengtsson II, C. Johansson, K. Johansson, B. Persson) (39 deltagande länder)
- 1973 1. **Sverige** (S. Bengtsson, A. Johansson, K. Johansson, B. Persson, I. Vikström), 2. **Kina**, 3. **Japan**, 4. **Sovjet** (51 deltagande länder)
- 1975 1. **Kina** (Li Peng, Li Chen-shih, Hsu Shao-fa, Liang Ko-liang, Lu Yuan-sheng), 2. **Jugoslavien**, 3. **Sverige** (S. Bengtsson, K. Johansson, B. Persson, U. Thorsell, I. Vikström), 4. **Tjeckoslovakien** (48 deltagande länder)

Lag, damer (Corbillon cup)

- 1934 1. **Tyskland** (A. Felguth, A. Haensch, A. Krebsbach, E. Rüester-Müller), 2. **Ungern** (6 deltagande länder)
- 1935 1. **Tjeckoslovakien** (M. Ketterova, G. Kleinova, M. Smidova), 2. **Ungern** (11 deltagande länder)
- 1936 1. **Tjeckoslovakien** (M. Kettnerova, G. Kleinova, M. Smidova, V. Votrubcova), 2.—3. **Tyskland**, **USA** (10 deltagande länder)
- 1937 1. **USA** (R. H. Aarons, E. Fuller, D. P. Kuenz, J. Purves), 2. **Tyskland** (9 deltagande länder)
- 1938 1. **Tjeckoslovakien** (V. Depetrisova, J. Holoubkova, M. Kettnerova, V. Votrubcova), 2. **England** (10 deltagande länder)
- 1939 1. **Tyskland** (H. Bussman, G. Pritzi), 2. **Tjeckoslovakien** (4 deltagande länder)
- 1940—46 Inga tävlingar
- 1947 1. **England** (M. Osborne-Knott, E. Blackburn, V. S. Dace, M. Franks), 2. **Ungern**, 12. **Sverige** (B. Eklund, M. Winqvist) (12 deltagande länder)
- 1948 1. **England** (D. Beregi, M. Franks, E. Steventon, V. S. Dace-Thomas), 2. **Ungern**, 13.—14. **Sverige** (E. Ericsson, M. Halling, M. Winqvist), **Wales** (16 deltagande länder)
- 1949 1. **USA** (P. McLean, M. Shahian, T. Thall), 2. **England**, 9.—10. **Sverige** (E. Ericsson, I. Hermansson, I. Persson), **Jugoslavien** (15 deltagande länder)
- 1950 1. **Rumänien** (A. Adelstein-Rozeanu, S. Slavescu, S. Kolosvary-Szasz, E. Zeller), 2. **Ungern**, 9.—10. **Sverige** (E. Ericsson, I. Persson), **Wales** (10 deltagande länder)
- 1951 1. **Rumänien** (P. Patulea, A. Rozeanu, S. Szasz, E. Zeller), 2. **Österrike** (17 deltagande länder)
- 1952 1. **Japan** (S. Narahara, T. Nishimura), 2.—3. **England**, **Rumänien** (7 deltagande länder)
- 1953 1. **Rumänien** (A. Rozeanu, S. Szasz, E. Zeller), 2. **England**, 7.—8. **Sverige** (I. Brehmer, S. Tegner), **Kina** (10 deltagande länder)
- 1954 1. **Japan** (F. Eguchi, H. Goto, Y. Tanaka, K. Watanabe), 2. **England**, 3. **Ungern**, 16.—18. **Sverige** (B. Tegner, S. Tegner, E. Thorsson), **Irland**, **USA** (23 deltagande länder)
- 1955 1. **Rumänien** (A. Rozeanu, S. Szasz, E. Zeller), 2. **Japan**, 3. **England**, 13.—15. **Sverige** (B. Tegner, S. Tegner, E. Thorsson), **Bulgarien**, **Egypten** (22 deltagande länder)
- 1956 1. **Rumänien** (A. Rozeanu, E. Zeller), 2. **England** (8 deltagande länder)
- 1957 1. **Japan** (F. Eguchi, T. Namba, T. Okawa, K. Watanabe), 2. **Rumänien**, 3. **Kina**, 7.—11. **Sverige** (B. Sjölund, B. Tegner, S. Tegner, E. Thorsson), **Frankrike**, **Jugoslavien**, **Skottland**, **Wales** (24 deltagande länder)
- 1959 1. **Japan** (F. Eguchi, K. Matsuzaki, T. Namba, K. Yamaizumi), 2. **Syd-Korea**, 3. **Kina**, 7.—9. **Sverige** (A. Guntsch, L. Guntsch, B. Tegner), **Frankrike**, **Rumänien** (26 deltagande länder)
- 1961 1. **Japan** (T. Okawa-Okada, K. Yamaizumi-Ito, K. Matsuzaki, M. Seki), 2. **Kina**, 3. **Rumänien**, 14. **Sverige** (B. Andersson, M. Carlsson, L. Guntsch) (19 deltagande länder)
- 1963 1. **Japan** (K. Matsuzaki, M. Seki, K. Ito, N. Yamanaka), 2. **Rumänien**, 3.—4. **Ungern**, **Kina**, 5.—11. **Sverige** (L. Guntsch, E. Johansson, M. Carlsson), **Australien**, **Bulgarien**, **England**, **Jugoslavien**, **Polen**, **Östtyskland** (33 deltagande länder)
- 1965 1. **Kina** (Lin Hui-ching, Liang Li-chen, Li Ho-nan, Cheng Min-chih), 2. **Japan**, 3. **England**, 4. **Rumänien**, 12. **Sverige** (E. Johansson, L. Rundström, B. Walfridsson) (31 deltagande länder)
- 1967 1. **Japan** (N. Fukazu, S. Hirota, S. Morisawa, N. Yamanaka), 2. **Sovjet**, 3. **Ungern**, 4. **Tjeckoslovakien**, 11. **Sverige** (E. Johansson, M. Carlsson-Neidert, L. Rundström, B. Wiktorsson) (28 deltagande länder)
- 1969 1. **Sovjet** (L. Balaishite-Amelina, S. Grinberg, R. Pogossova, Z. Rudnova), 2. **Rumänien**, 3. **Japan**, 4. **Tjeckoslovakien**, 10. **Sverige** (L. Andersson, G. Henriksson, E. Johansson, M. Carlsson-Neidert) (35 deltagande länder)

- 1971 1. **Japan** (Y. Konno, T. Kowada, E. Ohba, Y. Ohzeki), 2. **Kina**, 3. **Sydkorea**, 4. **Tjeckoslovakien**, 10. **Sverige** (L. Andersson, M. Carlsson-Neidert, B. Rådberg) (27 deltagande länder)
- 1973 1. **Sydkorea** (Chung Hyung Sook, Kim Soon Ok, Lee Ailesa, Park Mi Ra), 2. **Kina**, 3. **Japan**, 4. **Ungern**, 9. **Sverige** (L. Andersson, A.-C. Hellman, B. Olsson, B. Rådberg) (40 deltagande länder)
- 1975 1. **Kina** (Hu Yu-lan, Chang Li, Cheng Huai-ying, Huang Hsi-ping), 2. **Sydkorea**, 3. **Japan**, 4. **Ungern**, 12. **Sverige** (A.-C. Hellman, B. Olsson, E. Strömvall) (36 deltagande länder)

Singel, herrar

(Finalisten inom parentes)

- 1927 Roland Jacobi, Ungern (Z. Mechlovitz, Ungern)
- 1928 Zoltan Mechlovitz, Ungern (L. Bellak, Ungern)
- 1929 Fred J. Perry, England (M. Szabades, Ungern)
- 1930 Victor G. Barna, Ungern (L. Bellak, Ungern)
- 1931 Miklos Szabados, Ungern (V. G. Barna, Ungern)
- 1932 Victor G. Barna, Ungern (M. Szabados, Ungern)
- 1933 Victor G. Barna, Ungern (S. Kolár, Tjeckoslovakien)
- 1934 Victor G. Barna, Ungern (L. Bellak, Ungern)
- 1935 Victor G. Barna, Ungern (M. Szabados, Ungern)
- 1936 Stanislaus Kolár, Tjeckoslovakien (A. Ehrlich, Polen)
- 1937 Richard Bergmann, Österrike (A. Ehrlich, Polen)
- 1938 Bohumil Vana, Tjeckoslovakien (R. Bergmann, Österrike)
- 1939 Richard Bergmann, Polen (A. Ehrlich, Polen)
- 1940—46 Inga tävlingar
- 1947 Bohumil Vana, Tjeckoslovakien (F. Sido, Ungern)
- 1948 Richard Bergmann, England (B. Vana, Tjeckoslovakien)
- 1949 Johnny Leach, England (B. Vana, Tjeckoslovakien)
- 1950 Richard Bergmann, England (F. Soos, Ungern)
- 1951 Johnny Leach, England (I. Andreadis, Tjeckoslovakien)
- 1952 Hiroji Satoh, Japan (J. Koczian, Ungern)
- 1953 Ferenc Sido, Ungern (I. Andreadis, Tjeckoslovakien)
- 1954 Ichiro Ogimura, Japan (T. Flisberg, Sverige)
- 1955 Toshiaki Tanaka, Japan (Z. Dolinar, Jugoslavien)
- 1956 Ichiro Ogimura, Japan (T. Tanaka, Japan)
- 1957 Toshiaki Tanaka, Japan (I. Ogimura, Japan)
- 1959 Jung Kuo-tuan, Kina (F. Sido, Ungern)
- 1961 Chuang Tse-tung, Kina (Li Fu-jung, Kina)
- 1963 Chuang Tse-tung, Kina (Li Fu-jung, Kina)
- 1965 Chuang Tse-tung, Kina (Li Fu-jung, Kina)
- 1967 Nobuhiko Hasegawa, Japan (Mitsuru Kono, Japan)
- 1969 Shigeo Ito, Japan (Eberhard Schöler, Västtyskland)
- 1971 Stellan Bengtsson, Sverige (Shigeo Itoh, Japan)
- 1973 Hsi En-ting, Kina (Kjell Johansson, Sverige)
- 1975 Istvan Jonyer, Ungern (Anton Stipanovic, Jugoslavien)

Singel, damer

(Finalisten inom parentes)

- 1927 Maria Mednyanszky, Ungern (D. E. Gubbins, Wales)
- 1928 Maria Mednyanszky, Ungern (E. Metzger, Tyskland)
- 1929 Maria Mednyanszky, Ungern (T. Wildam, Österrike)
- 1930 Maria Mednyanszky, Ungern (A. Sipos, Ungern)
- 1931 Maria Mednyanszky, Ungern (E. Rüester-Müller, Tyskland)
- 1932 Annus Sipos, Ungern (M. Mednyanszky, Ungern)
- 1933 Annus Sipos, Ungern (M. Mednyanszky, Ungern)
- 1934 Marie Ketterová, Tjeckoslovakien (A. Krebsbach, Tyskland)
- 1934 Marie Kettnerová, Tjeckoslovakien (A. Krebsbach, Tyskland)
- 1936 Ruth Aarons, USA (A. Krebsbach, Tyskland)
- 1937 Vakant (finalister R. Aarons, USA, och G. Pritzi, Österrike)
- 1938 Getrude Pritzi, Österrike (V. Depetrisová, Tjeckoslovakien)
- 1939 Vlasta Depetrisová, Tjeckoslovakien (G. Pritzi, Tyskland)
- 1940—46 Inga tävlingar
- 1947 Gizi Farkas, Ungern (E. Blackburn, England)
- 1948 Gizi Farkas, Ungern (V. S. Thomas, England)
- 1949 Gizi Farkas, Ungern (K. Hruskova, Tjeckoslovakien)
- 1950 Angelica Rozeanu, Rumänien (G. Farkas, Ungern)
- 1951 Angelica Rozeanu, Rumänien (G. Farkas, Ungern)
- 1952 Angelica Rozeanu, Rumänien (G. Farkas, Ungern)
- 1953 Angelica Rozeanu, Rumänien (G. Farkas-Gervaine, Ungern)
- 1954 Angelica Rozeanu, Rumänien (Y. Tanaka, Japan)
- 1955 Angelica Rozeanu, Rumänien (L. Wertl-Rumpler, Österrike)

- 1956 Tomi Okawa, Japan (K. Watanabe, Japan)
 1957 Fujie Eguchi, Japan (A. Haydon, England)
 1959 Kimiyo Matsuzaki, Japan (F. Eguchi, Japan)
 1961 Chiu Chung-hui, Kina (E. Koczian, Ungern)
 1963 Kimiyo Matsuzaki, Japan (M. Alexandru, Rumänien)
 1965 Naoko Fukazu, Japan (Lin Hui-ching, Kina)
 1967 Sachiko Morisawa, Japan (Naoko Fukazu, Japan)
 1969 Toshiko Kowada, Japan (Gabriele Geissler, Östtyskland)
 1971 Lin Hui-ching, Kina (Cheng Min-chih, Kina)
 1973 Hu Ju-lan, Kina (Alica Grofova, Tjeckoslovakien)
 1975 Pak Yung Sun, Nordkorea (Chang Li, Kina)

Dubbel, herrar

(Finalisterna inom parentes)

- 1927 R. Jacobi/D. Peci, Ungern (Z. Mechlovitz/B. Kehrling, Ungern)
 1928 A. Liebster/R. Thum, Österrike (C. H. Bull/F. Perry, England)
 1929 V. Barna/M. Szabados, Ungern (L. Bellak/S. Glancz, Ungern)
 1930 V. Barna/M. Szabados, Ungern (A. Liebster/R. Thum, Österrike)
 1931 V. Barna/M. Szabados, Ungern (L. David/I. Kelen, Ungern)
 1932 V. Barna/M. Szabados, Ungern (L. Bellak/S. Glancz, Ungern)
 1933 V. Barna/S. Glancz, Ungern (L. David/I. Kelen, Ungern)
 1934 V. Barna/M. Szabados, Ungern (S. Glancz/T. Hazi, Ungern)
 1935 V. Barna/M. Szabados, Ungern (A. Haydon/A. Liebster, England/Österrike)
 1936 R. Blattner/J. McClure, USA (S. Kolár/O. Petricek, Tjeckoslovakien)
 1937 R. Blattner/J. McClure, USA (R. Bergmann/H. Goebel, Österrike)
 1938 S. Schiff/J. Mc Clure, USA (V. Barna/L. Bellak, Ungern)
 1939 V. Barna/R. Bergmann, Ungern/Polen (M. Hamr/Tartakower, Tjeckoslovakien/Österrike)
 1940—46 Inga tävlingar
 1947 B. Vana/A. Slar, Tjeckoslovakien (J. Carrington/J. Leach, England)
 1948 B. Vana/L. Stipek, Tjeckoslovakien (A. Haydon/F. Soos, England/Ungern)
 1949 I. Andreadis/F. Tokar, Tjeckoslovakien (L. Stipek/B. Vana, Tjeckoslovakien)
 1950 F. Sido/F. Soos, Ungern (I. Andreadis/F. Tokar, Tjeckoslovakien)
 1951 B. Vana/I. Andreadis, Tjeckoslovakien (J. Koczian/F. Sido, Ungern)
 1952 N. Fujii/T. Hayashi, Japan (R. Bergmann/J. Leach, England)
 1953 J. Koczian/F. Sido, Ungern (R. Bergmann/J. Leach, England)
 1954 V. Harangozo/Z. Dolinar, Jugoslavien (V. Barna/M. Hagenauer, England/Frankrike)
 1955 I. Andreadis/L. Stipek, Tjeckoslovakien (Z. Dolinar/V. Harangozo, Jugoslavien)
 1956 I. Ogimura/Y. Tomita, Japan (I. Andreadis/L. Stipek, Tjeckoslovakien)
 1957 I. Andreadis/L. Stipek, Tjeckoslovakien (I. Ogimura/T. Tanaka, Japan)
 1959 T. Murakami/I. Ogimura, Japan (L. Stipek/L. Vyhnavsky, Tjeckoslovakien)
 1961 N. Hoshino/K. Kimura, Japan (Z. Berczik/F. Sido, Ungern)
 1963 Chang Shi-lin/Wang Chih-liang, Kina (Chuang Tse-tung/Hsu Yin-sheng, Kina)
 1965 Chuang Tse-tung/Hsu Yin-sheng, Kina (Chang Shih-lin/Wang Chih-liang, Kina)
 1967 H. Alsér/K. Johansson, Sverige (A. Amelin/S. Gomozkov, Sovjet)
 1969 H. Alsér/K. Johansson, Sverige (N. Hasegawa/T. Tasaka, Japan)
 1971 I. Jonyer/T. Klampar, Ungern (Chuang Tse-tung/Liang Ko-liang, Kina)
 1973 S. Bengtsson/Kjell Johansson, Sverige (I. Jonyer/T. Klampar, Ungern)
 1975 I. Jonyer/G. Gergely, Ungern (D. Surbek/A. Stipancic, Jugoslavien)

Dubbel, damer

(Finalisterna inom parentes)

- 1928 M. Mednyanszky/F. Flamm, Ungern/Österrike (D. Gubbins/B. Sommerville, Wales/England)
 1929 E. Metzger/E. Ruester, Tyskland (M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern)
 1930 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (M. Gal/M. Komaroni, Ungern)
 1931 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (M. Gal/L. Tiszai, Ungern)
 1932 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (A. Braunova/M. Smidová, Tjeckoslovakien)
 1933 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (M. Gal/M. Racz, Ungern)
 1934 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (A. Felguth/A. Krebsbach, Tyskland)
 1935 M. Mednyanszky/A. Sipos, Ungern (M. Kettnerová/M. Smidová, Tjeckoslovakien)
 1936 M. Kettnerová/M. Smidová, Tjeckoslovakien (V. Depetrisová/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien)
 1937 V. Depetrisová/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien (M. Osborne/W. Woodhead, England)
 1938 V. Depetrisová/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien (D. Beregi/I. Ferenczy, Ungern)
 1939 G. Pritzi/H. Bussmann, Tyskland (A. Adelstein/S. Kolosvary, Rumänien)
 1940—46 Inga tävlingar
 1947 G. Pritzi/G. Farkas, Österrike/Ungern (M. Clouthier/R. Monness, USA)
 1948 V. S. Thomas/M. Franks, England (D. Beregi/H. Elliot, England/Skottland)
 1949 H. Elliot/G. Farkas, Skottland/Ungern (L. Barnes/J. Crosby, England)
 1950 H. Elliot/D. Beregi, Skottland/England (G. Farkas/A. Adelstein-Rozeanu, Ungern/Rumänien)
 1951 D. Rowe/R. Rowe, England (E. Kolosvary-Szasz/A. Rozeanu, Rumänien)
 1952 S. Narahara/T. Nishimura, Japan (D. Rowe/R. Rowe, England)
 1953 A. Rozeanu/G. Farkas-Gervàine, Rumänien/Ungern (D. Rowe/R. Rowe, England)
 1954 D. Rowe/R. Rowe, England (K. Best/A. Haydon, England)
 1955 A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien (D. Rowe/R. Rowe, England)
 1956 A. Rozeanu/E. Zeller, Rumänien (F. Eguchi/K. Watanabe, Japan)
 1957 L. Mosoczy/A. Simon, Ungern (A. Haydon/D. Rowe, England)
 1959 T. Namba/K. Yamaizumi, Japan (F. Eguchi/K. Matsuzaki, Japan)
 1961 M. Alexandru/G. Pitica, Rumänien (Chiu Chung-hui/Sun Mei-ying, Kina)
 1963 K. Matsuzaki/M. Seki, Japan (D. Rowe/M. Shannon, England)
 1965 Lin Hui-ching/Cheng Min-chih, Kina (M. Seki/N. Yamana, Japan)
 1967 S. Morisawa/S. Hirota, Japan (N. Yamanaka/N. Fukazu, Japan)
 1969 S. Grinberg/Z. Rudnova, Sovjet (M. Alexandru/E. Mihailca, Rumänien)
 1971 Lin Hui-ching/Cheng Min-chih, Kina (M. Hirano/R. Sakamoto, Japan)
 1973 M. Alexandru/M. Hamada, Rumänien/Japan (Chou Pao-chin/Lin Mei-chun, Kina)
 1975 M. Alexandru/S. Takahashi, Rumänien/Japan (Chu Hsiang-yun/Lin Mei-chin, Kina)

Mixed, dubbel

(Finalisterna inom parentes)

- 1927 Z. Mechlovitz/M. Mednyanszky, Ungern (R. Jacobi/G. Gleeson, Ungern/England)
 1928 Z. Mechlovitz/M. Mednyanszky, Ungern (D. Peci/E. Metzger, Ungern/Tyskland)
 1929 I. Kelen/A. Sipos, Ungern (L. Bellak/M. Gal, Ungern)
 1930 M. Szabados/M. Mednyanszky, Ungern (I. Kelen/A. Sipos, Ungern)
 1931 M. Szabados/M. Mednyanszky, Ungern (V. Barna/A. Sipos, Ungern)
 1932 V. Barna/A. Sipos, Ungern (M. Szabados/M. Mednyanszky, Ungern)
 1933 I. Kelen/M. Mednyanszky, Ungern (S. Glancz/M. Gal, Ungern)

Hasse och Kjell som pingisambassadörer på Sverigeutställningen i Tokyo 1970 tillsammans med en ledare och de japanska storspelarna Hasegawa och Kohno.

- 1934 M. Szabados/M. Mednyanszky, Ungern (V. Barna/A. Sipos, Ungern)
 1935 V. Barna/A. Sipos, Ungern (S. Kolar/M. Ketterová, Tjeckoslovakien)
 1936 M. Hamr/G. Kleinová, Tjeckoslovakien (I. Kelen/M. Mednyanszky, Ungern)
 1937 B. Vana/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien (S. Kolar/M. Kettnerová, Tjeckoslovakien)
 1938 L. Bellak/W. Woodhead, Ungern/England (B. Vana/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien)
 1939 B. Vana/V. Votrubcová, Tjeckoslovakien (V. Tereba/M. Kettnerová, Tjeckoslovakien)
 1940—46 Inga tävlingar
 1947 F. Soos/G. Farkas, Ungern (A. Slar/V. Depetrisová, Tjeckoslovakien)
 1948 R. Miles/T. Thall, USA (B. Vana/V. Depetrisová Pokorna, Tjeckoslovakien)
 1949 F. Sido/G. Farkas, Ungern (B. Vana/K. Hruskova, Tjeckoslovakien)
 1950 F. Sido/G. Farkas, Ungern (B. Vana/K. Hruskova, Tjeckoslovakien)
 1951 B. Vana/A. Rozeanu, Tjeckoslovakien/Rumänien (V. Harangozo/L. Wertl, Jugoslavien/Österrike)
 1952 F. Sido/A. Rozeanu, Ungern/Rumänien (J. Leach/D. Rowe, England)
 1953 F. Sido/A. Rozeanu, Ungern/Rumänien (Z. Dolinar/L. Wertl, Jugoslavien/Österrike)
 1954 I. Andreadis/G. Farkas-Gervàine, Tjeckoslovakien/Ungern (Y. Tomita/F. Eguchi, Japan)
 1955 K. Szepesi/E. Koczian, Ungern (A. Simon/H. Elliot, England/Skottland)
 1956 E. Klein/L. Neuberger, USA (I. Andreadis/A. Haydon, Tjeckoslovakien/England)
 1957 I. Ogimura/F. Eguchi, Japan (I. Andreadis/A. Haydon, Tjeckoslovakien/England)
 1959 I. Ogimura/F. Eguchi, Japan (T. Murakami/K. Matsuzaki, Japan)
 1961 I. Ogimura/K. Matsuzaki, Japan (Li Fu-jung/Han Yuchen, Kina)
 1963 K. Kimura/K. Ito, Japan (K. Miki/M. Seki, Japan)
 1965 K. Kimura/M. Seki, Japan (Chang Shih-lin/Lin Hui-ching, Kina)
 1967 N. Hasegawa/N. Yamanaka, Japan (K. Kimura/N. Fukazu, Japan)
 1969 N. Hasegawa/Y. Konno, Japan (M. Kono/S. Hirota, Japan)
 1971 Chang Shih-lin/Lin Hui-ching, Kina (A. Stipancic/M. Alexandru, Jugoslavien/Rumänien)
 1973 Liang Ko-liang/Li Li, Kina (A. Strokotov/A. Gedraitite, Sovjet)
 1975 S. Gomozkov/T. Ferdman, Sovjet (S. Sarkhojan/E. Antonyan, Sovjet)

LANDSKAMPERNA 1927—1976

I TABELL

	Herrar				Damer			
	sp.	v.	f.	skillnad	sp.	v.	f.	skillnad
Australien	4	4	0	20—5	1	1	0	3—2
Belgien	5	5	0	25—5	4	3	1	10—5
Brasilien	3	3	0	15—4	1	1	0	3—0
Bulgarien	4	4	0	20—2	6	5	1	15—11
Cambodja					1	1	0	3—1
Canada	2	2	0	10—0	1	1	0	3—0
Columbia					1	1	0	3—0
Danmark	36	36	0	179—22	27	26	1	85—15
Egypten	3	3	0	15—0	1	0	1	0—3
England	28	17	11	100—82	16	1	15	13—51
Filippinerna	1	1	0	5—2				
Finland	21	21	0	105—12	17	17	0	51—6
Frankrike	14	10	4	62—29	15	5	10	25—34
Färöarna	1	1	0	5—0				
För. Arabrep.	1	1	0	5—0				
Ghana	1	1	0	5—0	1	1	0	3—0
Grekland	1	1	0	5—0	2	2	0	6—1
Guernsey					1	1	0	3—0
Holland	10	10	0	50—8	14	12	2	40—13
Hongkong	1	0	1	4—5				
Indien	4	4	0	20—2	1	1	0	3—0
Indonesien	1	1	0	5—1	2	2	0	6—0
Iran	3	3	0	15—2	2	2	0	6—0
Irland	7	7	0	35—5	2	2	1	3—4
Island	3	3	0	15—0	1	1	0	3—0
Israel	2	2	0	10—1				
Italien	2	2	0	10—1	2	2	0	6—0
Jamaica	1	1	0	5—0				
Japan	16	5	11	44—69	13	0	13	8—45
Jersey	2	2	0	10—0	2	2	0	6—0
Jordanien	1	1	0	5—0				
Jugoslavien	29	14	15	105—112	13	7	6	29—27
Kina	36	5	31	73—170	21	4	17	25—64
Lettland	5	4	1	24—17				
Litauen	4	4	0	20—0				
Luxemburg	4	4	0	20—0	2	2	0	8—0
Nigeria	1	1	0	5—0				
Nya Zeeland	3	3	0	15—0	1	1	0	3—0
Nordkorea	5	3	2	17—11	2	1	1	5—4
Norge	16	16	0	80—2	14	14	0	42—0
Palestina	1	1	0	5—0				
Palest. (Gaza)	1	1	0	5—0				
Polen	5	5	0	25—3	10	6	4	21—16
Portugal	4	4	0	20—1	2	1	1	4—3
Rumänien	13	12	1	57—23	12	0	12	7—36
Schweiz	6	6	0	30—4	7	6	1	18—6
Singapore	1	1	0	5—2				
Skottland	3	3	0	15—0	3	2	1	6—4
Slovakien	1	1	0	5—2				
Sovjet	10	8	2	47—25	11	1	10	12—34
Spanien					2	2	0	6—0
Sydafrika	1	1	0	5—0				
Sydkorea	7	6	1	33—14	7	1	6	5—20
Tjeckoslov.	45	20	25	142—160	10	1	9	8—29
Turkiet	1	1	0	5—0				
Tyskland	13	11	2	55—24	1	1	0	3—1
Ungern	27	12	15	79—100	9	3	6	17—22
USA	4	0	4	8—20	4	1	3	4—13
Wales	5	5	0	25—2	9	4	5	20—17
Västtyskland	17	13	4	76—47	13	3	10	17—39
Nord-Vietnam	1	1	0	5—0	1	1	0	3—0
Syd-Vietnam	1	0	1	1—5				
Österrrike	20	17	3	91—43	8	4	4	12—13
Östtyskland	5	5	0	25—7	10	4	6	25—27
S:a	473	339	134	1927—1051	306	159	147	607—566

Juniorer herrar

Juniorer damer

	sp.	v.	f.	skillnad	sp.	v.	f.	skillnad
Danmark	8	8	0	82—3	7	7	0	50—1
England	11	3	8	33—45				
Finland	10	10	0	50—4	5	5	0	15—0
Frankrike	2	0	2	2—10				
Grekland	1	1	0	5—0				
Holland	1	1	0	5—0				
Island	1	1	0	5—0				
Jugoslavien	1	1	0	5—4				
Norge	4	4	0	20—4	1	1	0	3—0
Polen					1	1	0	3—0
Rumänien	1	0	1	4—5	1	0	1	0—3
Schweiz	1	1	0	5—0				
Tyskland	5	2	3	17—21	1	0	1	4—5
Västtyskland	1	1	0	5—0	1	1	0	5—1
Östtyskland					1	1	0	3—0
Österrrike	4	3	1	19—15	1	1	0	3—0
S:a	51	36	15	257—111	19	17	2	86—10

Juniorer, Herrar/Damer

England	2	1	1	6—8
Danmark	3	3	0	23—0
Finland	3	3	0	9—1
S:a	6	6	0	32—1

Flickor

Danmark	3	3	0	23—0
Finland	3	3	0	9—1
S:a	6	6	0	32—1

Pojkar

Danmark	5	5	0	48—8
Finland	3	3	0	13—2
Norge	1	1	0	5—0
S:a	9	9	0	66—10

Sammanlagt: (samtliga landskamper för herrar och damer, seniorer, juniorer, pojkar och flickor)

	sp.	v.	f.	skillnad
	925	608	317	3240—1922

EUROPALIGAN

1967/68

Sovjet	6	5	1	32—10	5
Tjeckoslovakien	6	5	1	31—11	5
Ungern	6	4	2	29—13	4
England	6	4	2	28—14	4
Västtyskland	6	2	4	18—24	2
Österrrike	6	1	5	8—34	1
Nederländerna	6	0	6	1—41	0

1968/69

Sovjet	6	5	1	30—12	5
Sverige	6	5	1	28—14	5
Tjeckoslovakien	6	4	2	20—22	4
England	6	3	3	24—18	3
Västtyskland	6	3	3	22—20	3
Ungern	6	1	5	17—25	1
Rumänien	6	0	6	6—36	0

1969/70

Sverige	6	5	1	31—11	5
Sovjet	6	5	1	23—19	5
Ungern	6	4	2	25—17	4
England	6	4	2	22—20	4
Tjeckoslovakien	6	2	4	18—24	2
Västtyskland	6	1	5	18—24	1
Frankrike	6	0	6	10—32	0

1970/71

Ungern	6	6	0	35—7	6
Sovjet	6	5	1	26—16	5
Sverige	6	4	2	28—14	4
Tjeckoslovakien	6	3	3	22—20	3
England	6	2	4	21—21	2
Västtyskland	6	1	5	13—29	1
Österrrike	6	0	6	2—40	0

1971/72

Tjeckoslovakien	6	6	0	28—14	6
Sovjet	6	4	2	22—20	4
Ungern	6	3	3	24—18	3
Sverige	6	3	3	22—20	3
Västtyskland	6	3	3	19—23	3
England	6	1	5	16—26	1
Frankrike	6	1	5	16—26	1

1972/73

Sovjet	6	5	1	31—11	5
Sverige	6	5	1	27—15	5
Ungern	6	4	2	25—17	4
Tjeckoslovakien	6	3	3	20—22	3
Västtyskland	6	3	3	19—23	3
England	6	1	5	12—30	1
Frankrike	6	0	6	13—29	0

1973/74

Ungern	set 70—29	6	5	1	32—10	5
Sverige	set 70—30	6	5	1	32—10	5
Sovjet	set 60—48	6	4	2	26—16	4
Tjeckoslovakien	set 58—44	6	4	2	26—16	4
England		6	2	4	15—27	2
Västtyskland		6	1	5	15—27	1
Österrrike		6	0	6	1—41	0

1974/75

Sverige	7	6	1	31—18	6	
Ungern	7	6	1	28—21	6	
Jugoslavien	7	5	2	27—22	5	
Tjeckoslovakien	7	4	3	28—21	4	
Frankrike	7	2	5	23—26	2	
Sovjet	set 60—60	7	2	5	22—27	2
England	set 57—67	7	2	5	22—27	2
Västtyskland		7	1	6	15—34	1

1975/76

Jugoslavien	6	5	1	27—15	5
Sverige	6	4	2	31—11	4
Frankrike	6	4	2	27—15	4
Tjeckoslovakien	6	4	2	25—17	4
Sovjet	6	3	3	23—19	3
Ungern	6	1	5	8—34	1
Polen	6	0	6	6—36	0

Våra spelare i landskamperna 1927—1976

(Junior- och B-landskamper ej medräknade)

	Spelade landsk.	Vunna landsk.	Förlorade landsk.	Spelade landsk.	Vunna landsk.	Förlorade landsk.
Herrar:						
Kjell Johansson, Mölndal	224	169	55			
Hans Alsér, Mölndal	200	147	53			
Stellan Bengtsson, Falkenberg	121	88	33			
Tage Flisberg, Tranås	103	63	40			
Karl-Johan Bernhardt, Arlöv	90	60	30			
Björne Mellström, Stockholm	88	62	26			
Töny Larsson, Mellerud	77	57	20			
Bo Persson, Saltsjöbaden	66	49	17			
Ingemar Vikström, Sölvesborg	43	32	11			
Weine Fredriksson, Linköping	35	19	16			
Hille Nilsson, Stockholm	28	22	6			
Per-Olof Croneryd, Norrköping	28	19	9			
Bengt Grive, Stockholm	28	18	10			
Toni Borg, Arboga	28	17	11			
Valter Kolmodin, Falun	27	19	8			
Lennart Johansson, Stockholm	23	17	6			
Liss Larsson, Borås	21	13	8			
Arne Andersson, Norrköping	20	15	5			
Ulf Thorsell, Stockholm	19	14	5			
Gustav Johansson, Göteborg	18	14	4			
Bo Malmquist, Stockholm	18	14	4			
Sven Cederholm, Linköping	18	12	6			
Christer Johansson, Mölndal	18	11	7			
Stellan Bengtsson I, Falkenberg	17	10	7			
Tor Jonsson, Norrköping	12	9	3			
Rolf Andersson, Mariestad	10	8	2			
Per Sandström, Saltsjö-Boo	9	8	1			
Anders Johansson, Saltsjö-Boo	8	7	1			
Carl-Eric Bülow, Göteborg	8	6	2			
Ragnar Söderholtz, Stockholm	8	4	4			
Åke Rakell, Stockholm	7	6	1			
Gösta Brolin, Stockholm	7	3	4			

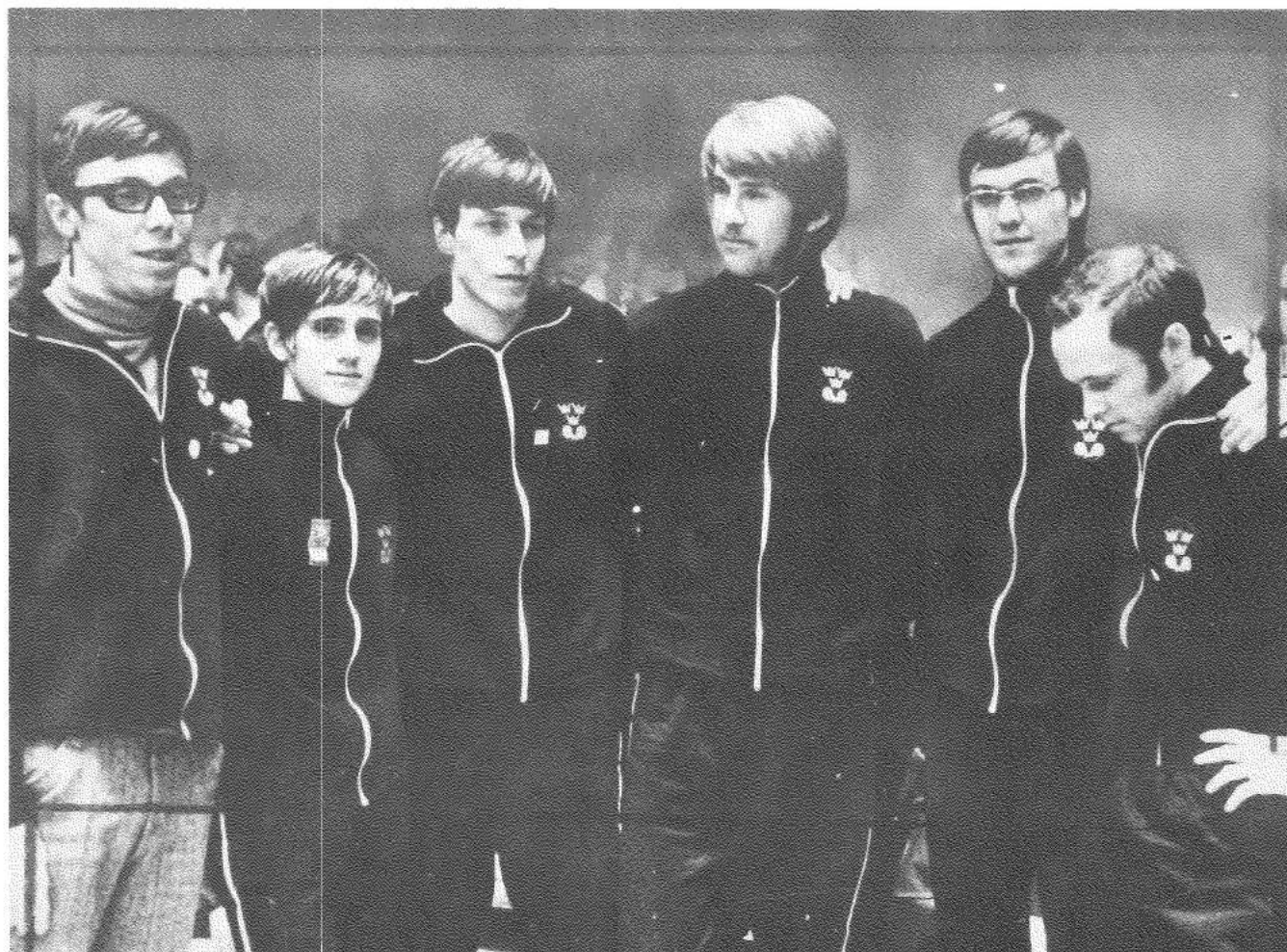
MARATONTABELL

Allsvenskan 1947—1976

(Fr. o. m. 1970/71 års serie är både grundserien och slutspels- resp. nedflyttningsgrupperna inräknade)

	Antal spelår	Spel.	v.	o.	f.	Skillnad	poäng
Djurgårdens IF	18	266	171	39	56	1387—891	381
Falkenbergs BTK	18	280	139	42	99	1281—1095	320
Möndals BTK	9	162	104	21	37	828—555	229
Sölvesborgs BTK	11	182	104	19	59	882—646	227
Parca BoIS	11	164	97	22	45	850—577	216
Arboga BTK	13	170	67	32	71	728—731	166
Mariestads BoIS	8	112	76	10	26	599—320	162
Boo KFUM	7	128	68	19	41	579—469	155
Mariestads IK	10	158	66	22	70	689—688	154
BTK Linné	11	174	61	22	91	671—789	144
Hammarby IF	6	96	66	11	19	501—313	143
IF Norcopensarna	11	162	53	32	77	655—737	138
BK Hird	8	120	57	19	44	559—490	133
BK Virgo	9	138	57	16	65	572—590	130
IF Göta	10	150	49	27	74	590—733	125
AIK	10	136	48	24	64	557—618	120
Sim- & IK Hellas	6	82	54	11	17	432—277	119
BTK Rekord	8	134	50	16	68	513—626	116
Vingåkers IF	6	80	45	16	19	391—280	106
Tranås BTK	6	96	41	24	31	441—385	106
IK Urania	6	84	47	11	26	420—332	105
Stockholms Spårv. GIF	5	100	31	16	53	397—464	78
IF Nordenhov	5	70	33	9	28	334—299	75
Arlövs IK	4	80	25	11	44	285—365	61
Stockholms IF	3	40	24	3	13	232—134	51
IF Verdandi	2	22	17	4	1	124—57	38
Hanvikens SK	2	28	16	5	7	138—97	37

Landskrona GIF	3	38	12	8	18	138—177	32
IK City	4	56	11	8	37	169—280	30
BK Olympic	3	42	12	5	25	139—203	29
IK Sturehov	3	40	10	7	23	159—218	27
Rumlaborgs BTK	3	42	9	7	26	131—216	25
Gottfridsbergs IF	2	28	10	2	16	112—143	22
Falu BTK	4	54	8	5	41	140—327	21
Norrby IF	2	28	9	2	17	95—131	20
Byttorps IF	2	28	6	4	18	86—142	16
IK Makkabi	2	32	6	4	22	94—169	16
Lindens BTK	2	28	4	7	17	93—147	15
IK Waria	2	28	5	4	19	84—146	14
Trollhättans BTK	1	20	5	2	13	56—103	12
BTK Frei	1	20	4	3	13	68—104	11
Motala BTK	2	20	5	1	14	61—99	11
Gammalstorps GIF	1	12	3	2	7	43—62	8
BTK Safir	2	24	3	2	19	68—129	8
IK Marathon	1	18	2	3	13	50—100	7
Vendelsö IK	1	14	2	2	10	47—93	6
BTK Stjärnan	1	14	1	3	10	39—101	5
Engelbrektspojarna	1	10	2	0	8	36—53	4
Åtvidabergs BTK	1	14	1	2	11	39—78	4
Halmstads SK	1	14	2	0	12	47—93	4
Ahlén & Åkerlunds SK	1	12	1	1	10	32—69	3
Fridtuna IF	1	10	1	1	8	20—57	3
IF Vesta	1	12	1	1	10	30—90	3
Lidköpings BTK	2	28	0	3	25	58—195	3
SK Frigg	1	14	0	1	13	26—83	1
Kalmar BTK	1	20	0	1	19	33—119	1
Storkyrkopojkarna	1	14	0	0	14	17—84	0
Huskvarna Södra IS	1	14	0	0	14	13—84	0
Vimmerby IF	1	14	0	0	14	10—84	0
GIF Linden	1	20	0	0	20	29—120	0

Sejerlaget i EM i Moskva 1970, Fr. v. Christer Johansson, Stellan Bengtsson, Kjell Johansson, Calle Bernhardt, Bosse Persson och Hasse Alsér.

MARATONTABELL

Allsvenskan, damer 1955—1976

Ivå spelår är ej inräknade i tabellen, 1954—55, då nationell serie spelades i form av två grupper (södra 5 lag, norra 9 lag) final mellan gruppsegrarna gällande SM. 1958—59 arrangerades på försök distriktsserier och slutspel för serievinnande lag (utslagnig). Vidare kan nämnas att 1962—63 och 1963—64 är endast slutspel resp. kvalserien inräknad. Fr. o. m. 1970/71 års serie är både grundserien och slutspels- resp. nedflyttningsgrupperna inräknade.

	Antal spelår	Spel.	v.	o.	f.	Skillnad	poäng
Östra Stadsgränsens TK, Brämhult	14	178	88	15	75	783—693	191
Vänersborgs BTK	7	132	88	10	34	653—405	186
Råå BTK	13	180	69	27	84	697—783	165
Stockholms Godt. IF	11	168	67	22	79	635—733	156
Torps GIF, Kleva, Orust	9	94	75	5	14	517—224	155
Stockholms Spårv. GIF	6	118	70	10	38	558—383	150
Varbergs BTK	4	80	73	3	4	469—132	149
Djurgårdens IF, Sthlm	8	82	50	9	23	407—265	109
Ljungby IF	7	68	47	8	13	355—202	102
Huskvarna Södra IS	4	72	45	8	19	347—240	98
Högadals IS, Karlshamn	4	48	35	2	11	244—135	72
BTK Clipper, Nässjö	3	42	17	6	19	195—182	40
Trollhättans BTK	3	60	16	8	36	190—295	40
Sölvesborgs BTK	4	54	15	7	32	170—256	37
IFK Lidköping	2	18	13	2	3	96—56	28
BK Olympic, Malmö	3	32	11	5	16	115—140	27
Rimbo IF	4	52	9	9	34	148—277	27
Möndals BTK	5	76	10	7	59	175—409	27
Hörby BTK	4	40	9	6	25	135—201	24
Mariestads BoIS	1	10	10	0	0	60—17	20
Solna BTK	1	20	5	6	9	73—93	16
IFK Lund	2	36	5	6	25	131—194	16
N. Härene GIF, Lidköping	1	12	6	2	4	58—42	14
Falkenbergs IF, Göteborg	3	32	4	6	22	95—171	14
Arlövs IK	1	20	6	2	12	65—89	14
Wästerhovs IK, Borås	3	22	6	1	15	58—106	13
Svartviks IF, Kvissleby	1	14	6	0	8	59—59	12
Falkenbergs BTK	1	20	3	3	14	52—111	9
Notvikens IK	1	14	3	1	10	31—76	7
Byttorps IF, Borås	1	14	2	1	11	28—76	5
Troya BK, Ystad	1	14	1	2	11	39—79	4
Vimmerby IF	1	10	0	3	7	29—57	3
Club Verdandi, Sundsvall	1	20	0	2	18	40—118	2
IF Norcopensarna, Norrk.	2	24	1	0	23	20—141	2
IF Gute, Visby	1	10	0	1	9	12—59	1
Dingtuna IF, Västerås	1	12	0	1	11	14—71	1
Fiskeviks IF, Otterbol	1	6	0	0	6	5—36	0
Gammalstorps GIF	1	8	0	0	8	15—48	0
BTK Triss, Örebro	1	10	0	0	10	16—60	0
BTK Safir, Örebro	1	14	0	0	14	9—84	0

Herrar:

GULDRACKETEN

1957—58	Hans Alsér, Byttorps IF (spelarbörsen)
1958—59	Hans Alsér, Byttorps IF
1959—60	Tony Larsson, AIK
1960—61	Hans Alsér, Norrby IF
1961—62	Björne Mellström, Djurgårdens IF
1962—63	Karl-Johan Bernhardt, Falkenbergs BTK
1963—64	Kjell Johansson, IF Verdandi
1964—65	Kjell Johansson, IF Verdandi
1965—66	Christian Heyerdahl, Arboga BTK
1966—67	Björne Mellström, Engelbrektspojarna
1967—68	Bo Persson, Sölvesborgs BTK
1968—69	Mikacl Svensson, BTK Linné
1969—70	Bengt Levin, BTK Rekord
1970—71	Jörgen Rosberg, Stockholms Spårvägars GoIF
1971—72	Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK
1972—73	Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK
1973—74	Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK
1974—75	Roger Lagerfeldt, Stockholms Spårvägars GIF
1975—76	Stellan Bengtsson, Falkenbergs BTK

Damer:

1959—60	Birgitta Tegner, Norrby IF (spelarbörsen)
1960—61	Birgitta Tegner, Norrby IF
1961—62	Siv Petersson, IFK Lidköping
1962—63	Marita Carlsson, Leksbergs BTK
1963—64	Marita Carlsson, Leksbergs BTK
1964—65	Lena Rundström, Råå BTK
1965—66	Eva Johansson, Möndals BTK
1966—67	Siv Petersson, Stockholms Godtemplares IF
1967—68	Birgitta Tegner-Larsson, Torps GIF
1968—69	Eva Johansson, Sölvesborgs BTK
1969—70	Lena Andersson, IFK Lund
1970—71	Ann-Christin Hellman, Varbergs BTK
1971—72	Birgitta Rådberg, Huskvarna Södra IS
1972—73	Birgitta Rådberg, Vänersborgs BTK
1973—74	Birgitta Rådberg, Vänersborgs BTK
1974—75	Anneli Hernvall, Trollhättans BTK
1975—76	Ulla-Märta Gustavsson, Vänersborgs BTK

BARNATROFÉN

1962	SKF:s BTK, Göteborg
1963	Leksbergs BTK, Mariestad
1964	Leksbergs BTK, Mariestad
1965	Leksbergs BTK, Mariestad
1966	Sölvesborgs BTK
1967	Leksbergs BTK, Mariestad
1968	Mariestads BoIS
1969	Mariestads BoIS
1970	Sölvesborgs BTK
1971	Falkenbergs BTK
1972	Stockholms Spårvägars GoIF
1973	Stockholms Spårvägars GoIF
1974	Möndals BTK
1975	Möndals BTK
1976	Möndals BTK

SBTF:s FÖRTJÄNSTMÄRKE I GULD

1.	HKH Prins Bertil	29.	Tore Elofsson, Halmstad
2.	Gösta Björck, Stockholm	30.	Henry Arnholm, Lidköping
3.	Erik Extergren, Stockholm	31.	Carl-Josef Berg, Vingåker
4.	Allan Eriksson, Stockholm	32.	Ture Eriksson, Trollhättan
5.	Olle Kihlman, Stockholm	33.	Börje Fureby, Helsingborg
6.	Gunnar Ollén, Malmö	34.	Sven-Olof Hammarlund, Tyresö
7.	Karl Albert Rabén, Sthlm	35.	Ragnar Karlsson, Hällevikstrand
8.	Helge Löfdahl, Malmö	36.	Rolf Sjöblom, Göteborg
9.	Carl-Göran Brandel, Uppsala	37.	Tage Flisberg, Tranås
10.	Tore G. Brodd, Sundbyberg	38.	Lars Olsson, Malmö
11.	Åke Eldh, Saltsjöbaden	39.	Arne Karlsson, Lyckeby
12.	Arne Weldner, Stockholm	40.	Eric Lenberg, Lidköping
13.	Torsten Tegnér, Sthlm	41.	Sven Henriksson, Sthlm
14.	Torsten Wiklund, Sthlm	42.	Arne Forssén, Norrköping
15.	Alf Ljungkrantz, Göteborg	43.	Åke Robertsson, Sthlm
16.	Per-Gösta Högborg, Sthlm	44.	Karl-Gustf Wiik, Värnamo
17.	Bertil Persson, Malmö	45.	Gunnar Andersson, Sollentuna
18.	Eric Olsson, Landskrona	46.	Curt Holmqvist, Halmstad
19.	Gunnar Lindahl, Lidköping	47.	Vilhelm Löwen, Uppsala
20.	Tage Nilson, Linköping	48.	Karl-Axel Jönsson, Sölvesborg
21.	John Plomgren, Göteborg	49.	Börje Andersson, Malmö
22.	Joel Haskel, Solna	50.	Karl-Eric Lindfors, Surte
23.	Henry Andersson, Karlshamn	51.	Jan Jönsson, Falkenberg
24.	Lennart Rönnlöv, Vendelsö	52.	Östen Sagebro, Skellefteå
25.	Åke Finberg, Bollnäs	53.	Sven-Erik Sallander, Uddevalla
26.	Tord Östner, Stockholm	54.	Karl-Elof Brommesson, Åtvidaberg
27.	Allan Nylén, Helsingborg	55.	Georg Fernberg, Luleå
28.	Carl-Ewert Österberg, Tyresö	56.	Gunnar Persson, Örebro

Juniorturneringen för distriktslag

1963	Örebro	1972	Norrköping
1964	Eskilstuna	1973	Möndal
1965	Stockholm	1974	Huskvarna (herrjuniorer)
1966	Huskvarna		Västerås (damjuniorer)
1967	Uppsala	1975	Örebro (herrjuniorer)
1968	Lund		Karlstad (damjuniorer)
1969	Borlänge	1976	Söderhamn (herrjuniorer)
1970	Borås		Ljusne (damjuniorer)
1971	Gävle		

Herrjuniorer

1963	1. Östergötland, 2. Skåne
1964	1. Skåne, 2. Halland
1965	1. Skåne, 2. Blekinge
1966	1. Småland, 2. Skåne
1967	1. Halland, 2. Göteborg
1968	1. Halland, 2. Västergötland
1969	1. Halland, 2. Skåne
1970	1. Skåne, Göteborg
1971	1. Stockholm, 2. Göteborg
1972	1. Stockholm, 2. Skåne
1973	1. Skåne, 2. Göteborg
1974	1. Göteborg, 2. Stockholm
1975	1. Västergötland, 2. Skåne
1976	1. Halland, 2. Stockholm

Damjuniorer

1963	Ingen tävling
1964	1. Skåne, 2. Västergötland
1965	1. Närke, 2. Göteborg
1966	1. Närke, 2. Skåne
1967	1. Skåne, 2. Närke
1968	1. Skåne, 2. Västergötland
1969	1. Skåne, 2. Småland
1970	1. Skåne, 2. Bohuslän/Dal
1971	1. Blekinge, 2. Bohuslän/Dal
1972	1. Blekinge, 2. Östergötland
1973	1. Skåne, 2. Blekinge
1974	1. Skåne, 2. Västergötland
1975	1. Skåne, 2. Västergötland
1976	1. Skåne, 2. Västergötland

POJKLAGSPOKALEN

(Finalisten inom parentes)

1954—55	Falkenbergs BTK (Flens BTK)
1955—56	Falkenbergs BTK (Flens BTK)
1956—57	Falkenbergs BTK (IF Norcopensarna) erövrade priset för alltid
1957—58	Falkenbergs BTK (BTK Clipper)
1958—59	IF Norcopensarna, Norrköping (Simrishamns BTK)
1959—60	IF Verdandi, Eskilstuna (Falkenbergs BTK)
1960—61	Mariedals IK, Borås (Avesta AIK)
1961—62	Skövde FK (Motala BTK)
1962—63	Råå BTK, Helsingborg (BTK Linné)
1963—64	BTK Linné, Göteborg (SK Frigg)
1964—65	Limhamns BTK, Malmö (Mariedals IK)
1965—66	Falkenbergs BTK (Mariedals IK)
1966—67	Mariedals IK, Borås (Luleå SK)
1967—68	Falkenbergs BTK (Luleå SK) erövrade priset för alltid
1968—69	Kalmar BTK (BTK Rack)
1969—70	BTK Rack, Ystad (Ulvsunda IF)
1970—71	KFUM Centrals IA, Stockholm (BTK Linné)
1971—72	Stockholms Spårvägars GoIF (Möndals BTK)
1972—73	Möndals BTK (IK Bele)
1973—74	BTK Safir, Örebro (Möndals BTK)
1974—75	Söderhamns UIF (Möndals BTK)
1975—76	Ångby SK, Stockholm (Borlänge BTK)

FLICKLAGSPOKALEN

(Finalisten inom parentes)

1958—59	Högdals IS, Karlshamn (Svartviks IF)
1959—60	Högdals IS, Karlshamn (IFK Lidingö)
1960—61	Wästerhovs IK, Borås (Stockholms Godtemplares IF)
1961—62	Wästerhovs IK, Borås (BTK Triss)
1962—63	Råå BTK, Helsingborg (BTK Triss)
1963—64	BTK Triss, Örebro (Varekils IF)
1964—65	Sundals-Ryrs IF, Brålanda (IFK Lund)
1965—66	Sundals-Ryrs IF, Brålanda (Sthlms Godtemplares IF)
1966—67	IFK Lund (Varbergs BTK)
1967—68	Ljungby IF (IFK Lund)
1968—69	Högdals IS, Karlshamn (Sthlms Godtemplares IF) erövrade priset för alltid
1969—70	Stockholms Godtemplares IF (Högdals IS)
1970—71	Möndals BTK (Högdals IS)
1971—72	Möndals BTK (Långshyttan BTK)
1972—73	Långshyttans BTK (Hallstahammars BTK)
1973—74	Arlövs IK (Björkborns GIF, Karlskoga)
1974—75	Arlövs IK (Solna BTK)
1975—76	Arlövs IK (BTK Linné)

SKOLTURNERINGEN

(Finalisten inom parentes)

Pojkar

HKH Prins Bertils vandringspris

1957—58	Uppsala Läroverk (Borås Läroverk)
1958—59	Karlshamns Läroverk (Uppsala Läroverk)
1959—60	Karlshamns Läroverk (Västerås Läroverk)
1960—61	Uppsala Läroverk (Karlshamns Läroverk)
1961—62	Ystads Läroverk (Avesta Läroverk)
1962—63	Motala Läroverk (Avesta Läroverk)
1963—64	Motala Läroverk (Hälsingborgs Läroverk)
1964—65	Karlbergsskolan, Köping (Hälsingborgs Handelsgymnasium)
1965—66	Karlbergsskolan, Köping (Hälsingborgs Handelsgymnasium)
1966—67	Falkenbergs Läroverk (Norra Real, Stockholm)
1967—68	Falkenbergs Läroverk (Falu Läroverk)
1968—69	Tullbroskolan, Falkenberg (Hedbergsska, Sundsvall)
1969—70	Österportskolan, Ystad (Kungsgårdsskolan, Norrköping)
1970—71	Tullbroskolan, Falkenberg (Eklidens gymnasium, Nacka)
1971—72	Gymnasieskolan, Falkenberg (Staffanskolan, Söderhamn)
1972—73	Malmö Latinskola (Staffanskolan, Söderhamn)
1973—74	Polhemsgymnasiet, Trollhättan (De Geerskolan, Norrköping)
1974—75	Polhemsgymnasiet, Trollhättan (Schartau gymnasium, Stockholm)
1975—76	Polhemsgymnasiet, Trollhättan (Jakobsbergsskolan, Järfälla)

Flickor

HKH Prinsessan Margarethas vandringspris

(Finalisten inom parentes)

1959—60	Karlshamns Läroverk (Arvika Läroverk)
1959—60	Karlshamn Läroverk (Arvika Läroverk)
1960—61	Arvika Läroverk (Karlshamns Läroverk)
1961—62	Arvika Läroverk (Södertälje Läroverk)
1962—63	Ljungby Läroverk (Gävle Läroverk)
1963—64	Ljungby Läroverk (Gävle Läroverk)
1964—65	Ljungby Läroverk (Göteborgs Högre Allmänna Läroverk)
1965—66	Ljungby Läroverk (Vänersborgs Läroverk)
1966—67	Vänersborgs Läroverk (Huskvarna Läroverk)
1967—68	Vänersborgs Läroverk (Söderhamns Läroverk)
1968—69	Påskbergsskolan, Varberg (Nya Elementar, Bromm)
1969—70	Påskbergsskolan, Varberg (Nya Elementar, Bromm)
1970—71	Påskbergsskolan, Varberg (Fässbergsskolan, Möndal)
1971—72	Ingen tävling
1972—73	Ingen tävling
1973—74	Ingen tävling
1974—75	Ingen tävling
1975—76	Polhemsgymnasiet, Trollhättan (Kungsholmens gymnasium, Stockholm)

Allsvenska serieföreningens poängpris

(Ungdoms-SM)

1973—74	Möndals BTK
1974—75	Möndals BTK
1975—76	Arlövs IK

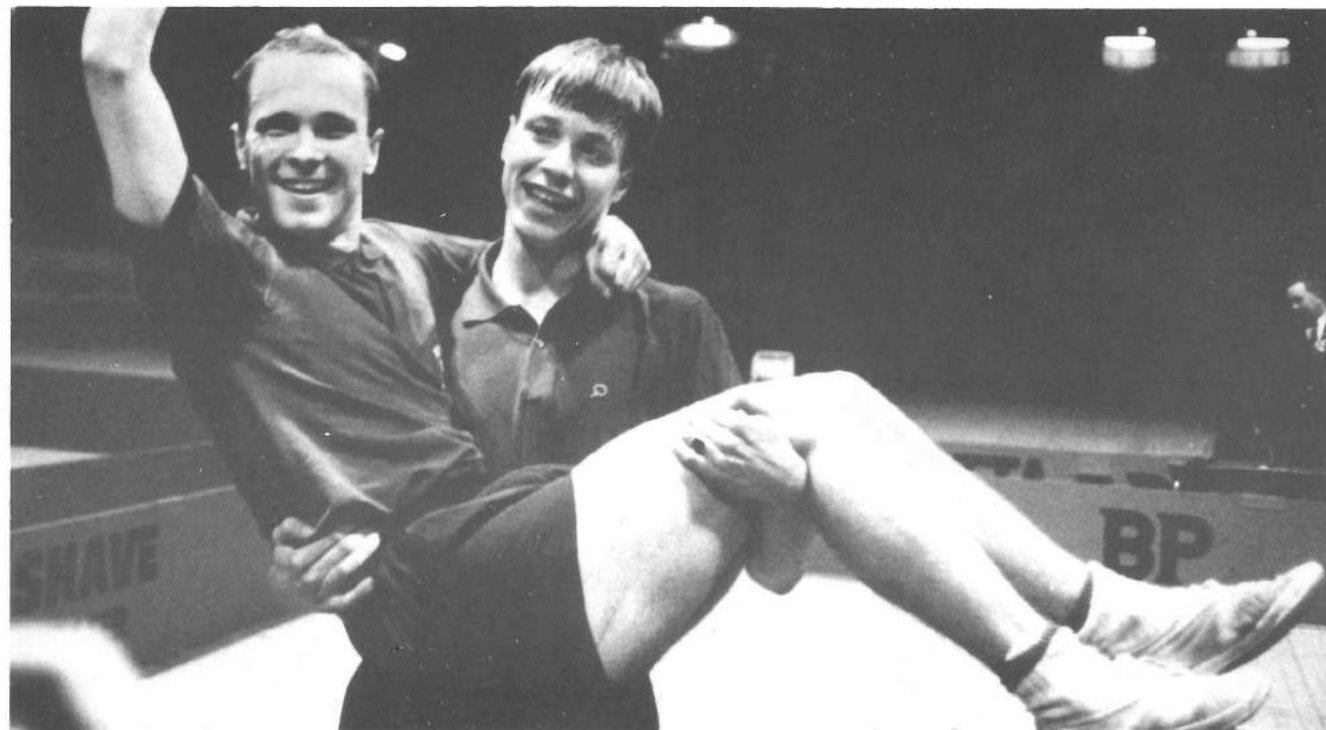
ELISABETH THORSSONS VPR.

1963	Leksbergs BTK, Mariestad
1964	Råå BTK, Helsingborg
1965	Råå BTK, Helsingborg
1966	Aga BTK, Kumla
1967	Leksbergs BTK, Mariestad
1968	Mariestads BoIS (erövrade priset för alltid)

ELITMÄRKET

Märket har hittills erövrats av:

1. Valter Kolmodin, Falun	20. Britt Andersson-Karlsson, Nässjö
2. Hille Nilsson, Stockholm	21. Marita Carlsson-Neidert, Stockholm
3. Gustaf Johnsson, Göteborg	22. Kjell Johansson, Möndal
4. Tage Flisberg, Tranås	23. Karl-Johan Bernhardt, Sölvesborg
5. Arne Andersson, Norrköping	24. Siv Petersson, Solna
6. Bengt Grive, Stockholm	25. Stellan Bengtsson, Falkenberg
7. Weine Fredriksson, Linköping	26. Eva Johansson, Borås
8. Liss Larsson, Borås	27. Lena Rundström, Sölvesborg
9. Inga Brehmer, Eskilstuna	28. Annika Guntsch, Ljungby
10. Signhild Tegner-Karlsson, Stockholm	29. Bo Persson, Hörby
11. Lennart Johansson, Sthlm	30. Birgitta Rådberg, Vänersborg
12. Per-Olof Croneryd, Norrköping	31. Stellan Bengtsson II, Falkenberg
13. Elisabeth Thorsson-Lundqvist, Bromma	32. Lena Andersson, Lund
14. Björne Mellström, Sthlm	33. Ann-Christin Hellman, Varberg
15. Birgitta Tegner-Larsson, Mellerud	34. Ingemar Vikström, Bjärnum
16. Tony Larsson, Mellerud	35. Birgitta Olsson, Varberg
17. Hans Alsér, Borås	36. Eva Strömvall, Järfälla
18. Toni Borg, Arboga	37. Ulf Thorsell, Stockholm
19. Lena Guntsch, Ljungby	

Första VM-triumfen i Stockholm 1967. Kjell håller Hasse i famnen efter dubbelsegern.

Inga Brehmer, syster till förbundssekreteraren Nicke Bergström blev den första "stora grabben" på damsidan.

OH, CALCUTTA!

MEH DET FINNS JU INGEN ANLEDNING ATT KASTA HAMMAREN I SJÖN!

VI LÄNAR
I DAG OVANSTÄENDE RUBRIK MED ANLEDNING AV ATT VÅRA VANLIGTVIS SÅ PÅLITLIGA PINGIS-KANDOR BLEV AVKLÄDDA VID VM. DET KALLAR JAG SYMBOLIK!
BORTSETT FRÅN ATT...

WC

...FÖRUTSÄTTNING- ARNA VARIT LIKA FÖR ALLA DELTAGARE SÅ ÄR DET NATURLIGTVIS STÖRANDE NÄR TAKET PLÖTSLIGT STÖRTAR IN.

MAGARNA HAR HELLER INTE VARIT I BÄSTA FORM OCH ÄVEN OM VÅRA GRABBAR KAN PLOCKA DE MEST HÖPPLÖSA BOLLAR SÅ KAN MAN JU INTE BEGÄRA DET ORIMLIGA.

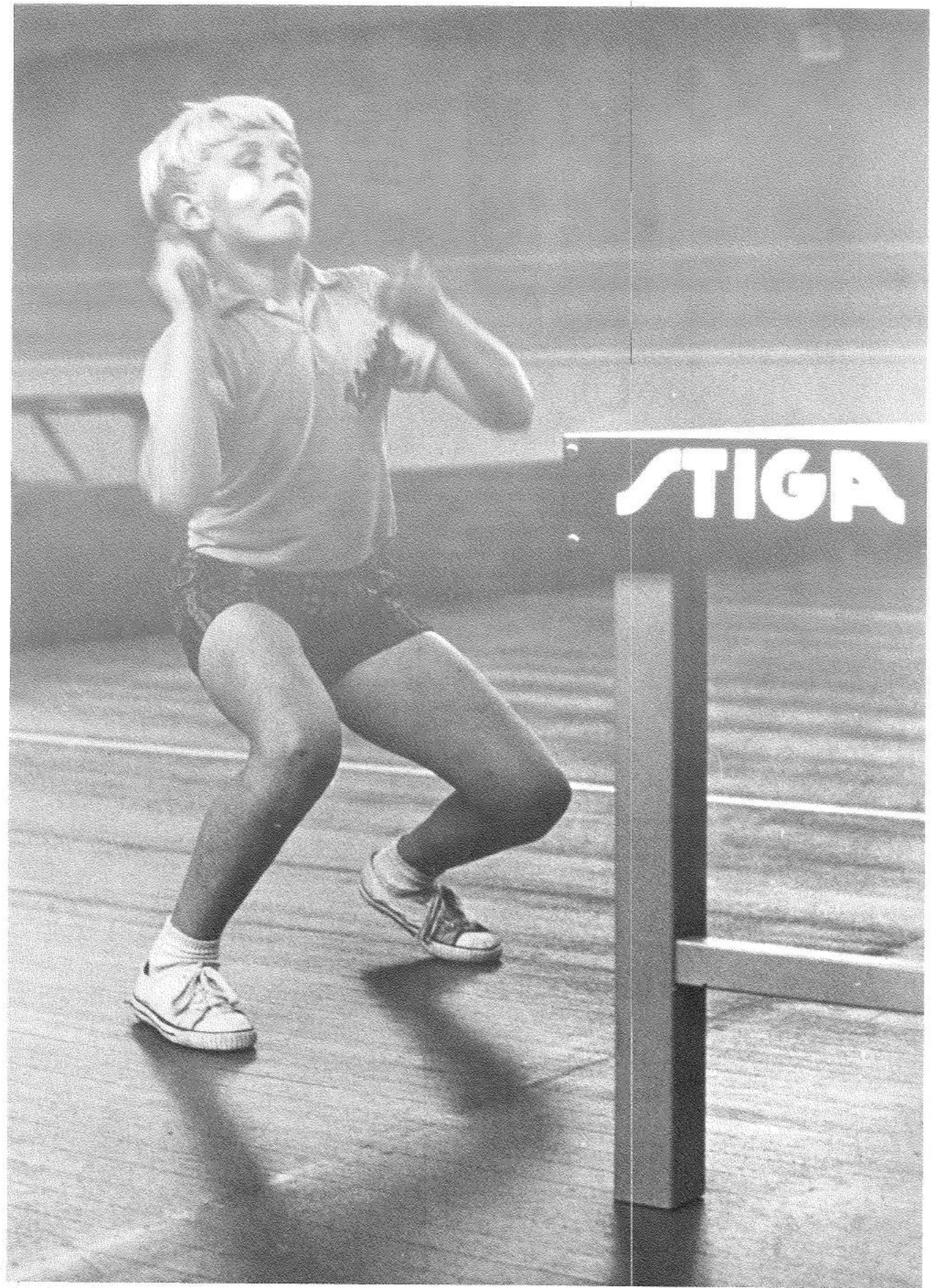
SM PÅ SKIDOR HANGLADE MEST OM MAGNUSON OCH LUND- BÄCK.
SKÖVDE ARRANGÖRERNA ANSER ATT UMEÅ SKÖTT DET HELA SÅ BRA - SÄRSKILT DET DÄR MED SMÖN - ATT MAN ERBJUDIT SIG SOM RESERVPLATS NÄSTA ÅR DÅ UMEÅ STÅR SOM ARRANGÖRER.

VI I SKÖVDE VILL GÄRNA GÖRA DOM EN GENTJÄNST...

DET BLEV DÄREMOT MÅTT- LIGA SVENSKA FRAMGÅNGAR VID SPRIINTER-VM I GÖTET MEN Å ANDRA SIDAN VAR DET INTE SÅ MÅNGA SOM SÅG PÅ.
SELKEN STÄMMING HER VA I DENNE STAN DÅ!
ANNAT VAR DET NÄR KUPPERN, LÄFTMAN OCH JOHNY NILSSON STOD I SITT FLOR!
DÅ VAR "NORSK" OCH HOLLÄNDSKA DE DOMINERANDE SPRÅKEN I HAMNA.

NU GÖRJAR DET HÄNDA SAKER I BANDY OCH ISHOCKEY OCKSÅ. STOCKHOLM ÄR DOCK INTE SÄRSKILT INBLANDAT I SLUTSTRIDERNA MEN "STORA PORTEFÖLJDAGEN" SKALL FIRAS Å SÖDERSTADION I ALLA FALL!

RISKEN ÄR ANNAZS ATT PORTEFÖLJEN DÖR UT I STOCKHOLM!

Mot framtida segrar stormar svensk pingisungdom.

UTE UR EM-BILDEN

VÅRA PINGISLIRARE SOM BRUKAR VARA I BILD NÄR TV SÄNDER FINALMATCHERNA FRÅN VM OCH EM SYFTES INTE TILL UNDER EFTER-MIDDAGSPASSET FRÅN PRAG.

DET BERODDE DELVIS PÅ ATT KJELL, STELLAN OCH CO RAMLAT UR EM-TURNERINGEN I DE FLESTA SAMMANHANGEN UTOM I DOUBEL.

STELLAN HAR HAFT BESVÄR MED ÖGONEN OCH KJELLS VAPEN, "HAMMAREN" HAR TYDLIGEN INTE FUNKAT TILLFREDSSTÄLLANDE.

DET VAR EHELLERTID

DAMERNAS FEL ATT VI INTE FICK SE DEM ALLS.

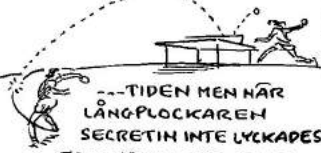
ALEXANDRU FRÅN RUMÄNIEN SOM INTE SÅG UT ATT VILJA VARA MED EGENTLIGEN, OCH ENGELSKAN HAMMERSLEY SPELADE NÄMLIGEN I ULTRARAPID VILKET GJORDE ATT PROGRAMTIDEN TOG SLUT.

TV-TEKNIKEN KAN TYDLIGEN INTE SKYMDA PÅ TEMPOT I DIREKTSÄNDNING. SVAGT!!

FRANKRIKES SECRETIN OCH SOVJETS STROKATOV I HERR-FINALEN GJORDE ALLT FÖR ATT KÖRA IN DEN FÖRLORADE ...

UTAN TVINGADES TILL EN 5-SETARE SÅ FICK VI HÖRA DOUBELFINALEN I SVART-VITT I RADIO.

DET GICK ALLOELES UTMÄRKT ATT SPELA I RADIO.

TJECKERNA STRÖK MED I 3 RAKA OCH DET BLEV EN EM-TITEL TILL SLUT.

DET FINNS DOCK OROANDE TECKEN PÅ ATT STORHETSTIDEN I PINGIS GÅR MOT SITT SLUT. KJELL JOHANSSON HAR AVISERAT SIN AVGÅNG ...

ANDERS